

சிவமயம்.

திருச்சிறம்பலம்

சர்வமதசித்தாந்தவிளக்க
வினாவிடை

இஃது,

இந்திரபீடம்,

கரபத்திரசுவாமிகளாதினம்

பிழைசை,

அருணாசலசுவாமிகள

பிரதமமாணக்கராகிய

நாரூர்-கணக்கு

சச்சிதானந்தபிஸ்வராயவர்களால்

நூதனமாகவியற்றப்படும்

தஞ்சமாநகரம்

கோவிந்தாச்சாரியாரவர்களது

சிவாநந்தநிலைய அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

க.அ.அ.க.

Registered Copy-Right.

விளம்பரம்.

— 112 —

இகணலறிவிப்பது யாதெனில், இதனடியிற்கண்டுள்ள புத்தகங்களை வேண்டுபவர்கள் செனனைநகரத்தைச்சார்ந்த ரூளை குசப்பேட்டை, கந்த சாமிக்கோவில் வீதியில் - எடு-நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் ஸ்ரீமத்-ஈசுவர்-கணககு-சச்சிதானந்தபிள்ளையிடத்தில் விலைகொடுத்துப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அச்சிட்டிருக்குநூல்கள்.

வேதாந்தரூளாமணி மூலமுமுராயும் காபி க-க்கு	௨	0	0
கசகாரிய மகாவாக்கிய வுரை	,,	0	௮
ஈசுவன்னபோதவுரை	,,	0	௮
கிருககுத்திருசியவிவேகவுரை	,,	௧	0
உத்தமவாதநூல் மூலம்	,,	0	௮
கைவல்லியநவநீதவிருத்தியுரை	,,	௧	௪
சாவமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை	,,	௧	0
கத்துவகிராணுபோகசாரம [முதல்வரலம்]	,,	௨	0

இனி யச்சிட்டியவரு நூல்கள்

பிரபுலிங்கலீல உரை பகவத்கீதை விருத்தியுரை பிரத்தியக்ஷானுபூதிவிளக்கம்		சீவகாருணியன்சுந்தர சுவாஸூத்திரவீரககம்வண்பா வேசாத்த இரககமைய
---	--	--

வேதமாத்ரி யுனாத்தமுக்காண்டம்
 ஓதியும்விடய முறுதியதாகக்
 கண்டதேகாட்சி கொண்டதேகோலமென்
 றுண்டழிமயலை யுணர்த்தவேண்டிப்
 பன்னெறியாகப் பற்பலசம்பருந்
 தன்னிலைசற்றுந் தாமுணராமல்
 வாளாகூறி மலைந்தனர் தம்முள்
 மாளாவழக்கை மாற்றித்தெளிபவர்
 சென்றுசென்றுந் திரும்பினர்மருண்டு
 நன்றுணர்ந்தோமென நண்ணுஞ்செருக்கால்
 நானெனுஞ்சொற்பொரு ணுடாததனால்
 பல்லூழிகாலம் படித்துமென்பயன்
 தொல்லையலைத் தொலைத்திடுமளவும்
 என்பதுகண்டிங் கிசைத்தனனிந்துல்
 மன்பதைக்கிரங்கி மாசுறுந்நூல்
 எல்லாம்வினைவி லீயையவுணர்ந்து
 நல்லாதார நாட்டமுமுணர்ந்திங்
 குச்சிகண்டவுணர்வோன்
 சச்சிதானந்தத் தனிப்பெயரோனே.

(க)

இ ி து,

சேலம்ஜில்லா-வக்கீல்

அத்துவிதானுபவியாகிய

அப்பாசாமிபிள்ளையவர்க ளியற்றிய

ஆசிரியவிருத்தம்.

சருவபரிபாகிகளு மத்துவிதந்தனையுணர்ந்து தரணிதன்னிற்
 சருவவிளக்கமதாகிக் கரதலாமலகம்போற் றனைத்தேர்தற்கே [ன்
 சருவமதசித்தாந்தர் தனைவிளக்கவினாவிடையாய்த் தமிழிற்செய்தா
 சருவபரிபூரணனாஞ் சச்சிதானந்தகுரு ஸ்வாமிதானே. (க)

திரிவிதகாண்டப்பொருளு மதைவிளக்குநூல்களையுந் தெளியத்தேர்
 பிரிவுபடச்சருவமத சித்தாந்தமினையவெனப் பிரித்துயாரு [ந்து
 மருமையுடனெளிதுணர்ந் தத்துவிதந்தனைப்பெறவே யருள்புரிந்
 குருபரமருளிறைவன் சச்சிதானந்தகுரு கோமான்ருளே. [தான்

புலவர்-திருவல்லிக்கேணி
வேங்கடாசலபிள்ளை மியற்றிய

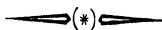
கட்டளைக்கலித்துறை.

நன்றென்றுந்தீதென்று நானென்றுந்தானென்று நாடறியார்க்
கன்றென்றுமாமென்று மாகாப்பலவென்று மாகுமென்றும்
என்றவழக்கறுத் தாள்விந்நூலை யிசைத்தனன்காண்
நன்றுருவாஞ்ச்சி தானந்தனென்றுயர் நாமத்தனே.

வெ ள் பா.

பல்லுடல் வேடப் பகுதி சுபவடிவ்
மல்லவெனக் காட்டவிந்நூ லாக்கினாள் - தொல்லைமயல்
போக்குசச்சி தானந்தப் புண்ணியனல் லோர்க்குறுதி
யாக்குதலே நோன்பென் றவன்.

(உ)

இ ி து

வீரசைவரில்-திருமழிசை

கு ம ர கு ரு ஐ ய ர வ ர் க ளி ய ற் றி ய

• அறுசீர்க்கழிநெழல்விருத்தம்.

ஆயநெறி யுணராவெம் மதந்தவரு மேற்றுத்தம் மாணவாதி
வீயநெறி யாக்கருதச் சர்வமத சித்தாந்த விளக்கமென்னத் [றான்
கூயநெறி வினாவிடையாற் சோதனையா. திகட்கியையத் தொகுத்துச்சொற்
காயநெறி யறிபீசூர் சச்சிதா நந்தனெனும் கலைவல்லோனே. (ஈ)

சா த் து க வி க ள்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை

அதிகார அட்டவணை.

அதிகாரம்	பக்கம்.
முகவுரை ... '	... ௧
தத்துவமசிவாக்கியார்த்தம்	... ௨
நாஸ்திகவாதம்	... ௩
ஆஸ்திகவாதம்	... ௪0
ஆஸ்திகநாஸ்திகமின்றியமையாமை	... ௫௪
அவாந்தரவாதம்	... ௬௩
துவிதவாதம்	... ௬௬
விசிட்டாதத்துவிதம்	... ௬௭
போல்வேதாந்திவாதம்	... ௧௧௬
காலவாதிமதம்	... ௧௨௩
சூனியவாதிமதம்... ..	... ௧௨௮
மூடவாதிமதம்	... ௧௩௨
சாத்தேயமதம்	... ௧௩௮
பிரபலசுநித்யம்பசுநுதியி னிலைமை	... ௧௪௩
அத்துவிதம்	... ௧௪௭
அவசரநிலை... ..	... ௧௫௯
ஞாயவாதியபிப்பிராயவிளக்கம்	... ௧௬௪
சுவானுபூதிவினோதவிளக்க நாவம்ணிமாலே	... ௧௬௯

அட்டவணை முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை,

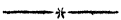

மு க வு ஐ .

தேரிசைவெனாபி.

அறிவொன்றே கெட்டியயலனைததும் போலே
அறிவை நியத்செய்த லாயோ - 19, நிநுண்டோ
உண்டேல் வெளியாத் தலொக்குமே யாமுய்யப
பண்டிதர்காள் கேண்டின் பரிந்து.

இந்நூற்குரை காணப்படுவா ரெவ்வெவ்வகைப்பாடை யிலக்
கியங்களு மவவவற்றிற்கு வழவுறாது சான்றோரா லமைத்த வெழு
த்துச் சொற்பொருண்முதலிய விலக்கணங்களும் பஞ்சபூதமுதலிய
பௌதிகங்களு மிவைபோல்பவைகளுமாகிய செடபதார்த்தங்களு
மவற்றையே போகமென நுகர்தற்பாலவாகிய சித்துபதார்த்தங்க
ளு மினையவெனதெரிவிப்பாள் வேண்டி யிவற்றைத்திருக்கு திரி
சியமென விரண்டு பாகுபாடாக்கி யடுத்த டை நுக்க விலக்கணமு
மவற்றற்கியைந்தவிலக்கியமுந் திரிசியமென யுளு, சத்துசித்தானந்த
விலக்கணமு மவற்றற்கியைந்த விலக்கியமுந் திருக்கெனவு மமைத்
தலின், பாடையின் பூரணவாதரவும், வஸ்துசோதனை ஞாயம் பொ
ருத்த முரணுறாதமைந்த தர்க்கவாதரவு மிலரோ லவர்க்கிந்நூற்
பயன்புடாதென்க.

தத் துவமசிவாக் கியார்த்தம்..

(துவிதம்.)

தத்வா - துவம், தத்துவம்.

தத் - பரம், இவா - போல,

துவம் - நீ, அசி - ஆனாய்.

(கருத்து.)

பரத்தைப்போல் - நீயானாய்.

(உதாரணம்.)

மதிமுகம், பவ்வாய், என்பவற்றில்; போலவென்னும் உவ
மைபுறது தொக்குநின்றற்போலும்.

(விசிப்டாத்துவிதம்)

தத்துவமசி

விசிப்டம் - கூடியிருக்கிற, துவிதம்.

தஸ்யபாவா - தத்வம், தஸ்யா - பரத்தின்,

பாவா - தர்மமாக, அசி - ஆனாய்.

(கருத்து.)

பரவஸ்துவின் - தர்மமாக - ஆனாய்.

(உதாரணம்.)

பிராமணத்துவம் - சூத்திரத்துவம்-

சந்தியாதத்துவம் - என்பவற்றில்; துவமென்பது;

தாரகை - விசிக்கின்றற்போலும்.

(அத்துவிதம்.)

தத்துவமசி.

தத்-துவம் - அசி யெனப்பிரித்து; நேரோயேனும், துவம்-தத்-
அசி-யெனமாற்றியேனுகொள்ளிலும் பதப்பொருள் அது நீயான
யெனவும், நீயதுவானயெனவு மமையும்; அமையவே, யதுவேநீ
நீயே யதுவெனத் தேற்றப்பொருள் கோடற்குத் தொக்கு நின்றது
ஏகாரமெனப்பெற்றும்.

(உதாரணம்.)

வேடதாரியொருவன் தான்கொண்ட வேடமாகிய பிராமண
த்துவமும், வெட்டியாரத்துவமும், அவனையன்றி வேறில்லாமை
யால், அவ்வேடங்காரணமாகப் பிராமணன் வெட்டியானென்புழிப்
பிராமணனே வெட்டியான், வெட்டியானே பிராமணனென்பொ
ருள் படுதற்குத் தேற்றேகாரத் தொக்கு நின்றற்போலும்.

இதுபற்றி இனி யிமழன்று பட்சமாகிய துவிதம்-விசிப்டாத்
துவிதம்-அத்துவிதங்களைக்குறித்து வடிக அவசரார்த்த வினாவிடை
நூல் ஒன்று சொல்லப்புகுதும்.

உ

திருச்சிற்றறம்பலம்.

சிவமயம்.

சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

கடவுளவணக்கம்

சிதம்பர மன்றிப் பதிபசு பாசஞ் சிற்றூமிலை
சிதம்பர மாக முடிவதென் னாய் நலிற் றோநாத வாக்ஞ்சு
சிதம்பர மன்றி யிடமே தெமக்குள சிந்தனைகருச்
சிதம்பர மேபர செயவந் துணையெனத தோந்தனமே.

குருவணக்கம்.

நேரிசை வென்பா

ஆபநந்த றோந் தறிவன்றே நீயதுகாண
ஔவிடம வேறன் னுணாத்தினன் - மாய்வில
பிறைசையரு னாசலப்போப பெயமான் றுரன்
நரைமலிதநா னென்மகு நாயி.

க-வது—நாஸ்திகவாதம்.

உரிய நிலை

சோதனை

நாயவாதவினா—நாயவாத; நாஸ்திகனைநோக்கி ஐயா! இவ்
வுலகவாழ்வு எவ்வுயிர்க்கும் நிலையா நடுகளை?

நாஸ்திகன்விடை—அதற்கு நாஸ்திகன், சபாவமென்றான்

நா-வினா—அச்சபாவம்; உயிர்களுக்கோ, உலகத்திற்கோவெ
னின்?

நா-விடை—என்றும் நிலையாதலாலுலகுகளன்றெனவுணர்க.

நா-வினா—ஆனாலுயிர்களுக்கென்னலாமா?

நா-விடை—தாமே நிலையாததால் தமக்குலகவாழ்வு
நிலையாகுமா ஆகாதென்க

நா-வினா—தாமே நிலையாததென்ப தென்னை?

நா-விடை—நான்குபூதத்தமசைபோகத்தெழுச்சியே தேக
மாதலானும், அச்சையோக்கதில பஞ்சஞ்சு சண்ணாபுபு கல

புற்ற வவசரத்தில் சிவப்பென்னு மோதர்மம் அவாந்தரமாயெழுந் தாற்போற் சைதன்யமென்னு மோரறிவு எழுந்தது அது வுயிராத லானும், அவ்வுயிருண்மையானு லன்றோ நிலையெனப்படும் எனவ றிக.

ஞா-வினா—உயிரெனப்படுவ துணர்வென்றனை - டொக்கும். மூன்றவஸ்தையிற் சாக்கிராவஸ்தைமாத் திரங் கொஞ்சம் விசாரிப் பம், எங்ஙன முன்கருத்தெனின் ?

நா-விடை—அங்ஙனமாகுகவெனக் கூற

ஞா-வினா—தேகாதிப்பிரபஞ்சமெதற்குக்காணப்படுகின்றது. தனக்குத்தானேயெனில், அதறியுமா? அறிவுக்கெனில், உடலுக் கன்னியமாகவேண்டும். அங்ஙனமில்லாமையா ல்வ்வையந்தவிர்க்க வேண்டுமெனின் ?

நா-விடை—அன்னியமாகாவிடினு முடலளவாநின் றுடலையு மதற்குப்புறம்பாகிய பிரபஞ்சத்தையு மறயுமென வறிக.

ஞா-வினா—அவ்வறிவுபிரபஞ்சப்பொருளோ, அன்னியப்பொ ருளோ? பிரபஞ்சப்பொருளெனின், அறியாதிருக்கவேண்டும். அன் னியப்பொருளெனி னவாந்தரப்பொருளென்னு திருக்கவேண்டும். எங்ஙனமெனின்; நான்குபூதத்தி லொவ்வொரு பூதமும் பலவல்ல. இங்ஙனமிருக்க; இந்நான்குபூதத்தம்ச சையோக பதார்த்தமாகிய தேகம் பற்பல பேதமாத்தோன்றி நின்றழிந்து மீண்டும் அந்தந்தப் பூதமாய்விடுமென்பி - அப்போது நான்குபூதமும் தனித்தனி யுபாதானமாகவும் அதிஷ்டானமாகவும் நிர்விகாரமாகவும் அகண்ட மாகவும் நித்தியமாகவும் ஏகமாகவும் இருக்கின்றதெனத் தானே பொருள் படுகின்றதன்றோ- அதுபோலத், தனித்தனியாய்த்தேகக் கள்தோறு நானென்னு மறிவு பற்பலவாயிருக்கக்காண்கின்றனமே; நானென்னு மொவ்வோரறிவுங் கற்பிதமென்னி லொவ்வொரு தேக மும் நான்குபூதத்தையன்றிககற்பிதமென்னு திருக்கவேண்டும். அங் னனமில்லையென்னி ல்ங்ஙனமில்லையெனலாகாதோ? ஆதலாற்றனித் தனித் தேகங்களுக் காதார மிருக்குமாறுபோன்று, தனித்தனியறி வுக்குமாதாரமிருக்கவேண்டுமெனச்சொல்லவேண்டுமோ? இங்ஙன மிருக்க; அறிவையவாந்தரப்பொரு ளென்னலாமோவெனின் ?

நா-விடை—ஆதாரமிருந்தால் தெரியுதா? இதைல்லாஞ்சொற் சாததுரியமேயல்லாமல் பயனின்றெனவறிக.

ஞா-வினா—நீர்கெற்பத்திலாவது, வெளிப்பட்ட விடத்திலாவது, சைதன்னிய மென்னுந் தர்மம் அவாந்தரப்பொருளுணைதக் கண்டதில்லையே நீர் சொல்லுவதுமாத்நிரஞ் சொற்சாத்துரிய மன்றோவெனின் ?

நா-விடை—ஓன் றுந்தோன்றவொட்டா தடக்கிவிட்டனையே, நீ யானெக்கேட்க.

ஞா-வினா—நீதானென்றான் ?

நா-விடை—அஃதெவ்வனமெனக்கேட்க.

ஞா-வினா—நானெனப்பட்டதும், நீயெனப்பட்டதும் கண்ட பேதத்தால் வேறெனப்படுவதன்றிச், சிற்சடத்தாலொன்றன்றோவெனின் ?

நா-விடை—அதுதாவெப்படியென.

ஞா-வினா—இவ்விருதேகமும் பூதகாரியமாதலானும், இவ்விருசைதன்யமும் அவாந்தரப்பொருளென்கையானு மொன்றெனக் கூறலாகாதாவெனின் ?

நா-விடை—நம்மிருவர்க்கும் பிறப்பிறப்புக்காலமும், சுகபேதமும், கரணபேதமும், யோசனைபேதமும் வேறுபடுவதா லெவ்வனமேகமாவமென்க.

ஞா-வினா—அதுபற்றிப்பேசப்புகில்விரியும். ஆயினும், சிற்றலைபேரலைகளாற் சலம் பெரிதுசுறிதாயிற்றோ? அதுநிற்க; சடமாகிய செகத்தைப்போல் சித்தாகிய சைதன்யமு மிப்போது ஓர் முதலன் றோவெனின் ?

நா - விடை—எல்லாதேகங்களுக்கும் நான்குபூதமுதலானாற் போல, நானென்னுமெல்லா சைதன்யங்கட்கும் ஏகத்துவமான சைதன்யமொன்றுண்டாய்முதலாகவேண்டியதுஞாயமே-அவ்வனமிருந்தார்காணப்படாதாவென்றனன்.

ஞா-வினா—அதற்கு முன்னமே யுத்தரவு சொல்லிவிட்டனன் அதுநிற்க; அகம்புறத்திற்காணப்படுவன வளைத்திற்குந் திரிசியமெனவும், அவற்றையாங்காங்கு நின்றறிவது யாதோ அதற்குத்திருக் கெனவுஞ்சொல்லப்படும் - இவ்விரண்டு மேற்கப்படுவதன்றோ ?

நா-விடை—அவசியமையமின்றி யேற்கப்படுவதேயெனவறிக.

ஞா-வினா—தனித்தனி யறிவுந் தம்மாலறியப் படுவனவற்றிற்குத்தாந்திருக்கெனப்படுமன்றோ? இவ்வனமிருக்கத்; தத்தமக்கியை!

ந்த தேகம் தானெனப்படுமா, படுதலி னிதுபிராந்தியன்றோ, இது திருக்குவுக்கு வருவானேன்?

நா-விடை—சுபாவமென்றனன்.

ஞா-வினா—இதுதிருக்குவுக்கோ, திரிசியமானதேகத்திற்கோ, என்னு மையம் வேண்டிவதின்று. அறிவது திருக்காதலி னாதற்கே சுபாவமெனி னிப்படியேவருந்தேகத்தையெல்லா நானென்னல் சுபா வமாகவேண்டும், அப்போது முன்னும்பின்னும் பிழவி யுண்டென வருமன்றோவெனின்?

நா-விடை—ஆஃதெங்கனமேழ்கப்படுமென்றனன்.

ஞா-வினா—சுபாவமென்னுதொழிக. ஒழியாதாயின், அக்கினி யானது, அடுத்ததையெல்லாந் தகனமாக்குவதுபோல; அறிவும் அடுத்தவுடலையெல்லா நானென்னல் சுபாவமாகவேண்டும். சுபாவச் சொல்லைவிடில் யாமும் முன்பின் செனனமுண்டெனலை விட்டிவிடு தும். இதற்குத்தரம் யாதெனின்?

நா-விடை—தேகத்தை நானென்னும் பிராந்தி புத்திவிசுப்பத் தாலெனி னெதுமுதற்கொண்டெனவரும், இதுமுதற்கொண்டெனி னிப்போதாவது வருதற்கேதெவ்வீன யெனவரும், அறியாமையா லெனி னிதையே யடிக்கடி சொல்லானெனவரும், பழக்கத்தா லெனின், எந்தச்சென்மத்துப் பழக்கமெனவரும். இதனால் முன் பின்சென்ம முண்டெனத்தானே யமைதலி னிதற்கென்செய்வே னென்றனன்.

* ஞா-வினா—அறிதல் னுலறிவு தேகாதிப்பராஞ்சமாகாது, அப் போது அறிவுவேறு தேகம்வேறென்றாயிற்று. தேகமுருப்படுதற்கி யைந்தவினைமுதல் தேகமெனின், அகர்த்தத்துவமு மசேகனத்துவ முமாமே; அறிவெனி னங்கன மனுபவமிருக்கவேண்டுமே; சுபாவ மெனி னலையாதிகள் போற்சென்மமளவின்றெனவருமே; இங்ஙனம் வராமலியற்றுதல் கர்த்தா இதுவெனவுணர்ததவேண்டுமெனின்?

நா-விடை—வேறே கர்த்தாவேண்டற்பாலதெனின், ஆஃதியா து-எத்தகையது-எங்குளது-நிற்கவிடமேது என்றிதுபோன்ற அரிய கேள்விகளெல்லாம் வருமே; ஆதலாற் கர்த்தா இல்லை, அனைத்துஞ் சுபாவமென்றனம், இதுவே யெமது துணிபென வுணர்க.

ஞா-வினா—உயிருமில்லையென்றது; வஸ்து சோதனையிலின்ன தெனக் கணிக்கபட்டாமைபற்றித்தானே, அல்லது அட-ந்தினாலோ,

கல்வித்திறத்தினாலோ, சபதத்தினாலோ, யாதோ நாமது கருத்தெனின் ?

நா-விடை—அதுகேட்பானேன். கண்டனரார், உண்டெனக் களித்துழல்வரு மெம்போலுங்கபோதிகளன்றோ? வாய்ச்சொல்லா லென்னபயனெனவறிக.

ஞா-வினா—அடிக்கடி யெங்கே யுத்திக்கு ஒன்றுந் தோன்ற மற்போகின்றதோ, அங்கங்கேயெல்லாஞ்சபாவமென்றாவது, இருந் தால் காணப்படாதாவென்றாவது சொல்லுவது; கல்வித்திறத்தின் முறையோ, நாவ்திகசாம்பிரதாயக்கட்டுப்பாடோ, நன்று நன்று, நாமது விவேகமிருந்தவாறென்னை, ஞாயமாக்கங் கேட்டறியீர்போ லும், இது சிற்க; உயிர்களுக்குக் கத்தத்துவசாதனக்கருவியாயும், போகத்தத்துவசாதனக்கருவியாயு நின்றானா இச்செகமானது; சத் தோ, அசத்தோ, சநசத்தோ முன் பிதனைத் தெரிவிக்கவேண்டுமெ னின்.

நா-விடை—தொன்றுதொட்டனுபவத்துக் கியைந்திருத்தலிற் சத்தேயெனவறிக.

ஞா-வினா—சத்தாறா பிற்தோர்கருவியினாலேனும், சோதனை யினாலேனும், நாமின்னி யிருக்கவேண்டும். அங்கனமொன்றைக் காட்டுகெனின் ?

நா-விடை—புறம்பினும் அகத்தினும் புலப்படுவன யாவுமென வறிக.

ஞா-வினா—புறம்பிற் புலப்படுபவைகளிலொன்று கேட்குதும். கடபடமென்னுமிடத்து; மண்ணையன்றிக்கடமும், தூலையன்றிப் படமுமிருக்கவேண்டும். அங்கனமில்லையெனின் ?

நா-விடை—இவைபோல்வனவனைத்து மிடையிலொருவராலா க்கப்படுவையன்றோ? பஞ்சையும் மண்ணையும் பற்றி விசாரிக்கு தும், இவ்விரண்டுரு சுயம்பெனவறிக.

ஞா-வினா—கடபடமென்னும் விகாரத்தைப் பற்றியன்றோ, இவை சுயம்பெனப்பட்டன. சுயம்பாயின், மண்ணென்பது; சிறிது பெரிது உருட்சி தட்டை வட்டம் சதுரம் கனம் நாற்கோணம் முக் கோணம் இருகோணம் ஐவண்ணம் மட்டம் நீட்சி இது முதலிய வற்றி லொன்றை யிதுவெனச்சொல்லின், வடிவு அளவு நிறம் என் னுங்குணமாம் குணியைக்கேட்டார் குணத்தைச்சொல்லலாமா ?

நா-விடை—அருவமனமே, உருவமாககாணுகின்றம்தயது தானெனக் கூற.

ஞா-வினா—உருவம் அருவம ரூபாரூபம் சித்தது சபித முதலியவங் குணமன்றோ குணியாதெனின்?

நா-விடை—உருவமாகத் தோற்றுக்கின்றதே யதுதானென்க.

ஞா-வினா—அணுக்குமுசையேகத்தை யன்றி யங்ஙனந்தோற்று முருவத்திற்குப் பொருள் வேறுண்டோ?

நா-விடை—இல்லை யெனவறிக.

ஞா-வினா—காரணமும் குணமும் காரிய மெனப் படுமோ, இம்மூன்றிற்கும் பெயர் வெவ்வேறன்றோ, காரியப்பொருள்க்கேட்டாற்குணத்தையாவது காரணத்தையாவது குறிக்கலாமா, இதுவினா விடைக்குரிய இலக்கணமா, அல்லவே, நீர்பாலை வல்லவான்றோ, இனியாவது மிசிரிம்பிக்காமல் இதுபோல எந்நக்காரியப்பொருளை யாவது காட்டவேண்டு மெனின்?

நா-விடை-- இன்ன இலக்கணத்தோடு பரிசோதிக்கப்படுகின், எதுவும் பொருளல்லாமற்போகுமே, சர்வமுஞ்சூனிய மாக்கத்தக்க வித்தையாகக் காணுகின்றதே, இது தோலிருக்கசகளை விழுங்கி போலாகும்; இதுபோதும், இனியாவது விடைபெறுகவென்றனன்.

ஞா-வினா—நல்லது சரணஞ் சரணம். உம்மைவிட நாஸ்திக வல்லவர் யாரிருக்கின்றனர். இன்னொருசந்தேகமுண்டு, அஃதுயாதெனின்; செகத்தையு மொருங்கே கூட்டித் திரிபதார்த்தமும் நாஸ்திகமென்னலாகாதா?

நா-விடை—பிரத்தியசூத்திற்கும், அணுபவத்திற்கும், இயைந்திருப்பது யாவருஞ்சாட்சியாதளி நெங்ஙனங் கூறப்படு மெனவறிக.

ஞா-வினா—கருங்குதிரா வெவ்வேப்பசு வென்றது; வெளிமுக நாட்டத்தினரல்லாதா ரருமை. அவருக்குடன்பாடாகுமா, அவரல்லாதார் பலராயினு மூடரன்றோ, அவர் சாட்சியா வென்ன மகிமை யெனின்?

நா-விடை—ஆஸ்திகருஞ் சகத்தை யுண்மையெனக் கொண்டனன்றோ கடவுளிருப்புக் கூறவந்தது; அவர் புராணம், ஆகமம், இதி காசம், வேதம், அடியார் சரித்திரம் முதலிய வளைத்தும் பொய்யெனப்படுமே இது முறையோவென்றனன்.

ஞா-வினா—“பொய்யை மெய்யென்ற மூடர் புண்ணியொன்று புராணங்கூப்பிடுமானால், மெய்யை மெய்யென்ற ஞானிக்குக்கும்றங்கள் விதித்த சாஸ்திரமுண்டோ? எனவும்” “பவங்கையாசனன் முதற் பலமுனிவரும்பாருவபெரியோருங், கங்கையாதியாந்தீர்த்தமுந்தே சமுங்காலமு மறைநாலும், அங்கமாறுமந்திரங்களுந் தவங்களு மசத்தியமெனச்சொன்னால்” எனவுஞ்சான்றோர் இங்கு மனுபவமிருத்தலிற்சூறினார். இது முறையே யென்றதற் கையமென்னை?

நா-விடை—பிரத்தியக்ஷ விரோதிகளென்னு முலகவழக்கமொழிக்கு நீரேயுதாரணமாகக்கண்டனம், உங்களைப்போல முழுப்புரட்டரைக்கண்டதில்லை, நீர் விடைபெற்றுக்கொள்ளுமென்றன.

ஞா-வினா—கல்வி ஞானப்பாண்டித்துவமிருந்தும் பாமரரைப்போல் மொழியலாமா?

நா-விடை—உமது சோதனை காரணமாகக்காணில், உலகமித்தையாகுதலுண்மையே, எமக்குண்மையாகக் காணப்படுவானேன்.

ஞா-வினா—பழுதைபுந்தறியு மிரவிற் பாம்பாகவுங் கள்ளாகவுந் தோற்றுகின்றதனற் பாம்புங் கள்ளனு முணமைப்பொருளாகுமா?

நா-விடை—ஆராய்ச்சிக்காவின்னோ வுலக மெய்யெனல் தவிர்த்தற்கு என்றன.

ஞா-வினா—மெய்யெனத் தோற்றுமளவும் விடாசோதனைத் தவிரப்படுமோவெனின்?

நா-விடை—கணமேனும் விடாமல் சோதனையி னின்றால், அருந்தல்-பொருந்தல்-சுவையிழக்கவேண்டிவருகின்றதே, உனதுறவுபோதும், சரணஞ்சரணம் நடவென்றன.

ஞா-வினா—ஐயா! யோனிக்குந் தீனிக்குங் காத்திதுவராயுங்கண்ட பல வென்னை?

நா-விடை—பசி காமங்களா லுண்டாம், வதை தவிர்த்து நிற்கலே பலவென வறிக.

ஞா-வினா—கற்றுணர்தலிலும், மனிதனாகப்பிறந்தபிறப்பிலும், என்னசிறப்பு?

நா-விடை—பாகங்களோடுண்ணுதலும், லீலாமுறைப்படியா விங்கனஞ்செய்தலுமே சிறப்பெனவுணர்க.

ஞா-வினா—இங்கனஞ் சுகித்தற்குப்பொருள் காரணமாதலானும், அப்பொருள் தேடுமிடத்துங் காக்குமிடத்துஞ் செலவுசெய்யு

10 சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

மிடத்தும் இடையூறே வினையுமாதலானும், மனைவிபுத்திரர் தன்கருத்திற்கியைந்தொழுசுவ தரிதாதல்பற்றி யுண்டா மாறாக்கவலையே சுகமாதலானும், இவ்வாவுகவலையில்லாவிடத்துந் தன்தேகம்யாதொருகாரணத்தினாலோ அருந்தல்-பொருந்தலுக் கபாத்திரமானதைக் கண்டிகண்டு படுமனக்கொதிப்பினனும், சத்துரு-களனர் - பங்காளிகள் - முதலியோரால் வருந் துன்பத்தைப்பற்றி வருமலைச்சலினனும், அவயவக்குறைவுபற்றியும், இந்திரிய அந்தக்கரணப்பழுதுபற்றியும், தேக நீங்குவதைப்பற்றியு முண்டாந் திகிலினனும், மாறாது சுகிக்கவேண்டிமென்னுந் தாற்பரியத்திற் காணியே வருதலானும், துன்பமயமன்றி யின்ப மணுவளவேனுங் கண்டிலம். இங்ஙன மில்லாமலிவ்வுலக சுகநுகர்வா ரில்லவேயில்லை இதுதானா சுகமெனப்பட்டது, இதென்ன விவேகமெனின் ?

நா-விடை—இது வுலகசுபாவமிதைப்பற்றிப் பேசுவதிலென்ன லாபமென வறிக்.

ஞா-வினா—எவ்வெப்பொருளொவ்வெவ்வண்ணமோ அவ்வவ்வண்ணமாக அறிபவர்க்கன்றோ, வுலகஞ்சுகவடிவாக் காண்டல், மறையர்க்குகாணுமா ?

நா-விடை—ஆஃதெங்ஙனமெனக்கேட்க.

ஞா-வினா—“விருப்பு வெறுப்புருவாம் விடயத்தோடிருக்கு மயற்சுகமென்ப தனுபவமன்றோ” இதனையுணர்ந்த துண்ணியவுணர்வுளோர் விருப்பு வெறுப்புருவாதற் கேதென்னையென வஸ்து பரிசோதனைபண்ணுவாரன்றோ, பண்ணுங்கா லொவ்வொன்றுஞ் சயம்பெனப்படாமற்போவதைக்கண்டு “இறப்பிலாவிந்த மோகமிறையு மீட்டெண்ணமின்றி மறப்பதே நல்லதென்று” கூறியசார்ன்றோர் வசனத்தையு முன்னி யந்நிலையி னிற்பா ரன்றோ, அவர்களுக் குலகந் தோற்றன்மாத்திரமன்றி யுண்மையாகுமா ? இங்ஙனமிருக்க, இது வுலக சுபாவ மென்னலாமா வெனின் ?

நா-விடை—சுபாவமெனக்கூறும் வசனங்கள் உமக்குச் சத்துருபோலிருப்பானேன், அதை மறுப்பானேன், இஃதடமோவெனக்கேட்க.

ஞா-வினா—மெய்யே அல்லாததைச் சொல்லலாமா? எங்ஙனமெனில்; விநாயகினை யெதார்த்தமாகக்கோடலும், விகாரத்தை விகாரமாகக்கோடலு மது முயற்சியாதல் பற்றி முன்னர் விருப்பு

நாவ் திகவாதம்.

வெறுப்பும், பின்னரவை நாசமுமுண்டாகின்றது. இவ்வகையருக்ககசுபாவ மென்னலாமாவெனின்?

நா-விடை—நாஸ்தி-நபாதி யென்னுமிரணமித்தியால் ஆன்மா-பரம - கதி - முதலியவை இல்லவேயில்லை யென் றெவ்விடத்தும் வென்றுவரு மெமது வெற்றிக்கொடிபைத்தறித்தெறிதற்கேவராலு முடியாமற்போயிற்று, அற்பப்பிராணியாகிய நீயா தறித்தெறியப் புகுந்தனை பனா நன்று நன்று, இந்த விபரீதயுத்தியெல்லாந் தள்ளு போவென்றுறுத்தினன்.

ஞா-வினா—ஆஸ்திகநாட்டுமுறைதெரியாதவார்போல் நாஸ்திக நாட்டுமுறை தெரியாது, கோபித்தலிற் பயனென்னை?

நா-விடை—எம்மிலு நீ வல்லையோ, இதென்ன மடமையென்ற னன்.

ஞா-வினா—உமதிடத்தில் மடமையெனச்சோதனையால் யாய் குறிப்பித்தாற்போற் குறிப்பிக்க வகையறியாது, எமதிடத்தி லுள்ளது மடமையெனச்சொல்லலாமா?

நா-விடை—போவென்றாலும் போகவில்லை, யிதுபற்றியாவது போவையென்று கூறினனென வறிக.

ஞா-வினா—இனியாவது ஆஸ்திகத்தைக்கொள்ளாதற்குத்தடை யென்னை?

நா-விடை—என்னிட்டமென்றனன்.

ஞா வினா—கல்விஞானத்தோச்சிக்கிதுதானே அடையாளம், விவேகிகளுக்கிஃதெக்குமோவெனின்?

நா-விடை—பரவஸ்துவான திருந்தாற் காணப்படாதா, காணப டாடாததா வெவ்வகையெனெனலும், அவை வந்தித்தலுமென்றனன்.

ஞா-வினா—இல்லாதவுலகை யுண்டென்றாற்போல் உள்ளபரத் தை யில்லையென்றது, உமது பரம்பரை மகிமையெனக்கொள்ளலா காதோ வெனின்?

நா-விடை—இல்லாத வுலகை யில்லையெனக்காட்டியவாறுபோ ன்று, உள்ள பரத்தையுள்ளதென யாமேற்கச்சொல்லின் ஏற்குது மென்றனன்.

ஞா-வினா—ஒவ்வொருதேகமும் ஏகபூதத்தையன்றி யின்ற தல்போல, ஒவ்வேரறிவு மேகசைதன்யத்தையன்றி யின்றாகவேண்டி மென்றோ, கனித்தனியென்றது வியட்டியும், ஏகமென்றதுசமட்டியு

மாம். தெங்கு-கமுகு-என்றது வியட்டியும்; தோப்பு, என்றது சமட்-
டியுமென வுதாரணமாகக்கொண்டு அறிவையெல்லா நோக்குமிடத்
தேகமெனப்பாலதன்றே, இந்த ஏகசைதன்ய மில்லையெனப்படி,
தனித்தனி வியஷ்டி சைதன்ய மில்லையெனக்கூறவேண்டும். இல்லை
யெனக் கூறில் சுகதுக்க நுகர்த லிப்போதறிவன்றி யெதுவென
வரும், விடைவேறின்றாதலால் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டிவரும், வியட்
டியொத்துக்கொள்ளில் சமஷ்டி சைதன்யமுண்டென்றகுத் தடை
யுண்டோ, இல்லையாதலி னதுவே பரமெனவறிக. இத்தற்குத்தடை
வேறுண்டோ வெனின் ?

நா-விடை—ரூாயத்தால் யுத்திக்கியைந்துறிற்றலின் ஒத்துக்
கொள்ளவேண்டியதற்கையமின்று, ஆயினும் பிரத்தியக்ஷமில்லாத
தா லொருவாறு-தடையுண்டென வறிக.

நா-வினா—பொறி கரணஞ் சீவன் அப்பிரத்தியக்ஷ மன்றே,
அவற்றையுண்டெனக் கொள்ளுவானேன் ?

நா-விடை—அவற்றின் சேட்டையாகிய வுணர்தலைப்பற்றி யெ
ன்க.

நா-வினா—சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகிருத்திய முண்டாயிருப்ப
தைப்பற்றி வினைமுதலாகிய கடவுளுண்டெனக்கொள்ளலாகாதோ?

நா-விடை—கொள்ளலாம் சத்தமுதலிய ஐந்துவிடயங்களையுங்
கண் முதலியவைகளிருந்தறிகின்றதைப் பிரத்தியட்சமாக அறிகின்
றனம், அதுபோல் கடவுளிருந்து படைப்பாதிகள் செய்யினும், அவ
ரப்பிரத்தியட்சமாதலைப்பற்றி யெங்ஙன மேற்ப மென வறிக.

நா-வினா—நல்லது பொறிகரணங்களிலொன்றாகிய கண்ணை
ப்பற்றிக் கொஞ்சம் விசாரிப்பம். கண்ணென்ப துருவப்பொருளோ,
அருவப்பொருளோ, உருவப்பொருளெனின்-முட்டைபோல் காண்
பது மாம்சநரம்பாதிவஸ்துக்கானன்றே, அதறியுமா? கறுப்பு வெள்ளை
யெனின், குணமாயிற்றே, யஃதறியுமா, பாவைபோல் காணப்படுகின்
றதே யதுதானெனின், அது போலிவடிவாதலறியுமா, அதிலொரு
தெரிவிருந்தறிகின்றதெனின், உருவமா, அருவமா, அருவமெனின்,
சித்தோ, செட்டோ, சித்தெனின் காட்டுக. காட்டப்படாதெனி னெ
ங்ஙனமுண்டெனக் கொண்டனையோ, அதுபோலக் கடவுளு மாகை
யாலுண்டென்று கொள்ளற்குத் தடையாதெனின் ?

நா-விடை—பொறிகரணமென்னுந்தெரிவு இன்ன நிலையினதெ
னத்தெரியாது, அவயவத்தையும் நெஞ்சினையும் பொருளெனக்கொ

வெள்ளையல்லவல்லவென நியதினைத் தவாங்கமனோகோச ரமாக்கினே; யிதுபோல, உருவெனக்காட்டி யல்ல அல்லவென் றவாங் மனோகோசரமாக்குதற்கோ பரவஸ்து வுண்டென்றையென்றனன்.

ஞா-வினா—இது நிற்க; கொலை-களவு-பொய்-வஞ்சித்தல்-பிறர் மனையைத்தன்வயப்படுத்தல் முதலிய கொடிய துற்செயல்கள் ஏற் கத்தக்கனவோ, தள்ளத்தக்கனவோ? ஏற்கத்தக்கன வெனின், பிற றொருவ னிக்கொடிய தீச்செயல்களை உன்பாலஞ்சாது செய்யி னே ற்பையோ, அதுபோலப் பிறர்பானியஞ்சாது செய்யினேற்பரோ? தள்ளத்தக்கன வெனில், இவற்றைச் செய்யி னரச னுக்கினையால் தண்டனை நேரிடுமன்றோ, அரசனுக்குத்தெரியாவிடி. லெங்ஙன நேரி டுமெனின் - அக்குற்ற நிவர்த்திக் கிடமின்றே; இடமாவதென்றோ வேண்டிவதின்மெனின், இதுமுறையோ, முறையாயின் விதிவிலக் கேன். வேண்டாதாயின், இம்மையில் தானே யரசனால் தண்டனை யடைந் தவதிப்படுகின்றதைப் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காண்கின்றனமே; இம்மையில் கரந்து தீச்செயல் செய்பவர்க்கு மறுமையி லுணமை யாகத் தண்டனை கிடைக்குமென் மெண்ணலாகாதாவெனின்?

நா-விடை—மறுமையுண்டானு லன்றோ, அங்ஙன மெண்ண லாமென வறிக.

ஞா-வினா—ஆயின், இம்மை வருவதற் கேதென்னை?

நா-விடை—இதுவுங் கேள்வியாமா வென்றனன்.

ஞா-வினா—இதுவு முத்தரவாமா வெனின்?

நா-விடை—இம்மையைப்பற்றி மும்மையு மறுமையு மேற்க வேண்டி வருகின்றதே, யென்செய்வே னென்றனன்.

ஞா-வினா—ஏற்காம விருப்பதற் கேதுண்டானுற் சொல்லெ னின்?

நா-விடை—முன்செனன மின்னதென் றொருவர்க்குந்தெரியா த்தென்னை.

ஞா-வினா—நானெனப்படு மறிவெல்லா மெந்தெந்தவுடல் தத் தமக்கு வாய்த்ததோ அந்தந்த வுடலளவாச் சராசரமெனப்பட்டிழ ல்வது மன்றி யதனதன் மயமானதையந்தந்த வுயிரு நினைவிலுங் களவிலுங் காண்கின்றதற்கு நாமே சாட்சியா யனுதினமு மிருக்கி ன்றனமன்றோ, இஃதன்றியும்; எந்தெந்த வுயிராகிய அறிவும் தத்த மக்கு வாய்த்தவுடலுக்குப் பின் னதன்மயமானதோ, முன்னோ? மு ன்னெனின், நாம் கண்டறியாத பொருள்களு மிடங்களு மயாமாலு

லன்றோ, அவை நமது நினைவிலுங் கனவிலுங் காணப்படும். அது போலத் தத்தமக்குரிய வுடல் வாய்ப்பதற்குமுன் னந்தந்த மயமாகுமா, அவை நினைவிலுங் கனவிலுங்காணப்படுமா? வாய்த்ததற்குப் பின்னெனில், வந்தவுடல் மயமாய் நானெனப் பிரத்தியட்சத்திற்குத் திடமுறுந்தோறு நினைவிலுங் கனவிலு மவ்வுடலே நானெனக்காணப்படுகின்றது. இந்தவுடல் வந்தபோது, இந்த ஆகாரமாகவே யந்தவுட னீங்கியபோது அந்த ஆகாரமு நீங்கிற்று; இது ஒன்றிலொன் றன்னியோன்யா பாவமானதன்றோ? இதனையாவது - கழ்நிலையோ, கேட்டிலையோ, கண்டிலையோ, இங்ஙனமிருக்க, வொன்றிலொன் றெங்ஙனங் காணப்படும்?

நா-விடை—இந்த அறிவே முன் தேகாகாரமானின்றதனற் கண நேரமாவது, மின்மினிபோலக் காணவேண்டுமே யெனக்கேட்க.

நா-வினா—சாக்கிரந்தோறுங் கணநேரமாவது, இவ்வுடலாகா ரந் தவிரக்கண்டாலன்றோ, அவ்வுடலாகாரந் செனித்தவ்வுடல் காணும். இவ்வுடலாகாரந்தவிரந்த அசதியிலிவ்வுடலோ டிவ்வுடலகமே தோற்றவில்லை, யவ்வுடலு மவ்வுடலகமு மெங்ஙனந் தோற்றும், அது கேள்வியன்று; அதுநிற்க, பிரத்தியக்ஷமில்லாத வியஷ்ட சைதன் யத்தை யவாந்தரப்பொருளொன்றாகவாவ துண்டெனக்கைக்கொண்டி, உலகமானாத லீரான செயல்களும்,காமக்குரோதாதி தீச்செயல்களும், கொலைகளவாதிகளுக்குடன்படாத நற்செய்கைகளுஞ் சீவச் செயலெனத் தேர்ந்து துட்டநிக்கிரகஞ் சிட்ட பரிபாலனஞ்செய்ய விதிநிலேத சட்டங்களை யுண்டாக்கிய நீர் தனுசுரணபுவனபோகங் கள் சீவச்செயலன்றாதலி னிச்செய்கைக்கு வினை முதல் வேறொரு வன் வேண்டுமே யவனைப் பரவஸ்து வெனக் கைக்கொள்ளுது மெனின், காணப்படாமையா லுண்டெனக் கொள்ளே மெனலாமா? இதைன்ன மதி யெனின்?

நா-விடை—என்செய்வ னென் மனஞ் சம்மதிக்க வில்லையே என்றனன்.

நா-வினா—சம்மதியாததற் கேது மூடமென்னலாகாதா?

நா - விடை—பிரத்தியக்ஷமானால் மூட மென்னப்படாதென வறிக.

நா-வினா—சீவனைக் கண்டையா, பரத்தைக்காணா; உன்னை நீ கண்டபின் கேளெனின்?

நா-விடை—என்னை நான் காணாத அவ்வாவு மூடனா வென்ற னன்.

நா-வினா—எது நீயெனக் காண்கின்றனையெனின்?

நா-விடை—இத்தூலவளவென்றனன்.

நா-வினா—இத்தூலமுதித்தது இவ்வளவாக வல்லவே யெய்வளவோ வெனில்?

நா-விடை—அவ்வள வவ்வளவாக வென்றனன்.

நா-வினா—கருவிலுட லுருப்படுதற்குமுன் நீயெவ்வளவோ?

நா-விடை—நா னிருந்தா லன்றோ அளவு சொல்லுவ னென்றனன்.

நா-வினா—தேக முன்ன லறியப்பட்டதன்றோ, நீயாகுமா?

நா-விடை—தேகமல்லாமல் வேறே கண்டிலனென்றனன்.

நா-வினா—நினைவிலுங் கனவிலுந் தேக மங்கே உரவிலேயே, தேகவடிவமாக அங்கே நீ காணப்பட்டுப் பலகிருத்தியமுந் செய்கின்றனையே யங்கே நீயாடுனின்?

நா-விடை—ஆம் இத்தேகமல்ல, வேறென்றுளதாகத்தோற்று கின்றது-அஃதின்னபொருளொனக்கணிக்கறியேன்-அதுவே நினைவிலுங் கனவிலும் பொருளிடங்காலமாகவும், நா னீ யவனவ ளதுவாகவும், நின்றுச்சா ஞானக்கிரியைக ளியற்றுகின்றது, ஆதலி னிலேயென்று சொல்லறியேன் என்றனன்.

நா-வினா—யான் நித்தியவுபவாசி யெனப்படுவோ னெருவன் தேகம் பருத்திருப்பதா லிரவிற் காந்துணகின்றானெனத் திடமாகக் கொள்ளுமாறுபோன்று; விடய துகர்ச்சியும், அதில் கிருப்புவெறுப்பு, அதினாலினபதுன்பமும், யுத்தாயுத்தவுணர்ச்சியும், கல்வி யாராய்ச்சியும், அவாவை யகற்றற்கியைந்த நெறியும், கர்த்தவபோக்தத்துவ வினைவகலாமையும், உன்னுமிடம் தொரு புருடனிருக்கின்றானெனத் திடங்கொள்ளலாகாதா வெனின்?

நா-விடை—இதுபோ லருத்தாபத்தியாற் பரமு முண்டெனக் கொள்ளுதுமென்றனன்.

நா-வினா—இதன்றியும்; நானென்றளவும் பிரவிர்த்தியேனும், நிவிர்த்தியேனு யொன்று நிகழும், நிகழ்தலைப்பற்றி யந்தந்த நிலைக்குத் தக்க தனுசுரண புவன போகங்களைத் தந் தகற்றுதற்குக் கர்த்தா வேண்டிமாதலி னவளோ பரமுமெனக் கோடற்கின்னு மைய முளதோ வெனின்?

நா-விடை—சீவச்செய லன்றாதலின் பரத்தின தாகத் தனுசுரணைகளைப்பற்றியும், நான்குபூதங்களும் அண்டாண்டசராசரங்களும்

10௬ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

மாகிய இவற்றைப்பற்றியு மேற்கவேண்டும். கூடாதெனின் ; இங்
கனமுண்டாவதியற்கையாகவேண்டும். இயற்கையெனின், கடபடா
திக ளியற்கையாக வேண்டிமெனக் கேள்விவரும். வருவதைப்பற்றி
யான் மறுக்கப்பாலதன்மெனக் கூறினன்.

நா-வினா—ஆனால் சீவச்செயல், ஈசரச்செயலென்றிரண்டுள்
டே, இனியாவ திதனைத் தடுப்பதம் கேதுண்டோ வெனின்?

நா-விடை—உண்டெனின் கண்ணுக்குப்புலப்படாதபொருளி
டங் கால மாதிகளைப் பிறரா லுண்டென் மேலா திருக்கவேண்டும்.
ஏலாதாரில்லாததாம் பரமுயிருண்டென்றேற்கவேண்டும். காணப்
படாதாவெனின், அதைப்போலக் கண்ட ஆப்தர் வாக்கியங்களா
லேற்கவேண்டும். காணாத பொருளாதிகளைப் பின்னராவது சென்
று காண்டற்கிடமுண்டே யெனின், இதுவுரு சிரவணமனனாதிகளா
லகமுகத்திற்சென்று பின்னராவது ஐயந்திரிபிற்றிக் காண்டற் கிட
முண்டே யெனவரி னென்செய்வே னென்றனன்.

நா-வினா—ஏற்பதம் கினியேனு மையமுாதோ வெனின் ?

நா-விடை—இல்லை, எமது கட்சிக்குச் சோர்வுறுதே யென்ற
னன்.

நா-வினா—ஒருவன் நன்னை யுயர்தினை யென்றும், ஆணென்
றும், இன்னபெயரினன் - இன்னாருக்கு மகன்-தந்தை-பாட்டன்-பே
ரன்-தம்பி-மூதாதை-சிற்றம்பன்-கணவன்-தாயாதி-மூத்தார்-மாமன்-
மச்சினன் என்றும், கொண்ட கொள்கை யனைத்து மெதார்த்த மா
குமா? அங்ஙனங் கருதியது மூடமெனத் தோற்றாதளவும், ஞானிக
ளது கட்சிக்கு மாறாக நிற்பன். இங்ஙன நிற்புழி விமோசனகால நே
ரிடுங்கா லிவை யனைத்துங் கற்பிதமெனத் தெளிவுவரும். தெளிவு
ற்றுழி முன்னைய கட்சிக்குச் சோர்வுற்றதே யெனத் துயருற்று
மீண்டும் அம்மூடமார்க்கத்திழிவனோ எனின்?

நா-விடை—ஆன்மா வென்பதும், பரமென்பதும், இருந்தா
லின்ன பொருளெனக் கணிக்கப்படாததம் கேதென்னெயென.

நா-வினா—நான்கு பூதங்களை யு மொன்றி லொன்றொடுக்கிக்
கொண்டு போகும்போ தொன்றி லொன்றில்லாமற் சூனியமாதலைப்
பற்றி மித்தை யெனின், நமக்கிப்போது மேலே தோன்றவில்லை,
இனி வருபவர்க்கு மேலே தோன்றுமான லிதுவே சித்தாந்த மாசு
மா? மகா பண்டிதர்களுக்கு மிதுவணாயுந்தோன்றாத ரொயில்-டெல்
லெகிராப் - பயர்பாகஸ்-அதிசூக்கும, அனந்தவித யந்திரங்களுமிப்

போது தோன்றிற்றன்றே, இனிமேலும் தோன்றாதவைகளுந் தோன்றி நிகழாமன்றே, எனக் கூறுகின்றீரன்றே, அதுபோலு மாண்மாவும்-பரமும் தோன்று மன்றே, கல்வி யப்பியாசி யொருவனக் கல்வியி னெல்லை தனக்கு எட்டாமையா வில்லையென்னலாமா, முடிபுணர்ந்தோ ரிருப்பார்கள் எனக்குத் தெரியவில்லை என்று சொல்லவேண்டும். அதுபோல ; யாமஃதுணர்ந்தோர்பாற் சென்று ஐயத்திரிபறத் தேருது மென்னுத தென்னே ?

நா-விடை—இருந்தால் தெரிவிக்கார்களா என்றனன்.

நா-வினா—முடிபு தெரிந்தே னுனக்குத் தெரிவிக்கிறே னென்று வருவார்களோ? இதைன்ன விவேகம். அக்கினியுந் தடாகமும் தம்பால் விழைந் ததிக வாவலா யடைந்தோர்க் கன்றே, குளிர்ந்-தாகமும்-விடாவுந்-தணிக்கும். இஃதறியாத தென்னே ?

நா-விடை—அங்ஙன முணரு மார்க்கமுண்டா வென்றனன்.

நா-வினா—அதத்துவாவிருத்தி-தடத்தம்-சொருபம்-என லட்சண மூன்றாகும். இமமூன்றி னெறிப்புதினும் பதார்த்த சோதனையும், விடயதோட திருஷ்டியு மில்லாதார்க் கணுவேனும் பயனின்றும். இதுநிற்க ; பந்தப்பதல் சுகமா, விடுதல் சுகமா வெனின் ?

நா-விடை—பந்தப்படுதலே சுக மென்றனன்.

நா-வினா—பெண்டிபிள்ளை-பண்ட-பதார்த்தங்கள்-கிரகம்-கிராமம் - தனம் - தானியாதிகளுடையோனுக்குச்சுகமெனின், இவற்று ளொன்றிழப்புழிச் சுகமாகுமா? துக்கமெனின் ; ஆதியாத்மீகம்-ஆதிதெய்வீகம் - ஆதிபவுதீகம் - என்னு மிம் மூன்றனு ளொன்ற லேனும் பெண்டிபிள்ளை யாதிய பற்றுக்க ளனைத்திற்கும் ஆனிவருமாயின், அந்தத்துக்கத்துக் களவுண்டோ? உயிரோ டிருப்பளவு மானியடை யாதாரு முண்டே, அவர்களுக் கேனுஞ் சுக மின்றே வெனின், தனது தேக நிலையாமையைக் கருதுந் தியான மிழவாவுழி யிருந்துங் கணமேனு மவனுக்குளதோ? அவனுக் கின்றேனும் உலக சுகமில்லாமற் போயிற்றே? அறிவான் மாறாய விடத்தெதற்கோ? இல்லாமையின் அறிவான் அந்தந்த - ஆகாரமாகா விடத்து அயலானது பந்த விருத்தி யானி யாலுண்டாஞ் சுகதுக்க மென் செய்யும். ஆதலி னிப்போ தென்ன நின் கருத்தெனின் ?

நா-விடை—பந்தப் படுதல் துன்பமே யென்றனன்.

ஞா-வினா—இதற்குதாரணம், “பந்தத் துருவங்கேட்டுணரிற் பரவிட்டுருவமேல் வெளியாம், இந்தச் சகரீ நான் முதலா மிவை மெய்யென்றல் பந்தமதாம், அந்தக்கருத்து நிற்பளவு மரிதா முத்தி வித்தி னிடைத், தொந்தத் தருப்போற் காண்பவன்பாற் றேன்றா துறையுங் காண்ப வெலாம்” என்பதனுமும்; “இறப்பிலா விந்த மோக மிறையு மீட்டெண்ண மின்றி, மறப்பதே நல்லதென் றும்” என்பதினுமும்; “தெரிந்து மறிதுமெனத் தேளின் கொடுக்கி ற், கரந்தொடுதல் போலுமே கற்றீர் - பரந்துலகற், தீதென்றுகண்டு ஞ் சிறிதுளம்வைத் தேயமுங்கல், பாதகமென் சொல்வேன் பரிந் து” என்பதினுமும், துன்பமேயொழிய வின்ப மொன்றில்லை. என் பதினுமும், காண்க. இங்ஙனமிருக்கத் தேகமே யான்மா-போகமே முத்தி-கண்டதே காட்சி-கொண்டதே கோலமென் றுறுதி கொண் டி, மன அலைவுக்கும் தேக கிருத்தியத்திற்கு மொழிவின்றி யுழல்வா னேன் ?

நா-விடை—சுகமாதலைப்பற்றி யென்றனன்.

ஞா-வினா—சுகமாயின் பின் துன்பமா முடிவானேன் ?

நா-விடை—இப்போ திதை விட சுக மில்லாதலைப் பற்றி யெ ன்க.

ஞா-வினா—சர்வமுஞ் சங்கற்ப வடிவமெனக் கண்டு தெளிந்த விடத்தி லொன்று முண்மையாகக் காணாததால் மனம் பற்றிப்பாய் தற்கிட மின்றும். இடமின்றாகவே, யமைதலுக் கிடமாம், இடமாக வே, யுபசாந்திக் கிடமாம். இடமாகவே, கிருத கிர்த்தியம் - ஊக்கா பாவம் - சர்வகாமாப்திகம் - பிராப்தி பிராப்தியம் - என்னு முடிவா னவனுபூதிவாய்த்து நிரதிசயானந்த மபமாக்கிடும். இஃதிப்போதே செய்யின் கரதலாமலகம்போ லிவ்வனுபூதியு மிக்கணமே காண லாம், தாமதமென்னை ?

நா-விடை—சர்வமுஞ் சங்கற்ப வடிவ மென்ற தெங்ஙனமெ னக் கேட்க.

ஞா-வினா—ஒரு பொருளோனு முபாதான வுபாதேய மாகவும், விகாரமாகவு மில்லாதிருக்கவேண்டும். அங்ஙன மில்லாமையால், அதுவே சங்கற்ப வடிவ மாமெனின் ?

நா-விடை—யாதானு மோர் பொருளை யிதுதான் சங்கற்பவடி வமென விளக்கிக் காட்டவேண்டு மென்றனன்.

ஞா-வினா—கடபடத்துள் ; படமென்ற துருப்படுதற்கு முன்னு, முருப்பட்டழிந்ததற்குப் பின்னும், உருவாக நின்ற விடத்தும், நூலையன்றி யவ்வுபாதி யில்லவே யில்லை. யிப்போதாவ துண்டாய் விவகரிக்கப் படுதலின், இப்போதாவ துண்டென்பமே யெனின் ? நூலையன்றி யவ்வுபாதி சுயம்பென்றேனும், நூல்மயமென்றேனும், விளக்க வேண்டும். சுயம்பெனப் படாதெனின் ; தோற்றன் மாத்திரமும், சொல் மாத்திரமு மெனப் படாதோ ? அவ்வள வெளிதில் விளங்காதேயெனின், விவேகிகளுக்குமோ ; கல்விஞானத்தாற் சாத்தியப் படாதே யெனின், சாதனத்தினாலுமோ ; கைகூடுமெனின், முயலாத தென்னை. இங்ஙனநிற்க ; கடபட மல்லாததைக் கடபடமென மெய்ப் பொருளாகக் கொண்டு உண்டாயிற்றென்றும், இருக்கின்றதென்றும், நசித்ததென்றும், கண்டு சொல்வது அத்தியாசமன்றோ ; இவ்வத்தியாச மனோகற்பிதமேயன்றி வேறின்மையாற் சங்கற்ப வடிவ மெனப்பட்டது. இவ்வண்ண மொவ்வொரு பொருளுந் தவறாதிருப்பதை யுற்றுணர்ந்து பார்த்துய்யும் வகை தேடலாகாதாவெனின் ?

நா-விடை—கடபடந்தோன்றி விளங்கி யழிவதைப் பிரக்தியட்சமா யனைவரும் காண்கின்றமே, இங்ஙனமிருக்க ; இதை யத்தியாசமென்னலாமா ; இதென்ன மடமை யென்றனன்.

ஞா-வினா—உருட்சி-தட்டை-நீட்சி-சதுரம்-கனம்-குறுக்கமுதலியவற்றைச் சொல்லில், குணமாமெனவும் ; மண னூலைச் சொல்லில், காரணமாமெனவும் ; காரியமென்பதற்குப்பொருள் சொல்லப்புகில், இவ்வாறு முடிவதால், தோற்றன் மாத்திர மெனவும் ; சொல் மாத்திரமெனவு ; முன்னமே சொல்லிவிட்டனம். அதுபற்றிக் காரியமெனப்படுவன வனைத்து முண்மையாகத் தோற்றுவதுங், காண்பதுவுஞ், சங்கற்ப வடிவமென்றனம். அது மடமை யென்னலாமாவெனின் ?

நா-விடை—இது வுமது குய்யுக்கியா ? தருணயுக்கியா ? சான்றோர் வசன மிங்ஙன மிருக்கின்றதா ? தெரிவிக்க வேண்டு மென்றனன்.

ஞா-வினா—“சங்கற்பசாலச் சகத்தோற் றரவெல்லா, மிங்கற்பமென்னு தழிவரோ - பங்கமற, இம்மை மறுமை யிரண்டிடத்து மப்பாலுந், தம்மையன்றிக் காணு தவர்” என்பது சான்றோ ரனுபவமாதலாற் குய்யுக்கி யென்னலாமா வெனின் ?

உடு சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

நா-விடை—உபாதேய மல்லாதது காரியப்பொருளென்னார் சர்வமத பண்டிதரு மிங்ஙனமிருக்க; அகம்புறத்திற் காணப்படுவன வனைத்து மோருண்மைப் பொருளேனு மில்லாமற் போகின்றதே; மெய்ப்பொருள் தேடப் புகின், மணற் சோற்றிற் கல்லாராயப் புகுந்தாற் போலும். இதைன்னவிசாரணை? உண்மைப் பொருளல்ல னவற்றை யுண்மைப் பொருளாகக் கொள்ளுதல் விகற்பசிர்தையாத லின், சங்கற்ப மென்றதோ துமது மொழி யென்றனன்.

ஞா-வினா—சுருதி - யுத்தி - யனுபவத்துக் கொத்ததாதலின், அங்ஙனந் துணியப் புகுந்தனம். பிறவிக்குருட னெருவன், ஐம்ப துவருட காலமாகக் காலால் தடவியும், சீய்த்தும், மிகுந்த அச்சத் தோடு நடந்த பழக்கத்திடம்; தெய்வீகமாக வொருவ ரவுடதத் தர் லோ? அனுக்கிரகத்தாலோ விழி தரப்பட்டது. அக்கணமே தடி யைப் பிடுங்கிக்கொண்டு சீய்க்காமலோ டென்றால் ஓட்செய்யுமா? சிலகாலஞ் சென்ற பிறகு அத்திறமை யுண்டாகும். அதுபோலு, மிதுவுமாகு மன்றோ; நீ யையப்பட லினி யாதுக்கெனின்?

நா - விடை—இதனா லிவ்வுலகந் தோற்றன் மாத்திரமெனின், பசி தாக காமத் தவிப்பைத் தணிக்கா திருக்கவேண்டும். அங்ஙன மில்லையே யையந் தவிர்தற் கிடமில்லையென்றனன்.

ஞா-வினா—உடல்வதை யொன்று, மனோவதை யொன்று. இவற்றுள்; உடல்வதை; பசி-தாகம் - லோய்-என மூன்றும். மனோ வதை; அறியாமை-சந்தேகம்-விபரீதம்-என மூன்றும். இங்ஙனமா யினும்; உடல்வதையும் மனமில்லா விடத்தில்லாமையால் யாவு மனோ வதை யெனினு மமையும். ஆதலி னிது சிற்சட சோதனையா லன்றி விளங்காதே யெனின்?

நா-விடை—அங்ஙன மாகுக் வெனச் சம்மதித்தனன்.

உரியநிலைமைசோதனை

முற்றிற்று.

இனிச்சிற்சடசோதவன

ஞா-வினா—நாஸ்தி-நபாதி யென்னு மிரண்டுத்தியா விதுகாறும் வாதித்த வுமது கட்சியி னாழந்தெரிந்தனம். அது நிற்க; இனிச் சிற் சடசோதனை செய்யப்புகுதும். யாதினாலெனில்; அறிவை யணுவெ ன்றும், அறியப்படுவனவனைத்தும் மகத்தென்றும் பிரதிவாதிப்பது உமது வாதமாதலின், அதுவே யுண்மையோ - ஆல்லவோ - எனத் தெளிதற்பொருட்டு. அங்ஙனம் தெளிதலால் யாது பயனெனின், நித்திய திருத்தியும் - துக்காபாவமு மாதலின் சிற்சடசோதனை வே ள்ஃடுவதின்னோ வெனின் ?

நா-விடை—வேல்ஃடுவதே யென்றனன்.

ஞா-வினா—சீவன்-பகவான் - நாகம்-மோட்சம் - இன்றென்பது உமது கட்சியாதலின் இருந்தாற் காணப்படாதா, இல்லவேயில்லை யென்பீர், இதனும் பிரத்தியட்சப்பிரமாணமன்றி யேனையபிரமாண ங்க னாமக்குடன்பாடன்றென்பது பெற்றும். ஆயினுஞ் சிற்சோத னை கொஞ்சஞ் செய்யப்புகுதும். சித்தென்பது, அறிவு. சடமென் பது, பூதபௌதிகமுதலியவை. சித்து; முதலன்றெனின், சடமா கிய வனைத்து மெதற்குக் காணப்படுகின்றது. தமக்குத்தாமெனின், சடமாதலின் காணப்படாது. சித்தையோர் முதலாக்காது கூறும் விடையாதோ வெனின் ?

நா-விடை—இலதேனு மிருட்டிலுள்ள பொருள்களை விளக்கு வது தீபமேனு மதனது வுபாதி வடிவை யுன்னுமிடத்துச் சுயம்பன் றாய்ப் போகுமாறு போன்று, எவ்வகைப்பொருள்களுங்காணப்படு வதற்கு மவற்றை விளக்குவதற்கு மாதாரமறிவாயினும், அதனது எதார்த்த வடிவம் யாதென வுன்னுமிடத்துச் சுயம்பன்றாய்ப்போத லா லவ்வறிவோர் முதலாமென் றெங்ஙன மேற்கப்படு மென்றனன்.

ஞா-வினா—இருட்டுப்பொருள்களை விளக்குவதாகிய வினைக்கு முதல் தீபமன்றோ? அன்றெனின், இலக்கணம் தெரியாதது போ லும். தெரியுமெனின், காணப்படுவதற்கு வினைமுதல், இருட்டுப் பொருள்களும், விளக்குவதற்கு வினை முதல் தீபமுமென்றேற்கவே ள்ஃடும். இது எவ்வகை பாஷை பண்டிதர்களுக்கு முடன்பாடன்றோ, இதுபோ லதனையு மேற்கப்படாதோ வெனின் ?

நா-விடை—ஏற்றம்பாலதேனும், விளக்கும்-அறிவும் சுயம்பன் றுதலின், எங்ஙன முதலாமென்றனன்.

ஞா-வினா—சத்த-பரிச-ரூப-ரச-கந்தமென்னுமைந்தும் புலப் படுவதற்கும், அவற்றை யுணர்தற்கும் இயைந்த வினைமுதல்; சுரோ த்திரந்-தொக்கு-சட்ச-சிங்குவை - ஆக்கிராண மன்றே? இஃதன்றி யும்; அறிதல் வினையாயின், அறிவு வினைமுதலாகவேண்டுமே, என் னுங்கேள்விக்கு, அறிவு சுயம்பாகாது என்பது விடையாகுமா? வினா விடை யிலக்கணக் கேட்டறியாய்போலும்; இப்போதாவது யாது கூறுதியெனின்?

நா-விடை—இந்த அவசரத்தி லறிவு வினை முதலென்ற தேற் குதும் என்றனன்.

ஞா-வினா—அறிவு முதலாயின் அறியப்படுவதாகிய வுலகமு மோர்முதலென ஏற்குதும். இதனால் இவ்விரண்டிருப்பு முண்மை யென்பது பெற்றும். பெறவே, யோரையமுண்டாகின்றது. அஃது, சகலத்திற் சகந்தோற்றுவதும் - கேவலத்திற் றேற்றுகதும் யாது பற்றி யெனின்?

நா-விடை—சுபாவமென்றனன்.

ஞா-வினா—உலகமிருந்த வண்ணமிருக்க; அதுமாறக்கண்டில மே; மாறுவதாகக்காண்பானேன்?

நா-விடை—உறக்கத்தாலென்றனன்.

ஞா-வினா—உறக்கம்-உலகந் தோன்றாமற்செய்வதற்கும், விழி -ப்பு-தோன்றச்செய்வதற்கும், உள்ள சக்தியாது?

நா-விடை—யாதோ வோர் ஸ்மரணையுள்ள பரியந்தஞ் சகந் தோற்றியும், அஃது நழுவியவிடத்துத் தோற்றமலுமாயிருக்கிறதா கத் தினவனுபவத்திற் காணப்படுகின்ற தென்றனன்.

ஞா-வினா—இதில் யாதானு மையமுளதோவெனின்?

நா-விடை—இதுவே திடமென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆனால் ஸ்மரணையுண்டானும் சகத்துளதாயும், இன் றுயினிலதாயு மேற்கவேண்டுமன்றேவெனின்?

நா-விடை—கூடாது-எங்கெங்கே ஸ்மரணை யுண்டோ அங்கங் கே யுளதாயும், எங்கெங்கேயில்லையோ அங்கங்கே யிலதாயு மேற்க வேண்டியதே யன்றிச் செகத்தில்லாமற் போயிற்றே வென்றனன்.

ஞா-வினா—ஸ்மரணையின்றிய வவசரத்தி லெந்தெந்த வான்மாவுக்கும் செகத்தேற்ற மில்லாமையால் நா னீ யவனவ ளது வென்பதும், இச்சாளுனக்கிரியைகளு மில்லாதிருப்பது சர்வாத்மானுபவ சம்மதமாதலால், இதனை மறுப்பதுண்டோ வெனின் ?

நா-விடை—கூடாதென்றனன்.

ஞா-வினா—இதனும் செகத்தோற்றமும்-அகம்பா வமும -சகல விவகாரங்களும் - ஸ்மரணையுள்ளவிடத்துண்டென்பது நின் சம்மதியாற்பெற்றனம். இங்ஙனமிருக்க; ஸ்மரணையன்றிச் செகத்துளதாகத் தெரிவிக்கவேண்டுமெனின் ?

நா-விடை—ஸ்மரணையணுவும், செகத்துமகத்துமாதலி னெங்ஙனம் ஸ்மரணையே செகத்தெனக் கொள்வதென்றனன்.

ஞா-வினா—அணுவாயினும் அந்தந்த ஆன்மாவுக்கும் எங்கணும் அந்த ஸ்மரணையில்லா வவசரத்தி லெல்லாஞ் செகத்தெந்தப் பக்கமாவது தான் மகத்தாதலிற் றேற்றவேண்டுமெயெனின் ?

நா-விடை—தோற்றத்தனும் செகத்துக்கு ஸ்மரணை காரணமாகவேண்டுமோ? ஆகவேண்டுமெனின், மூன்றனு ளெந்தக் காரணமோ? முதற் காரணமெனின், ஸ்மரணையன்றிச் செகத்ரூபமாகிய பொருளிடங் காலமின்றோ? இன்றெனின், தெரிவிக்க வேண்டுமென்றனன்.

ஞா-வினா—இது சாக்கிரா வஸ்தை யன்றோ? ஆமெனின், ஸ்மரணையன்றி யிந்தச் சாக்கிராவஸ்தை யுண்டானு லிந்தச் சாக்கிராவஸ்தையிற் காணப்படுஞ் செகத்து முண்டாம் - செகத்துண்டாகக் காணப்படின, பொருளிடங் காலமுண்டாம். உண்டானுலன்றோ? யானெனது முதலிய சகல பந்தமு முளவாம். உண்டானு லன்றோ, ஆனிவிருத்தியுஞ் சுகதுக்கமு முண்டாம். இங்ஙனமிருக்க; ஸ்மரணையை முதற்காரண மென்பதற்குத் தடையென்னை யெனின் ?

நா-விடை—முத்திச் சாக்ரா வஸ்தையையே ஸ்மரணை யென்றனை. அந்தச் சாக்ரா வஸ்தை ஸ்மரணையைப்போல் மற்றென்றையறியுமா? அறியாதெனின், ஸ்மரணை யென்னலாமா? ஸ்மரணையின் விகாரமெனின், செகத்தும் சாக்கிராவஸ்தையின் விகாரமாகவும், பொருளிடங்காலஞ் செகத்தினது விகாரமாகவும், யான் எனது முதலிய பந்தங்கள் பொருளிடங் காலங்களின் விகாரமாகவும், ஆனி விருத்திகள் பந்தங்களின் விகாரமாகவும் - சுகதுக்கங்

கள் ஆனிவிருத்திகளின் விகாரமாகவும், முடியுமே யிதென்னமாயா வித்தை யென்றனன்.

நா-வினா—செகத் தோற்றத்திற்கு முன்னும் பின்னும் இப் போதும் ஸ்மரணைபன்றிக் கண்டிலம். இங்ஙனமாய வுலகத்தை யோர் முதலாகக் கோட லெங்ஙனமெனின் ?

நா-விடை—பிரத்தியக்ஷமாயும், அனுபவப்பொருளாயு மிருத் தலின், எங்ஙனம் விகாரப் பொருளென் றேற்ப் பென்றனன்.

நா-வினா—தத்தமக்குரிய அனுக்கள் சையோகத்தன்றியொ வ்வொரு பூதமுமிருக்க வேண்டும். அங்ஙன மில்லாத போது, பௌதிகஞ் சொல்லவேண்டிமோ ? அவ்வாறு பார்க்கினும் விகாரப் பொருளே. இஃதன்றியும்; சித்துசடமென்பவற்றுள்; ஒவ்வொன் றையு முதலாகக் கொள்ளலா மெனின் ? சித்தாகிய ஸ்மரணை சகல த்திலுள்ளதாயும், கேவலத்தி லில்லாததாயுமிருப்பதால், ஓர் முத லன்று. இதுமுதலன்றென்பது பிரத்தியட்சத்தாலோ ? அனுமான த்தாலோ? ஒருவருக்கும் புலப்பட்டதன்று. ஒருவருங்கண்டதன்று, ஆதலின், அனுமானத்தாலெனின், புகையா லங்கே நெருப் புண் டென்றும், இல்லாததா லில்லை பென்றுங் கொள்ளலா மெனின், பாகசாலையி லெல்லாஞ் சமைத்தாயின வுடன் விறகணைக்கப் படு மன்றி யடுப்பிலுள்ள நெருப்பை யணைப்பார்களா ? அப்போது நெ ருப்பு அடுப்பி னிறைய விருக்கப் புகைகாணாததா லில்லைபென்ன லாமா ? புகையுள்ளபோது மில்லாதபோதும் நெருப்பிருக்குமாறு போன்று, செகத்தோற்றத்தால் ஸ்மரணை யுண்டென்றும், இல்லா ததாலில்லை யென்றுங் கொள்ளலா மெனின் ; சகலத்திற் செகத்து ண்டென்றும், கேவலத்திற் காணப்படவில்லை யென்றும், அறிந்து ணர்த்துவது ஸ்மரணை யன்றிச் செகத்து சடமாதலி னறிந் துணர் த்துமா ? வுணர்த்தாததலின் செகத்தோற்ற முள்ளபோது மில்லா தபோதும் ஸ்மரணை யுண்டென்பது பெற்றும். பெறவே, யதுமுத லெவ்றதம் கையின் றென்ப தாயிற்று. ஆகவே, செகத்து முத லன்றெனக் கொள்ளவேண்டிமே யெனின் ?

நா-விடை—இங்ஙனங்கூறினர் யாவருமிறந்தனர் - உலகமிறக் காததால் முதலாகுமென்றனன்.

நா-வினா—கடபடத்தை யுண்டெனக் கொண்டதும், விசா ரணைக்குப் பின்னின்றெனக் கொண்டதும், தெரிவாதலால் - அத்

பூமனும்-மனுடகந்தர்வனும்-தேவனும்-தேவகந்தர்வனும்-விராட்டு-
இரணிய கருப்பனாகியரும் - இதன்றியும்; சுரோத்திராதி யிந்திரிய
பேதங்களும்-கரணபேதங்களும்-சுயம்பா? கற்பிதமா, இவ்வையந்
தூக்கவேண்டிமென்றனன்.

ஞா-வினா—சுயம்பெனின், ஏகசைதன்யத்தை யன்றி யிருக்க
வேண்டும் கற்பிதமெனின், தனிததனி யறியா திருக்க வேண்டும்.
இங்ஙனமன்று. இவையாவுந் தம்மைத்தாமுள்ளவா றறியாததினாற்
சுயம்பன்று. அன்னியத்தை யறிவதனாற் கற்பிதமேயாம். ஆயினு
மிக்கந்நித மேகசைதன்யத்தை யன்றி யில்லாமையா லன்னிய மன்
று. எங்ஙனமெனில், “பொருகடலிற்றினாமுதலாட்பிறந்தவெல்லாம்
புனலாகி விளங்காமற் புழுதியாமோ, ஒருபொருளாம் பிரமமாத்தி
ரமேயல்லா லுபயமெனுங் கற்பிதப்பே ரொன்றாதாகும்” எனச் சா
ன்றோ ளுசனமிருப்பதனால், இனியாது கூறுகி யெனின்?

நா வினா—அறிவை முதற்கருவி யென்றால், அறிபடு பொரு
ளாகிய வுலக மன்னியமாகக் காணப்படாதிருக்கவேண்டும். காணப்
படுதலின், வேறென்றே சொல்லவேண்டும். உலகை யறிதற்கறிவு
அறிகருவியாதலின், துணைக்கருவி யென்பதற் கையமின்றே; எங்
ஙனமேற்பு தென்றனன்.

ஞா-வினா—ஸ்மரணையன்றி யணுவேனுமிருக்கத் தெரிவித்தா
லதனை வேறென்பம். இதுகு லுலகமும் வேறெனப்படும. ஒன்ற
னீட்டமாகவேனும், பலவி னீட்டமாகவேனு மொரு பொருளிலலா
திருந்தால், அணுவுமோ பொருளென நேற்கப்படும், அங்ஙனமில்
லையே. இல்லாமல் ஒவ்வொருபூதமு மகத்தாகக்காணப்படுமா, மக
ததென்பது சையோக பதார்த்தமன்றிச் சுயம்பெனப் படுமாயின்,
பரமானுவுஞ் சுயம்பெனப்படும. இதற்குவிடை யாது கூறுகி யெ
னின்?

நா-வினா—விசாரணக்கு முன்னர் சுயம்பாக எட்டுவதாகத்
தோற்றுவதும், பின்னர் கற்பிதமாக எட்டப்படாததாகத் தோற்று
வதுந் திரிசியத்தின் தாமமமன்றோ, உலக மெங்ஙன மில்லையென்
றேற்பென்றனன்.

ஞா-வினா—“எட்டுவதாக தோற்றுவது மெட்டாதாத் தோற்று
வதுந், தட்டு திரிசியத்தின் தர்மமெனில் - தட்டா-இருப்பு மறவா
திருக்கி லெங்கே யணுவும், பெருத்த மகத்துவமும் பேசு” எ-து.

எட்டுவதாத்தோற்றுவது, மெட்டப்படாததாத் தோற்றுவதும், அறிவுக்குப் பிரத்தியட்சமாத் தட்டப்பட்ட பிரபஞ்சமாகிய திரிசியத்தின் தர்ம்மமெனின், விசாரணைமுடிவி லறிவுக்குத்தட்டப்படா நிலையதாகியும், வெறுமையாகியு மிருக்கு நிருப்பை நடுவா திருந்தால், அணுவுக்கணுவென்பதும், மகத்துக்கு மகத்தென்பது முண்டாயிருக்கச்சொல்லுதி. எ-று. இன்னும் “அகண்டத்தகண்ட மணுவுக்கணுவு - புகலில் வடிவெல்லையோதும் - பகரொன்ன - எட்டப்படாததினவில்லாமற் காணுமோ-எட்டாதென்சோதனையி லிங்கு” எ-று. இனி மேலென்பதில்லாத மகத்துக்கு மகத்தும், இனி கீழென்பதில்லாத அணுவுக்கணுவும், இன்னதென அதி னுண்மை வடிவி னாவை விளங்கச்சொல்லினதுபோது முலகமுண்டெனற்கு இரத்தகு யாது கூறுதியென. நமது சோதனையா லெட்டப்படாததினால் ஆதார மில்லாம லுலகக் காணப்படுமோ, இங்கே ஆதார நிருந்தாத் தோதனையி லெட்டாமற் போவதென்னை? எ-று இதனாற பற்பல வாத் தோற்று நாமரூபமும், மங்ஙனமன்றித் தோற்றும் பாமுந்திரிசியத்தின் தர்ம்மமன்றோ, இதில் யாதுண்மை யெனின்?

நா-விடை—இதிற்பற்பலவாத் தோற்று நாமரூபமென்றனர்.

ஞா-வினா—அலங்காரமாகச் செய்யப்பட்ட பற்பல பிரதமை வடிவங்களுண்மையென்பபடிவ் நாம ரூபவுலகமு முண்மைபெனப்படிம். மண்-கல்-பொன்-முதலியவற்றாலாயவையெனின், நாமரூபப் பிரபஞ்சமும் ஒன்றன் கூட்டத்தாலேனும், பலவின் கூட்டத்தாலேனும் மாயவையன்றோ, எங்ஙன் முண்மையெனப்படுமெனின்?

நா-விடை—அங்ஙனமாயினும் தேககேபாகங்களுக் கியைந்து நிறநலின் உலகத்தைப் பிரதமைகளுக் குவமை கூறுதல் கூடாதென்க.

ஞா-வினா—பலவித யந்திரங்களை லரிய பற்பல அடையினும், அந்தயந்திரங்க ளுபாதான வுபாதேய மன்றியும், விகாரமன்றியுஞ், சுயம்பெனப்பிவதுண்டா? அங்ஙனமொன்றுமில்லையே; இதுபோலப், பூதங்களும், பெண்திகங்களும், அதனாலாய பலவித யந்திரங்களும், விசித்திர வடிவங்களும், விகற்பவடிவா லாயதன்றிச் சுயம்பெனப்படுவதற்கோ ரடையாள் மேனுமுண்டா? இல்லையே. சுயம்பெனக்கோடல்-மூடமன்றோ வெனின்?

நா-விடை—இங்ஙனம் பார்க்கிற சாவமுந் தனக்கெனப் பொருளின்றியுங், கரணைந்திரியங்கட்கு லட்சியார்த்த மின்றியும் போகு

உஅ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

மே. இஃதன்றியும், நானென்ற குடலைப் பொருளாகக்கொண்ட பி
மானித்துக் கர்த்தத்துவமாகக் காணும் குறியின்றியும் போகும்.
இதுதான சர்ச்சைசகவாசமென்பதும், உத்தம விசர்மென்பதும்,
முதலுக்கே மோசந்தேடியே போதும்போதும் உனதறவென்
றனன்

ஞா-வினா—என ஆறவில்லாமற் போனால் போகட்டும். அறி
தற்கருவியைத் துணைக்கருவி யென்றனையே, யிப்போது யாது
கூறுகி யெனின் ?

நா-விடை—எல்லா மூடமயமாய் முடியச் சருதியுத்தி யனு
பவத்தாற் காட்டினே. இதனால் மூடமுற் தெளிவு மறிவினது தர்மம்
மன்றி வேறின் ருமையால், அறிவையன்றி மூடமும், மூடத்தை
யன்றித் தேகாநிப பிரபஞ்சமுமில்லைபெனத் தானே யமையப்
பெற்றும். பெறவே, மூடஞ சங்கற்பமாதலின், செகத்துஞ்சங்கற்ப
வடிவமென்றாயிற்று ஆகவே, அறிதற்கருவி முதற்கருவி யெனக்
குறிப்பிக்கின்றது. இதுநிற்க; அறிவையன்றிச் சடபேதங்கள் சற்
று முள்ளதாக மாய்காதிருக்கச் செய்கனே. இனிச் சத்து - சித்து-
ஆவந்த - நித்திய - பரிபூரணமும், இவற்றிற்கு வெதிருத்த மாயு
ள்ள அனிர்த - சட - துக்க - அநித்திய - கண்டமும் - ஒன் றெனப்
பட வேண்டுமே; ஒன்றெனப்படுமா? படுமெனின், குணங்கள்வேறு
படுவானே னென்றனன்

ஞா-வினா—அறிவினது தர்மம் மூடமன்றி யறிவாகுமா? ஆகு
மெனின், சலத்தினது தாமமம், நெகிழ்ச்சி. அக்கினியின் தாமம்
உட்டணம். இங்ஙனமிருக்க; இவ்விருவித தர்மங்களையும் சலமென
வும், அக்கினி யெனவும் கூறலாமா? கூறலாமெனின், குணகுணி
பேததோடம வருவதன்றியும், வாயுஸ்தம்பனம் - சலஸ்தம்பனம்-
அக்கினிஸ்தம்பனங்களில்; சலனம் - நெகிழ்ச்சி - உட்டணம்-
இல்லாமற் போகின்றதே; போகின்றதன்ற குணியாகிய காற்று-
அக்கினி - சலம் - இவையு மில்லாமற் போகின்றதோ; போகின்ற
தெனில், சலத்தின்மேனடததலும் - அக்கினியை யேந்தலு மாகிய
வனுபவமில்லாமற் போகவேண்டும். ஆதலின் குணம் வேறுபடா
தபேத மாக்காணினும், அனுபவத்தாற் பேதங்காண்டலின் ஒன்றெ
னப் படாவாம். அதுபோ லறிவு மறியாமையு மொன்றெனக் காணி
னும் பேதமே. எங்ஙனமெனின்; செகத்தை யறியாமையெனின்,
அறியாமையை யறிவென்னலாம். இங்ஙனங் கூறப்படுவன வெல்

லா முபசாரவழக்கே யன்றி யுண்மை யன்று. ாயனாரும் “பிறப் பெண்ணும் பேதமை யெனவும், சிறப்பெண்ணுஞ் செம்பொருளெ னவு” முபசரித்தார். இதுமரபு வழுவுமைதி. அறியாமையா லனர்த் தமும் - அறிவா லர்த்தமுமாம். அனாதத்ததால், அசத்தது - சட- துக்கம் - அளித்தியம் - கண்டமும்; அர்த்தத்ததால், சத்து-சித்து ஆனந்தம் - நித்தியம் - பூரணமு மாதல்வ் அறிவு மறியாமையு மொன்றெனப் படாவாம் சன்நையன்றி யசத்தும், சித்தையன்றிச் செடமும், ஆனந்தமன்றி யுத்தக்கமும், நித்தியமன்றி யறித்தியமும், பரிபூரணமன்றி யேகதேசமு மிருக்கவேணும். இல்லாமையால்- வேறெனப்படாவாம் இதற்கு யாது கூறதி யெனின்?

நா-வினா — சத்து சித்தது முபசாரம், யசத்தார் தி ருணங்க ளான முறைமை கூடுவேண்டு மென்றனர்.

நா-வினா—சுநிற் கணம் கொளையயா; கொள்வனெனின், கடபடஞ் சத்தா - அசத்தா; சத்தெனின், மண்ணுலை யன்றி யிங் கனமாய வடிவமிருக்கவேண்டும். இல்லையெனின், அசத்தெனப் பட வேண்டு மன்றே? ஆமெனின் வசத்திற்குச் சத்திருக்க வேண்டுமே; மண்ணுலையன்றி வெந்நீலை யெனின், இதுபோல அறியாமையறிவன்றி யில்லை யெனற்கு அறிவுசத்தாகவேண்டும். அந்தச் சத்தே யசத்தெனக்கொள்ளவேண்டும். அத்தென்குன மெ னின், தேகஞ்; சத்தே-அசத்தே; சத்தெனின், பூதத்தையன்றி யிருக்கவேண்டும். இல்லையெனின், இல்லாததைச் சத்தெனக் கொ ள்ளலாமா? கொள்ளலாகாதெனின், அங்கனங் கொண் டது அறிவன் றே? அறிவெனின், சத்தல்லாததைச் சத்தெனக் கொள்ளுமா? அங்கனங் கொண்டது; அறிவையன்றி வேறின ரெனின், அறிவெ னப்படுமா? படாதெனின், அவ்வந்வே யறியாமையெனப்பெயர் பெறுமன்றே? ஆமெனின், அறிவையன்றி யறியாமையில்லை. யாத லாற் சத்தே யசத்தெனப் படலாகாத வெனின்?

நா-வினா—தேகமுண்மை யெனக்கொண்ட தென்தவறிவோ; அந்தவந்வே யல்லவெனக் கொண்ட தாதலால், அந்தவவசரத்தி லறியாமையெனவும், அல்ல வென்னும் மவசரத்தி லறி வெனவும் கொள்ளக்கூடாத தோற்றிலே யிதுவாஸ்தவமே. இந்த அறியாமையே சடபேதங்க ளானத்து மென்ற தொக்கும். இதுபோலச் சித்து பேதங்களை யந் தெரிவிக்கவேண்டு மென்றனர்.

ஞா-வினா—“முன்பி னுள தாடியொன்று முன்பினிலா வாடி யொன்று - என்பதுபோற் சித்தொன்றே யீங்கிரண்டாம் - என் கொண்டு - தன்னைவிகா ரித்தறிவாற் றன்னைத்தா னோக்குவதால்- அன்னியமு மேகமுமேயாம்.” எ - து. முன்பின்னென்னும் பேத முள்ள கண்ணாடி யொன்று - அப்பேத மில்லாத கண்ணாடியொன் று. என்றால், அமித்தபொருளைத் தன்பால் பிரகி பஸித்துக் காட் டி முன்பக்கத்தையும், அங்குனாகாட்டாத பின்பக்கத்தையு முடையவாடி யென்றது ரசமுள்ள கண்ணாடி யாயிற்று. மற்றொன்று ரச மில்லாத தென் றாயிற்று. ஆகவே, பேதசகிதத்தாலும், பேத ரகி தத்தாலும் வேறு போற்காட்டினும்; ஈரிடத்து முள்ளபதார்த்தங் கண்ணாடி யாதலால், ஒன்றென்பது பெற்றும் அதுபோல, அறி வும்? உபாதி சகிதத்தாலும், அன்னியத்தைமாத்நிர மறிதலாலும், முன்பின்னெனலும், உபாதி ரகிதத்தாலும், தன்னையு மறிதலாலும், முன்பின்னிலா தெனலும், ஏற்குமென்றாயிற்று. எ - று இதனா லேக சைதன்யத்தை யன்றி ஞானஞ் ஞானங்களின்மென்பது பெற் றும். இதுநிற்க; அறிவனு வென்ற நினதுவாத மிப்போது மகந் தெனக் கொள்ள வேண்டிய தாயிற்றே, யாதுகூறுதி யெனின்?

நா-விடை—அதுமொர் யென்றனன்.

ஞா-வினா—அறிவது நீயாதலால் அறிவு நீயன்றேவெனின்?

நா-விடை—ஆமென்றனன்.

ஞா-வினா—அறிவு நீயாயிருக்க, உடலை நானெனக்கண்டு பல கிருத்தியமுஞ்செய் துடலை வளர்ப்பானேன்?

நா-விடை—உடலை யன்றி வேறு கண்டில னென்றனன்.

ஞா-வினா—இவ்வுட லுன தெதார்த்த வடிவமன்றே, இதனை யாதுபற்றி யுபசரிப்ப தெனின்?

நா-விடை—போக நிமித்தமாக வென்றனன்.

ஞா-வினா—ஓவ்வோ ரான்மாவுக்குந், தேகமும் போகமும்-வே றுபடுவானேன்?

நா-விடை—தனக்கு அன்னியமாதல் பற்றி யென்றனன்.

ஞா-வினா—ஓவ்வோ ரான்மாவுக்குந் தேகபோகம் வேறானல் வருவானேன்?

நா-விடை—வருவதற்குக் காரண தெரியவில்லையென்றனன்.

ஞா-வினா—தனுக்கரண முதலியவை யுன்ன லியற்றப்பட்ட தன்றே யெனின்?

நா-விடை—அல்லவென்றான்.

ஞா-வினா—கடபடமுதலியவையியற்றப்படாதனவாயின், தனுசு கரண முதலியனவு மியற்றப்படாதன வென்னப்படும். அங்ஙன மன்றெளி, றிங்ஙனமன்றும். தனுசுரணைகளை யியற்றுதற் கர்த்தா ஆன்மாவன்றெளின், வேறியற்றுதற் கர்த்தா இருக்கவேண்டுமென ததாமே பொருள்படுமன்றோ? ஆதலின், அவ்விருப்பை மறுத்தற் கிடமுண்டோவெனின்?

நா-விடை—இல்லை. அங் விருப்பை யின்னதெனத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றான்.

ஞா-வினா—ஆன்மபேதங்களும், சடபேதங்களு மேகசைதன் சரியத்தை யன்றி யில்லை யெனச் சோதனையால் ஐயந் திரிபற முன் னர் தெரிவித்தனமே; யந்தச் சச்சிதானந்தப் பொருளே பரவஸ்து வென வேதாகம புராணதிகள் கூறு மெனின், யாம சிற்றறி வாற் றடுக்கப்படுமோ வெனின்?

நா-விடை—அங்ஙனங் கூறியவேதம், அது விளங்கவுங் கூறு தோ? கூறுமெனின், அந்தமார்க்கம் யாதென்றான்.

ஞா-வினா—சரியை - கிரியை - யோக - ஞான மெனநான்காம். அவ்வவற்றிற் குரிய விதி நிடேத முறைப்படி யொழுகி னதுவிள ங்கும். இங்ஙன மன்றிப் பட்டி மாடுபோ லுழலி னென்றனம் விளங்குமெனின்?

நா-விடை—சரியை முதலிய நான்கின் விபரந் தெரியினேற் பனென்றான்.

ஞா-வினா—டம்ப நிமித்தமாகவன்றியன்னதான முதலிய சோ டசுதானமியற்றலும், கொலை-கொவு-பொய்-பிழர்மனை நயத்தல் முத லிய துற்கருமங்களுக்ககறலும், நந்தவனம்-ஆலயமுதலிய சிவபுண் ணியகருமங்களியற்றலும், சரியையெனவும்; விதிமார்க்கத்தேனும், பத்திமார்க்கத்தேனு, மணுவளவும் விரோதமின்றி மனோபூர்வமாக மிக்கபயபத்தியோடு விக்கிரகத்தைப்பரவஸ்து வாசுப்பாவித்தபிடே கம்-அலங்காரம் - நைவேத்தியம் - ஆராதனை - அருச்சனை - முதலிய வைவழுவின்றியியற்றல் கிரியை யெனவும்; உசுவாசநிசுவாசமடக்கி, யிருதியங்கொடுக்கி, மனதைக்குண்டலிசத்தியினிடத்தில் சித்திர தீபம்போ னிலைபெறச்செய்து, பலகால முலகந் தெரியாது நின்றல் யோகமெனவும்; ஒன்றெனவும், பலவெனவு முள்ள கொலையாவழக்

கைக் கேட்டல் - சிந்தித்தல் - தெளிதலாலறுத்து-ஐயந்திரிபறக்கலங்காது நின்றல்நூனமெனவுங் கூறுப. இதனுள்யாதானுங் கேட்டிழ் குப்பாத்திரமாய துள்ளுதோவெனின் ?

நா-விடை—இல்லை. ஆயினும்; விக்கிரக பூசைசெய்வது எமக்குச்சம்மதியினறு. எங்ஙனமெனில், நம்மாலாய விக்கிரக மாதலாலும், அதுவுணர்ந்தலும் இயக்கமுமற்றதாதலினாலும், எங்ஙன நமதுகுறையறிந்து அகற்றுமென்றனன்

நா-வினா—தானலாவுடம்பு நன்னைததானெனக்கருதிக் கொள்வதாற்றாயுவாறுபோல; அப்பரமலாச்சமட்டிதூல குக்குமகாரணவடிவங்களில் முனனா தூலவடிவதுவாகப்பாவித்ததுவாகில் சமட்டிதூலவடிவன்றித், தனக்கெனவியட்டி தூலவடிவ மின்றாய்ப்பைய அது வளர வளர விதுவும் பையப் பையக் கரையும். நற்றத் தனது குக்கும காரணவடிவங்களு மிம்முறையே செய்யக்கரையுமென்பது வேத தந்திரமாதலினிது துக்க நிவிர்த்திக் கிடமாகப் தக்கதன்றே வெனின் ?

நா-விடை—ஆன லிப்போ ததினுள்வறிந்தேன். விக்கிரகத்தை யெங்ஙனமாகப்பூசிக்கவேண்டுமோ, அதனைக் கூறுதியென்றனன்.

நா-வினா—ஆலயங்களிலுள்ள மூர்த்தங்களி லென்றைப் பரமாகப் பாவித்துப் பூசியெனின் ?

நா-விடை—அங்ஙனமே யான்பாவித்துப் பூசித்தற்கு, எந்த மதமூர்த்தித் தியானஞ் செய்யவேண்டு மென்றனன்.

நா-வினா—ஆன்மாக்களுக் கின்ன வுடம்பென்றது வேண்டுவ தின்று. அடுத்த தெந்த வுடம்போ அந்தந்த மயமாத லுண்மையாத லின், “அடுத்ததின்றன்மை யான்மாவாகுமென் றறிந்து லல்லோரொ ன்றார்” ஆதலி னெந்த மூர்த்தத்தையாவ தொன்றைத் திடம்பெற வழுத்திப் பூசிக்கவேண்டுமெனின் ?

நா-விடை—அங்ஙனமே யோர் மூர்த்தத்தை யுள்ளத் தழுத் திப் பூசிக்கு முறைமையைக்கேட்டனன்.

நா-வினா—முன்பு புறத்திற் பூசிக்கு முறைமை யிஃதாமெனக் கூற, அங்ஙனமே யவன் சிலகாலம் பூசிக்க-இன்னென்று செய்யென-யாதென வினவ - அந்தப் பாவனாமூர்த்தமாக யாவு மன்னியமாகாது விளங்குப பூசியெனில்.

நா-விடை—அப்பா! என்னு லிது செய்ய முடியாதென்றனன்.

ஞா-வினா—புறத்தி லிங்ஙனஞ் செய்யக் கூடாத நீ யகத்தி லெங்ஙனஞ் செய்வை. யதுநிற்க; கணநேரமாயினுங் காலை - ௩௦ அந்தியில் பூசிப்பதற்குங் கூடாதோ வெனின்?

நா-விடை—இவ்வா றனைவரும் பூசித்து வருவதைக் காணு மிடத்தில் இது வெரு வினோத வினையாட்டி லொன்றாகக் காணு தே யொழியப், பயபத்தி குறிகளி லோரமிசமுங் கண்டிலனே யங் வாறு தானு யானும் பூசிப்பது, இதனால் யாது பயனென்றனன்.

ஞா-வினா—கூலிக்கழுவார்போ லாகாது சொந்தத்துக் கழுவார் போற்பூசிக்கி னென்னதடை. இஃதன்றியும்; ஒருத்தம் எசமா னிடத்தில் உண்மையாச் சேவிப்போரும், அங்ஙனமன்றிச் சேவி ப்போரும், தக்க பயனை யடையு மாறுபோன்று, யாவருடைய வு ளத்திலும் சர்வேந்திரியாமியாயிருந்து, அவ ரவ ருள்ளத் தெண் ணங்களை யறியும் பரவஸ்து வாதலி னதற்குத் தெரியாதா, அந் த எண்ணங்களை யெல்லாம் விட்டுப் பூசிக்கத் தடையாதெனின்?

நா-விடை—அந்தப்பரவஸ்து வருவ மல்லாததா லருவத்தி யானமாகப் பூசிக்கினறே னென்றனன்.

ஞா-வினா—அருவத்தியானத்தா லிலக்குக் கிடமின்றாய்ப்போ கும்; போகவே, யுலகசிந்தனத் தடிப்புக் கதைத் கிடமின்றும். இன்றாகவே, போகசாதன பூசையாக முடியும். முடியவே, மனது பற்றிப்பாய்தலெங்ஙன மகலும். அகலாதாகவே, பகவத்தியானத்தா லென்னபயன். இதைவிட முன்போலவே செகத்துத் தியானஞ் செய்து சுகிப்பது, விவேகிகளுக் கழுகன்றோவெனின்?

நா-விடை—உலகசிந்தனை விடுவதற் காகவா பகவத்தியானஞ் செய்வது இதைன்ன மோசம். ஆஸ்திக ருருக்களெல்லா மிங்ஙனம் போதிக்க வில்லையே, நீ லொன்ன வதிகையமாகப் போதிக்கப் புறப் பட்டீர், பனா நன்றி யிருக்கின்றதே என்று கைகொட்டி நகைத்துக் கேலிசெய்தனன்.

ஞா-வினா—அப்பா! காமியபூசையென்றும், நிட்காமிய பூசை யென்று மிருதிநத்தாக வேதஞ் சொல்லும் - இதிவெவர்க் கெதி லிச்சையோ அதைப் புரியினதற்குத் தக்கபலன் கிடைக்கும். அந் தையோசியாது கேலிசெய்வது சனமார்க்கர் நெறியோ வெனின்?

௩௪ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

நா-விடை—இந்தத் தேகபோகத்தைவிட்டு எதைச்சுக்கிக்கவோ நீர் பூசியென்ற துமதுகருத் தென்னை. யென்றனன்.

நா-வினா—இக்கணத்திருக்கு மினிவருங் கணத்தி லிருக்கு மோ மரிக்குமோ என்னு மையவுருவாதவி, னிவ்வாழ் வகலுதற்கு முன்னரே நாமறக்கவேண்டும். மறவாதிருக்கில் மரணவேதனை யா வரா லறியலாங் கடவுளே யறிகிற் பாரொன்னு மனுபவ மாணாவிட்டது. இதுபற்றியாவது மறக்கவேண்டுமன்றோ? சம்மதியின்றேல், இவ்வாழ்வியற்றியது நாமன்றே, இதைக்கொடுப்பித்துப் புகிப்பித்துத் தொலைப்பிப்பதாகிய முயற்சி வேறொருவர்பால தாதலி, எனவையே நோக்கி மீண்டு மிதனையே தரவாவது - இதனினு மேலாயதுளதேல் தரவாவது பிரார்த்திக்கவேண்டுமன்றோ? எவ்வயிரினது தாற்பரியந் தாழ்ந்த வாழ்விற்கு பிரியமின்றே; இதனில் நின்சுருத்திருந்தவா. மென்னையெனின்?

நா-விடை—ஆன லிவ்வாழ்வுபோல்தானே எவ்வாழ்வி னிலையும - இதைப்பற்றி யவரைக் கொண்டாடுவதி லென்ன லாபமென்றனன்.

நா-வினா—நித்தியமொன்றின்றே லனித்தியமென்றிருக்குமா? இராததாற் பூசியெனின்?

நா-விடை—அந்தவாழ்விஃதென்றும், அதனை யடையு மார்க்க மிதுவென்றும், முயற்சி யினையதென்று முனராத் த வேண்டு மென்றனன்.

நா-வினா—இனி யாமவற்றை யுணர்த்தின் அங்கனம் வழுவின்றிப் புரிதற் கியையுமோ வெனின்?

நா-விடை—அங்கன மாசூக வென்றனன்.

சிற்சடசோதனை

முறறிந்து.

இனிவழிபடுமார்க்கம்.

ஞா-வினா—அந்த நித்திய வாழ்வாவது; வியட்டி - சமட்டியென்னு முபாதித்திரியங்கமூன்று, தனித்தனி சைதன்ய தெரிசனம்பெற்று அனுட்டிக்கில், அவ்வனுட்டான முதிர்ச்சியில் தனித்தனி பாவங்கமூன்று ஏகபாவந்தானே யமையும். அந்த ஏகசைன்ய பாவ * தெரிசனத்தில் சகல சிற்சட பேதங்க ளிறந்து சத்தா மாத்திரமாயிருக்கும். இவ்வாறு சிரவணதிகளால் விசாரித்துத் தெளிந்த அறிவொன்றுண்டே, யதுவுஞ் சச்சிதானந்தமாக விளங்குமாதலின் கற்பித சைதன்யமெனவும், எதார்த்த சைதன்யமெனவு முண்டாயிருந்த அத்தியா சாபாவ மிழந்து நிற்பதே நித்திய வாழ்வெனப்படும். இதில் யாதானு மையமுளதோ வெனின் ?

நா-விடை—ஒன்று மில்லை. அதனை யடையுமார்க்கமும்-முயற்சியு மினையவெனக் கூறவேண்டு மென்றனன்.

ஞா-வினா—நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேக முதலிய நான்கு சாதனமும், சித்தார்த்த போதத்தெளிவுமே மார்க்க மெனவும், மனோவாக்குக்காயங்களால் - லவுகிக வைதீகங்களினிலேபிறழாதொழுகப்பயின்று, அதின்பின்னர்-இதுவரையிலும் பிறந்திறந்த வுடல் ளனைத்தும் புழுதியானதைத்தினமும் யாவரும் பிரத்தியட்சமாய்ப்பார்க்கின்றனமே, இப்போது பிறந்திருக்கின்ற வு ல்களுநிறந்தால் வேறாகுமா, பிரதிவினது விகார முடல்களெனம் கைய மின்றே, யப்போது புழுதியாகக்காண்பதை யிப்போதே புழுதியாப்பார்ப்பது பிரதம முயற்சி யெனவுங் கூறப - இதனுட் டடுத்தம்பால தியாதானு முளதோவெனின் ?

நா-விடை—இல்லை. பிரதம முயற்சி பென்றீரோ, அதனைச் சிறுவரு மறியாரோ, சிகோஷ்ட மென்னை பென்றனன்.

ஞா-வினா—உடல் பாவம் வராது கணநேரமாவது கிந்தித்தகலனுதிக்கு மனுபவ மங்கனே நின்று கூறுதி யெனின் ?

நா-விடை—மண்ணாகத் தோன்றுகின்ற தென்றனன்.

ஞா-வினா—அக்கணத்தில் உடல்க ளனைத்து மெங்கே? இல்லை யெனின், மண்ணயிற்றே; மீண்டுமுடல்களாகத்தோற்றுவானே, இதனைச் சிந்தித்துக் கண்டு சொல்லுதியெனின் ?

நா-விடை—ஆனது மில்லை யழிந்தது மில்லையென்றனன்

நா-வினா—ஆன விவ்விருவிதமாகத் தோற்றுவானேன்?

நா-விடை—நமது பாவனாபேதமே யென்றனன்.

நா-வினா—ஆன உடல்களும் பாவனாபேதத்தாலே ?

நா-விடை—அல்லவென்றனன்

நா-வினா—உடல்கள் விகாரமோ, சுயம்போ ? சுயம்பெனின், பிரிதிவை யன்றி யிருக்கவேண்டுமே - இல்லையெனின், சுயம்பெனப் படுமோ ? படாதெனின், சுயம்பாகப் பார்ப்பானேன். சுயம்பாகத் தோற்றுவதாலெனின், அங்ஙனத்தோற்றவேண்டுமென்றதற்குணர்வுண்டோ ? இல்லையெனின், அத்தோற்றமும் அறிவினது பாவனையாதலால் அத்தோற்றம் பிரிதிவுபாவத்தி லில்லாததாக்காண்டலும், தேகபாவத்திற் பிரிதிவுபாவ மில்லாததாக்காண்டலும் அன்னியோன்னியா பாவமெனப்படும். இதனால் அறிவையன்றி யெப்பொருளைத்தன்மைத்தாத் தோற்றலும், அன்றாகத்தோற்றலு மில்லை யென்பது பெற்றும். நின் கருத்திருந்தவா நென்றையெனின் ?

நா-விடை—இங்ஙனம் வழக்கு மயமாயுள்ள சிந்தனையிற் செலுத்தாத நெறியினிற் கவுளதேற்கூறுகவென்றனன்.

நா-வினா—கடவுளைத் திரிகரணங்க ளொத்துப்பூசித்துத் தியாரிப்பதே வழக்கிலா நெறியெனின் ?

நா-விடை—கடவுளை யந்தந்த மதஸ்தர் பற்பலவாப்பெயரிட்டு; அப்பெயர் காரணமாகக் குணபேதங்களும்-நடத்தை பேதங்களுங்கற்பித்து; நானுவித ஐதிகங்க ளொழுதி யாராதிப்பதில் யான் யாதின் பாலதாவதென்றனன்

நா-வினா—யாதின் பாலதாச்செல்லினும் ஒழுக்கவழி தவறாது நின்றான்மையிற் பயபத்தி வளரத் தொண்டுபூண்டடங்குவதே மேலா நெறியென்றதி லிழுக்குளதோ வெனின் ?

நா-விடை—இல்லை ; இதுவே சம்மதமென்றனன்.

நா-வினா—இதன்றியும் ; அகங்காரமென்பது ; தூனலாததொன்றைத் தானெனக்கோட லது பிரதமதுக்கம். அதின்மேல் யான் மனிதப்பிறவியென லொன்று, ஆண் பெண் பேடிகளி லிணையது யானெனக் கோடலொன்று, வருணசிரமங்களி லிணையது யானெனக் கோடலொன்று-கல்வி-தனமென்பவற்றி லிணையதிற்சிறந்தேன் யானென்பது ஒன்று-இதுபோன்ற கற்பனை துக்கங்களுக்கேதுவாகிய

அகநகரங்களில்லை. ஆதலி னிக்கேட்டிற்கே பாத்திரமாயுள்ள அகநகர பேதங்களைக் கெடுக்கவேண்டிய தவசிய மன்றே ; அந்த ஏகசைதன்யமாகிய பரத்தையன்றி நானென்னுங் கற்பித சைதன்யமோர் முதலாகா தாகையா லதனைத் தத்தம்பண்ணப் பூசிக்கவேண்டிமெனின் ?

நா-விடை—நாங்கள் கற்பித சைதன்ய மென்ற னீங்கள் மறுத்து, இங்கே நீங்களோ கற்பிதசைதன்ய மென்னலாமா ? இதென்ன புரட்டென்றனன்.

நா-விடை—ஆதார சைதன்யங் காரணமாகச் சொல்லி லேழ்பம். அங்ஙனங் கூறாமையா லெங்ஙன மேற்பமெனின் ?

நா-விடை—இனி யாது பணித்தி யென்றனன்.

நா-விடை—சென்மங்க டோறு மான்மாக்களுக்கு வேண்டிய வற்றைத் தந்தளிப்பவர் பகவானாதலா லவனா யன்றி யுயிர்க்குயிரான துணையெனப் படுவன வெல்லா மாங்காங்கே நமூவுவ தியல்பாதலா லப்பற்றுக்களா யுள்ள னவற்றை விட்டுப், பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றுக்கவென, நாயனார் முதலிய சாவ்றோர் கூறிய வறுதி மொழிகளை யன்றி யெமக் குணர் வறுத்தல் வேறின்மையா லதனையே கடைப்பிடி யெனின் ?

நாவிடை—அங்ஙனமே யாகுக வென்று புகழ்ந்து துதித்து வணங்கிப் பல வேதுக்களாலு மென்சித்த சஞ்சலமும் - சந்தேக விபரீதமு மகலச் செய்தனை நீயு முனது சந்ததியும் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்க வெனத் துதித்து வணங்கினன்.

வழிபடு மார்க்கம்

முற்றிற்று

எதார்த்தவிளக்கம்.

நா-வினா—இன்னும் யாதுவேண்டுவது நின்கருத்தெனின்?

நா-விடை—எங்ஙன மாயவிவகாரத்திலும் யெனது மனம் கற்பிதாசாரமற்று, உண்மையிற் கலங்காது நிற்க தெரிவிக்க வேண்டுமென்றனன்.

நா-வினா—உன்னுடைய தேகம்; நான்கு பூதத்தை யன்றி யின்றெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டதே, அங்ஙனம் நீ ஏற்றவாறு நிற்பற்குத் தடையென்னே?

நா-விடை—அங்ஙன நின்றால் மீண்டும் உடல் தோற்றுகின்றதே; யாதுதான் செய்வே னென்றனன்.

நா-வினா—நின் விழி மூடி யுத்திக்கு ஒத்தவாறு, கலங்காது நின்ற, உடலாகத்தோற்றுவது அங்கேயாது கண்டு சொல்லுதியென?

நா-விடை—அங்ஙன நெடுநேர நின்றும், தோற்று முடற்கு பாதான மிளைய தெனக் கண்டிலனே யாது செய்வே னென்றனன்.

நா-வினா—உபாதானத்தை நோக்குங் கால்; உபாதேய மின் மெனின், முன்னுள்ள உபாதேயஞ் சென்ற திசையை விடாது கண்டு கூறுகவென?

நா-விடை—பாழாகக் காண்கின்றதே; அதை யன்றி யாதுந்-தோற்றவில்லையே; யாது செய்வே னென்றனன்.

நா-வினா—அந்தப் பாழ் விளங்குவது; தனக்குத்தானே, வேறென்றற்கோ?

நா-விடை—தனக்குத்தானன்று; வேறென்றற கென்றனன்.

நா-வினா—வேறென்றறகெனின், அஃதெத்தகையது கண்டி கூறுகென?

நா-விடை—நேடுநேர நின்ற, சலியாவிடத் தோர்சுடர்போற்றென்று கின்றதெனக் கூற.

நா-வினா—அயலோ, நீயோ, யாது; கண்டு கூறுகென?

நா-விடை—அங்ஙன நெடுநேர நின்ற, விழித்தவுடன் மாறக் கண்ணீர்ப்பெருக்கும், ஆனந்தவெள்ளமும், மொழி தடுமாற்றமுமாக

அழுகை மேலிட்டெழுந்து அடியற்றபனைபோல் திருவடியில் விழுந்து வலம்புரி யிடம்புரியாக வந்து நமஸ்கரித்துத் தனதனுபூதி நிலை யனைத்தையும் விடாது சொல்லி யஞ்சலி கூப்பிய கரத்தளைய்

நா-வினா—முன்ன சகமுகமாக நின்றாற்போல, ஜிப்போது பகிர் முகமாகநின் றுனக்குலகக் காணு நிலையைத், தெரிவியென க்கேட்க?

நா-விடை—தனக்கு முன்னர் தெரியாத நான்கு திட்டாந்த வனுபூதி நிலையைத் தெரிவித்தனன்.

நா-வினா—அகம்புற மொத்த நிலையைக் கண்டு சொல்லு கென?

நா-விடை—ஆகாய நாட்டத் தேகமானாற்போல சிதாகாய நாட்டத் தேக மாய நிலையைத் தெரிவித்தனன்.

நா-வினா—இன்னு மைய முளதோ வெனக் கேட்க?

நா-விடை—நின்றநிலை யெவ்வண்ணமோ ; அவ்வண்ண மாகக் கலங்காது மவுனமா நின்றனன்.

எ தா ர் த் த வி ள க் க ம்

முற்றிற்று.

நாவஸ்திகவாதம்-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

உ-வது—ஆஸ்திகவாதம்.

ஞாயவாதிக்கும், ஆஸ்திகனுக்கும் நடக்குஞ்சம்பாஷணை.

(வழக்கமுறைமை.)

ஞா-வினா—ஞாயவாதி யாஸ்திகனை நோக்கி யையா! உம்மா
னிலை நிறுத்தப்படும் ஆஸ்திகமாவ தென்னை?

ஆ-விடை—பரமம் - ஆன்மாவும் - நரக - சொற்க - மோட்ச
மும், நன்மை தீமையு முண்டெனக் கோடல்.

ஞா-வினா—இங்ஙனமாயின் நாஸ்திக னிதனை மறுப்பானேன்?

ஆ-விடை—அறியாமையா லென்றனன்.

ஞா-வினா—அஃதெங்ஙனமெனின்?

ஆ-விடை—தேகபோகமே சதமெனக் கொண்ட அறியாமை
யாலென்றனன்.

ஞா-வினா—இதையன்றிக் கண்டதொன் றுண்டோ வீண் சங்
கற்பங் கொண்டு பிரளி செய்வதினால் யாது பயனென்றனனே;
யதற்கு யாது கூறுதியெனில்?

ஆ-விடை—பூசிப்பவ ரொல்லாந் தேகபோகத்துக் கன்றி வேறு
கருத்தின ரன்றே; யாது பூசிக்கினு, மவாவின தளவே தேக
போகமெனக் கூறுவது துமது சுருதித் துணிபாதலின், பூசித்த
லால் யாது பயனெனக் கேட்பையாடி, னிப்போது தேக போகம்
வாய்த்தது நமதியற்றலா லன்றே; யாது கூறுதியென.

ஞா-வினா—இயற்றுதற் கர்த்தா கடபடாதி காரியங்களிற் சில
வற்றூற் பிரத்தியட்சப்படுவது கொண்டு பலவற்றிற்கு மிருப்பதாக்
கணித்தற் கிடங்கொடுக்கின்றது. அது போல மண்பஞ்சாசுரிய கா
ரிய மெண்ணிறந்தவைகளி லோரணுவை யேனும் வேறு வினை
முதலிருந் தியற்றக் கண்டதுண்டானால் மற்றவைக்கு மேற்கவே
ன்றிவது ஞாயமே; அங்ஙனமின்றே யாதலி னெங்ஙன மேற்கப்படு
மென்றனனே யெனில்?

ஆ-விடை—சத்த பரிசாதிக்களை யறிகிறதும், ராகத்திவேஷாதிகளை யறிகிறதும், அவற்றின் விளைவுக் கிடமாக இச்சா ஞானச் சேட்டை புரிவதும், பொருளில்லவற்றைப் பொருளென் றுணர்வது மாகிய புடை பெயர்ச்சிக்கெழுவாய் தேகாதி பிரபஞ்சங்கள் சடமா தலி னிவையாகா. உடல்தோறு நின்றியக்கி யுடலிருக்கை யுணர்த் தற்பால தெந்த வுணர்வோ, அதுவா மென்றற் கையஞ் சிந்தேனு மின்றே. பிரத்தியட்சத் துக்கியை யாதுபற்றி யிதுவு மின்றெனப் படுமோ? இன்றென்பபின், அப்புடை பெயர்ச்சிகள் ஓர் முதலை யன்றி யெங்கேயாவ தியங்க அனுபவ மிருக்கவேண்டும். இல்லை யெனி னிதனை யொத்துக்கொள். வேறு கோடற் கிடமின்றாதலி னொத்துக்கொண்டனெனில், அப்பிரத்தியட்ச வியட்டி சைதன்ய முண்டெனக் கொண்டது நீ யாதலால், அப்பிரத்தியட்ச சமட்டி சைதன்ய முண்டெனற் கையமெற்றிற் கிதனைக் கூறுகவென்றனன்.

ஞா-வினா—வியட்டி சைதன்யமாக ளனைத்து மவாந்தரப்பொரு ளன்றே, அதனை யுண்டெனக்கொண்ட தருந்தல் பொருந்தல் சுக துக்க துகத்தலாதிய சேட்டைகளைப்பற்றியன்றே, இங்ஙன மிருக்க; இவ்விருப்புக்கொண்டி சமஷ்டி யிருப்பு நாட்டுவ தெங்ஙன மேற்கப் படும், இதென்ன புதுமையென்பன், அதற்கு யாதுகூறு தியெனின்?

ஆ-விடை—“மலடிமைத்தனுந் தானுவிற் புருடனும வான்மல ிமுடிசூடி, யிலசூ கத்தர்ப்ப நகரிலே சத்திகாரசித்ததை விலைபேசிக், கலகமாயினு ரிடையினிற்கயிற்றராக்கடித்திருவருமாண்டா, ரலகை யாயினொனும் விவகாரத்தை யறிந்தவன் மயங்கானே.” என்னும் கவியில், சீவேஸ்வார்கற்பிதபுருஷானொனவும், அவரது சேட்டையு மாரோபிதமெனவும், தெரிவிக்க விக்கதை கூறியது. இக்கருத்து வேதாந்திகளுக்குடன்பாடு; நாஸ்திகனுக்கும் வேதாந்திக்கும் யாதெ ன்றனன்.

ஞா-வினா—சத்தி - சத்தன் - என்பது வேதாந்திகளுடன்பாடு, இது நாஸ்திகனுக் குடன்பாடன்றே, யெங்ஙன மவனை வேதாந்தி யென்றது, அது நிற்க; சீவேஸ்வரா ஞண்டெனின், மாப்பிள்ளைத் தோழன்போல் விசாரணையி லில்லாமற்போவானேன், என்று கேட் கின்றனனே யதற்கு யாது கூறுதியெனின்?

ஆ-விடை—இதுவும் வேதாந்தி கட்சியென்றனன்.

ஞா-வினா—எவன் கட்சியாயினும் ஞாயத்துக்கு விரோதமில் லாணும யாவருக்கு முடன்பாடாதலின், அதனை நோக்காது, இங்

நன மடிக்கடிசொல்வதி லுன்கட்சி சாயுமோ, வெல்லுமோ, தோன் றுதவிடத்திற் கூறுங் கூற்றன்றோ, இப்போதாவ தவன் வினாவுக்கு விடை யாது கூறுதியெனின் ?

ஆ-விடை—தாயதந்தை குரு சிறுவர்க்குக் கூறுமுறுதிமொழி நம்பிப்புரிவதோ, ஞாயங்கேட்பதோ, ஞாய முணர்ந்து கொள்ளத் தக்க பருவமோ, அதுபோலச் சொன்னது நம்பிப்புரியாமல் சொத் தைக்கேள்வியெல்லா மாக்கலாமா, அடியார்களெல்லாஞ்சான்றோர் களான தெங்கனம், படித்துறையாகவன்றோ, இதற்கு யாது கூறுதி யென்றனன்.

ஞா-வினா—நம்பிப் புரிந்தனரெல்லாம் யாது பயனடைந்தனர். என்போல வுயர்ந்த பதவியிலுந் தேகபோகக் கருத்தினரோ யன்றி, விடுதியின்றாதவி னதுவீடாகுமோ; அதனால் யாதுபயனென்றனன்; அதற்கு யாது கூறுதியெனின் ?

ஆ-விடை—அத்தேகமும், போகமும், தூலகுக்குமவுடலன்று. அதனாலாய சையோக போகமும்ன்று. சத்த தேக போக மாதவினி து போன்றதன்று. அலட்சியமாகக் கூறுவ தென்னை யென்றனன்.

ஞா-வினா—நானென்னு மறிவு கற்பிதமாயிற்றே, பூசிப்பதால் யாது பயனுறுவ தென்றனனே, யதற்கு யாது கூறுதியெனின் ?

ஆ விடை—“அறிவெனலுங் கற்பிதமே லாள லெதை நாடுப், பிறிதெனலுங் கற்பிதமேற்பேணித் - த்றியுடலைப், போற்றுவுதென் றன்மைவினை போயிற்றோ போகத்துக், கேற்ற தொழில் செய்வ தெவலிங்கு.” எ - து. அறிவென்பதுங் கற்பிதப் பொருளெனின், அதற் கன்னியமெனப்படுவன வனைத்துங் கற்பிதப்பொருளன்றோ, அவையுங் கற்பிதப்பொருளாமெனின், நானென் றெதையாள்வது. இனரூயிருக்கத்; தூணையொத்த வுடலை நானெனக் கருதிப் பிரியம் வைத் துபசரித்துக் காப்பாற்றுவானேன். இதன லுடனாவனாவெ லில், பிறந்தேன்-இருக்கின்றேன் - இறப்பேன் - நிற்கிறேன் - போ னேன்-வந்தேன் - செய்வேன்-விழுந்தேன்-படுத்தேன் - கண்டேன்- கொண்டேன்-என்னு மிதுபோன்ற தன்மைவினைக்கிடமின்றி வழங் காமற் போயிற்றோ; போயிற்றெனின், அருந்தல் பொருந்தலாகிய போகத்துக்கேற்றதொழில் பலவிங்கியற்றுவது யாதுக்கு. இஃதன் றியும்; “கவலைக் கிடமின்றிக் காப்பதெவன் பின்னும், புவனத்தணு வாசை போக்கெங்-கவலத், தகன்றனனோ பேச்சே னனுபவங்காட் டிற்றே, யாகமுடலென் றென்னோ வறை.” எ - து. இப்போது கவ

லைக்கிடமின்றிக் காத்தல்போலப் பின்னுக்குக் கவலைக்கிடமின்றிப் பாதுகாத்தல் யாதுக்கு? உலகத்தாசையணுவேனு மெங்கேயகன்றது, இறந்தபின் னவலமாய்ப் போகத்தக்க யானென தென்னு மகநதையி னின்றகன்றனனே? இவற்றாலாய வனுபவ முடனென்னலைக் காட்டினதே யிவனுக்கென்ன பேச்சிருக்கின்றது, இதைப்பற்றி நீ கூறுவதென்னையோ, அதனைக்கூறுகி. இஃதன்றியும், “அகமுட லாக காண்போர்க் ககன்றனர்போற்பேச்சேன், பகவானையன்றியுண்டே! பார்க்கில்-இகபரங்கள், எல்லா மவனுடைமை யென்பதற்கென்றாட்சேபம், இல்லாத தாற்றுணையே திங்கு.” எ-து. தேகமே யானென லன்றி வேறனுபவங் காணர்க்கு, எப்பற்று மகன்றனர்போற்பேசும் பேச்சால் பயனென்னை? இகபரமுதலியயாவும் பரவஸ்துவையன்றியுண்டே? எல்லா மவனுடைமை யென்பதற் காட்சேபம் யாதானு முண்டோ? இல்லாமையால், அப்பரவஸ்துவையன்றி யிங்கே யெமக்குயிருக்குயிராவ துணையாது? மேலும்; “துணையவன்றா னென்று தொழுது பெரியோர், துணையலதை நீத்தார துயரோ - டிணையின் நிக், கேட்டிற் குரியதோ கிட்டாதென்னின்னிலையில், நாட்டுவதென் னநிலையை நன்கு.” எ-து. எமக்குத்துணையாவது யாதெனப் பல வேதுக்களா லாய்ந்து மில்லாமையா லவவிறைவனது திருவடிகளோ துணையெனப்பற்றி, யதனைவிளக்காக வுள்ளத் தமைத்து, முன்னர் மெய்ப்போலக் காணப்பட்டிருந்த வுயிர்ச்சார்பு டொருட் சார்பாகிய துணையைத்துணையலவென்று, சகலதுன்பங்களுமொருங்கே தொ லையச், சமாமியின்றிச், சான்றோர்தொலைததனர். இந்நிலை கேட்டிற் கே யுரியதோ? இதனிலவன ப்ராபென்னையோ? இதுணையோரா துநீயே யந்த நாஸ்திக நிலையை நன்கு நாட்டிப்புகுந்தது என்ன கரு தியோ, யானறிகிலனென்றனன். இந்நான்கு கவியாறுப் பிரிதிவு தத் துவமுத னாத தத்துவ மீறாக்கிடந்த (1) ப்பத்தாறு (2) துவங்களில்; முதலாயுள்ள பிரிதிவு தத்துவ மகந்திப்பரமானுபோலாவு லாதுபவங் கடக்காத நீயா; எல்லா தத்துவங்கட்கு மப்பாலுக் கப்பாலா யிருக்கிற துரியமுங் கடந்தவன்போ லதுணையுங் கற்பனைபென்றனே இப்பேச்சால் பயனின்மையி னிதனைவிட்டு, எல்லாச்சார்பமுந்நிலை யல்லாததா லவற்றினையும் விட்டுப், பிரியாச்சதந்தரப்ொருளாகிய பரத்திற் கன்னிய மாகாதிருக்கத் தேடுகி யென்றதாயிற்று.

ஞா-வினா—உடல்தோறு முள்ள சைதன்யங்க ளுண்மையெ னற்கும், நித்தியமெனற்கு மிங்நனங் குறிப்பித்தனை. இது திட்டா

வருத்தாபத்தியன்றிக் காட்சிப்பிரமாண மன்றே; என்று கூறுகின் மனனே யாது கூறுகியெனின்?

ஆ-விடை—இங்கனம் கூறுகின்ற அவனச் சைதன்யமன்றே, உடலன்றே, அச்சைதன்ய மிருந்துதானே யிங்கன மெல்லா முணர்ந்து கூறுகின்றது, இப்போதாவ ததனை யவாநதரப்பொருளென்று, முண்மைப்பொருளென்று, மனுமானத்தை விட்டு, அதைச்சோதிக்கலாகாதா? அறிபடு பொருளை யெட்டுமட்டு மவற்றின் காரியங்களை யவ்வவற்றிற்குரிய காரணங்களி லொடுக்கிக் கொண்டுபோகத் தெரியுமே யன்றி, முற்றுமெட்டத் தெரியாது. இத் திறமை யுள்ளவன, அறிவுக்கே யுரியகாரிய பேதங்களைக்கண்மி பிடித்து, அவ்வவற்றிற்குரிய காரணங்களி லெட்டு மட்டு மொடுக்கிக்கொண்டுபோகத் தக்கவன் அப்பாலென்செய்வன், பளா நன்றாயிருக்கின்றது. இருந்தனுபவிக்கிறவனாதலால், தன்னை யெட்டாமை தனது குற்றமே; தானில்லாதிருந்தா லுணர்ந்தனுபவிக்கிற தில்லாமற்போகவேண்டும். அங்ஙனமில்லையே, ஆதலிற்றான் சத்தே, யதனானிததியமே, அளவிறந்த பிரமாணங்களா லுண்மையென நாடடத்தகும். இந்த ஆன்மா; காட்சிப்பிரமாணமொன் றில்லாமையினு லில்லையெனக் கூறத்தகுமோ? இத்தென்ன மடமை. “ஊனமிலா ஞானநூல் விசாரத்தாலே” என்னும் வாசிபடக்கவியி, லான்மாவை விசாரிக்கத் தகு முறைப்படி விசாரிக்கி, லது விளங்குமென்பது பொய்யோ? அம்முயற்சியைத் தாராதேறறுத் திரிகரணமு மொக்க வியற்றி லது விளங்குமோ விளங்காதோ? பின்னா கூறி லேறபம். இம்முயற்சியைவிட்டு வீண் சாத்திரிய மொழிப்பகட்டாற் பயனென்னை யென்றனன்.

ஆ-வினா—ஆயலையேனு மறிவையேனு மெட்டப்படா விடத்துச் சூனியமா முடியுமன்றே, அது பொருளாகுமா, அதனைச் சைதன்யமெனக் கூறத்தகுமோ, இத்தென்ன விவேக மென்றானே யாது கூறுகியெனின்?

ஆ-விடை—சூனியமெனக் கண்டங்குணர்ந்து தெரிவிப்பது தெரிவன்றிக் சூனியமாகுமா; அத்தெரிவுதானே, நீ. நீ யங்கில்லையோ, நீயுஞ் சூனியமா; நீதானே யங்கவிச்சின்னமா நின்று பாழென்றதும்; இங்குலகா நின்று திணைபாஸிட முண்டென்றதும், வேறுண்டோ; நீ சின்னமுமல்ல, அவிச்சின்னமுமல்ல, சகலத்தி லவிச்சின்னமுந், கேவலத்திற் சின்னமுமில்லை. இங்கன மொன்றி லொன்றில்லாததன, விவ்விரண்டு மன்னியோன்னியா பாவமாபிற்று.

ஆகவே, தெரிவாகிய நீ யிவ்விரண்டுமாக நின் நிவற்றையுணர்தலாற் பாவமாயிற்று. இங்ஙனம் பாவமா நின்றதுள்ள தெரிவாகிய நீ யசத் தெனப்படுமா; படாதெனின், சத்தே. இங்ஙனஞ் சத்தாநின்றதுள்ள வுன்னை, யசத்தெனவுங் கற்பிதமெனவுங் கூறத்தகுமா; ஆராய்ச்சி யற்ற பாமரர்க்கா வசனமன்றே, இங்ஙனங் கூறுவது, இதென்ன விவேக மென்றனன்.

ஞா-வினா—சத்தாயின், முன் செனனந் தெரிந்து கொள்ளக் கூடுமே கூடாதுதென்னை?

ஆ-விடை—ஈஸ்வரானுக்கிரகத்தாற் பிரிகால ஞானம் பெறியது விளங்குமேயன்றி, வேறுகாரணங்களி லொன்றானும் விளங்காது. எதுபோல வெனில்; கல்வியி லொவ்வொரு புத்தக மெவ்வளவு பெரிதாயிருக்கினு மொருகாற் கேட்கினுஞ் சிந்திக்கினு மொருவனுக்குப் போதுமானதற்கும், பலகாற்கேட்கினுஞ் சிந்திக்கினும் மற்றொருவனுக்குப் போதாததாகும், இஃதன்றியும் யாது வல்லனையினும் வறுமை வந்துற்றவிடத்துத் தாழ்ந்தும், யாதினுந் திறமையற்றவனையினு மாகூழ்வந்துற்றவிடத் துயர்ந்துமாவதற்கு முயிர்களுக்கே தென்னையோ; இங்ஙனமா முயற்சிகள் யாவும், உயிராக ளாதன்றே; உயிராக ளதாமெனின், பலதரத்தி லாகுமனன மொருதரத்தி லாகலாமே; பலவித முயற்சிசெய்தும் வாய்க்காதபலன், இம்முயற்சி சிறிது மில்லாதானுக்கு வாய்க்கா திருக்கலாமே; இந்தக்கடனான சாமர்த்திய முயிர்களி னிபற்றலா லன்றே. இச்சாமர்த்தியம் மேலோ னிருப்பைக் காட்டுமன்றே; ஆன்றோ னெவ்வுயி றொதைக் கருதிப் பூசித்ததோ, அதைந் நக்கவாறு பருவங்கண்டளிக்கத் தக்கவனாதலா லிதுவே போதுமான திருட்டாந்தர மெனக் கொண்டு, இன்னவிதக் கேள்வியினாலும், வேறுவிதக் கேள்வியினாலு மான்மா சத்தென்பதைத் தவிர்க்கப்பாடுதென வறிக.

ஞா-வினா—இதினாலெல்லா மாஸ்திக நிலையுமுமோ, எங்ஙனமெனில், ஆன்மாவுஞ் சத்து, பரமுஞ் சத்தெனி லீதில் தாரதம்மியம் யாது. சக்ரவர்த்தி - சிங்கம - கருடன் - முதலியவைகொல்லாமந்தந்தத் தோற்றத்துக் கெல்லாஞ் சிறந்திருக்கு மாறுபோன்று, சத்துபேதங்களிற் பரமாகிற சத்து சிறந்திருக்கின்ற தெனின், சென்மபேதங்கள் பிறப்பிறப்பு தவிராது போன்று, அவ்வவற்றின் தலைமைகளும் பிறப்பிறப்பைத் தவிரவில்லையே; அதுபோலப், பரவஸ்துவு மான்மாக்களைப்போலச் சத்தெனின் பிறப்பிறப் பாகியவை

சு சு சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

யொத்திருக்க வேண்டுமே; இல்லையெனின், உபாதி குணச் சேட்டை மகத்தாலோ; ஆமெனின், ஆன்மா வுபாதி குணச் சேட்டையாயின், அதுவு முபாதி குணச்சேட்டை யெனப்படும். அல்லவெனின், அதுவு மல்ல வெனப்படும். அது சத்தாகிய பேரறிவெனின், அதுவுஞ் சத்தாகிய சிற்றறிவெனப்படும். பெரிது சிற்றென்னுந் தாரதம்மிய முளதே யெனில், சமஷ்டி வியஷ்டி யுபாதி தாரதம்மியம் பற்றிய யன்றிச் சைதன்ரிய மங்ஙனமாதற் கேதுவில்லையே. உண்டெனின், சிறிது பெரிதென்னும் பேத முபாதியாலன்றிச் சலத்திற்குச் சபாவமாயிருக்கவேண்டுமே? இல்லையெனின், சத்தென்றகுச் சயம்பாய்ச் சிறிதுபெரிதென்னும் பேதஞ்சிறிதுமில்லையென் றுமது சுருதி யுத்தி காரணமாக, ஐயமின்றி நிரூபிக்கின்றதே. இங்ஙனமிருக்க; ஆருக்கார் பூசிக்கின்ற தென்கின்றனனே, யாது கூறுதியெனின்?

ஆ-விடை—அந்தந்த வவசரத்திற் குரிய அாத்தம் - அந்தந்த அவசரத்திற்குரியது. இங்ஙனமிருக்க; கர்மம் - பத்தி - ஞானம்- என மூன்று மொன்றாகாது, ஒன்றாக்கலாமா? ஒன்றாக மிசிரிப்பிக்கின், தீர்ப்புக் கிடமின்றிப் போகும் - போகவே யனுஷ்டான மின்றிப்போகும், போவதான் மனமொருங்குபடற்கின்றும், இன்றாகவே, மனித சத்தார்த்தத்துக் கிடமின்றி யமையும். அமையவே, மிருக மெனப்படுவன். படவே, யிருப்பதினுமாய்வே சிறப்பெனப்படும். ஆதலின், பத்தி ஞானத்துக் குரிய ரல்லாதார் கன்மத்துக்கே யுரிய ராதலின், கன்மானுட்டானத்துக்குரிய விதி விலக்குக்கலாது நிற்றலிற், பயபத்தி யுடைய ராகவேண்டும். இக்கட்டுப்பாட்டுக்கியையக் கருத்தின்றிய நீர், பேசுவதாற் பயனென்னே விடுகவென்றனன்.

ஞா-வினா—செகசீவ பரமுண்டென நீர் வாதிப்பது, தோற்றத் தாலன்றி வஸ்து சோதனையா லன்றே; அதுபோல, யாமு முண்டெனக் கொள்ளி னுமக்குப் பிரியமாம். இதுறிக்க; ஆஸ்திகத்தெல்லையும் ஞாஸ்திகத்தெல்லையு மிதுவென வரம்பு பெறாவிடத்துப்பேசுவதால் யாது பயன். முன்னா ஆஸ்திகவரம்பு கூறுதியெனின்?

ஆ-விடை—அங்ஙனமாகுவென் றிங்கிலே விசாரிக்கப் புகுது மென்றனன்.

சகசமாப்பேசுந். வழக்கமுறைமை

முற் றிற் று.

இனி எதார்த்த எல்லைமுறைமை.

ஞா-வினா—செகமாதி மூன்றனுள், பிரத்தியட்சத்துக் கெவர்க்கு மியைந்தது செகமாதலி னிச் செக சொருப வெல்லையி னளவு இதுவென் மையமற வுணர்ந்த வேண்டி மெனின்?

ஆ-விடை—சகல அண்டங்களும் பூகபௌதிகங்களு மிருக்க தற்காதாரமாகிய வெளியுஞ் சகபதார்த்தமாதலா லீவ்வெளியிலாத விடமு, மிதற்குப் புறம்பு மிதுவெனக் கணிக்கவிடமில்லையே யெங் றனஞ் சொல்லப் புகுவன், ஆயினும்; அவ ராசை யளவே யுலகள வெனவும்; விபரீத ஞானவளவே யுலகளவெனவும், உண்டி-இல்லை-ஆம்-அல்ல என்னுந் தர்மங்களோ வடிவாயுள்ள துலகெனக் காண வளவினதே யுலகள வெனவும்; மனதையும் - அதனெல்லையும் - அதன் சங்கோச விகாசதர்மங்களையும்-அது விரிந்தொடுங்கற் கியைந்த ஸ்தானத்தையும் அறியா வளவினதே யுலகள வெனவும்; இன்னு மிதுபோன்ற அகிஞ்சுக்கும நுட்ப வளவினதே யுலகளவெனவும்; பிரிதிவுத்தவமுதல் நாதத்தவமீறியுள்ள இருபத்தைந்து தத்துவக் கூட்டவளவினதே யுலகள வெனவும்; பிரகிருதி தத்துவ முதல் விகுந்தி தத்துவ மீறியுள்ள வளவினதே யுலகள வெனவும்; ஞாய முன்னிட்டு ஸ்மரணை யளவினதே யுலகளவெனவுங், கூறுப. இதில்; ஸ்மரணை யளவினதே யுலகளவின தென்பதை யாவாக்கு மனுபவ மாயிருக்கக் காட்டி யினிக்கூறுதம என்றனன்.

ஞா-வினா—இதுகாறு மிங்நனமாய நெறியாலாஸ்திகநாட்டினு றொங்கணுந் கண்மலம்-இஃதற்புத மிஃதற்புதமாம் ஞாயமுறைவமு வாதிதனைக் கூறுக வெனின்?

ஆ-விடை—“ஒருமெய்யுங்காணு றுலகுமெய்யென்பர், திரிபென்று காணுந் திறத்தால் - பெருவுலகத், தெல்லையறிவதெவ னென்மதமு மிங்நனமேல், சொல்வதெவன் வேறெல்லை சொல். எ - து. ஓர் மெய்யுந் காணாதாரே யுலகினை மெய்யெனக் கூச்சமின்றிக்கூறுவர். அங்நனங்கூறுவது பாதாலெனில், ஒன்றன்கூட்டம் பலவினிட்டந் திரிபென் நறியாத் திறத்தினாலே யாம். இந் திறமில்லா றொங்நன முலகத் தெல்லையறிவது; எந்த மதத்தலைமைக் குருபிடத்தரு மிங்நனமே; இங்நனமாயின், மற்றச் சீவரதெல்லையும், பரத்தின தெல்லையுந் கணிக்கப்புகுவ தெங்நனம்? நீயே சொல்லுதி. எ-று.

ஞா-வினா—ஆனால்; ஓர்வா மூலகுக்கெல்லை தெரியக் கூறுது மென்றீரே, யஃதிங்கனமெனக் கூறுகவெனின்?

ஆ-விடை—“ஸ்மரணை யெங்குண்டோ சகமுமாங் குண்டாம், ஸ்மரணை யோசித்தின் ஸ்புரிப்பாம் - ஸ்மரணையினும், இல்லையணு துட்ப மிதிஸிலா தொன்றுமில்லை, எல்லையெது வென்ப மினி.” எ-து. அவனுக்கு ஸ்மரணையேயில்லையவனை வருத்துவானென்னு மனு பவ மெங்கணு மிருக்கக் காண்கின்றன மாதலானும், எம்முயற்சி யேனுஞ் செய்யாநிற்கு மவசரததி லுறக்கந் தன்னையறியா தொரு கணமேனு முண்டாவதெவர்க்கு மனுபவ மாதலானும், இதுபற்றி யிக்கவியில் - ஸ்மரணையான தெக்கெருகுளதோ, அங்கங்குல குள தாம் இது மெய்மமையே ஸ்மரணையென்பது யாதோ? சைதன்ய த்தின் ஸ்புரிப்பாம். எதுபோன்றதெனின்,சமுத்திரத்தினோடுகூடவே போல்வது. இந்தஸ்புரிப்பின் வடிவளவு யாதெனின். ஸ்மரணையை க்காட்டினு மெந்தப் பரமானுதுட்பமு மில்லவேயில்லை யென ஆ ன்ம ஞானக்கண்ணுடையரா லையந்திரிபறக் கணிக்கற் கியைந்தது. ஆன லிந்த ஸ்மரணைக் கெப்புறத்ததோ, சகலலோகங்களு மெனின், சகல சேனைக்கும் நிழல்தரற் கிடமாநின்ற ஆலவிருட்ச மடங்கி நிற்கற் கியைந்த அதன் வித்துபோலு, மிந்தஸ்மரணையி லடங்காத சித்துபேதங்கள்-சடபேதங்கள் - அண்டநிரா பலகோடிபேதங்கள்- பதவிபேதங்கள் - கதிபேதங்க ளோரணுவேனு மில்லவே யில்லை. இங்கனமிருக்க; இனி யுலகினுக் கியாதெல்லையெனக் கூறவல்லம என்றனன்.

ஞா-வினா—ஆனால்; அகநறபண்டிதரும், உலகினுக்கு ஸ்மர ணை; பறிகல் துணைக்கருவி யென்பானேன்?

ஆ - விடை—“ஸ்மரணையலா ருண்டேற் சகமு மயலென்பம், ஸ்மரணைத் தடிப்பே சகமாம் - ஸ்மரணைதனைத், தள்ளியுட லேனு ஞ் சாறறவலா ரொங்குமில்லை, யுள்ளாவது மெங்கு னுளம்.” எ-து. ஸ்மரணை ரூபமல்லாதா ருண்டாயின், ஆன்மாக்கட்கு ஸ்மரணை வே றென்பம். அதுவேறாயின், ஸ்மரணைக்குச் சகத்து வேறென்பம். வேறென்பமே யெனின், அந்தஸ்மரணையைப் புறம்போக்கித் தன துடலேனுங் காட்டவும், பிரித்துச் சொல்லவும் வல்லமையுள்ளார்; தேவருளேனும், மற்றேருளேனு மெங்கணு மில்லவேயில்லை. மன மேனு மயலென்பபடாதோ? ஸ்மரணைரூப மல்லாதாயின், உன்னு தலாகிய வுணர்தலு மெங்கனம் வாய்க்கும். வாய்த்தலின், ஸ்மரணை ரூபமே வேறல்ல வென்றனன்.

ஞா-வினா—ஸ்மரணையின் புடை பெயர்ச்சி யன்றே சிந்தனையென்பது; அந்தச் சிந்தனையாற் சிந்திக்கப்படுவதன்றே செகமெனப்படுவதும், இங்ஙனமிருக்க; ஒன்றெனப்படுமாவெனின்?

ஆ-விடை—வேறெனப்படுமாயின் சிந்தனை பிராந்தியற்ற விடத்திலிருந்து மூலக மதங்கில்லாமற் போவானேன். போவதால், அதைப்பற்றி யிக்கவியிற் சிறிதுணர்த்துதும். யாதெனில்; “மாழ்கலுஞ் சிந்தனையே மாற்றலுஞ் சிந்தனையே, ஆழ்தலுந் துன்பம் லன்னதே - ஆழ்ந்தி, அகறலுஞ் சிந்தனையே யல்லவுடலை, யகமெனலுஞ் சிந்தனையே யாம்.” எ - து. தோகமுதலிய சகல பதார்த்தங்களுந், பூதபௌதிகங்களு மணுக்குமு சையோக விகார பதார்த்தமென வறியாது, எதார்த்தமென மயங்கலுஞ் சிந்தனையே, சோகமையா லெதார்த்த மல்லவென வையந்திரிபறத்தெளிந்து அம்மயக்கத்தை மாற்றலுஞ் சிந்தனையே, அம்மயக்கதால் வரு மின்ப மெனக்காட்டி மாறுந் துன்பக்கடலில் மூழ்கித் தவிப்பதுஞ் சிந்தனையே, அங்ஙன மூழ்கித் தவிப்பதி னின்றும் விசாரணைத்தெளிவாலகன்ற விஸ்வாந்தி யடைதலுஞ் சிந்தனையே, தானல்லாதவு லை, தானென மயங்கிக் கோடலுஞ் சிந்தனையே யென்றனன்.

ஞா-வினா—அறிபடு பொருளாகிய புலக மிருப்பதுபற்றி யன்றே; இச்சாஞானக்கிரியையாகிய புடை பெயர்ச்சி யுள்ளபடியிருக்கின்றது, இங்ஙனமிருக்க; ஸ்மரணையே செகத்தென்னலாமா?

ஆ-விடை—(கவி) “இச்சா ஞானக்கிரியை யெங்கே ஸ்மரணையன்றி, இச்சாஞானத்தையன்றி யெங்குலகம் - உச்சிதமாம், எல்லாம் ஸ்மரணமய-மென்பதற்கென் னாட்சேபம், எல்லாய்கே ளின்னென்று நன்கு.” எ-து. அகமுக நாட்டத்திழங்க ஸ்மரணை செகத்தருவமாக வன்றி யெழத் தெரியாததால், அங்ஙனே யிச்சாஞானக்கிரியையாம். இம்மூன்றும் ஸ்புரிப்பையன்றியெங்கே, இச்சாஞானமெழாவிடத் துலகென லெங்கே, இது; எல்லா வினோகங்களினுமேலானதாம். சுழுத்தியி லவிச்சின்னமாகிய சூரியரூபமாக நின்ற ஸ்மரணையே நித்திரா தெளிவுற்ற விடத்தேனும், இடையிற் பங்கமுற்றவிடத்தேனும், சின்னமாகியபிரபஞ்சரூபமாவுநிக்குமன்றே? அங்ஙனஞ் செகத்ரூபமா நின்ற விவகரிக்கு மிடத்தும் ஸ்மரணைரூபமாக வன்றி நாமரூபங்க ளொன்றுந் தோன்றக்கண்டிலமே; இங்ஙன நாமரூப மயமானின்ற ஸ்மரணையே கேவலத்தில் மீண்டுஞ்சூரி

௫௮ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை .

யமாகத் தோற்றுமன்றோ, அவஸ்தாத்திரயக் காட்சியனைத்தும் ஸ்மரணை ரூபமாதலால், எல்லாம் ஸ்மரணை மயமென்பதற் காட்சேபம் யாது? நற்குணசிலனே! யிஃதன்றியு மின்னொன்று சொல்லப் புகுதும் லங்கு கேளுதி.

நா-வினா—பிரபஞ்ச முண்டாயிருந்து ஸ்மரணைக்குக் காணப் படுவதாயிருக்க, ஸ்மரணை யென்ன லாமா வெனில்?

ஆ-விடை—“ஸ்மரணை யன்றி யுண்டாமேற் சாக்கிரந்தானந்த, ஸ்மரணையன்றி யுண்டாளு சகத்து - ஸ்மரணையன்றி, யில்லையெனி லீதுமில்லையென்கேநின் னாஸ்திகந்தான், எல்லையெது நீயே யிசை.” எ-து. ஸ்மரணையன்றிச் சாக்ராவஸ்தையுண்டாயிருக்குமாயின், அந்த ஸ்மரணை யன்றிச் சகத்து முண்டா யிருக்கலாம். ஸ்மரணை யன்றிச் சகலாவஸ்தையில்லையெனின், பிரபஞ்சமு மில்லையெனப்படாதோ? இத்தனால், பிரபஞ்சமகத்தென்றும், அறிவணுத்துவ மென்றுங் கொண்ட நின் கொள்கை மகத்துவ மணுத்துவமாகவும், அணுத்துவ மகத்துவமாகவு மாறிவிட்டதே யிப்போ துனது நாஸ்திகக் கட்டியெங்கே? இப்போதாவ துலகினுக் கெல்லையாது நீயே சொல்லுநிபென.

நா-வினா—ஸ்மரணையன்றி யாவு மில்லையெனில், யாவுமாய்த் தோற்றந் தேதென்னையோ அதனைச் சொல்லுநி யெனின்?

ஆ-விடை—“பகர்முகத்ததாயிற் பலகற் பிதமாம், அகமுகத்ததாயி லறிவா - யிகலின்றி, யேகபரி பூரணமா மெங்கே ஸ்புரிப்பெனலும், ஆகலழி வேதெங் கறை.” எ-து. ஸ்மரணைரூபமாயெழுந்த றெப்தி யதோமுகத்த நிலையதாயின், பலவிதமான கற்பனாரூபமாக விளங்கும் ஊர்த்தமுகத்ததாயின், பரிச்சின்ன தோடமின்றி யேக ரை தன்யமாகவும் பரிபூரணமாகவும் விளங்கும். அப்போது ஸ்புரிப்பென்னுங் கற்பிதத் தோற்றமு மெங்கே, அதினெழுச்சியு நசிப்புமேது, அங்கனமாய தெங்கே கண்டிலமே யிதுபற்றி யாது கூறுநி யென.

நா-வினா—இங்கனம் ஸ்மரணை நிலையாய துண்மையே வழி படற்கு யாது தந்திர மெனின்?

ஆ-விடை—“அகமுகத்த தாதற் கறிவிக்கு நிட்டை, மிகவருத்தமாகில் விடுத்து - அகவிரத்தி, யாகத் துறவென்னு மன்னதூஉங் கட்டமதேல், யோகமே னுஞ்செய் யுகம்.” எ-து. அசரீரி வாக்கிய

மாகிய வேதமாதா இரக்கமுற்று, அந்த ஸ்மரணை யந்தர்முக்கூட்ட மாதற்கவாவில் சொரூப சமாதி சகசசமாதி யென்னும் நிடையினை விடா தியற்றுதி யெனக் கூறாநிற்கும். அது மிகவும் வருத்தமென் னில், அம்முயற்சியை விடுத்து அகப்பற்றின்களை விரக்திதோன்றப் புறப்பற்றை யொருங்கே விட்டுவிடுக வெனக் கூறும். அஃதுங்கட் டமெனின், கிரியாயோகமேனும் யுகமளவும் விடா தியற்றுதியெனக் கூறுமெனக்கூற.

ஞா-வினா—இதெல்லாம் பொறிகரண மடக்கிச் செய்ய வேண் டிவதால், இங்ஙனமன்றிப் புரியு மார்க்கங் கூறுதியெனின் ?

ஆ-விடை—“அதுவும் வருத்தமதே லாண்டாணைப் பூரி, அது வும் வருத்தமதே லன்பர்க் - கிதஞ்செய்க, மாவருத்த மென்னில் மகாவிரதம் பூண்டிடுக, சாவளவு மென்னுமறை தான்.” எ-து. யோ கம்புரிவதுங் கட்டமெனின், இம்மைபோ லென்மையினும் தனுவாதி தந் தடிமைகொள்ளக் கருது மெமக் குயிர்க் குயிராநின்றள்ள கயம் ப்ரகாச சொரூபமாகிய எமது கர்த்தனைத் திரிகரணமு மொக்கப் பூசித்திடுக. அதுவும்வருத்தமெனின், அவனது மெய்யன்பர்க்கேனு மிதந்தோன்றப் பணிபுரிக அதுவு மகாவருத்தமாயின், ஒன்றினும் விருப்பும் வெறுப்பு மெழா திருக்கத்தக்க மகா விரதத்தை யாவது பயந் துயிருள்ளளவு மியற்றுகவென வேதமாதா கூறுமென

ஞா-வினா—பக்குவமறிந்து இங்ஙனங்கூறாதகுதியரும், கேட் கத்தகுதியரு முளரோ வெனின் ?

ஆ-விடை—“நதெல்லாம் தந்திரமே யெவ்வயிருந் தன்னிலையி, லாதற் கயல்விட்டிங் காரறிவார - மீதுநிலை, யின்னதுபோற் சொல் வாரு மேற்கத் தகுதியரும், உன்னிலரி தெங்குமென வேர்.” எ-து. உயிர்கள் காமவெகுளி மயக்கத்தினின் றகல்தற் கிங்ஙனங் கூறியதெ ல்லாந் தந்திரமேயன்றி வேறன்று, இங்ஙனங் கூறுவது எது காறு மெனின், தானானிய மாகாது தானே தானாதல் வராயும் கூறும். இங்ஙனமாய நெற்போற் போகிப்போரும், இதனைப் பெறுவோரு முளரோ ; இருக்கினுஞ் சித்திக்குமிடந் திவர்க வெங்கணு மரியொ ன்றுணர்ந்திடுதியென.

ஞா-வினா—ஆயின், ஆஸ்திகரணவருஞ் சகசீவரமென மூன் றெல்லவகுத்தது யாதினாலெனின் ?

ஆ-விடை—“எல்லை சுயஞ்சோதி யேகசை தன்னியமே, யல் லாது மூன்றில்லை யாயுங்கால் - சொல்லாலிக், காய்பவர்க்கு மூன்றா மதுவிளங்காத் தன்மைபினால், ஓய்விலா வாதத்தென் னோது.” எ-து. எல்லை யெனப்படுவது ஒன்றேயொழிய மூன்றில்லை. அதாவது; சுயம்ப்ரகாச சொரூபமாகிய ஏகசைதன்ய மென்பது. ஐயந்திரிபிறவாராயுமிடத் திந்நிலையன்றி வேறில்லை. இங்நனமிருக்க; மூன்றெல்லையென்பது ஆருக்கு. அந்த அனுபவம் விளங்காததினும்சொல்லா லாராய்பவர்க்கு, இவ்வற்ப நிலையுள்ளார் ஓயாது வாதிப்பதினால் யாதாயன்-சொல்லுதிபெவா.

ஞா-வினா—இஃதுண்மையே யாது கூறுதியெனின ?

ஆ-விடை—என்ன சுதந்தரமுன் டெங்கேனு மெவ்வுயிர்க்கும், அன்றோனை யன்றி யறியாமே - யின்னநாம், ஆதார மற்ற வவதிப் பிணம்போல்வம், ஏதாகு நும்வாத மிகு.” எ-து. பகவானில்லை யெனில், எவ்வுயிர்க்கு மெவ்விடத்தேனுஞ் சுதந்தரப் பொருளாயுள்ள பரவஸ்துவையன்றி யெமக் குயிர்க்குயிரான சுதந்தர மென்ன வுண்டு. பலவாற்றா லாராயினும் வேறுளதாகக் ; கண்டிலமே இன்னிலையுடைய நாம் யாதோ ராதாரமுமற்ற வவதிப்பிணம்போலக் கிடக்கின்றனம், பரவஸ்து இல்லையென வாதிக்கு முமதுவாத மிகே யாது பயன்பெறுமென.

ஞா - வினா—“என்ன வவரு மிதுவே முறையாகும், நன்னி மாறின்றி நாட்டினாய் - சொன்னவற்றுள், எந்த முடிவுநிலை யேற்க விடங்கொடுத்த, தந்தநிலை யீதென் றறை.” எ-து. நாஸ்திகவாதத் தாற் மடுக்கு ஞாபவாதியும், ஆஸ்திகரை நோக்கி நீரிங்கே கூறிக்கொண்டுவந்த இந்த நிலைகளே யொழுங்காகும். இந்நிலைகளை நல்ல ஞாய மார்க்கத் துக்கு வழுவின்றி நிலைநாட்டினாய். போதும்; இப்போது சொல்லிக்கொண்டி வந்த நிலைகளுள்; எந்த முடிவான நிலை யாஸ்திகத்தை யேற்க இடங்கொடுத்தது. அந்த நிலை யிஃதென் றுணர்த்துதி.

ஆ-விடை—“பகிர்முக மந்தர்முகப் பார்வையா லன்றி, இக லொன்று மில்லை யெவர்க்கும் - பகிர்முகநோக், குண்மை விளக்கா தொழியுமே மற்றைய, துண்மையே காட்ட வுறும்.” எ-து. ஸ்ம ரணையின் பகிர்முக திருஷ்டிகாரணமாக நாஸ்திகன் பரசீவ ரில்லை யெனலும்; ஆஸ்திக னந்தர்முக திருஷ்டிகாரணமாக வுண்டென

லும்; ஞாயமே யிரண்டும் விரோத மில்லை. பகிாமுக நாட்டமுண்மையை விளக்காதகலும். ஏனைய அந்தர்முக திருஷ்டியோ வுண்மையினையே விளக்கமுந்துறும்—எ-று. எனவே, நாஸ்திகள் சர்வத்தையும் விசாரித்துத் தெளியும் அறிவைவிசாரித் தறியத்தொரியாது அறியப்படு மவைகளி லுண்மையாது உண்மையாதென நோக்கிச் சோதிப்பதனாற் பாழன்றி வேறுதொரிசன மெங்ஙனம் வாய்க்கும். அதனாற் பரசிவரிலலை யெனவும், இருந்தாற் காணப்படாராவெனவும் கூறுவன். ஆஸ்திகனறிவு நாட்டத்தோ னாதலின், முடிவு பெற்று, விஸ்வரந்தி யடைந்து, நிர்மலசித்தனாய்ச் சிவேசருண்டென்ற கு மவர்க் கைக்கியஞ் சாதித்தறகும், கூடுமானதாற் சிவேசருண்டெனக் கூறுவ னென்பதாயிற்று.

உ - வது. ஆஸ்திகவாதம்

முறறிற்று.

—

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

ந - வ து,

ஆஸ்திகநாஸ்திகமின்றி

ய ம ம ய ர ம ம.

நாயவாதிவினா—ஆஸ்திக நாஸ்திகமின்றி யமையாமையாவ தென்னே ?

ஆ-விடை—இவ்விரண்டு மொத்து விசாரியாவிடத் தோர்தலை த்தீர்ப்பாதலி னெங்கன முண்மை விளங்கும். விளங்காமை பற்றி யின்றி யமையாமையெனப் பட்டதென்க.

நா-வினா—ஆஸ்திகநாஸ்திகமின்றி யமையாமையாவ தென்னே ?

ஆ - விடை—“நாஸ்தி நபாதியெனல் நாயமே சொல்லளவா, ஆஸ்திகக் கொள்ளளவு மாறோலார் - ஆஸ்திகந்தான், உத்தேச லட சணத்தோ டொத்து பரிட்சை செயல, எத்தடைக்கு மென்னே விடம்.” எ-து. சொல்லாத்திரமாக ஆஸ்திகக் கொள்ளு மாவுஞ் சொல்லாத்திர மாக நாஸ்திநபாதி யென்னு மிவ்விரண் டுத்தியாற் றடித்தல் நாயமன்றே, இதனை யேற்காதவராருளார். ஆயின் ஆஸ்திகமாவது ; உத்தேசம் - லட்சணம் - பரிட்சையென்னு மிம்முன்றி நையு மொத்து விசாரித்துத் தெளிதல். இங்கனந் தெளியின் என்ன தடை நேரிடினு மவற்றையெல்லா மொருங்கே தடுப்பதற் கென்ன தடை—எ-று. எனவே, யெந்தத்தடைக்கு மிடமென்ன வென்றீரா ருயிற்று.

நா-வினா—நாஸ்திகத்தோ டொக்க ஆஸ்திகத்தையு மெண்ண லாமா வெனின் ?

ஆ-விடை—ஆமுண் டெனுமளவு மல்லவிலை யென்றுவரும், ஆமுண் டெனலொழியி லன்னதேன்-நாமகற்றிற், போமோ விருப் பதுதான் போகாது சோதனையி, லாமாறு காட்டவலா ரார்—எ-து. இன்னது செகசீவ பரமாமென்னு மளவும், பொருளல்ல வற்றை நாட்டலா, லல்லவெனவும் ; தோற்றங்களை யம்முன்றெனக் கொண்டு

அவையுண்டென மளவும், அத்தேதாற்றங்கள் விசாரணையில் தமக்கெனப் பொருளின்றித் தத்தங்காரணங்களி லொடுக்கிக் கொண்டு போகியு மின்மையாக முற்றுமுடிதலா லில்லையெனவும்; வழக்கு வருமன்றோ; வருதலால், ஆமென்று முண்டென்றும் நாட்டுதலாலென்னபயன். தீராவழக்காதலால் விட்டுவிடுதலே நன்மை. விட்டு விட்டால் அல்லவில்லை யென்னு மாட்சேபனையேன் வரும். வரமர்ப்பட்டாதென்று ஆமென்றும் உண்டென்றுங் கூறும் வசனங்களை நாம் விட்டுவிட்டால், இருக்கிற சக்சிவபர மில்லாமற் போய்விடுமோ? இருப்பதாயின், வஸ்து சோதனையி லில்லையெனப் போகாந்ருப்பதாகக் காட்டவல்லா ராருளா, எங்கணு மில்லவேயில்லை—எ-று.

௫௮ - வினா—ஆயி னிவ்விருவா வழக்காற் பயனின்றோ வெனின்?

ஆ-விடை—தன்னு லறிவதெலாந் தன்னிழலென் றெண்ணமி ல்லார், தன்னிழலை யாராப்பார் தாமாப்பார் - இன்னவிதங், காண ரிவரிருவர் கற்றமொழி முற்றுமுமோ, வினா வினாரிலே வேறு. எ-து. தன்னு லறியப்படுவனவாகிய தத்துவக்கூட்டங் களைத் துந் தனதெதார்த்த சொருபமாகிய சத்த சைதன்யத்தி னிழலென் றெண்ணமே யில்லாதா ரொங்நன மவற்றை யறிந்தாப்பார். ஆயினில ரோ வெனின், தனது தேகநிழலையளக்கவல்லார் யாரோ, அவர்களே யவற்றை யளக்கவல்லார். இன்னவித நிலையுண்டெனச் சத்தத்தாலுங் காணாத விவ்விருவர் மிகுதியுங் கற்றுணர்ந்து வழக்கிடு மொழிகள் முடிவு பெறுமோ? பெறுதாயி னிவர்கள் வழக்கிடுவானென். வினா வினாக்க ளிவர்களெனக் காட்டுதற்கு வேறுள ரிவர்களாகா ரெனின், விண்வழக்கி லிவர்களிலும் வேறிலொன்க.

௫௯ - வினா—இனி யிவ்விருவர் வழக்கும் வினாயி னுண்மை விளங்குமாறுதா னெனங்கனோ வெனின்?

ஆ-விடை—விசாரம்-மனனம் - ஆதாரநோக்கு - பாவம் - அபாவம்-தேடல்-பிராந்தி-எழுச்சி-புடைபெயர்ச்சி - வினாமுதல்-என்னு மிப்பத்தும் லுர்த்தமுக சோதனையால் மூடமகன் னுண்மை யினைய தென விளங்குமென வறிக.

௬௦ - வினா—இவற்றுள் விசாரமாவ தியாதெனின்?

ஆ - விடை—விசாரமாவது; அறிவு தனக்குப் புலப்படுவனவ னைத்து முபாதான வுபாதேய தர்மமத்த தெனவும், விகார, நிலைய

௫௬ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

தெனவும், கிஞ்சித்து முணராத் தனமையால மமயப்பொரு ளென க்கருத, அதன விச்சாநூனக்கிரியை விளைவுங், அதன லதோமு கத்தாழ்தலும், தம்பிரியமெனக் காண் தவற்றால் விளைவதெனக கரு திச் சுகித்தலும்; அங்நனஞ் சுகித்தலால் மாறத்திருத்தி யின்மை க்குளஞ்சமுறலும், அச்சமுறலா லின்பமெலாந் துன்பமாத் தோற்ற லும், அத்தோற்றத்தாற் சயசுகமாவ தியாதெனக்கருதலும் வரும ன்றே? அங்நனம் வரும்போது திரிசியமனைத்தும் பிரியவடிவா யின் வெறுப்புக்கிடமென்ன. வெறுப்புக்கு மிடமாதலின் பிரியசா தனக் கருவியாகவேண்டும். ஆனாற் பிரியவடிவமாவ தியாதெனவ ரும். வரின், சோதனை செய்யவேண்டிவரும். வரின், சடமனைத்து மல்ல வல்லவென வகலும். அகலவே, சித்தெனவரும், வரவே, சித் திற் கற்பிதமோ - ஏதார்த்தமோ எனவரும். இங்நனம் வருவதெல் லாம் விசாரமெனப்படும்

நா-வினா—இத்தனையு மொன்றில் விளக்கிக் காட்டவேண்டு மெனின்?

ஆ-விடை—கடபடமென்பவற்றுள்; கடமென்புழிப்பருத்துஞ், சிறுத்துங், குவிந்தும், வளைந்தும், நீண்டு, மிது முதலான விகாரம் பெற்றிருக்குந் தோற்றமென்னாது மெய்யெனக் கருதுமாறுபோன் று, தேக மென்புழி மண்ணின் சட்பாவவிவகாரத்தோற்றமெனக் கரு தாது, மெய்ப்பொருளெனக்கருதித், திணைபாஸிடங்களி லொவ்வொ ன்றின்பாலதாக்கித், தேகியாகப்பாவித்து, யானெனதெனப் பந்தித் தல் துக்கமேயாதலின், துக்கமெனவுணர்ந்தான்; யாதினாலிவ்வுடல் துக்கமாகக் காண்பதென விசாரிப்பது, விசாரமெனவும்; அங்நனம் விசாரிப்புழி யிங்நனங் காணப்பட்டு நின்றுள்ள வடிவங்களனைத்தும் நாசகாலத்தில் மண்ணு யழிந்ததைக் கண்டுகொண் டிருக்கிறோம், இப்போ திருக்கிற வுடல்களு மவ்வண்ணந் தானே யென விசாரத் தாற் றீர்ந்ததைத் தோற்ற லாகார மாகாது சிந்திப்பது மனமென வும்; அங்நனஞ் சிந்திப்புழிச் சராசர வடிவங்க ளனைத்து மண் ணின் விகாரமெனத் திடந்தரலா, லுட லெங்கெங்கு காணினு மயங் காதிருத்தற் காதார நோக்காகிய மண்ணுடட சாதனம் வேண்டிவ தாதலால், ஆதாரநோக்கெனவும்; அங்நன மாதார ராட்டமிக்குழி, எவ்வுட லெங்கெங்கு தோற்றினு மண்பாவ மேலிடலால், முன்னர் உடலினது விகார மண்ணெனல்போய், இப்போது மண்ணினது விகார முடலென்னு மனுபவந் தரலானும், இந்தப் பாலத்தி லுடல்

தோற்றமையானும், ஆதாரபாவமே பாவமெனவும் ; இந்தவாதாரபாவமேலீட்டி விந்தவாதேயமாகிய தேகபாவம் நாளுக்குநா ளனு வனுவாக மெல்ல மெல்லத் தெரியாதப்பி லுப்புபோற் கதைதலால் அபாவமெனவும் ; இங்கனம் பாவம் நேரிட்டுழி, முன்ன ருண்மை யாகத் தோற்றிய வுடல்க ளெங்கே யெங்கே யெனத் தேடவேண்டி வருதலால் தேடலெனவும் ; அங்கனந் தேடலுற்றுழி யிருந்தால் காணாதா? காணாதா லில்லவேயில்லையெனவரும். வரின், முன்னர் நாமே யுடலைக் கர்த்தத்துவ சாதனக் கருவியாக் கொண் டிவ்வுலக சுகத்தை யனுபவித்தோ மிப்போது அதுபோனவழியெங்கேயென வரும். வரின், உடல்கள் தோற்றுவதற்கு முன்னு முடல்கள் மண் ணே. தோற்றி நின்ற விடத்தும், மண்ணினது விகாரமன்றி யவ யவங்கட்குச் சொருப மின்மையா லுடல்க ளிப்போதும் மண்ணே. அழிந்த விடத்து மனுபவமாக் காண்டலால் பின்னுமண்ணே. இம் மூன்றுகாலத்தும் மண்ணையன்றிப் பிரத்தியட்சத்தானும் - அனுமானத்தானும்-அருத்தாபத்தியானும் வேறுகாணாத வுடல்க ளெப்போ தும் மண்ணே. ஆதலின், மண்ணினது விகாரவடிவமுடல்களெனக் காணாதது ; உடல்களோ, வேறோ? வேறாயின், மண்ணை யன்றிக் காட்டலாம். உடல்களெளி னங்கன மோர் முதலன்றாதலின், ஒன்றை யொன்றாக் கொள்ள மயக்க மென்னலாம். அம்மயக்கம் புத்தி விகற்ப மாதலினாலும், அன்னிய மன்றாதலானும், உடல்க ளெனல் வந்ததுமில்லை, யிருந்ததுமில்லை, போனதுமில்லை. உடல்களாக வந்தது மிருந்ததும் போனதும் புத்தி விகற்பே, ஆதலிற் பிராந்தி யெனவும் ; ஸ்மரணை தன்னையுந் தனக்காதார சுத்த சைதன்னியத்தைபு மறந்த வவசர நிலையே பிராந்தி ரூப வெழுச்சி யாதலால், அதனை யெழுச்சி யெனவும் ; அகண்ட வெளியி லேகதேசமாக அவ்வெளியே பரமானுவிலு மதிதுட்பமாகச் சலிக்கவெழுந்த எழுச்சிபோல அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த சுயம்ப்ரகாச சைதன்ய வெளியில் தானே யேகதேச வத்தியாச பரமானுரூபமாக வெழுந்த வெழுச்சி யாதலால் அதனை யெழுச்சி யெனவும் ; காற்றாகத் தடிக்க வெழுத லாகிய புடை பெயர்ச்சி யின்றி யவ்வெழுச்சி யில்லாமை போல, அகண்ட சைதன்யவெளியி லயலாக ஸ்புரிக்க வெழுதலாகிய புடை பெயர்ச்சி யின்றி, ஸ்புரிப்பாகிய வெழுச்சி யில்லாமையால் அவ்வ சைவைப் புடைபெயர்ச்சியெனவும் ; வெளியாகிய வினைமுதலையன் றிப் புடைபெயர்ச்சியாகிய அசைவில்லாமைபோலச், சிதாகாசமாகிய

௫௮ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

வினா—முதலையன்றி ஸ்பிரிக்கவெழுதலாகிய புடைபெயர்ச்சி யென்னும் அசைவில்லாமையா, லிங்கேசைதன்யத்தை வினாமுதலென்றும்; சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள். இதனும் சர்வத்திற்கு மாதாரஞ் சைதன்யமெனவும்; அதனை மறவாதிருக்கி னிந்த விபரீதங்க ளெல்லா மில்லை யெனவும்; ஆதாரத் தெரியாவிடத் திவ்விருவர் வழக்காற் பயனின்றெனவுங் குறிப்பித்த வாறாயிற்று.

ஞா-வினா—இங்ஙனமிருக்க; முன்ன ரிவ்விரு வழக்கு மின்றி யமையாமையெனக் கூறுவானே னெனில்?

ஆ-விடை—ஒருவ ரனுமானத்தா னுண்டெனவும்; ஒருவா பிரத்தியட்ச மில்லாமையா லில்லையெனவுங் கூறாதொழியி லொரு தலைத்தீர்ப்பாகவும், வாச்சியார்த்த லட்சியார்த்தங்கட் கிடமின்றாகவு முடியுமாதலைப்பற்றியென்க.

ஞா-வினா—பரசீவ றுண்டெனக் கூறலாற் றடையென்னை யெனின்?

ஆ-விடை—உபாதி குணச்சேட்டையைப் பரசீவொனின், பரசீவராகுமா? தன்னை யறிதற்பா லதன்றாமையி னென்க.

ஞா-வினா—உபாதி காரணமாக வுபாதிசகித பரசீவர் வெளிப் படுவா றொன்றற கன்றோ விட்ட விலக்களை யேற்படுத்தப்பட்ட தெனின்?

ஆ-விடை—மெய்யே; ஒன்று கூறுது மதனைக்கேளுதி. “அறிவோ வழக்கிவ தன்றி யுடலோ, அறிவே லுடல்மயம தாகா-தறிவா நின், நிட்டால் வழக்கெக்கே யில்லையுண் டென்பதெங்கே, விட்டிடி னுந் தேர்வதெங்கன் லீடு.” எ-து. இருவராக நின்று வழக்கிவ தறிவோ, உடலோ? உடலென்ற சடமறிந்துணர்த்துமா? அறிவெ னி, லுட லன்னியமாதலா லதன் மயமாகா தறிவாகாரமா நின்று வழக்கிட்டா, லன்னிய மென்ப தில்லாமற் போகு மாதலால் வழக் கென்பதும், இல்லை யுண்டென்பது மெங்கே. தேகநானென் றதன் மயமாமளவுந் தேவையின்றி யிங்கன மாராயும் வழக்கை விட்டுவிடி னும் உபசாந்தி நிலையாகிய மோட்ச மெனப்படுவ தெங்கனம் விசா ரித்துத் தெளியப்படும். எ-று. தெளியாவிடத்து விஸ்வாந்தி யில்லை யென்பதாம்.

ஞா-வினா—ஆயின், யாது சைதன்னியத்துக்கயலாகத்தோற்று கின்ற தெளிவின் ?

ஆ-விடை—“மறந்திடின் மண்ணை மடப்பே யுடலாம், மறக்கி ல்றிவை மறப்பே-பிறிதாகத், தோற்று மனர்த்தமதாஞ் சொல்வழக் கா லென்னபயன், தோற்றாவும் வேண்டித் துணிவு.” எ-து. உட லாகத் தோற்றுவுவன வ்னைத்து மண்ணின் பிரிதிபலனமேயன்றி வே றில்லாமையால், அவைகளை மண்ணாகப் பார்ப்பதை மறக்கி னந்த மறப்பே யுடல்களாகத் தோற்றுமன்றி வேறுகாரணமின்றும். அது போல, எவ்வுயிரும் நானென்னு மறிவை மறக்கி னந்தமறப்பே தே காதிப் பிரபஞ்சமென்னு மனர்த்தரூபமாகத் தோற்றுமன்றி வேறி ன்றும். இதனை யகவனமன்றி யர்த்த ரூபமாகப் பார்ப்போர் சொல் லாலுண்டெனவு மில்லைபெனவும் வழக்கிடுவதாலாய பயனென்னை? வழக்கிடல் வேண்டுவதின்றே வெனின், திரிசியமனைத்து முண்மை யாகத் தோற்றாவும், விபரீதத்திலாழ்த்து மாதவி னுண்டில்லை பெ ன்னும் வழக்கு வேண்டும். யாதுக்காகவெனின், உபசார்தி நிலை வா ய்த்தம் குண்மைத் துணிவு பற்றி. எ-து.

ஞா-வினா—வழக்கினுக்கு முடிவின்றமையா லென்செய்வதெ னின் ?

ஆ-விடை—“உள்ளச் சகத்தடிப்பை யோட்டத் தெரியாதா, உள்ளதில தென்பதெவ னென்றுறுமோ - தள்ளிவிடில், பந்தத்தறு தியெவன் பற்றறுமோதேகோகம், எந்தவிதத் தும்வேண்டு மிங்கு.” எ-து. உள்ளத்தின்கண் ணைவிடாது பாலுநீரும்போ லபேதமா கத் தோற்றுஞ் சகத்தடிப்பை யினையதென் னுணர்ந் தோட்டத் தெ ரியாதார் பரசீவ ருளொன்று மிலொன்றும் வாதிப்பதா லாய பயன் யாது, இது சுருதி யுத்தி யனுபவத்துக் கியையுமா, இயையாதது பற்றித் தள்ளிவிடலாமா, தள்ளிவிட்டா லுடலுயிராகிய சித்து சட பந்த மயக்கத்துக்கு விமோசன மெவ்வனங் கூடும். அன்றியும்; தேக நானென்னு மகம் பாவமய லெவ்வனம பற்றறும். கூடாதா த லா லெந்த விதத்தால் யோசிக்குமிடத்து மிக்கிந்த விசாரணைவேண் டும். எ - று. “பூதச் சுயம்பிதெனப் பொன்றளவுங் கேட்டறியார், ஏதுக் கிலையுண்டென் றிவ்வழக்குச் - சாதிப்பேன், விட்டிடுமோ து ன்பமயல் விட்டிடினு மிவ்வழக்கைக், கட்டமெனி னும்வேண்டும் கா ண்.” எ-து. ஐம்பூதங்களின் சுயம்புவடிவ மிட்டுதெனச் சாவளவுங்

சூடு சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவிஞர் விடை.

கேட்டற் கிடம்பெறத் தகாத விவ்விருவரும் பாசீவருண்டெனவும், இல்லையெனவு மிடம் வழக்கால் யாதுபயன். முடிவுபெறம் கிடமின் றுதலா லொருவரை யொருவர் வழக்காற் சாதிக்கப் புகுவானேன் ? இவ்வழக்காற் பயனின்றே விட்டுவிடலாமே ? விட்டுவிடினும் பொ ருளல்லவற்றைப் பொருளெனக் கொள்ளும் பிராந்தி ரூபமாகிய துன்பப்பெருக் கெம்மைவிட்டகலுமோ ? ஒருக்காலு மகலாதுபற்றி யிவ்வழக்குக் கட்டமாயினு மவசியஞ் செய்யவேண்டு மென்பதை நீயே கண்டுணர்க. ஏ-று.

ஞா-வினா—திருக்குக் திரிசிய மென்பவற்றுள் ; யாதால் வினை ந்ததோ விவ்விருவழக்குமெனின் ?

ஆ-விடை—அறிவை யன்றி யறியாமையும், அறியாமை யன்றி யறிபுதி பொருளு மின்மையால் அவாந்தரப்பொருளாகிய அறியா மைபற்றி வினைந்த தென வறிக.

ஞா-வினா—அறியாமைக்கோ ரடையாளங் கூறவேண்டு மெ னின் ?

ஆ-விடை—ஒன்றை யொன்றா யறிவது. அது ; பழதையைப் பாம்பென் றறிவது போல்வன.

ஞா-வினா—இங்ஙன மறிவது மறிவன்றே வெனின் ?

ஆ-விடை—அறிவாயினு முண்மையை யறிவ தன்றாமையி னறியாமை யென்பாட்டது.

ஞா-வினா—ஆயி னிவ்விருவரதறிவுங் கல்விஞானத்திற் சிறப் புற்றதன்றே, இதனை யு மறியாமை யென்னலாமா ?

ஆ-விடை—கற்பனை கடவாததாற் சிறந்ததன்று.

ஞா-வினா—கற்பனை யாவ தியாது ?

ஆ-விடை—பழதை பாம்புபோற் றேற்றல் முதலியன.

ஞா-வினா—ஆயின், கல்வி யுணர்த்து ஞான முண்மை ஞான மன்றே ?

ஆ-விடை—உணர்த்துமாயின் கற்பிதங் கழலாரா ? கழலா ரா தளி னுண்மை ஞானமன்று.

ஞா-வினா—உண்மை ஞானமாவ தியாதோ ?

ஆ-விடை—காரண காரியவாத முதலிய ஐந்தபேத வாதத்தா னும் ; விருத்தி-பரிணாமம்-ஆரம்பம்-உற்பத்தி-விவர்த்தம் - என்னு மைந்து திருஷ்டாந்தத்தானும் ஐயம் திரிபின்றிச் சுருதி யுத்தி யனு பவத்துக் கொத்துத் தெளிவதே யுண்மை ஞான மெனப்படும்.

ஞா-வினா—இவ்விருவரு முண்மை ஞானமுடைய ரல்லொன வெங்நனம் விளங்கும் ?

ஆ-விடை—உயிர்களாகிய வறிவு சத்தெனக் கணித்தற்கும் ; உதாரணம் தக்க திதுவெனத்தரற்கும் ; தன்னை விலட்சலாமாகவுஞ் சலட்சலாமாகவு மனுபவித்தற்கும் கிஞ்சித்துந் திறமையிலலா ததி னுலென வுணர்க.

ஞா-வினா—இவ்விருவர் வழக்கிவநமிருக்க ; வேதமாதாவும் இவ் விரு வாதத்திற்குஞ் சம்மதித்த தென்னை ?

ஆ-விடை—“தானலாதொன்றுதன்னைத் தானெனக்கருதிக்கொ ண்டே, யானெலாஞ்செய்தேனென்னும்” அகங்காரநிலையல்லாததா லதனைத் தவிர்க்கவேண்டித் தனுக்கரண புவனபேபாகவாய்ப்பு நமதிய ற்றலாலன்றே ; வேறொருவன் பாலதாதலின், அவனையன்றி யெமக் கோர் சுதந்தரமின் றுதலால், யாமடிமை பூண்டவனைப் பூசிக்கவே ண்டுமென்றும், எமதெண்ணங்களை முடிப்பித்துக் கொள்ள வேண் டுமென்றும் பிரதிவாதிப்பது முறையாதலா லதனை யாஸ்திகமென வும் ; தன்னைத்தா னுணர்ந்து தானே தானை லைக்கியமுத்தியாதலா லநிலை வருதற்குத் தந்திரமாக ஏற்படுத்திய படித்துறைகளி லிது முதலென வறியா திதுவே முத்திரிலைக் கடுத்த படித்துறையெனம யங்கிய மயக்கந்தவிர்ந்து மேலேமேலே. பற்றற்கு இந்நிலையெல்லா மெய்யெனவும் ; அல்ல அல்ல வெனவுஞ் சொல்லி யழைத்துக்கொ ண்டுபோ யந்தத்திற் றன்னைவிளக்கி யுன்னையன்றி யற்பமுயில்லை யென முடிக்குமாதலின் அதுபற்றிச் சீவேசரில்லையெனப் பிரதிவா திப்பது முறையாதலா லதனை நாஸ்திகமெனவுங் கூறுப. இதன்றி யும், பொருளல்லதைச் சீவேசொனக் கொண்டவருண்டெனக் கோ டல் விபரீதமாதலானும், அம்மயக்கந் தெளியாவளவும் துககமே சுகமாகத் தோற்றிப் பிறவிப் பெருங்கடவி லாழ்த்து மாதலானும், அதனையகற்றித் தெளிவிக்கவேண்டிச் சீவேசரில்லையெனவும் ; இரு ந்தாற் காணப்படாரா வெனவுங் கருணைபற்றிக் கூறவந்ததேயன்றி வேறன்மென வுணர்க.

சுஉ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

ஞா-வினா—ஓவேசருணடெனக் கூறியழைத்துக்கொண்டுபோவது முத்திரெறிக் கியைந்த முறையோ, அவரீல்லையெனக் கூறியழைத்துக் கொண்டு போகாதது முத்திரெறிக் கியைந்த முறையோ கருணைபற்றிக் கூறவந்ததெனின்?

ஆ-விடை—உண்டெனினஃதோர் மேலான வினோதமென்றியற்றிக் களிப்பரன்றிச் சோதனையாற் றெளிந்தேஃ மாகார். இதனாலில்லை யென்பமே யெனின், பயபத்திக் கிடமின்றாயும்-வைதீகநடையேற்றற்கும், அனுட்டித்தற்கு மிடமின்றாயும்; அகங்கார மடங்கம் கிடமின்றாயும் பட்டிமாடுபோற் கட்டுக்கடங்கா துயிர்க ளழிவொன்னு றோக்காலிருமையுங் கூறற்கியைந்தது கருணைபற்றியன்றே, அல்லவென வெங்கனமறுக்கப் படுமெனவறிக்.

௩ - வ து.

ஆவ்ஸ்திகநாவ்ஸ்திகமின்றியமையாமை

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

ச - வ து.

இ னி

அவாந்தரவாதம்.

ஞா-வினா—அவாந்தரவாத மாவதென்னை ?

அவா-விடை—ஆஸ்திகம் - நாஸ்திகம் - துவிதம்-விசிட்டாத்து விதம் - அத்துவிதமென்னும் வாதங்களி லொன்றன்பாலு மாகாமல், கோழி கோழி - என்னவிலை - யென்னவிலை யென்றாற்போல வாதிக்கும் வாதமெனவறிக.

ஞா-வினா—இதுபோல வாதிக்கும் விபரம் யாதெனின் ?

அவா-விடை—யாமெந்தக்கட்சியுமாகாமல் அவரவர் கட்சியை மறுப்பதே யெமது மதமென்பர். ஆயினு முமக்குடன்பாடுதான் யாதோ வெனின்? அதுகேட்பானேன் பேசுமென்பர். நம்மைப் போல் மற்றவரையும் பார்க்கவேண்டு மெனின், எதிலேயென்பர். துயரத்துக் கிடமில்லாதது லெனின், துயரமாவ தென்னென்பர். சுக விழப்பெனின், சுகமாவதும் இழப்பாவதும் என்னென்பர். சுகமாவது மனமலையின்றி நின்றலெனின், மனமாவதென்னென்பர். ஸ்மரணை ரூபமெனின், ஸ்மரணைரூபம் யாதென்பர். உன்னுடைய மனனை வெனின், என்னுடைய நினைவாவ தெதுவென்பர். ஜூபபோது பேசுகிற தன்னுடைய நினைவல்லவா வெனின், என்னுடைய தென்பதென்னென்பர். நீயாகிற வஸ்துவெனின், நானாகிறவஸ்து யாதென்பர். அறிவெனின், அறிவென்ற தென்னென்பர். அறியுந் தன்மதற்கயுடையதெனின், அறியுந்தர்மம் யாதென்பர். எம்மைக்கேக் கப் புரூந்தீரோ யறிந்ததானே யதுதானெனின், அதுதானென்ற தென்னென்பர். இப்படியே தொலையாவழக்கா முடிந்து எடுத்தநிலை நிலைபுபெறாது கலைப்பதெனவறிக.

ஞா-வினா—இப்படியான சிப்படியென் மனந்தமதக் கட்சிகளாகிய விஷய நிச்சயங்களை யெட்டுகிறதும், பூர்வபட்சம்-சித்தாந்தமென்னு மிரண்டனு ளொன்றன்பால தாக்கலு மென்னும் வாய்க்கும். வாய்க்காவிடத்தென்ன சிறப்பெனின்?

சூ.ச சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

அவா-விடை—“இன்னவிதக் கேள்வியினு லென்னபய னென்னுதே, என்னவிதக்கேள்வியு மெம்மதே-அன்னவற்றிற், கானவிடை நும்மதே யார்வெல்வா ரொங்கட்சி, ஈனமுறு மோவென்ப ரிஐகு.”
எ-து. இன்னவிதமாயுள்ள கேள்வியாலாயபயன் யாதென் மசுட்டை செய்து யறுக்காதே, எந்தவிதமாகக் கேட்கப்படுங் கேள்விகளனைத்து மெமது பட்சத்ததே, அவ்வினாவுகளுக் கெல்லாம் விடைதரத்தக்ககட்சி யுமது சுதந்தரத்ததே, எமது கடசியை வெல்லத்தக்கவரார், வினாவதக்கார் விடைதரவும், விடைதரத்தக்கார் வினாவவுந்தக்க வவசரம் வரும், இங்ஙனமிருக்க; வினாவுவதே யெமது கட்சி யென்பதென்ன சிறந்த விவேகமென் றிழிவுவருமேயெனின், இதின லெமக்கென்ன, இழிவுவந்தால் இஐகே யெம்மை பென்ன செய்யும் என்று சொல்லுவார்கள்.

நா-வினா—யாது பயன்கருதி யிங்ஙனம் வினாவத்துணிவதோ வெனின் ?

அவா-விடை—கைகொட்டி பழிக்க வேண்டிபென வறிக.

நா-வினா—இதனால்வரும் பய னிவர்களுக்கு யாதெனின் ?

அவா-விடை—கொஞ்சநேரமாவது சிரித்துச் சுசமுறுவதற்கெனவுணர்க.

நா-வினா—வேறுகாரணத்தா லிச்சகமடைதற கினரோ வெனின் ?

அவா-விடை—ஈனரல்லராயி னிங்ஙனம புரிவார்களா, இவர்கள் யோக்கியப் போக்கிரிகொனப் பிறர் ஈமமை யெண்ணுவார்களேயென்ற யோசனையும் நாணமுஞ் சிறிது மில்லாதவர்களென வறிக.

நா-வினா—இவர்கள் பாஷைகளி லேனாஞ் சிறந்தவர்க ளன்றே ? இவர்கள் வாசிக்குங்காலத்தில் பொருள்ஐகொடுத்தும், உபாத்தியாயருக்குக் கீழ்ப்படிந்துந் தானே யர்த்தங் கேட்கவேண்டியது. கொடுக்கக் கெதியற்றகாலத்திற் றெரண்டிசெய்தாவது கேட்கவேண்டியது. அதுவுமின்றிக் கேட்கிறதென்ற லதிகாரத்தின லாகவேண்டும். அதுவுமில்லாவிடத்திற் கேட்கிறது சொல்லுமே பார்ப்போ முமது வல்லமையென் றாகவேண்டும். இவைகளிற் கடைசியிற் சொன்னவாறு கேட்கத்துணிவது, உத்தமர்-மத்திமர் - அதமர்களிலதமரன்றே வெனின் ?

அவா-விடை—அங்ஙன நீங்க ளெண்ணிக்கொள்வதா லெமக்கு நாட்ட மென்ன வென்பார், அவர்களுக் கீதோர் வினோதமெனவறிக.

ஞா-வினா—நல்லது ; வினாவுக்குரிய வுண்மை யர்த்தத்தைச் சொன்னவிடத்திலாவது அறிந்து அடங்குவ துண்டாவெனின் ?

அவா-விடை—நீ கெட்டா-நீ கெட்டா என்ற வனுபூதியார்த்தம் வினாவளவும், அவர்க ளுக்குத் திருத்தியுயில்லை - வாயுமடங்காரொன வறிக.

ஞா-வினா—இவ்வாறான மானங்கெட்ட வாதிக்கு முளரோ வெனின் ?

அவா-விடை—மிகுதியுமென வறிக.

ஞா-வினா—இவர்க ளெதிற் சிறந்தவர்களெனின் ?

அவா - விடை—தெளிவைக் கலக்கிக் குடிக்கு மெருமைபோ லும், சலமின்றிச் சந்தனமுரைப்பவா போ லும், பயனின்றியசொல் வழக்கிற் சிறந்தவொன வறிக.

ஞா-வினா—இது ஒரு பரம்பரையோ வெனின் ?

அவா - விடை—தான்தோன்றித் தறுதலைப் பரம்பரை யென வறிக.

ஞா-வினா—அறிவை மழுக்கத்தக்க சாலவிந்தையிற் சிறந்தவ ராமே பெனின் ?

அவா-விடை—இருந்தாலிருக்கடும்; வஸ்து நிர்ணயவுண்மை யென்ன தெரியும், தெரிந்தவர்போல் வாதிப்பதி லென்ன வுண்மி. ஆனால், வரம்புகடந்து வாதிக்கு முறைமையி லிவர்போற் சிறந்த அவிவேகிக ளில்லைபெனவறிக.

ஞா-வினா—பயனின்றிய இவ்வாதிகளைப் பற்றி யிங்கே கூறு வானேன் ?

அவா-விடை—இனையொனத் தெரிந்தவிடத் தகற்ற வேண்டித் தலைப் பற்றியென வறிக.

ச - வது, அவாந்தரவாதம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

நு - வ து,

து வி த வ ா த ம்

சாமானியசம்பாஷணை.

துவிதம்-விசிட்டாத்துவிதம்-அத்துவிதம் - என்னும், இம்மூன்றும் தத்துவமசியென்னும் மகர்வாக்கியங் காரணமாகப் பிரதிவாதிக்கப் பட்டது

இம்மூன்றனுள் ; துவிதமாவது.

நாயவாதி-வினா—தத்துவ மசியென்னும் வாக்கியம், ததிவா-துவம்-தத்துவம்-எனப் பிரித்தற்கும் பரத்தைப்போனியானு யெனப்பொருள் கோடற்கு மிடங் கொடுத்தற் கேதென்னை ?

துவிதி-விடை—இங்ஙன மனுபவ முருத்தல் பற்றி யென்க.

நா-வினா—ஆஃத்யாதெனின் ?

து-விடை—உயிர்க்கா தம்மா லிம்மையி லியற்றி யடைதற்கரிய தனுக்காரண புவன போகங்களைத் தமக்குக் கொடுப்பித்துப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பித்து வரு முயற்சிக்குக் கர்த்தா வேறொன்றாக வேண்டும். ஆதலி, னிவற்றைத்தக்கவாறிடுவோன் பகவானும்; ஏற்றனுடவிப்போன் சிவனுமெனத் தானே யருத்தாபத்தியா லமைதலி னிவ னவ னாகா னவ னிவ னாகா னெனக் குறிக்கவியைய நின்றதென வறிக.

நா-வினா—தனுக்காரண புவன போகங்க ளாயிர்க ளாமோ வெ னின் ?

து-விடை—ஆன்னிய மாதலி னாகாவெனக் கொள்க.

நா-வினா—நிலை யல்லாத தன்றோ ஆன்னியம் பெறுதற் கே தென்னை ?

து-விடை—சுகப்பேறுக்கென்க.

நா-வினா—இங்நான்குஞ் சுகவடிவாமா ?

து-விடை—தனுக்காரண மிரண்டுங் கர்த்தத்துவ சாதனக் கருவி யாயும், ஏனைய விரண்டுஞ் சுகசாதனக்கருவியாயு மிருக்கு மன்றிச் சுகவடி வாகா வென்க.

நா-வினா—இங்ஙன மிருக்கச் சுகவழவாகக் கொள்ளத் தேதென்னை ?

து-விடை—அறியாமையாலென்க.

நா - வினா—மேலாய பதவிப்பயனு மன்னிய மன்றோ வெனின் ?

து-விடை—பரமன்னியமாதலிற் பயனும் அன்னியமாமென்க.

நா-வினா—விடையமும் பரமு மன்னியமா யிருத்தவி னிவையுயிர்களினது சற்கரும துற்கருமங்களுக்கேற்றவாறியையுமன்றோ, இவற்று ளெவையு நிலையல்லவே யெனின் ?

து-விடை—நிலை யாகா வென வறிக.

நா-வினா—ஆயின் எம்மதத்தர் வேதங்களும் பரமானந்த வாழ்வை யழியாதெனக் கூறுவ தென்னை ?

து-விடை—விடையானந்தவாழ்வும், பரமானந்தவாழ்வுமென்று மிருந்தவண்ண மிருக்கும். இவற்றையடையு முயிர்க்கு நிலையாமை சொல்லவந்ததே யன்றி யவற்றிற் கன்றெனக் குறித்தென்க.

வினா—எங்ஙன மெனின் ?

து-விடை—சிற்றின்ப துகர்தற்கண் பேரின்பமின்மையும், பேரின்ப துகர்தற்கண் சிற்றின்ப மின்மையு மனுபவமாதலி னென்க.

நா-வினா—பேரின்ப வாழ்வெனச் சிறப்புற்ற தென்னை யெனின் ?

து-விடை—ஊரகுதலையன் வாழ்வினுஞ் சக்ரவர்த்தி வாழ்வு சிறப்புற்றாற்போலு மெனவறிக.

நா-வினா—இவ்விருபலனு மிலைக்குக் கூட்போலமையுமன்றோ, உயிர்களுக் கொழிவுதா னென்றோவெனின் ?

து-விடை—காமியம், நிட்காமிய மென்னுந் தவமுயற்சியின் வலிகட்காவா விவ்விருபலனு நிலைக்குமாதலி னென்க.

நா-வினா—இவ்விருபலனும் வேலைக்குக் கூட்போலமையுமன்றோ, உயிர்களுக் கொழிவுதா னென்றோவெனின் ?

து-விடை—அதையதை யனுபவிக்கு மவசரத்தி லப்போதப் போ தொழிவாக் காண்டலே யொழிவன்றி வேறொழி வின்றென வறிக.

௬௮ சர்வமதசித்ததிந்தவீளக்கவிஞர்விடை.

ஞா-வினா—இதனைப் பரத்திற்கு மவரவர்க்கேற்ற தவவுறுதிக் களவாப் பந்த பேதங்களை யு முத்திபேதங்களை யு மோயாது தரவே ன்ம்மொதலி னேய்வின்றாக வமையுமேயெனின் ?

து-விடை—மெய்யே - ஆக்ஞா சக்கரத்துக் காளுகையன்றிச் சக்ரவர்த்தி யொழிவுக்கிடையூறின்றாதல் போலாமென்க.

ஞா-வினா—மனதுக்கேனு மின்றேவெனின் ?

து-விடை—காந்தசன்னிதியி லிரும்பு சேட்டிப்பதற்குச் செய் கையுளு செய்விக்கையு மற்றுநின்றகாந்தம்போலு நிற்றலிற் சலன மின்றென வறிக.

ஞா-வினா—பஞ்சகிருத்தியத்திற்கு மவரைக் கர்த்தா வென்பா னேன் ?

து-விடை—அவர்சன்னிதியி ன்டிப்பதைப்பற்றி யென்க.

ஞா-வினா—சடரூபமாகிய அண்டரினா பல்லாண்ட கோடிக ளும், பற்பல பதவி பேதங்களு மிவற்றிலடைந்து தத்தந் தவத்தள வுக்கேற்றவாறு சுகபோகங்களை றுகர்த்தகே யங்காந்துழலுஞ் சித் தரூபமாகிய பற்பலபேதமாயுள்ள எழுவகைத்தோற்ற வுயிர்களும், படைக்கப் பட்டனவன்றே இவற்றையும் பரத்தோடொக்க அனாதி நித்திய மென்பானேன் ?

து-விடை—அதனைன்றோடமென்னை.

ஞா-வினா—அவர் சன்னிதியி லிவை நடிப்பதெனக் கூறாதொ ழியவேண்டி; கூறி லனாதி நித்திய மவற்றிற்கு வரக் குற்றமன்றே வெனின் ?

து-விடை—அவரது படைப்பெனி னிவற்றிற்குத் தாரதம்மிய பேதமும், தனுவாதிபோகசாதனபேதமும் அனாதியில் வருதற் கே தென்னையென வரும்; வருவதைப்பற்றி, உவர் சன்னிதி நடிப்பெ னிற்சபாவமாக முடியு; முடியுமாயின் படைப்பாதினெனல் பயனின் றும்; பயனின்றாயின் விதி விடேதம் வேண்டற்பாலதன்றும், அன் றாயி னுயர்வுதாழ்வா யிம்மையி லெவ்வுயிரு மிருப்பானேன்; இருத் தலிற்படைப்பெனி லனாதியி லேனெனவரும்; அனாதிபெனிற் சீவே ஸ்வரர்கட்குச் சமத்துவம் வரும், சுபாவமெனிற் செனனமாண சுகதுக்கங்கட்கு விமோசன மின்றெனவரும், இவை சீவர்கள் முய ற்சியாலெனி னிது எது முதற்கொண்டெனவரும், வருவதைப்பற்றி

மிருகங்களைப்போ லிருக்கின் அரசாக்கினையாற் றுன்ப நேரிடுவது இம்மையிற் சத்தியமாக்காண்டலின் மறுமையினும், அவ்வரசாக்கி னையாற் றுன்பம் நேரிடுமாகவி னிப்பகுப்பெல்லாம் உன்னாதவர்க் கடிமை பூண்டி பயபத்தியிற் கட்டுணடொழுதுவதே நமக்குக் கட மையென வறிக.

நா-வினா—இத்தாரதம்மியபேதமாயமைத்த லவர்க்கு முறையோ வெனின் ?

து-விடை—அவரதுட்டமென்க.

நா-வினா—இட்டமாயி னுயிர்களுந் தமதிட்டப்பிரகார நடக்க வேண்டுமே யெனவரும், வரின் விநி நீடேதக்கிரமங்கா யாதுக்கெ னவரும், வருதலின் ஆண்டானடிமையெனக் கோடும்பாலதெங்கன மெனின் ?

து-விடை—அவனிடுவதை யேற் றுன்பதைப்பற்றி யென்க.

நா-வினா—சுகதுக்கந் தருவ தவரிட்டமாயின் விநிவிலக்கை யனுட்டித்தலா னமக்குப் பயனென்னை ?

து-விடை—நமது வினைப்படி நடப்பிப்பது அவரிட்டமாகலின் விதிவிலக்கை யனுட்டிப்பதே நமக்குக் கடமையாமென்க.

நா-வினா—ஆனதில் வினைவருவானேன் ?

து-விடை—அங்கன முன்னி னாக்கெடுவமாதவி னாண்டானடி மைத்திரம் பூன்பதே நமது சுகப்பேறுக் குறுதியாமென்க.

நா-வினா—அச்சுகப்பேறுவதியாது ?

து-விடை—யாதன வடிவமாகிநின்று பரமானந்தமயமாதல்.

நா-வினா—அந்நிலை யிந்நிலைக்க ணில்லாமையால் விடையான ந்தம்போல மாறாதென்றற் கென்னவுறுதியெனின் ?

து-விடை—சுருதிப்பிரமாணமே யுறுதியாமென்க.

நா-வினா—யுத்திக்குமாறான சுருதியாகவேண்டிமே யெனின் ?

து-விடை—பகவான் வாக்கியமன்றோ அங்கனங் கூறக்கூடா தென்க.

நா-வினா—“ஊகமுளதேற் சிதுவருரையுக்கொள்க வொழிந்த தயனுரைத்திடினுந் திரராமொப்ப வேகனிடுவா” யெனச்சான்றோர் வசன மிருப்பானேன் ?

௪௨ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

கொள்ளக் கிடந்தமையி னிவர் பேத நிவிர்த்திக் கென்று மிடமின் மென வறிக.

ஞாவினா—மெய்யே ; சர்வக்ஞாதி குணங்க ளென்றீயோ யவை களி னருத்தமென்ன ?

து-விடை—சர்வாத்மாக்களி னுள்ள மறிவது சர்வக்ருத்துவ மும், சமஸ்தத்திற்கு முள்ளீடாயிருப்பது சர்வேந்திரியாமித்துவ மும், இனி மேலென்ப தொன்றுமின்றி நிற்றலெனக்கொள்வது சர் வேஸ்வரத்துவமும், எவற்றுள்ளுஞ் சமத்துவமாயிருப்பது சாவநிய ந்கிரத்துவமும், சர்வாத்மாக்களாய்த் தான் விளங்குவது சர்வாத்மக த்துவமும், சமஸ்த வல்லபமுந் தன்னையன்றி நிற்பது சர்வசக்திய த்துவமும், எனக்கொள்க.

ஞா-வினா—இனிப் பாசமாவ தென்னை ?

து-விடை—பசுக்களைப் பந்தப்படுத்தவது பாசமென வறிக.

ஞா-வினா—ஆஃதுயாது ?

து-விடை—சத்த பரிச ரூப ரச கந்த முதலியன.

ஞா-வினா—உயிர்களுக் க்வாவற்றவிடத் தவ்வுயிர்களைப் பந்தப் படுத்துமோ ?

து-விடை—பந்தப்படுத்த லதற் கியல்பே யென வறிக.

ஞா-வினா—ஆஃதெங்கனமெனின் ?

து-விடை—உயிர்களுக் குலகம் புலப்படாத சாக்ராவஸ்தை யும், அச்சாக்ராவஸ்தையில்லாத வுயிர்களுமில்லை, யுண்டேலருமை. ஆவர்களும் பகிர்முக திருஷ்டிக் கிடங்கொடாத காரணம் பந்தத்தை வினைவித் தழுத்துமென்றற்களன்றோ ? ஆதலின், உலகிற் கியல்பே யென வறிக.

ஞா-வினா—சத்தமுதலிய வைந்துவிடயமுஞ் சுகசாதனக் கரு வியன்றிச் சுகவடிவன்றே யுயிர்களைப் பந்தப்படுத்தற் கேதென்னை ?

து-விடை—உயிர்களிங்கனங் கருதவறியாததாற் சுகவடிவாத் தோற்றிப் பந்தப்படுத்து மென்க.

ஞா-வினா—ஐப்பாசங் கட்டு முடிவின்றோ ?

து-விடை—ஆகியுண்டாயி னந்தமுண்டாம் இல்லவே யில்லை யெனவறிக.

நா-வினா—இல்லையாயின் முத்தியடைந்தன றொன்பது வெறு ஞ்சொல்லோ?

து-விடை—அடைதலும் விலகலு முயிர்களின் தர்மமேயல் லாமல் பந்தமுத்திக்கல்ல. ஆதலின் கால வராயறையின் மென வறிக.

நா-வினா—ஆயின் அடைதலும் விடுதலுமாகிய இவ்விரண்டு தர்மமு மொழிவுக் கிடமின்றென முன்னரோ சொன்னீர். அடை தற்கும் வித்தறகும் காலவராயறை யின்றே வெனின்?

து-விடை—உயிர்களுக் குண்டானு லன்றே அவற்றிற்குண டென்பம் இல்லவே இல்லையென்க.

நா-வினா—கால வராயறை யின்றியது பசுபாச மெனவே, யப்பசுக்களுக்கு வேண்டியவற்றை யவரவர் வினைக காவாகக்கொ டிப்பித்துப் பொசிபித்துத் தொலைப்பிக்குங் காத்தாவுக்குங் கால வராயறை யின்றாயமையும். இதனால் பதிபசுபாசங்கட்குர சமத்து வம் வருமே, வருவதாற் பதிபோல நீயானு யெனக் கொண்டதோ வெனின்?

து-விடை—சுபாவததுக்குச் சிரவனாதி முயற்சியேன், அங்ங னமன்று; தற்போதங் கழன்ற விடத்தெனக் குறித்தற் கென்க.

நா-வினா—இங்கே தற்போதமாவது?

து-விடை—தானலா தொன்றைத் தானெனக்கோடல்.

நா-வினா—இதுகழன்ற விடத்துத் தானெனுவாதலோ வெ னின்?

து-விடை—பரத்தின தருள் வடிவாதலென வறிக

நா-வினா—ஆனால் பரத்தை யன்றி யருளில்லாமையாற் பர மே நீ நீயே பரமெனலாகாதோ?

து-விடை—அரசன தருள்பெற்றே ரரசனைப்போலாவ ரன்றி யரசனாகார், அதுபோலப் பரமாகார் என வறிக.

நா-வினா—எதைத் தானலா வுடம்பென்றது?

து-விடை—தூலவுடலெனிற், றினப்பிரணையத்தேனுஞ், சலப் பிரணையத்தேனு மழியும். இதனால் முத்தியடைந்தன றொன்ப பிரமா ணம் யாதொன்றினு யில்லை, இருக்கின்றதெனிற் பொருளால் லவற்

றைப் பொருளெனக் கொள்ளு மனமாகிய சூட்சுமதேகம் இறக்க வில்லை, யிறக்காததனால் அது முத்தி யன்று. மனநாசமே முத்தி யாமெனின், சர்வ சங்கர காலத்தில் மனமாகிய எல்லாச் சூட்சும தேகங்களை நாசமாகும், அப்போதாவ தாத்மாக்கள் முத்தி யடைந் தனொன்றற்கு யாதொரு பிரமாணமு மில்லை. இருக்கின்ற தெனிற் பொருளல்லவற்றைப் பொருளெனக் கொள்ளு மனதினது மூடத் தனமாகிய அஞ்ஞானத்துக் கழிவில்லாமையால் அதுமுத்தியன்று. ஆதலின், காரண தேகமாகிய வஞ்ஞானத்தையே யிங்கே யுடம் பென்ற தெனவறிக.

ஞா-வினா—சமஷ்டி தூல சூக்கும காரணவுட லீசனுக்கெனக் கொள்ளவேண்டிய தின்றே ?

து-விடை.—எதினாலே யங்ஙனங் கொள்வது.

ஞா-வினா—வியஷ்டி சரீரத்திரயஞ் சொன்னதினால் இங்ஙனங் கொள்ளற்பாலதன்றே ?

து-விடை.—கொள்ளற்பாலதே; பத்தி நெறி வழிப்பூண்டொழு குவோர்க் கிவ்விசாரத்தாற் பயனின்றென வறிக.

ஞா-வினா—சீவேஸ்வரநிலை யின்னதெனத் தெரியா தெங்ஙனங் தொழுவது? உபாதித்திரயத்தை யன்றி நம்மை நாம் காணும், பர த்தையு மிவ்வாறுதானே கருதிப் பூகிக்க வேண்டிவரு ம்து மூட த்தனமன்றே ?

து-விடை—அங்ஙனஞ் சொல்லிற் கெடுவை. பசிதாகமேலீட் டில் அன்னபான சோதனை செய்வ துண்டோ, காமமேலீட்டில் வர்ணசிரமத்தடை கருதுவதுண்டோ, அதுபோல மறுமைக் கென் செய்வோ மென்னுந் திகி லுண்மையா யுதிக்கி லகம்பாவமனைத்து மீஸ்வராற்பணம் பண்ணுவதை விட்டு ஆராப்ச்சியிற் காலங்கழி க்கவருமோ, விதிமார்க்கத்திலேனும் பத்திமார்க்கத்திலேனு மடிமை பூண்டொழுக னமது கடமை யெனவறிக.

ஞா-வினா—ஆன லிம்மயக்க விமோசனகாலமின்றே ?

து-விடை—ஈஸ்வராற்பண மேலீட்டிலென வறிக.

ஞா-வினா—ஈஸ்வராற்பணஞ் செய்தல் யாது கருதியெனின் ?

து-விடை—சுதந்தர வினத்துக்கென்க.

ஞா - வினா—தவக்கருத்தன்றே பின்னர் பலன யமையு மெ னின் ?

து-விடை—ஆமெனவறிக.

ஞா-வினா—இம் மயக்கம் தீரச்செய்த தவமன்றே ; எங்ஙனங் கெடுமெனின் ?

து-விடை—அவ்வீஸ்வரார் பணமே இம்மயக்க விமோசனத் தையும் தருமென வறிக

ஞா-வினா—ஆனால் ஞானகாண்ட மென வொன்று விதிப்பா னேன் ; சரியை கிரியை யோகஞான மெனக் கடையில் பூரவபட்சத் துக் கிடமின்றெனக் குறிக்க ஞானத்தைக் கூறுவானேன் ?

து-விடை—பதி-பசு-பாச வாராய்ச்சி செய்யு ஞானத்தினாலே தானே பதி பசு பாசமென்னும் தீரிபதாத்தமும் அநாதி நித்திய மெனக்கொண்டாம். ஆதலின் ஞானமே முக்கிய மென்ற தெமகரு முடன்பாடெனவறிக.

ஞா-வினா—ஆஸ்திகத்தலைவரி லொருவா “இன்றெனக் கருளி யிருள் கழிந் துள்ளத் தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று, நின்ற நின் றன்மை நினைவு நினைந்தே நீயலாத் திறிது மற்றில்லேன், சென்று சென்றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்தொன்றார் திருப்பெருந்துறை யுறை சிவனே, ஒன்றுநீயல்லே யன்றியொன்றில்லை யாருன்னே யறி யகிழ்பாரே” என்றருளிய விக்கயில் - தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்க ளிலொன்றும் நீயல்லே யெனி னுன்னேத் தவிர அவைகள் வேறாக வேண்டாமே ; யங்கனம் பார்க்கி னுன்னையன்றி யோரணுவு மில்லா ததால் உன்னையன்றி யொன்று மில்லைபெனப் பொருள் கோடலா யிற்று. இதனால் அல்லை இல்லை என்னுஞ் சொல்லை யுன்னு மிடத் துக் கடபடங்கள் மண்ணூலல்ல. மண்ணூலைத் தவிரக் கடபடங்க ளில்லை என்ற வுதாரணத்தால் காரண காரியங் கடந்ததாகக் காணு கின்றதே துவிதஞ்சாதிப்பதற் கேதெல்லை ?

து-விடை—ஒருவனாலாகிய கட படங்க ளவனாகுமா அவனா காது. ஆதலி னவனல்லன். அவனைத்தவிரக் கடபடங்க ளுண்டோ இல்லை யெனக் கொள்ளில காரணகாரியங் கடவாததால் துவித னாசத்துக் கிடமில்லை பென்க.

ஞா-வினா—தேகமுதலிய சமஸ்த பிரபஞ்சங்களுஞ் சீவச்செ யலன்றெனவும், கடபடபணியாதிய சமஸ்தமும் ஈஸ்வரச் செயலன் மெனவுங் கூறியது முழுது ஞாயமாதலா லெமக்கு முடன்பாடே ; ஆயின் ஈஸ்வரச் செயலில் ஒன்றாகிய தேகமென்னும் பொருள்

எசு சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவிஞாவிடை

சுயம்போ-விகாரமோ-சுயம்பெனின், அஸ்தி மாமிசாதிகளை யன்றி யிங்ஙன மொருபொருளா யிருக்கவேண்டும்; இல்லாமைபால் விகாரமெனின், ஒருவனானறி யஸ்தி மாமிசாதிகள் தேசமாகத் தாமே விகாரமாகாமையால் கர்த்தாவேண்டும் எனப்பொருள்கோடலுமொன்று. இஃதன்றியு மின்னுமொன்று. ஆஃதாவது; இத்தேகமுண்மையாகத் தோற்றுவதும் இகளை யுண்மையென யாமறிவது மென்னை?

து-விடை—தேகமென்ப தின்றி நானென்றும் போக நுகர்த்தற்குக் கூடாமையின், இது ஒரு பொருளாதல்பற்றித் தோற்றுவதற்கும் யாமறிவதற்கு மிடமாநிஷ்டதென வறிக.

ஞா-வினா—அவயவத்தை யன்றித் தேகமென்னுஞ் சத்தத்திற்குப் பொருள்தோற்றன் மாத்திரமன்றி வேறுண்டோ; வுண்டென்றிற் சுட்டிக் காட்டுகவெனின்?

து-விடை—கண்முன் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவ தெற்றிற் கென்க

ஞா-வினா—யாதானு மோர்பொருள விவகரிக்கப் படுங்கால் உண்மையாயும், அதின் துபாதானகாரணத்தை யுன்னுங்கா லின்மையாயு மிருப்பதென்னை? யங்ஙனமாகா திகளைக் கூறுகெனின்?

து-விடை—அங்ஙனமாவதாற் குற்றமென்னை, யிதனானெனப்படாமலும், பலகிருத்தியமுஞ் செய்யத்தகாமலும், போமோ? இது கேள்வியன்றென வுணர்க.

ஞா-வினா—அஸ்தி மாமிசாதிகளையன்றித் தேக மொருபொருளல்லவே-பொருளாகப் பார்ப்பதினாலன்றோ மனிதர்-மிருகம்-பக்ஷி-நிலத்திலூர்வன-சலத்திலூர்வன-தாவரமெனவும், ஆண்பெண்ணலியெனவும், நானீ யவனவளதுவெனவும், பெண்பிபிள்ளை பண்டபதார்த்தமெனவும், சுற்றத்தார் - அயலார் - நேயர் - பகைஞர் - விருத்தினர் - இழிந்தோர் - உயர்ந்தோர் எனவும், பிராந்திபேதத் தோன்றலாயிற்று. இப்பிராந்தியாலன்றோ ராகத்துவேஷாதி தீயகுணங்களுக்கிடமாய் இதனற் சுகதுக்கமும், செனனமரணப்ரவாகமும்; -நேரிடலாயிற்று. பொருளைப் பொருளாகப்பார்க்குந் திறமை யிமமையிற் பிரத்தியக்ஷ விவ்வுலகானுபவத்திற் காணாநீர் அப்பிரத்தியக்ஷமாயுள்ள பரசீவர்க ணிலை கணிப்பது பொருளாகுமா?

து-விடை—பாலைப் பாலென்றும், பசுவைப் பசுவென்றும், பொன்னைப் பொன்னென்றும், தூலை தூலென்றுமறியாமல் மண்ணை

நீர்நொன்றும், காற்றை யக்கினியென்றும், வீட்டை வெளியென்றுமா அறிகின்றோம், அவ்வா வறிவினர்கா எந்தமூடர்கள் வசனங் கற்றுக் கேட்கத் துணிர்த்தனை போது மடக்கு; பத்தியூண்டொழுகலின் கண்ணில்லென்க.

ஞா-வினா—எத்தேகமுந் தோலால் மூடப்பட்டதன்றோ தோல்-மேனாட்டத்தில் விருப்புந், தோலுணுட்டத்தில் அருவருப்பான துழ்கநத அஸ்தி மாமிச மல மூட, திரயாதல்ன் வெறுப்புந் தருதம்பால தன்றோ, இவ்விருநாட்டமும் நமது முயற்சியாதலி னென்றிற் பழகி யொன்றிற் பழகாததென்னை? ஒன்று பாசத்தமு, துவதும், ஒன்று விடுவிப்பதுமாதல்ன், அர்தர்முக நாட்டம் பகர்முக நாட்டமெனப் பெயர் பெற்றது. இதற்கு மேற்கோள் “அழிவினாததற் பதந்தனை மைசுதனையநமுகத் தவர்சேர்வர், வழிநடப்பவர் பராமுகமாயினால் மலர்ந்தகண் ணிருந்தாலுங், குழியில்வீழ்வர்கா ணிப்படிவெளிமுக கறு கொண்டிகாமிக ளானோர், பழிதருமபிற விக்கடல்மூழ்குவர் பர கது யடையாரே.” இங்நனமிருக்கப்; பரத்தின்மேற் பழியேற்றி யிவ் விரு முயற்சியும் அவரதாகத் தோபாவ மணுக்கிரகமெனப் பெயர் தந்து ரொந்திரங்கிக் துதிப்பானேன்? அவர்மேற் பழியென்னை?

து-விடை—“ஆக்குவாய்காப்பா யழிப்பாயருடருவாய், போக் குவாயென்னைப் புகுவிப்பாய்நின்றொழுமும்ப்” லெனப் பரத்தின்மே லேற்றிக் கூறினருஞ் சான்றோரன்றோ? அங்நனங் கூறுவதாற் குற்றமென்னை.

ஞா-வினா—“இந்தச்சீவனால் வருமறு பகையெலா மிவன்செய லல்லாமல், அந்தத்தேவனால் வருமென்ற மூடர்க ளதோகதி யடை வார்கள், இந்தச்சீவனால் வருமறு பகையெலா மிவன்செய லல்லா மல், அந்தத்தேவனா லன்மெனும் விவேகியே யமலவீட்டடைவாரே” இதுவுஞ் சான்றோர் வசன மன்றோ இவ்விரண்டினுள் சிறந்தது யாதெனின்?

து-விடை—பத்திக்கு அதுசிறந்தது. ஞானத்துக் கிது சிறந்த தென வுணர்க.

ஞா-வினா—ஒருவன் துற்காரியங்கனையே யிடைவிடாது செய் து யா னென்செய்வன் அவன் செய்விக்கூறான் என்மேற் பழியில்லை யென்று மேலு மேலுந் துற்காரியங்கனை யிடைவிடாது செய்தற் கிடந் தருமன்றோ வெனின்?

து-விடை—பயபத்தி யில்லாதவிடத்தென்க.

ஞா-வினா—வினைவழியே வந்தணைவ சீவனாயெனவும, தான றான் முன் செய்த வினை தாமே யனுபவிப்ப னொனவும், இன்னுஞ் சான்றோர் வசன மிருப்பதாற் றன்னைத்தா னொநது கொள்ள வே ண்டும். அங்குனஞ் செய்ய முயலில் தீவினை சிறிதுஞ் செய்யான்; ஆதலி னிதுவே யாவர்க்குஞ் சம்மதிவசன மன்றோ வெனின் ?

து-விடை—சம்மதி வசனமாயினும் பத்திவினாவுக் கேதென் னையெனின்.

ஞா-வினா—ஒருவன் விதி மார்க்கத்தில் வழுவாது மனோவாக் குக்காயங்க னொருங்குபட வொழுதுதல் பகவான் வியக்க வாயின் பலன்வேண்டியாகும். அப்பலன் பேரின்பஞ் சிற்றின்பங்களி லொ ன்றாக வேண்டும். இவ்விருபலனு மொன்றி லொன்றில்லாதையால் ஆத்மாக்களுக் கன்னியமாகும். அன்னியமாதலி னிவ்விருமையும் வேண்டாதார் அவருக்குப் பய பத்தி பூண்டொழுதுவதற் பய னென்னை ?

து-விடை—இவ்விருமையு னொன்றேனும் வேண்டாதா ரில் லையாதலின் விதியும் பத்தியு மறுக்கற் பாலதன்மென்க.

ஞா-வினா—அதிவாறாசிரமிக்குப் பயபத்தி விதி ரிடேத மெங் கே யெனின் ?

து-விடை—யாவருந்தன்னை மறந்தவ ரன்றாதலி னிந்நான்கை யுங் களைதற்பாலதன்மென்க.

ஞா-வினா—தானலாதொன்றைத் தானெனக்கருது மொவு மன் றோ; இந்நான்கும் வேண்டற்பாலது அப்பால் யாதுக்கு. இவை மு ழுதுஞ் சித்தாந்தமாமோ வெனின் ?

து-விடை—மெய்யே - இந்நான்கு சாதனப்பேற்ற லன்றி நித் தியா நித்திய வஸ்த்து விவேக முதலிய நான்கும், இந்நான்காலன் றித் தன்னை விசாரிக்கும் விசாரமு, மிவ்விசாரத்தா லன்றி ஞானமு ம், இந்த ஞானத்தாலன்றி நிரதிசயானந்தமாகிய முத்தியுங் கிடைக் கும். ஆதலின், பிரதமை சித்தாந்தமாதலி னிந்நான்கும் விடற்பா லதன்மென்க.

ஞா-வினா—கர்மம், பத்தி, ஞானமெனக் காண்ட மூன்றா வகுத் தது; அந்தந்தப் பக்குவிக்காதலி னாததற் கதது சிறப்பா மெனக் கொள்ளாது துவிதத்தையே ஞானமெனக் கொள்ளலாமா வெனின் ?

து-விடை—இந்தத் திரிபதார்த்தத்தையும் விசாரித்துத் தெளிந்த விடத்தில் மூன்றும் அனாதி நித்தியமெனவும், சீவேஸ்வரருக் கைக்கிய மின்றெனவுந் திடம்பெறச் செய்த தாதலின் ஞானமெனக் கோடற் கையமின்றென்க.

ஞா-வினா—இம்மூன்றும் பந்ததிசையினு முத்தி திசையினு மறிவுக் கன்னியமன்றே ; இவற்றை விசாரித்துத் தெளிவதி லென்ன பயனெனின் ?

து-விடை—பரத்தின தருள்பெற்றுச் சதா வொரு தன்மையதாக அப்பரத்தைப்போல் வாழ்வதென வறிக.

ஞா-வினா—பரத்தை யடைய முயிர்க்குப் பாச மியல்பாதலின் எங்ஙன மகலு மெனின் ?

து-விடை—களிம்புபோ லியல்பாயினுஞ் செப்புக்கண்ணாடி துலக்கியக்கண் துலக்கமானுற் போலாமென்க.

ஞா-வினா—மீண்டுங் களிம்பு பற்று மாறுபோன்று பாசமீண்டும் பற்றாதோ ?

து-விடை—பற்றாதெனவறிக.

ஞா-வினா—திடமெங்ஙனமெனின் ?

து-விடை—சுருதிப்பிரமாமே திடமென்க.

ஞா-வினா—பொருத்தமில்லாததைச் சொல்லதுஞ் சுருதிப்பிரமாமோ ?

து-விடை—ஈஸ்வரவாக்கியமாதலின் பிரமானமா மென்க.

ஞா-வினா—செம்புக்குக் களிம்பு வாஸ்தவமாதலின் துலக்கினு மீண்டுமுண்டாம். இதனை யுதாரணமாகச் சொல்லுவானேன். இது முத்தியாகுமா ?

து-விடை—ஆத்மாக்களுக்குப் பந்தம் வேறென்னின் சம்பந்தப் படுவானேன் எனவரும், சம்பந்தப்படுதலும் விலகலு மியற்கையாமெனின், சற்கருமாதிகளும் சிரவண மனன நிதித்தியாசனாதிகளும் யாதுக்கெனவரும், இவ்வழக்கெல்லா நமக்கேன் பத்தியுண் டொழுகுவதே முக்கியமாமென்க.

ஞா-வினா—எறும்பு - புழு - முதலிய அற்பசெந்தம் பயன்கருதா தசையாது, இங்ஙனமிருக்கச்; சிவபூசைமுதலிய புண்ணியகருமமும் பயன்கருதா தியற்றுவாரில்லை, அப்பயனே நிலையற்றதாயின்

அய் சாவமதசித்ததாந்தவளககவினுவடை.

முயற்சியும் பயனற்றதன்றே, நீரிதனைப் போதிப்பதி லுமக்கு மெ மக்கும் யாதுபயனேவெனின்?

து-விடை—பிரத்தியகூடமாக விவ்வுலகத்தில் தாரித்திரராயு மேலாயசம்பத்தோராயுன் காண்கின்றே மல்லவா, இவ ரித் தார தம்மிய மாதற்குக் காரணம பூர்வகன்ம மாதலால் அது பற்றி யாம் போதிக்கின்றே மெனவறிக.

ளு-வினா—மெய்யே, நீர்கூறிய மோகூத சாம்பிராச்சிய வாழ்வு உமது வுநாரணத்தா லுமக்குர் தெரியாது. நீலையற்றதெனக் குறப் பதைப்பற்றி வினாவத் துணாந்தன மன்றி வேறின்று. ஆதலன் சங் கைக்குத்தக்க விடை மெரிவிக்கத் தகாத நீரா; துவிதஞ் சாதிக்கப் போந்தீர் போதும், விபீர்த மணக்கும் வாய்ப்பாததுமெனின்?

து-விடை—இன்ன சத்தத்திற்குத் தாதென்ன? இலக்கண மென்ன? சத்தபேத அருத்தமென்ன? அவ்வருத்தம் கருத்துப் பொருளோ, காட்சிப்பொருளோ, சித்துப்பொருளோ, சடப்பொரு ளோ, இயற்கைப்பொருளோ, செயற்கைப்பொருளோ, விகாரப்பொ ருளோ, நிர்விகாரப்பொருளோ, காரியப்பொருளோ, காரணப்பொ ருளோ, பேதகாரண காரியப்பொருளோ, அபேதகாரண காரியப் பொருளோ, விபீர்தப்பொருளோ, ஏதார்த்தப்பொருளோ, அனு மானப்பொருளோ, அருத்தாபத்திப் பொருளோ, வாச்சியார்த்தப் பொருளோ, ஸடசியார்த்தப்பொருளோ, அசாஸ்தீரப்பொருளோ, சாஸ்தீரப்பொருளோ, இவற்று ளொன்று மறியாத நீயா, எம்மை மூடனாகச் சொல்லத்துணிந்தனை; யுன்வா யமூகக்கடவதெனச் சபித் துப் பிணங்கினனென்க.

ளு-வினா—ஐயா! சரணஞ் சரணஞ் சிறியேன் செய்த பிழை பெரியோராவது பொறுப்பது கடனே யானாயும் வகை யெங் கனம், சுருதியுத்தயாராயி னனுபவ மெங்கனம் வாய்க்கும். அது பற்றிக் கேட்கப் புகுந்ததன்றி யுமதளவு காணவன்று; ஆகஸி னினி யொரு சநதேகமுண்டி. அதுயாதெனின், என்னவஸ்து சீவனென் றும், ஈஸ்வரனென்றுஞ்சொல்லப்படுவது. உபாதிசுண மிருவர்க்கு மாதலாலும், அவை யவரல்லாத தாகையாலும் இவைகள் சமபந்த மின்றிச் சுயம்பாய்த் தெரிவிக்க வேண்டுமெனின்?

து-விடை—இங்குமங்கு மிச்சாளுனக் கிரியை நிகழ்தலின் அறிவன்றி யின்றென்க;

நா-வினா—இவ்வீருவரு மறிவாயி னையந்திரிபகற்றி யுண்மையைய யுணர்த்தத் தருவ தெவ்வறிவெனின் ?

தா-விடை—சிவவறிவுக்குப பரவறிவென வுணர்க.

நா-வினா—பரவறிவுக் குணாத் துவ தெவ்வறிவோவெனின் ?

தா-விடை—இங்ஙனங் சொல்லப் புகின் அளவு படாமையால் அனவஸ்தாதோஷமாம். இது குதர்க்கவாதிகளது சம்மதம் நீகேளா தொழிக வென்றுணாக.

நா-வினா—மெய்யே; அறிவுக்குமே வறிவு நீர் சொல்லாதிருக்கில் யாமு மேல் கேளாதிருப்ப மெனின் ?

தா-விடை—குருவன்றி விளங்கவேண்டும். அங்ஙனமில்லாமையால் எங்ஙனங் கூறாதொழிவ தென்க.

நா-வினா—அவ்வாதே மூன்ஹும பின்ஹு குருசீட பரம்பரையிருக்கவேண்டுமெனத் தானேயமைதனின் அறிவுக்கறிவுவுணர்த்து மெனின், அவ்வறிவுக் கெவ்வறிவோ என விடாது கேட்க வரும்ன்றே இதனைக் குதர்க்கமென்ற தென்னையெனின் ?

தா-விடை—அன்வஸ்தா தோடம் வருதலி னென்க.

நா-வினா—வராதிருக்கும் வகைக் கேதென்னையெனின் ?

தா-விடை—நீகேளாதிருப்பதே யிதற்கேதுவாமென்க.

நா-வினா—நீர் தீர்ப்பு சொல்லா திருப்பதே யிதற்கேதுவாமெனக் கொள்ளற்பாலதன்றே ?

தா-விடை—நீ யினி யாதுங் கேளா தொழியின் யானுந் தீர்ப்பு செய்யா தொழிவென்க.

நா-வினா—பிறர தையந் தவிர்த்தற்கன்றே குருசீடம் பூண்பது, அதுபற்றி யாங் கேட்கப் புகுந்தனமெனின் ?

தா-விடை—நீயெமது பரம்பரை மாணுக்க னன்றாதலின் கேளா தொழிகவென்க.

நா-வினா—வினாவுக் குத்தரந்தோன்றாதவிடத் தெவருங் கூறுவ திங்ஙனமாதலா லுமது மொழியு மிதுபோலாமெனின் ?

தா-விடை—துவிதசுத்தார்த்தத்தி லெனைக்கு நிகராத கேட்கவேண்டிவ திப்போது கேளென்க.

அட சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

நா-வினா—முன்னையது நிற்க; இப்போது கேட்கப் புகுவது மிகவுஞ்சிறியது. அதாவது; உலகமென்பதி லொருமெய் யிதுவெனக்காட்டுகவெனின்?

து-விடை—காணப்படுவன வளைத்து மென்க

நா-வினா—காரணகாரிய மென்னுந் தர்மமேற்பது கற்பிதப் பொருளாதலி னங்கனமேலாதது மெய்ப்பொரு ளன்றே, அதனைக் காட்டு கெனின்?

து-விடை—மணற்சோற்றிற் கல்லாயப் புகுந்தாற் போலு மா யிற்றே யிதுதானு சிறியகேள்வி யென்றது போது நிறுத்தென்க.

நா-வினா—கற்பிதத்தை மெய்யென்று பிரத்தியட்சத்திற் கண்ட நீரா அப்பிரத்தியக்ஷமான சிவேஸ்வரரதுண்மைநிலைகண்டு தெளிந்துபதேச குருவானீர். மோசமோசம், “தன்னறிவு சாட்சியல்லாற் சாயுச்சியப்பயனைச், சொன்ன பிழைகெட்டேன் றொலைப்போ” என்னுந் கவியி னர்த்தத்துக்குச் சாட்சி நீரன்றோ வெனின்?

து-விடை—உனக்குப்பக்குவமும் அனுபவமும் வந்தால்தான் தெரியு மில்லா விட்டால் தெரியாது விவர்த்த கேள்விகளை விட்டுப் போவென்க.

நா-வினா—நாயத்துக்கு விரோதமானதாயின் விவர்த்த கேள்வியெனச் சொன்னதை யேற்போமெனின்?

து-விடை—உன்னை யொருபொருட்டா யினிப்பேசுவமோ நடவென்க.

நா-வினா—இப்படியே யெம்மதத்தருந் சொல்லில் உண்மையென லெம்மத மாமெனில்?

து-விடை—அந்தந்த மதம் அவரவர்க் குண்மையாமென்க.

நா-வினா—வழக்கிடற் கேதென்னை?

து-விடை—வஸ்து நிச்சயபேதத்தாலென வறிக.

நா-வினா—பரவஸ்துண்டெனக் கோடலி லெவர்க்குஞ் சம்மத வசனமாயிருக்க நிச்சயபேதம் வருதற் கேதென்னை?

து-விடை—இலட்சணபேதத்தாலென வறிக.

நா-வினா—அதற்குரிய லட்சணமன்றோ வொவ்வொருவருஞ் சொல்வதெனில்?

து-விடை—ஆம்.

ஞா-வினா—பேதம்வருவானேன் ?

து-விடை—பிரந்தியட்சமில்லாததா லென்க.

ஞா-வினா—யானைகண்ட குருடர்போ லாமன்றோ அந்நிச்சய மெனின் ?

து-விடை—கல்வி ஞானத்திலும், விசார ஞானத்திலுஞ் சிறந் தவரன்றோ; அந்தந்த மதஸ்தாபிதரும். இங்ஙன மிருக்க; அவரைக் குருட றென்னலாமா, இது மடமை யென்க.

ஞா-வினா—ஒவ்வொருவர் தீர்ப் பொவ்வொருவர்க் கொவ்வாத கென்னை ?

து-விடை—அவரவ ரிஷ்டமென வறிக.

ஞா-வினா—அவரவ ரிஷ்டப்பிரகாரமோ நிற்பது வஸ்து நிலை யெனின் ?

து-விடை—அவரவ ரிஷ்டப்படி யிலக்கணங் கொண்டு பாவித் து வந்திருப்பதா லந்தந்தக்கோலமாக அன்பருக் கெழுந்தருளிவந் தனுக்கிரகித்தாரென் றவரவர் வேக மிருத்தலின் அவரவ ரிஷ்ட விலக்கணமே வஸ்து நிலையாமென்க.

ஞா-வினா—ஒருவனை மாமன்-மச்சினன் - அண்ணன் - தம்பி- மகன்-தந்தை-பாட்டன்-பேரன் - உறவினன்-அன்னியன்-நண்பன்- பகைஞன்-விருந்தினன்-மூடன்-கல்விவான்-துஷ்டன்-தேயாக்கியன் - எனக் கோடற்கவன் பாத்திரனாயினு மித்தனை ரூபமல்ல எனனுக் கிணையனைத்துங் கற்பிதமன்றோ, அதுபோல அவரவ ரிஷ்டவிலக் கண மனைத்தும் பரவஸ்துவுக்குக் கற்பிதமாமே யெனின் ?

து-விடை—அவரவ ரிஷ்ட விலக்கண மவரவர்க்குப் பலன் தருதலா லெங்ஙனங் கற்பிதமாமென வறிக.

ஞா-வினா—இவனு மந்தந்தக் கொள்கைக்குத் தக்கவாறிருந்தவ ரவர்க் கனுபவந்தரினு மிவன் தன்னை மறந்தனனோ, ஆதலி னிவை பவனுக்குக் கற்பித மென்றற்குத் தோடமென்னை யினரூற்போலப், பரவஸ்துவுக் கல்விஷ்ட விலக்கண மனைத்தும் கற்பித மென்றற் றோடமென்னை ?

து-விடை—எங்ஙனஞ் சொல்லினும் விடேனென்றாய் தோட மின்றென வறிக.

அரசு சர்வமதசிக்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

ஞா-வினா—மதத்தர் நிச்சயமனைத்தும் பரவஸ்துவி னுண்மை நிலையன்றாதலின் மூடமென லாகாதோ வெனின் ?

து-விடை—மூடமென்னிற் பத்திக் கிடமின்றும். தெளியவன னில், ஐயம் திரிபகற்றற் கிடமின்றும், இங்ஙன மிருப்பதை நீயே யறிதி

ஞா-வினா—பரவஸ்து இல்லையென்ற லன்றோ பத்திக்கிடமின் றும். அங்ஙன மெமது கருத்தன்றே பரத்துக்கு மதத்தரிடுங் குறி கள் மூடமெனக் கூறினதே யன்றி வேறல்லவெனின் ?

து-விடை—தன்வயத்தனாதல்-தூயவுடம்பினனாதல்- இயற்கை யுணர்வினனாதல் - முற்றுமுணர்தல்-இயல்பாகவே பாசங்களி னீங் குதல்-பேரருளுடைமை - முடிவிலாற்றலுடைமை - வரம்பிலின்ப முடைமையென்னு மெண்குணங்களேனு மவருக்குப் பொருத்த மின்றே ; இது சைவாகமத் துணிபாதலின், மறுக்கற்பாலதன் மென்க

ஞா-வினா—சீவர்களுக்குள்ள குணங்களுக்கு வெதிருத்தமாகச் சொல்லவந்த குணங்க ளன்றிச் சுயம்பாகுமா ?

து-விடை—சுயம்பென்றற் றேடமென்னை.

ஞா-வினா—சிருட்டிக்குமுன் னிக்குணங்கள் வருதற் கிட மின் றாதலின் கற்பித மாமே யெனின் ?

து-விடை—நித்தியம், பூரணம், ஏகம், பரமார்த்தம், பரப்பிர மம், நிதானம், சத்தியம், கேவலமுதலிய விதுபோன்ற குணங்க ளொண்ணிறந்தனவே யிவையுங் கற்பிதமென்பையோ.

ஞா-வினா—காரணக்குறியாதலின் சுயம்பெனலாமேவெனின் ?

து-விடை—காரணக்குறி யல்லாத விடுகுறிப்பெய ரொன்று மில்லாமற் போகின்றதே யெங்ஙனந் துதிப்பது, இதுபற்றியாவது தள்ளற்பாலதன்மென்க.

ஞா-வினா—இதற்குந் தக்கவிடை யறியீ ரிதுநிற்க. கற்பிதமாத லாற் குணங்களைத் தொடாது பரவஸ்துவைச் சொல்வெனின் ?

து-விடை—அட்டமூர்த்தமெனின், ஆராய்ச்சியி லல்ல அல்ல வெனப் போதலானும், அட்டமூர்த்த மீன்மெனி னுண்டெனற்குப் பொருளில்லாமற் போதலானு மெங்ஙனஞ் சொல்வதென வறிக.

ஞா-வினா—இங்கனமாயி னுமக்கே வஸ்து நிச்சயஞ் சந்தேகமா யிருக்கப் பிறர் சந்தேகத்தை யெங்கன மகற்றக் குருவாஸீ ரொனின் ?

து - விடை—இங்கனமாய நிலையெல்லா மாயா விகாரமாதலி னிதுபற்றிச் சான்றோரும் “மாயாவிகார மதுபானம் போன்றமயக், கோயாத துன்ன லொழியுமோ-நீயதுவாயப், போகாமலாடும் பவுரி யவன் பொய்க்காட்சி, யாகாது போலே யறி.” என்றார். நீ யருள்வடி வாதற் கேற்றதைச் செய்யென்க.

ஞா-வினா—அட்டமூர்த்தமாயு மன்றாயுயிருப்பது மாயா விகா ரமென்றீர். எதனை மாயை யென்றதோ வெனின்.?

து-விடை—பராசத்தியை யென வறிக.

ஞா-வினா—பரத்தை விடா தபேதமா நிற்கலன்றோ, பராசத்தி யென்பது. நன்றே, பரத்தைச் சத்தியென்றுஞ் சத்தியைப்பரமென் றுங் கூறலாமா; கூறலாமெனின், சத்தன் சத்தியென்றறிவுண்டயோர் வசன மிராதிருக்கவேண்டும். இருத்தலி னென்றெனப் படாது, இரண்டென்ற சத்தனையன்றிச் சத்தி யிருக்கவேண்டும். இல்லையெ னில், ஒருவனது சத்தியை யவனென்னலாமா; கூடாதென்றிற், சத்தி வேறன்றோ? இங்கன முடிதலின், மாயையென்பதின் எதார்த்தவடி வம் யாது ?

து-விடை—சத்தி யெனறது வல்லபம், அநத வல்லபஞ் சதத னுக்குக் குணமாதலால் அதனை யென்னவென்று சொல்லுதாம், ஓர் முதலன்றாதலின் தனக்கென வோர் வடிவமுண்டா, இல்லையென வறிக.

ஞா-வினா—வடிவிலா மாயையா லென்றும்; இல்லே யெனு மாயையி லிட்டனை யென்றும்; மாயை யென்பது பொய்யெனிலென் றும்; சத்துக்கள் கூறியது மில்லாமெபற்றி யாதலி னதனை யுண்டெ னக் கொள்வானேன் ?

து-விடை—அண்டாண்ட பேதங்களுஞ், சராசர பேதங்களு மாயையினது காரியமன்றோ, இவைக ளிருப்பதா ஸ்வற்றிற்குக் காரணமாகிய மாயையு மிருக்கவேண்டும். இல்லே யென்பது கூடா தென வறிக.

ஞா-வினா—நீரே முன்னர் மாயை யில்லே யென்றும், பின்ன ருண்டென்றுஞ் சொன்னால் உண்டி இல்லே யென்னு மிவ்விரண்டி

அசு சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

னையு மாயாகாரிய மனைத்து மேற்கவேண்டுமே, செகத்தும் மாயா காரிய மன்றே, இதனிடத்திற் காட்டுகவெனின் ?

து-விடை—சிருட்டிக்கு முன்னுஞ் சர்வசங்காரத்திற்குப் பின் னுமெங்கே, யிதன லில்லையென்றும்; இப்போதிருத்தல்பற்றி யுண் டென்றும் பிரத்தியட்சமா யிருப்பதைக் காண்க.

ஞா-வினா—செகத்தென்பது; காலம்-தேசம்-வஸ்து-எனத் திரி பதார்த்த மயமன்றே; இம்முன்றனு னொன்றேனுமாயையக்கடந் ததன்று. உண்டில்லையென்னுந் தர்மத்தை யிப்போதுமேற்றிருக்க வேண்டுமே யெனின் ?

து-விடை—இப்போதெல்லாஞ் சத்தியமென வறிக.

ஞா-வினா—இப்போதும் தூலையன்றிப் படமும்-மண்ணையன் றிக்கடருமெங்கே; இதுபோலப் பூதமெனவும் பௌதிகமெனவு மி ரண்டுண்டே யிவற்றுட் பூதத்தையன்றிப் பௌதிகமெங்கே காரண த்தை யுன்னுமிடத்திலு யெனவும், தமது பயனாகிய கர்த்தத்துவ போகத்தத்துவ சாதனக் கருவியாய்நின்றலை யுன்னுமிடத் துண்டென வும் பொருள்படச் சொல்ல வறியாத வுனக்காசிரிய றொனப் பட்ட ந்தந்தவரை. உன்னிலும் விவேகியாயிருக்கவேண்டும். போது மிது நிற்க; சிற்றறிவு சீவனென்றும், பேரறிவு பரமென்றும், முன்னே சொல்லிவிட்டிருக்குறும். சிற்றுயிருடலளவோ வுணர்வளவோ? உட லாவெனின், அவஸ்தாத்திரியங்கண்டு மறைவதெங்கே. உணர்வள வெனினுடலாவு நானெனற்கேதென்னை. இர்த்தச்சிறியசந்தேகத்தை யாவது நிவர்த்திக்க வேண்டுமே யெனின் ?

து-விடை—ஒன்றுநதோன்றாதிருக்கச்செய்தனை சந்தேகந்தெ னிந்துகொள்பவன்போற் காட்டிக்கொல்லவந்த எமனையை ஜில்லாத கேள்வியெல்லாங் கேட்க வல்லவனையை போது மினியாவதுபோ வெனக்கூற.

ஞா-வினா—யான்கேட்பதெல்லாம் ஞாயவிரோதமல்லவே, உம் மைத்தகப்பன் போலுங் கருதிய பாத்தியத்தால் வெறுத்துக்கொ ண்டேனே யன்றி வேறல்ல; சரணஞ்சரணம்-என்று வணக்கி யிரந் து கேட்டனன். அதாவது; எவ்வுயிரு மெவ்வகைப் பிறப்புமல்லவே யாதென லட்சியம் வைக்க நமது விபரீத ஞானம்போமெனின் ?

து-விடை—அறிவென லட்சியம் வைக்கப் போமெனவறிக.

ஞா-வினா—சின்னம் அவிச்சின்னத்தையன்றி லட்சியார்த்தம் வேறுகண்டிலனே யெனின் ?

து-விடை—இரண்டினுந் தாக்கற்றுச் சும்மா விருவெனக்கூற.

ஞா-வினா—மூடமொனமாகக் காணுகின்றதே யெனின் ?

து-விடை—அதையுங் கடந்து பாரொன்ன.

ஞா-வினா—ஒன்றுந்தோன்ற வில்லை யெனின் ?

து-விடை—ஒருசோதி தோற்றும்பாரொன்ச சொல்ல.

ஞா-வினா—அதுயாது எனக்கு ஒளிருகின்றது அதன் பெய
ரென்ன ?

து-விடை—அருளென்றான்.

ஞா-வினா—அப்புறம் யாதெவக்கேட்க ?

து-விடை—பாதெரிசனங் காணென்ன.

ஞா-வினா—அப்புறமொரு பெரியசுகந் தோற்றுதேயெனின் ?

து-விடை—அதுதான் பேரின்ப மென்றறிக.

ஞா-வினா—அப்பாலதுவு நழுவுகின்றதேயெனின் ?

து-விடை—அதுதா னானந்தா தீதமென்வறிக.

ஞா-வினா—இதெல்லா மென்னொலறிவதாயிருக்க நானென்பதெ
ங்கேயெனின் ?

து-விடை—அதுதான் தற்போத விழப்பெனவறிக.

ஞா-வினா—ஆனந்தா தீதமென் நங்கனமாயீருந்தறிந்தவ்னுநா
ன்றானே - தற்போத வொழிவு என்றது சொல்மாத்திரமாகக்காணு
கின்றதே யெனின் ?

து-விடை—முத்தி முடிவிலும் நானெனலும் அதையுணர்த்
தும் பாரும், நழுவிந்பந்தப்படுத்துமென்னும் பயமிருத்தல்த் பாச
மும் மூன்றும் அனுகி யென்றற்கு நின்ற தெனவறிக.

து-விடை—நானெனற்குப் பொருள் அறிவென்றுகூறி முடிவி
லும் வெறுஞ்சொல்லாக வழவழென்று விடுவதுதானே மேலான
அனுபவமெனப்பெரியபெயரிட்டுப் பகட்டநின்றீர். பரவற்றவையும்-
சீவவற்றவையு மளந்தனுபவிக்கத்தெரியீர்போதும். எதைப்பாசமெ
ன்பது - இதையாவது தெரிவிக்கவேண்டு மெனின் ?

து-விடை—முன்னே காரண காரிய சம்பந்த மறாத சத்தமுத
விய ஐந்துவிடயமென்றனமே-யதுவேயெனவறிக.

ஞா-வினா—இவை பஞ்சபூதத்தையன்றி யில்லாமையால், பஞ்
சபூதம் விடயமாகவேண்டுமே, பஞ்சபூதமும் அபஞ்சீகிருத பூதத்
தையன்றி யில்லை, யிப்படியே செல்லுமானால் பாசமென்பதற்குப்

௮௮ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

பொருளின்னதெனக் கணிக்கப்படாமையா லதுவுந் தோற்றன்மாந் திரமாக முடியுமே யெனின் ?

து - விடை—முடியினுங் கீர்த்தத்துவ போக்தத்துவ சாதனக் கருவியா நிற்கு மனுபவத்துக்கு நாசமுண்டோ இல்லை யெனவறிக.

ஞா-வினா—முதற்காரணமன்றி யோரணுவும் எங்குமில்லை. இங்ஙன மில்லாதன வனைத்துங்காரியப் பொருளன்றோ; இந்தக்காரிய வஸ்த்துக்கள் தத்தமக்குரிய குணங்களைபு முதற்காரணத்தையும் குறிக்கின் குணியென்பதற்கும், காரியமென்பதற்கும், பொருள் உபாதி வடிவாமுடியும். அவ்வுபாதி வடிவம் தனக்கெனச் சொருபமொன்றி ன்றி முதற்காரண மயமா நின்று விவகார சாதனக்கருவியாய் மெய் போலத் தோற்றும். இத்தோற்றத்தையாமெய்யென்பது, கடபடங் கள் மண்ணூலைத்தவிர வுண்டா உபாதி பேதத்தால் வேறுபோலத் தோற்றலை மெய்யென்னலாமா ?

து-விடை—அனுபவத்துக்கு மெய்யா நின்றலின் எமக்கு இது வே போதுமெனவறிக.

ஞா-வினா—பாமரரினுஞ் சிறந்தவர் பண்டித ரொன்பதம் கடை யாளமென்னை ?

து-விடை—இல்லறந் துறவறங்கட்கு வழுவாமை யெனவறிக.

ஞா-வினா—இதெல்லா மொழுக்கத்திற் சேர்ந்தது. காமவெகு ளிக்கு மயக்கங் காரணமாதலின், மயக்கம் பொருளல்லவற்றைப் பொருளென வுணர்தல். இம்முயற்சியன்றோ; பந்தம். அகினதின் காரணங்களை யததி லொடுக்கிப்போய்க்காரண காரிய மற்றநிலையைக் காண்டல் முத்கி. இஃதியற்றத் தெரியாதவர் சொல்லாலன்றித்தம் மை யொடுக்கிப் பாக்குஞ் சிந்தனைசிறிது மில்லாதவர். இவ்வாயா பண்டிதரொன்ப தெனின் ?

து-விடை—இம்முயற்சி மாறாதுடைமை சிறந்த ஞானியர்பா லன்றி யேனையோரிடத் திலலாதேனுஞ் சரியை கிரியை யோகங்களி லொன்றேனு முரிய ரன்றோ, இவரைப் பாமரருக் கொப்பென்ன லாமா, கூடாதென வறிக.

ஞா-வினா—பொரு ளல்லவற்றைப் பொருளென வறிதல் பற் றிச் சமத்துவங் கூறவந்ததே யன்றி வேறல்ல. இதுநிற்க; துவித ஞானியரையும் ஞானியொன்னலாமா ? என்னலாமெனின், சமஷ்டி வியஷ்டி காரணகாரிய வுபாதித்திரிய மனைத்தும் பாசமன்றோ இப்

பாசங்கள் உபாதான வுபாதேயத்தையும், விகாச தர்மமத்தையு மே லாத தொன்றுண்டோ, உள்ளதாகக் காண்டல் நமது புத்தி விகற்ப மன்றி வேறில்லையே, பழுதையைப் பாம்பென்று மயக்கினதும், அல்லவென்று தெளிந்ததும் தனையன்றி யில்லாமையால் ஆன்மாவு க்குப் பாசம் வேறென்றும், அது தொன்றுதொட்டுவருதலா லனாதி நித்திய மென்றுஞ் சொல்வது இது மூடமன்றே இவரையும் ஞா னியொன்னலாமா?

து-விடை—அந்நிலையாவது நமதுடத்திற் சிறிது மில்லாமை யால் அவர் ஞானியரே யெனவறிக.

ஞா-வினா—நம்மிலுஞ் சிறந்ததுபற்றி யவரை ஞானிய ரொளி ன், அறிவுக் கன்னியத்தை யளந்தனரன்றி யறிவை யளந்தனரன்றா தலின் உணமை ஞானியொன்னலாமா?

து-விடை—எங்ஙனஞ் சொல்வதெனவறிக.

ஞா-வினா—“மெய்மமையறி வல்லதமில் வேறறிவ தெல்லார், தம்மையறியும்மறிவ தேயறிவுதானே.” யெனவும்; “பெறுமவற் றுள் யாமறிவ தில்லையறிவறிந்த, மக்கட்பே றல்ல பிற” வெனவும், அனுபவவசன மிருப்பதாலதனையறிந்துஞ் சோதனைசெய்யும்வகை யற்றவராக வேண்டும். அல்லவெனின லுபாதி நாட்டத்தா லறிவுக்குப் பேதங்கற்பிக்க வந்ததே யன்றி யறிவு நாட்டத்தா லெங்ஙனம் பே தஞ் சாதிக்கப்படும். எங்ஙனமெனில், கரைபென்னு முபாதி யாலன் றிச் சிறிது பெரிதெனல் சலத்தா லன்றே. யறிவை யறிந்தவராயின் துவிதபேத மெங்ஙனஞ் சாதிப்பர், இவரை ஞானிய ரல்ல ஞானச் சொல்ல நடுங்குவ தென்னை?

து-விடை—சான்றோராதலி னெனவறிக.

ஞா-வினா—“கல்லெல்லா மாணிக்கக் கல்லாமோ” அதுபோலப் போலி ஞானியரை யெதார்த்த ஞானிய ரொன்னலாமோவெனின்?

து-விடை—அந்தப்பேத மெமக்குத் தெரியாதாயினும் அவர் நடக்கையாலும் பலகாலுஞ் சலனமின்றிச் செய்யு நிட்டையாலும் பேதங் கணிப்பதற் கிடமின்றெனவறிக.

ஞா-வினா—யோகியரும் ஞானியர்போ லணுத்துவமும் பேதந் தட்டாம விருப்பதனால் ஞானிய ரொன்னலாமா?

து-விடை—கூடாதாயினும் ஏமக்கு முறையன்றெனவறிக.

ஞா-வினா—அதுநிற்க; உயர்நினையிலும் அஃறினையிலு முடல் தோறு நானெனப்படு முயிரொல்லா மெப்பிறவியைச் சுதந்தரமாக வுடையதோவெனின் ?

து-விடை—நிலையிலலை யெனவறிக.

ஞா-வினா—எப்பிறவியுஞ் சுதந்தர மில்லா திருக்க அந்தந்தச் சென்மமாக வெண்ணி யுயிரைச் சராசரமெனவும், எழுவகைத்தோற்றத்து என்னதெனவும், ஆண் பெண் ணலியென்பவற்று என்ன தெனவும், சொல்லலாமா? கூடாதெனில், உயிரொல்லா மெப்போதும் நானெனற்குத் தேகம யாதெனின் ?

து-விடை—அறிவன்றி யில்லை யெனவறிக.

ஞா-வினா—அறிவைப் படித்துக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளித வில்லாதாயின் ஞானதனுவாதற் கேதெங்கனமெனின் ?

து-விடை—அவரஞாலெனவறிக.

ஞா-வினா—தன்னைத்தானெனப்பார்த்தல்; அன்னியராலாயின், இதுவு மன்னியராலாமென்பம். அங்நன மில்லையெனின், இந்தப்பிதற்ற லேனெனின் ?

து-விடை—இந்த வழக்கெல்லா மெம்மால் முடியாது சரணஞ் சரணம் போவென் றிரந்துகேட்டனென வறிக.

ஞா-வினா—இங்நனஞ் சொல்வதுதானே துவித சாம்பிரதாய முறையெனின் ?

து-விடை—துவிதவாத குருக்களுக்கெல்லாஞ் சிமந்தவ ரொரு வாரிருக்கிற ரவரையழைக்கிறெனென்று சொல்லி யுடனே வரவழைத்துக்கேட்கவேண்டியவற்றை யிவரைக்கேளென்று ிங்கினன். அப்பூரல் அந்தச்சிரோஷ்ட குரு வுனது சங்கை யாதெனக்கேட்க.

ஞா-வினா—ஐயா! சரணஞ்சரணம்-மூன்றவஸ்தையாகவும், அந்தந்த அவஸ்தாக்காட்சிகளாகவுந்தோன்றி மாறுவது யாதெனின் ?

து-விடை—இவ்வாறானகேள்வியையுங் கேட்பவரையும் கண்டிலன் இதென்ன கேள்வியென் றவமதித்தனன்.

ஞா-வினா—அவஸ்தாத்திரய வயப்படாத வுயிரில்லாதிருந்தால் யாங் கேட்கப்புகுவோமா, அங்நன மில்லாமையால் அதனை யுணராது அவமதிப்பானேன் ?

து-விடை—உயிர்களுக்குச் சுபாவமாயிருந்தலை விசாரிப்பதா லென்ன பயனை வறிக.

ஞா-வினா—எந்தெந்தவுயி ரெந்தெந்ததேகமெடுத்ததோ அந்த ந்த பாவமாவானேன், அது நானெனத் திடங்கொண்டு கர்த்தத்துவ ங்கொள்வது சீவமுயற்சியன்றோ, சுபாவமென்னலாமா? மடமை. எ ன்றவன மென்னில்; பிறவியாகவந்த தேகமும் அது வுதித்த இடமும் அவ்விடத்தைச் சார்ந்த மனிதர் முதலியனவும் சொப்பனத்தில் நா னெனவும், எனதெனவும், அன்னிய மெனவும், எவ்வுயிர்க்குந் தோ ற்றுவதுங் காண்பதுவுமன்றித் தான்போய்க் கண்ட இடமும் பொ ருள்களுங் காலமுந்தோற்றுக்கின்றனவே; சாக்கிரத்தில் அந்தந்த ஆ் காரமாகாதவைகள் தோற்றுக்கின்றனவா, இல்லையே. உயிர்களாந்தந்த வாகாரமாவது சுபாவமென்பிரானால் ஆகார பதார்த்தங்க ளிடைவி டாதுதோற்றிச் சுகதுக்கந்தந்து ஆகாரமாகாத பதார்த்தங்கள் தோற் றாமல் சுகதுக்கந் தாரா ததற் கேதென்னே?

து-விடை—உயிர்களின் மடமை சுபாவமே யன்றி யீசனதுசே ட்டடையன்றென வுணர்க.

ஞா-வினா—மடமையென்பானேன்?

து-விடை—ஈஸ்வர கம்பிதத்தை நானெனவும், எனதெனவும், அன்னியமெனவும், பார்ப்பதின லென வறிக.

ஞா-வினா—இது எவர் குற்றம்?

து-விடை—சீவரது குற்றமே யென வறிக.

ஞா-வினா—ஆனால், சாக்கிரத்தி லுயிர்க ளாந்தந்த ஆகாரமாகா திருந்தால் அவஸ்தாத்திரியமும், அவ்வவற்றிற்குரிய காட்சிகளும், உண்டாமா, உயிர்கள்முன்றிலு நின்று அறிவதா லுயிர்களின் தர்மம் மன்று. அவ்வுயிருக்குத் தோற்றும் அவஸ்தாத்திரிய நிலை யெதன து தர்மமோ இப்போதாவது சொல்லெனின்?

து-விடை—அந்தந்த அவஸ்தையின் தர்மமெனின்; மாறுவா னேன் எனவரும். வருதலி னிது தீராவழக்கா முடியுமென வறிக.

ஞா-வினா—ஆனன்றெளிவ தென்றோ?

து-விடை—தெளிவதா விதிலென்ன பயனைவறிக.

ஞா-வினா—உயிரும், அவஸ்தைகளுங், காட்சிகளு, மொன்றோ, வேறோ என்னு மையந் தவிர்தற் கேதென்னே?

கூட சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

து-விடை—இதனும் பயனென்னை யெனவறிக.

நா-வினா—பயனின்றே லவஸ்தாத்திரியச்சமுலில் துரும்புபோ லுயிர்க ளிடவிடாது மொத்துண்ணற்கும், அதனால் வருந் துன்ப த்திற்கும், விமோசன மின்றாய்முடியும். இதை யோசியாது பயனெ ன்னையெனக்கூறலாமா? நீர்தானு துவிதாசியர்கட்கெல்லாந்தலைமை யென்றது. போது மிதுவுமக்குத்தெரியாது. இனியொன்று சிறிதா கக் கேட்குதும், அதையாவது சொல்வீரா வெனின்?

து-விடை—அதென்ன வெனக் கேட்க.

நா-வினா—பொற்பணி யென்பதற் சத்தாவது; பொன்றே, பணியோ? பணியென்றிற் பொன்னையன்றி நான்குகாலத்திலு மிருக்க வேண்டும். இல்லாததாற் பொன்னென்றிற், பிரிதிவின் விகாரமென்னு திருக்கவேண்டும். பிரிதிவோ அணுக்குழு சையோகமன்றியும், அவ் வணுவோ பரமானுக்குழு சையோக மன்றியும், அப்பரமானுவோ அகம் புறத்தி லிரண்டாம் வஸ்துவாகிற் வெளியன்றியும், அவ்வெளி யோ சூனிய மன்றியும், சூனியமோ சங்கற்பமன்றியு மிருக்கவேண் டும். இல்லாததாலெவ்வனஞ் செகத்துண்மை யென்றும், அநாதி நி த்தியமென்றுஞ் சாதிக்கவல்லீர். பௌதிகம்; பூதத்தையன்றியில்லா ததாற் பூதமைந்தி லொருபூதத்தையாவது காரணகாரியதர்மம் பெ ருதிருக்கச் சொல்லவேண்டுமெனின்?

து - விடை—அவ்வனங் கூறப்படாதாயினுஞ் செகத்தின்றே, இல்லாமலா பசி தூகங் காமந் தணித்துக் கொள்ளுதற்கிடமாயிருக் கின்றதென வறிக.

நா-வினா—பகிர்முகதிருஷ்டியன்றி யந்தர்முக திருஷ்டிபடித் துமறியீர், கேட்டுமறியீர். இத்திறமுடைய நீரா-ஐயந்திரிபகற்றிடக் குருவாதற் கிசைந்தீர். உமது நிச்சயமெல்லாம் யானைகண்ட குருடர் தீர்ப்பென்னலாகாதா எனின்?

து-விடை—குருபிடசிரோட்ட றெல்லா மவ்வளவு மூடரா, இங்ங னஞ்சொல்லாதொழிக வெனப் பயமுறுத்தினன்.

நா-வினா—“உபாதான நாட்ட-மொருகணமு மில்லார், உபா தேய நாட்டத் துறுதி யொழியார்-அபாயமதைக், காட்டினுந் தூழிப் பர் கண்டிரிவர்குருவா, வாட்டமெவ்வன் தீர்ப்பரிவர் வந்து” என்ற னுவிக்கென்ன சமா கானம் சொல்லுமெனின்?

து-விடை—ஆனால் நீநொன்ன மதவாதியோ, சொன்னால் விடை தருவனெனக் கூற.

நா-வினா—எம்மதத்திற்கும் பொதுவாயிருக்கிற ஞாயவாத மதம், இதனைத் தடுப்பாரு முண்டோ?

து-விடை—அப்படி யென்ற லென்ன பொருள்.

நா-வினா—மூர்க்கம்-நம்பிக்கை-மூடம்-இவைபற்றிய மார்க்கங்களை யகற்றல்.

து-விடை—அம்முன்றினுஞ் சார்ந்ததோ எமது மதம். அது நிற்க; நீ வழிபடுந் தெய்வத்தையாவது கூடுமென்றவன்.

நா - வினா—நான் குருவான லல்லவோ போதிப்பன். முழுதும் ஞாய முன்னிட்டன்றி எம்மதத்தர் தீர்ப்பையு மேலாத தெதுவோ, அதுவே யெமது கருத்துக் கியைந்த தெய்வம். இதன லுமக் கென்ன லாபம். வஸ்து சோதனையில் நீநொதில் வல்லீர், அதை யாவது தெரிவிக்க வேண்டுமெனின்?

து-விடை—வஸ்து சோதனைக்கும் பத்திக்குஞ் சம்பந்தமென்னவுண்டு, சோதனை வேண்டாமென வறிக.

நா-வினா—ஞாயமுஞ் சோதனையும் வேண்டாமென்னின், எம்மதத்தருக்கு மிது வுடன்பாடாம். யாவர் மதத்தை யானேற்றற்பால தெனின்?

து-விடை—உன்னிட்டமென்றனன்.

நா-வினா—அதுபற்றித்தான் யான் சீடனாதற் கும்மிடத்தில் வினாவப் புகுநதன னென்னில்?

து-விடை—யான் சொல்வதை நம்பென்றான்.

நா-வினா—எம்மதத்தரு மில்வாறே சொன்னால் எவர் சொல்லைக் கேட்பதெனின்?

து-விடை—சோதனைதான் யாதோவெனக்கேட்க.

நா-வினா—மூன்றவஸ்தையினு நானென்றிருப்பதெது, என்ன பொருள்? வட்டம்-இருகோணம்-மூக்கோணம்-சதுரம் - துண்மை-பருமன் - இவை முதலிய பலவகைப்பட்ட வடிவங்களில் எத்தகையது? வெண்மை-செம்மை - கருமை-பொன்மை-பசுமை - என்னு நிறங்களி லெந்நிறத்தது? வெம்மை-தண்மை-மென்மை - வன்மை-முதலியவற்றி லெத்தகையது? இதனையாவது விளங்கக் கூறுமெனின்?

து-விடை—சித்தப்பொருள் - அதிக்குக்குமப்பொருள் - கருத் துப்பொருள் - அருவப்பொருள்-உண்மைப்பொருள் - மென்மைப் பொருள் என்னு நிலையதெனவறிக.

நா - வினா—இந்நிலையதென எங்ஙன முணர்ந்தீ ரதனைச்சொ ள்லுமெனின் ?

து-விடை—சுருதிப் பிரமாணத்தானும், அனுமானத்தானு மு ணர்ந்தன னென வறிக.

நா - வினா—உம்மைப்போல ஆஸ்திகத்திற் பற்பல சமயத்த றும் வெவ்வேறு நிலையினதாகக் கூறினரோ, இவற்று ளெவர்கொள் கை யேற்கப்பால தெனின் ?

து-விடை—அவரவர்கொள்கையவரவா க்குச்சம்மதமெனவறிக.

நா-வினா—இது கேள்விக்குத் தக்க வுத்தரவன்று. இதுபிற்கு; செகசீவ பரவஸ்து நிச்சயம் தெரியாது, தத்துவமசியென்னும் வாக்கியத்திற்குத் துவிதஞ்சாதிக்கப்பாஷியஞ்செய்தது என்ன அதிசயம், என்ன அதிசயம். இதனை வியக்க வல்லவர் தும்போன்றவரோ வேற லர். இரண்டுபட்ட ஜூரிற் குரங்குங் குடியிரா தென்னும் வசனமுங் கேட்டறியீரோ, சிற்றறிவு பேரறிவென்ற விரண்டுமொருங்குபடாத விடத்துயிர்களுக் கென்ன நிலையெனின் ?

து-விடை—அருளென வறிக.

நா-வினா—உயிர்களுக்கிப்போ தில்லாததாலும், அன்னியமா தலாலும், எங்ஙனம் நிலையாமெனின் ?

து-விடை—அதையன்றி வேறு தீர்ப்பில்லையென வறிக.

நா-வினா—விகாரமென வுன்னது எப்பொருளையு முண்மை யெனக் கோடலிற்சிற்றந்த நீர், எதார்த்தமெனக்கணித்த திரிபதார்த தத்துள் பதிரைச் சிலர் மண்ணெனவும், சிலர் நீனெனவும், சிலர் அக் கினியெனவும், சிலர் காற்றெனவும், சிலர் ஆகாயமெனவும், சிலர் சூ ரியெனவும், சிலர் சந்திரெனவும், சிலர் ஆத்மாவெனவுங்கொண் டி; பூமிதேவி-கங்காபவானி-அக்கினிதேவன் - வாய்வுபகவான்-ஆகா யவானி - சூரியபகவான் - சந்திரபகவான்-ஆன்ம தேவதை யெனப் பெயர் தந்து ஆராதித்து வருகிறார்கள். இதன்றியும்; பிரிதிவு காஞ் சிபுரம், அப்பு திருவானைக்காவல்; தேயு திருவண்ணாமலை, வாய்வு காளாஸ்திரி, ஆகாயம் சிதம்பரம், என்று யாவரும் காணப் பிரத்தி யட்சமாகப் பூசித்துவருகிறார்கள். இது யாராலே யெனின் ?

து-விடை—அங்கன மங்கனம் பரவஸ்து சுகளி கரித்தபடியி னுலேபூசிக்கிரர்கள். அதினுற்றோடமென்னை; நல்லது, ஆன்மாவை யும் பூசிப்பவ ருண்டாவெனக் கேட்க.

ஞா-வினா—ஆன்மதிருத்தியே தேவதாதிருத்தி யெனத் தெளி வுகொண்டு ஆன்மாவுக்குக் கணநேரமும் விரதம்-தவமிவற்றூற் பசி தாக காமத் தடைவராமல், அன்னபான போக நித்திரை செய்தும், வியாதிக்குத் தக்க அவுடதங் கொண்டும், நித்தியபூசைதனக்குத்தா னே செய்துவருங் கருத்தைக் காட்டாமற் பரவஸ்துவைப் பூசிக்கிற தாகக் காட்டி யபிநயித்துப் புகழ்பெறுபவரும், கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலமெனச் சுகித்துத் திரிபவரும், எனக் கொள்க. இதைல்லாம் வருதற்கேது வும்மாலன்றோ வெனின் ?

து-விடை—வஸ்து நிச்சய மங்கன மன்றே பிழையாமென வ நிக.

ஞா-வினா—சரியை-கிரியை-யோக- ஞானமென்னு நான்கனுட் கடையினின்ற ஞானநிலையைச் சரியைகிரியையாகக்கொண்டு சாயு ச்சியஞ்சொல்லப் புகுந்தமையிற் பிழையுமதேயெனக் கூறலாகாதா வெனின் ?

து-விடை—எங்கனமெனக் கேட்க.

ஞா-வினா—ஆண்டானடிமை கோடற்குச் சரியை கிரியையும், மனமொருங்கு படற்கு யோகத்தையும், ஏகத்துவமாதற்கு ஞானத் தையும் கூறினதன்றோவெனின் ?

து-விடை—மெய்யே; அதனாற் குற்றமென்னை யெனக் கேட்க.

ஞா-வினா—சரியைகிரியைகளில் ஞானபாகந் தெரியாதுஞான த்தை யாளலாமா? ஆளவந்தது நீங்கலானபடியால் உறகளாலேயே ஞான நிலைக்கும், ஆண்டா னடிமை நிலைக்குந், தோடமிசிரிம்பிக்க லாயிற்று. ஆண்டா னடிமையில் ஞானநிலை சொல்லலாமாவெனின் ?

து-விடை—இது நான் நாளை யோசித்துச் சொல்லுகிறே னெ ன்று விடைபெற்றுப் போயினு னெனவறிக.

ஞா-வினா—மூன்றுநாள் தரித்தும் அவரைக் காணாம லவரிருக் குமிடந்தேடிப் போய்க்கண்டு ஐயா! சரணஞ்சரணம். அதற்கென்ன வுத்தரஞ் சொல்லுகிறீர் சொல்லுமையா வென்றுகேட்க ?

கூக சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவிஞ்விடை.

து-விடை—நானே பிரமமெனத் திரிவாணாப்பற்றிச் சொன்ன தெனவறிக.

நா-வினா—இரண்டாமகாவாக்கிய மன்றோ; அதினர் தத்ததைச் சொல்வதினாற் புகையென்னை ?

து-விடை—சத்தமும் சத்தார்த்தமும், வாச்சியமும் வாச்சியர் தத்தமும், லட்சியமும் லட்சியார்த்தமும், அணுவேவனா தெரியாதவ ரா அவனாஞ் சொல்லி விதிநிடேதமுதலிய கட்டுக்கடங்காமல்மது மாமிச சையோகத்துக்கே வேதாந்த பாட்டுகளைச் சொல்லித் திரு த்தியடைந்து நானே பிரமமெனக் கூறத் தக்கவர் கூடாதென்க.

நா-வினா—பத்திகாண்டுகளை வேதாந்திகள் பழிப்பது யாது க்காகத் தெரியுமாவெனின் ?

து-விடை—தெரியவில்லையென்ன.

நா-வினா—நர் வியக்கவும், தேகபோகம் விர்த்தியாகவும், வந்திப்பதன்றி யீஸ்வரார்ப்பணமாக வல்ல, ஆதலின் குற்ற முண் டோ வெனின் ?

து-விடை—இது சரியே ; நீநாயவாதி யென்பது தரும். பல் லாண்டி பல்லாண்டி வாழக்கடவை யென்று வாழ்த்தி யனுப்பினன்.

நி-வது, துவிதவாதம

முற்றிற்று.

உ

நிருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

சு - வ து,

வி சி ட்ட ா த் து வி த ம்.

சாமானியசம்பாஷணை.

ஞா-வினா—விசி ட்ட ா த் து வி த ப த் து து க் க ரு த் த மெ ன் னே ?

வி-விடை—விசி ட்ட ம் - கூடியிருக்கிற, துவிதம் - எவப்படும்.

ஞா- வினா—எந்த வேதவாக்கியங் காரணமாக விசி ட்ட ா த் து வி த ம், சிலேறிறுத்தப்பட்டது ?

வி-விடை—தத்வமுகி வாக்கியங் காரணமாக வெவ வறிக.

ஞா- வினா—இவ்வாக்கியம் அவர்கள் கருத்துக்கிணங்க விடங் கொடுத்த தெங்கனமெனின் ?

வி-விடை—தத்துவமென்பது; தஸ்யபாவா, தத்துவம்; எனப் பிரிக்கப்பட்டுத், தஸ்யா-பரத்தின், பாவா-தாம்மமாக, அசி - ஆனாய், எனப் பொருடரக்கிடந்தது. கருத்து; பரவஸ்துவின் தர்ம்மமாக-ஆனாய். உதாரணம் ப்ராமணதவம்-சூதரத்வம் - சன்யாசத்வம் என் பவற்றில்-தவமென்பது, தர்மத்தை விளக்கி நின்றறற் போலும்.

ஞா-வினா—இங்கே தர்மமென்றத்யாதெனின் ?

வி-விடை—அவரதெண்ணிறந்த கல்யாண குணங்களை.

ஞா-வினா—கல்யாணகுணங்களானயென்பது னர்த்தமென்ன ?

வி-விடை—எத்தவம் புரியினும் அப்பரவஸ்து வாகாய்; அப் பரவஸ்துவின் கல்யாணகுணங்களி லொன்றாவாய். என்பது தோன் மக் கூறின தெனவறிக.

ஞா-வினா—எங்ஙனம் தெரிந்துகூற வந்ததெனின் ?

வி-விடை—அவன் சமஷ்டி, இவன் வியஷ்டி, என்னு முபாதி பேதத்தினாலும்; அவன்-சாவக்ளுன், இவன் கிஞ்சிக்ளுன், என்னுங் குணபேதத்தினாலும்; அவன் சிவகிருத்தியத்திற்குக் கர்த்தா, இவ னகர்த்தா, என்னும் பிரபுவ்பேதத்தினாலும்; அவனீவோன், இவ னிரப்போன் என்னுமாண்டா னடிமைபேதத்தினாலும்; சீவனைப்பா

கூஅ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவிஞாவிடை.

மெனவும், பரத்தைச் சீவனெனீவும், வழங்காமையாகிய பெயர்பே தத்தினாலும்; அவனையன்றி யான்மாவும், அவனது உபாதித் திரிய த்தையன்றி யிவனது உபாதித்திரியமு மில்லாதவபேத காரணகாரியபேதத்தினாலும்; அவனுக்கிடம் என்கும், இவனுக்கிடமேகதேசம், என்னுமிடபேதத்தினாலும், சீவேஸ்வரருக் கெவ்வன மைக்கியம் வாய்க்குங் கூடாமையா லிந்நிலைமைகளைத்தெரிந்து கூறவந்ததென வுணர்க.

ஞா - வினா—இஃதுன் சுயயுத்தியோ, மேற்கோ ளுளதோவெ னில்?

வி-விடை—மேற்கோளு முண்டென வறிக.

ஞா-வினா—அஃதிபாது?

வி-விடை—“விண்ணுருவ மீசனென்பார் வேற்றுருவஞ் சீவ நென்பார், கண்ணுமிரவியும்போற் காணென்பார் - திண்ணமதாய், அத்துவிதமாகாது” என்பதினாலும்; “பேதமானதுவுங்கேளாய்பெ யரானு மிடங்களானும், ஓதருமுபாதிபானு முடலானு முணர்வின னும்,பாதலம் விசும்புபோலப் பலதூர மகன்று நிற்பார், ஆதலாலி வர்க் கெந்நாளு மைக்கிய மென்பது கூடாதே” என்பதினாலும், உ ணர்க.

ஞா-வினா—இதேபிரகாரமாகச் சைவசித்தாந்திமுதலிய பேத வாதிகள் பிரதவாதிகக; அதனைத் துவிதமெனவும், இதனைவிசிட்டா த் துவித மெனவும், கூறவந்த தெற்றுக்கெனின்?

வி-விடை—அது செகசீவ பரமாகிய திரிபதார்த்தமுந் தனித் தனிவெவ்வே றெனவும், இது பரமாத்ம வியாபகத்தில் மந்நிரண் டும் வியாப்பியமாகக் கடலில் அலையாதிகள்போற் கூடியிருப்பதால் விசிட்டாத் துவிதமெனவும், கூறவந்ததெனவறிக.

ஞா-வினா—விசிட்டாத் துவிதத்திற்கிவ்வன மேற்கோ ளுளதோ வெனின்?

வி-விடை—உண்டு.

ஞா-வினா—யாதெனின்?

வி-விடை—“தன்னுளே தினாத்தெழுந் தரங்கவெண்டடங்கட ல், தன்னுளே தினாத்தெழுந் தடங்குகின்ற தன்மைபோல், நின்னு ளே பிறந்திறந்து நிற்பவஞ் சரிப்பவும், நின்னுளே யடங்குகின்ற நீர் மையின்கணின்றதே” என்பதினாலுணர்க.

ஞா-வினா...கடல்நீரு மலையர்திகளு மபேதமாயிருக்க, இதனை த்திருட்டார்தமாகக் கூறவந்தது சகசீவாகள் பரமாத்மாவுக் கபேத மாயிருப்பதுபற்றி யன்றோ வெனின் ?

வி-விடை—ஆம் ; உண்மையே, உபமான மெல்லா மேகதேச மே யன்றி வேறல்ல. வியாபக வியாப்பிய விலக்கணந் தோன்ற விங் கே யிவ்வுபமானங் கூறினதென்றறிக.

ஞா-வினா—“மண்ணின்விகாரமனிதாதிதோற்றமன்றோ, மண் ணுருவாப் பார்க்க வலியில்லீர்-மண்ணுருவ, பாவமு மென்னென்ன பாவமாப்போகுமோ; ஆவதறியிர்க்கிதெனவாம்” எ-து. மனிதர்-மி ருகம் - பட்சி - நிலத்திலூர்வன - சலத்தி லூர்வன-தாவரம்-அண்டா ண்ட கோடிகளாகத்தோற்றப்பட்ட வடி வங்களனைத்தும், மண்ணின து விகாரரூபமன்றோ, இங்ஙனமிருக்க; இவையனைத்தையு மண்வடி வாய்ப் பார்க்கின், திணை-பாஷ்ட சங்கற்ப விகற்பங்களும், யானென தென்னு மகம்பாவங்களும், பந்தஆனிவிர்த்திகளும், சுகதுக்கங்களு ம், எங்ஙனமுண்டாம். ஆதலின், மண்ணுருவாப் பார்க்கத்தக்க திட் க்ஞான வலியில்லாதவர்களோ! நீங்களா, பகவத் நிலையை யளக்கவல் லீர். போதும்-சமஸ்தநாமரூபங்களை யு முன்னே மண்ணுருவாப் பா வியுங்கள்; முதிர்ச்சியில், அந்தமண்ணுருவ்பாவமும் அப்பாலுக்கப் பாவென்னென்ன பாவமா முடியுமோ, அங்ஙனமாவ தனுபவித்தறி யாத வுமக்கு-நீரிங்கே நாட்டப் புகுந்திவிட்டாத்துவித வாதமாகிய விதுஎன்ன பயனுளதாம். எ-று. எனவே; பரமாத்மசோதனையின்றி யமையாதென்பது பெற்றும் ஆதலின், வஸ்துசோதனை யின்றிச் சகசீவபரநிலையி னுண்மை யெங்ஙனம் விளங்கு மெனின் ?

வி-விடை—சோதனையாதுக்கு ; இருக்கிற சகத்தைக்கொண்டு கக்குப்புலப்படற் கெட்டற் கெளிதிலில்லாத பரம் பொருளைச்சிந்தி த்து வந்திப்பதற்கு யாது சந்தேக முளது. விபரீதமெல்லாம் பேச கின்றீரொன வறிக.

ஞா-வினா—“அசத்தைச்சத்தென்பி ரசத்தென்பிர்சத்தை, அச த்தறியிர் சத்துக்கயலா-நிசத்தையெங்ஙன், மாறன்போற்காணவலீர் மாசற்றான் நீர்வெமக்காம், ஏறுமோ துஞ்சொலெமக்கு” எ-து. அ சத்தென்பபிமவற்றை யெல்லாஞ் சத்தே யென்றும், சத்தென்பது யாதோ அத்தனை யசத்தே யென்றுங், கூச்சமின்றிக் கூறுவீர். அன் றியும் ; சத்தென்பதற் கன்னியமாகவும், அசத்தோர் முதலாகவும்,

வேறு பிரித்தறிதற்கு வகையறியீர். எம்பெருமானாகிய சடகோபனா ப்போனிசவடிவமாகிய சத்தை யெநகனக காணவல்லீர், அந்த மா சற்ற சடகோபரது தீர்ப்பே யெமக்குத்தீர்ப்பாகும். அந்நிலை யணு வுங் கேட்டறியாத வுமது தீர்ப்புமொழி யெமக்கெகனஞ் செவியி லேறப்பெறும்.எ-று. எனவே; சுருதியுத்தி யனுபவத்துக் கொவ்வா மொழியென்பதாயிற்று. இங்நனமிருக்க; உமது வசனமேற்கப்பா லதோ வெனின்?

வி-விடை—அனாதியாய்த் தொன்றுதொட்டு வந்த பாகவதாள் யாவரு மிங்நனம் விசாரிததன்றே, பரமவைகுந்தத்தில் நித்தியசூரி யானது இதென்ன புதுமை; சிலரோ யன்றிப் பலருமன்றே, இவ்விரு திறத்தருந் திருத்தொண்டு மேலீட்டாலும், பத்தி மேலீட்டாலும், ஈஸ்வராற்பண மேலீட்டாலும், நமபிக்கை மேலீட்டாலு, மேற்கதி யடைந்தனனொன வேதாகம கீதைகளும், புராண இதிகாசங்களும், அறுபத்துநாலுகலைகளு முறையிடுவதினால் முக்கியமாய் வேண்டு வதின்றென வறிக. பேசின் மூடிவின்றி விரியும்.

ஞா-வினா—இதுநிற்க; மூன்னர்பரமாத்மவியாபகத்திற், சிற்ச டபேதங்க எனேத்துஞ் சேடமன்றி யடங்கியபேதமாய்க் கூடகிற்ப து விசிட்டாத்துவிதமென்றீர்; இது வேதசம்மதமா, புருஷ சம்மத மா? வேதசம்மத மெனின், ஞாயமிருக்க வேண்டும். புருஷ சமமத மெனின், அனுபவமிருக்கவேண்டும் இதிவ்நிள்கருத்துயாதெனின்?

வி-விடை—ஞாயங் காரணமாகவாதலின்வேதசம்மதமேயென் றனன்.

ஞா-வினா—எங்நனமெனின்?

வி-விடை—பேதமெனிற் புரிபூரணதோடமும், அபேதமெனி ல் நிர்விகாரதோடமும், பேதாபேதமெனில் விவர்தததோடமும் வ ருமென்பீர்; இங்நனமெல்லாம் பாராதுகேட்கில் சொல்லுவன். அ தாவது; வேதம் ஈசுவாக்கியமாதவி னவர் ஞாயமின்றிச் சொல்லு வாரா? யுத்தி யாதுக்குச், சுருதியே எமக்குப் போதுமானபிரமாண மென்றனன்.

ஞா-வினா—இப்படியே மற்றத்துவிதி - அத்துவிதிகளும் சொ ன்னால், மூவருக்கும் வாக்கியமொன்றல்லவோ, இவ்வொருவாக்கிய ம் இம்மூன்றவசாரிலை யுடைத்தெனக்கருதி யன்றோ மூன்று பாஷி யக்காரரும் மூன்றுவிதமாகப் பாஷியஞ்செய்தார்கள். வாக்கியயோச னையின்றிச் செய்வார்களா? செய்வார்களெனின், மூடராகவேண்டும்.

அவர்கள் கூறியபாஷியங்களை யேற்பவரும் மூடராகவேண்டும்; அங்
கனங்கூறலாமா, கூடாதே யிதுபற்றி யாது கூறுதியெனின் ?

வி-விடை—இம்மூவரும் பண்டிதத்திறத்திலேற்றக்குறையின
ரன்றே; யிவர்கள்மேற் பழிகூறுவது கூடாது. அவர்களது யுத்தியும்
ஞாயமு மெமக்குத் தோன்றவில்லை யென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆராய்ந்து தெளிவதற்கு முன் போதிக்கப்படுவா
னேன் ?

வி-விடை—பகவத்தியானஞ் சிறிது மெண்ண மில்லாதார்க்கே
யன்றி யேனையோர்க்கன்றென்றனன்.

ஞா-வினா—அவ ராரெனின் ?

வி-விடை—முற்றுந்தெளிந்த குருபிடத்தலைவனென்றனன்.

ஞா-வினா—அவரைக் காட்டவேண்டு மெனின் ?

வி-விடை—அங்கனங்காட்டிச் செய்தியெல்லாந் தெரிவித் துற
வாக்கித் தனதிடத்திற்சென்றனன்.

ஞா-வினா—அப்பால் நடந்ததென்னே ?

வி-விடை—ஞாயவாதியானவர்; குருபிடத் தலைவரை நோக்கி,
யையா! மூன்றவஸ்தையினையும், மூன்றவஸ்தாக்காட்சிகளையும், மா
றுநிலையதெனவும், அந்தந்தாவஸ்தாவளவு தோற்றத்ததெனவும், யா
வரு மனுதினமும் காணுந் திரிசியானுபவமாதலா விவை யிரண்டிந
தாமல்ல, இவற்றைத் தம்மாலறியப்பட்டனவெனத்தாளி யிவற்றோ
டு சலட்சணமாகவும், விலட்சணமாகவும், நின்றறியும் தம்மைத்தளி
யே ஐயந்திரிபறக் காட்டவல்ல ரன்றோ தலைவனையுங் காட்ட வல்ல
ராவார்; இதனை மறந்து மதத்தர் நாட்டு நிலையெனான்றுதானே வும
து நிலையுங் கூறுகவென்றனர் அதற்கு விசிட்டரத்துவிதியும் அல்ல
வென்றனர்

ஞா - வினா—ஆனால், தலைவனையறிந்து பூசிப்பது அறிவாதளி
னவ்வறிவே தானென்பதற்குப் பொருளோ, வேறோ, வெனின் ?

வி-விடை—அறிவே யென்றனன்.

ஞா-வினா—அவ்வறிவு வருவமோ, அருவமோ, ரூபாரூபமோ?
உருவமெனின், நனவில் சடமாகியதூலடிவம். அருவமெனின், கே
வலத்திற் சடமாகிய சூனியவடிவம். ரூபாரூபமெனிற்கனவிற்குச்சடமா
கிய சாயாவடிவம். இம்மூவடிவமும் தன்னுலறிதற்பாலவாதலின் தா
னல்ல; ஆனால், தானாவதுதான் யாதோவெனின் ?

ரூஉ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

வி-விடை—அறிதம்பால தியாதோ வதுவென்றான்.

ஞா-வினா—அது தர்மம்; அது நெதார்த்த விலக்கணம் யாதெனின்?

வி-விடை—சத்துஞ் சித்து மென்றான்.

ஞா-வினா—இது னர்த்தமென்ன?

வி-விடை—திரிகாலத்துமுள்ளது சத்து-அறிவது சித்து என்றான்.

ஞா-வினா—ஓர் முதலுக் கிலக்கணமாதலின், அந்தமுதலின் னதெனத் தெரிவிக்கவேண்டிமெனின்?

வி-விடை—உபாதித்திரியவளவினதெனின், அவை தன்னாலறி யப்பட்டதாதலானும், அவைமாரியக்கண்ணுந் தானிருந்தறிதலின னும், அவைதானல்லவென்பீர். சாத்துவித-ராசத - தாமதமெனின், அது தன்பால் வந்து அகலத்தக்க குணத்திரயமாதலின், அதுவுந் தானல்லவென்பீர். அபிமானத்திரியமெனின், தன்னாலபிமானிக்கத்தக்க தாதலினதுவுந் தானல்லவென்பீர். சீவாத்மா-அந்தராத்மா-பரமாத்மா வென்பவற்றுள் சீவாத்மாவெனின், உபாதித்திரயந்தானல்லா விடத்துத்தானாகுமா வென்பீர். அந்தராத்மா வெனின், உபாதித்திர யந்தானல்லவெனக்கண்டு கழன்ற வவசர நிலையாதலின், அதுவுந் தானல்லவென்பீர். பரமாத்மா வெனின், உபாதித்திரய முண்டான லன்றோ, அவைதானல்ல அவற்றிற்கு விலட்சண சலட்சணமாயிருக் குநிலை தானென்னலாம், அதுவுந் தன்னால் வினாந்த ஞானவத்தியாச மன்றோ; அதுவுந் தானல்லவென்பீர். இதற்கென்னசெய்வேனென் றான்.

ஞா-வினா—ஆனால்; தானென்ப திருந்துதானே யித்தனை பகுப்புந் தெரிவிக்கின்ற துணக்கு எட்டாததினும் சதசத்தென்னலாமா?

வி-விடை—கூடாது.

ஞா-வினா—ஆனால் யாதுதானே?

வி-விடை—ஓதியுணர்ந்தும் பிரர்க்குரைத்து மவ்விலக்கணங்க ளைத் தன்னி லொத்துப்பார்க்கு மனுபவஞ் சற்றுமில்லே னெங்கன னுஞ்சொல்வேனென்றான்.

ஞா-வினா—“தானல்லவற்றையெலாந் தானென்றறியவலீர், தா னிருக்கு முண்மைநிலை தாமறியிர்-கோனிருக்கும், உண்மை நிலைகூ றவலீர் ஒஹ் மாச்சிறந்தீர், துண்மைபுணா வெங்கே துவல்.”எ-து.

தானல்லாத வருவ மருவம் ரூபாரூபமாயுள்ள தத்துவங்களி லொவ்வொன்றைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க வலி மிக்கீர், ஆனால்தொன்று மொருபடித்தாயிருக்கு முண்மைநிலை யிஃதென்றறியீர், நீரா ; எவ்வெவற்றிற்கும் தலைமையா நின்றுள்ள பகவத்திலையி னுண்மையைக் கூறவல்ல ரானீர். ஆச்சரியம் ஆச்சரியம். இவ்விலக்கணவழியில் மிகவுஞ் சிறப்பும்நீர், உமக்கு துட்பவறி வெங்கனோ காண்கிலம், உராதேற் சொல்லுதி யெனக்கேட்க ?

வி-விடை—எங்கனஞ் சொல்ல வென்றனன்.

ரூ-வினா—செகசீவ பரநிலை யின்னதெனக் கணிக்கறியாத நீர், எங்கனம் போதக குருவாகச் சம்மதித்தீர், இதுநிழ்க்; இன்னொன்று விசாரிக்கப் புகுதுமென வினவ ?

வி-விடை—அங்கன மாசூக வென்றனன்.

ரூ-வினா—“உலகெனி லொன்றைப்பதற் குள்ளபெயர் வேறென், சொலற்கிலையேற் றேற்றமோ சொல்லோ-பலவுந்தான், இப்படியே யாகுமெனி லென்றோ தும்வாதம், உப்பில் கற்போ லுணர்.” எ-து. உலகென்பது சொல்லோபோருளோ; பொருளெனில், யாதென வரும்-இஃதென வொன்றைச் சுட்டில்-அதற்குரிய பெயர்வேறிருப்பானேன் வேறிருப்பதால் அப்பொருள் உலகெனப்படுமோ? சொல்லப்படாதெனில் தோற்றன் மாத்திரப் பொருளோ, சொன்மாத்திரப்பொருளோ? ஏனெனில்; இப்படியே சகல பொருள்களுந் தத்தமக்குரிய சிறப்புப்பெயர்களை யேற்றிருக்கு மாயின், உலகெனற்குப் பொருளின்றி முடியும். முடியுமாயி னுமதுவாதம் யாதுக்கு? உப்பின்றிய கற்போ லாமே யெனின் ?

வி-விடை—தோற்றன்மாத்திரமுஞ் சொன்மாத்திரமுமாயின், பசி - தாகங்-காமம் - தவிப்பு முதலிய வற்றையுலகந் தணிக்குமா ; தணிப்பதால் மித்தை யென்னலாமா, கூடாதெனவறிக.

ரூ-வினா—“முதற்கருவி தள்ளிமுதலெது வென்றாயில், எதுவுமலவென்றேயேகும்-எதன்முடிவும், எட்டெரியெங்கெ னெட்டுவீர் தன்னையன்றிக், சுட்டமெனிலென்வாதங்காண்.” எ-து. முதற்கருவியாகியமண்ணூலை யன்றிக் கூடபடமோர் முதலாகுமா ; அதுபோல, எவ்வகைப்பட்ட பொருள்கட்கு முள்ள முதற்கருவியைத்தள்ளி முதலெது முதலெதுவென்றாயுமிடத்து எதுவுமுதலல்ல முதலல்ல வென்றேபோகும். இங்கனம்போவதால் எதன்முடிவு மெட்ட வகை

யறியீர். அவ்வவற்றிற் காதியையுந் தன்னையன்றி யெட்டவகை யெங்
கன மறியீர். அவ்வவற்றின் முத்தற்கருவிபைத்தள்ளி முதலைக்கண்டு
பிடித்தலைகூடாது. அங்நனங்கூடாதமுதலுக்காதி யு ம், தமுங்கணி
க்கப்புகுவது மிகவுங் கட்டமெனில, விசிட்டாத்துவிதத்தை ஸ்தாபி
க்கப் புகுந்த வாதமுமக்கேன், அதனென்ன பயனுதாமெனின் ?

வி-விடை—பகவத் சன்னிதியில் நாயக்கர் நித்திய சூரியாபோ
லிருப்பதாகப் பாவித்திருக்குந்திடமே பயனெனவறிக.

ஞா-வினா—அந்தந்த மதஸ்தரு மிவ்வாறே தத்த நூல்களிற்
சொல்லியவாறு பாவித்திருப்பதே முத்திப்பயனாகவேண்டும், அங்
நனங் கொள்ளினொருவர் பயனை யொருவா ஏலாத தற்கேதென்னை
யெனின் ?

வி-விடை—ஒரு வர்நிச்சய மொருவாக்கேலாததுபற்றி யென்க.

ஞா-வினா—யாதினெனில் ?

வி-விடை—பரிட்சையில்லாததினென்க.

ஞா-வினா—அதுநிற்க; பதியைப் பற்றிப் பேசமிடத்தும் பேச
தும். இங்கே பதியைப் பாவிப்பதும் பற்றன்றோ வெனப்பதைப்பற
றி, “எப்பற்றுந் தங்கம் கிடந்தா னுளமன்றோ, எப்பற்று மல்லவே
யெவ்வுளமும்-ஓப்பில், பரமுமயலதனைப் பற்றே சுயம்பு, தெரிய வு
ளாயாதோ தெளிந்து” எ-து. முன்னர் புறப்பற்றா யுள்ளசுகத்தடிப்
பினுண்மை வடிவீதென விசாரித்துத் தெளிந்தாயில்லை, இப்போ
தகத்தடிப்பாகிய அகப்பற்றைப் பற்றிக் கொஞ்சம் விசாரிக்குதும்.
யாதெனில்; எந்தவிதப்பாசமா யுள்ள பற்றுக்களுந் தங்கம் கிட மு
ள்ளமல்லவா? உள்ளமாயினு, மெந்தெந்தபற்று மந்தந்தவுள்ளத்தை
விட்டு நீங்கலா லெந்தவுள்ளமு மெந்தபற்றுமல்லவே? விடயப்பற்று
அன்னியமாதலினீங்கும்.. பரவஸ்துவைப்பற்றும் பற்றோ வெனில்,
அதுவு மன்னியமாதலால் விடயம் போலோர் பற்றாகும். ஒப்பற்ற
தேயெனின், பொன் விலங்கு போலாம். ஆதலின் சுயம்பான பற்று
யாதோ விதனைத் தெளிந்து விளங்கச் சொல்லுதி. எ-று. எனவே;
எவ்வுளத்திற்கும் விடயமும் பரமுமன்னிய மாதலால் சுயம்பல்ல
வென்ற வாராயிற்று. இதற்குயாதுவிடை கூறுதி யெனின் ?

வி-விடை—என்ன சொல்லினும் பரத்தையன்றிச் சுயம்பில்லை
யெனவறிக

ஞா-வினா—இப்போது நமதுள்ள மெல்லாம பரவடிவமாக விலையே, யிதுவே யன்னியமா மென்பதற் குதாரணமா மெனின் ?

. வி-விடை—எந்தவகப் பற்றிற்கும் நித்தியத்துவமில்லாமையா விதுபோல்வதன்றென வறிக.

ஞா-வினா—நித்தியத்துவமான விப்போதுருக்காதா வெனின் ?

வி-விடை—இருப்பது தெரிய வில்லை யெனவறிக.

ஞா-வினா—யாதினலெனின் ?

வி-விடை—அருஞானத்தினலே.

ஞா-வினா—அருஞானத்திலே பரமும், ஞானத்திலே விடயமும், தெரியாதன்னியோன்றியாபாவமானதால் எப்பற்றுஞ் சுயமடபல்லவே யெனின் ?

வி-விடை—ஞாயமே; யிதற்கென்செயவே எனென்றுகூறிச், செகத்துண்மை யல்லாதாயின்-சத்துபோற் றேற்றுமா வென்றனன்.

ஞா-வினா—மெய்யே, யுனது சிந்தை வேறாயின் பொறிக ளிருத்தும் விடய மறியலாமே; சிந்தையொன்றுபட்டவிடத் தன்றே; அந்தந்த விடய மந்தந்த பொறிகட்கு விளங்கும். அதலின் ஆன்மாதன்சத்தைக் கொடுத்தவிடத் தன்றே அதுசத்தாக விளங்குவதும், அதனைச்சத்தாகக்காண்கின்றதும், வேறுண்டோ வெனின் ?

வி-விடை—மெய்யே, அனந்தவிதபேதமாயுள்ள யந்தரங்களுக்கைசவாகிய சத்தைக் கொடுத்தமாத் திரத்தில் ஒவ்வொன்றுற் தத்தமக்கியைந்த வண்ணம் புடை பெயர்ந் தனந்தவித பயனைத்தரும் இதில், யந்தரங்க ளில்லாவிடத் தெதற்குத் தன் சத்தைக் கொடுப்பது. அதுபோல; முன்னமே பிரிதிவு முதலிய தத்துவங்க ளுண்டாயிருந்தால்தானே, யறிவு தன் சத்தைக்கொடுத்து அவற்றைச்சத்தாக்கி பவற்றாலாய பயனை யனுபவிக்கின்றது, என்னு மிடத்தில் சகத்தனாதி நித்தியமென்பதுதானே; விளங்குகின்றது. ஆதலால் மிக்கையெனல் கூடாதெனவறிக.

ஞா-வினா—யாதேனும் விகூர மென்ன திருக்கச் சுயமபொன்றுணர்த்தி லேற்குது மெனின் ?

வி-விடை—அங்கனம் பார்க்கி லெதுவு மில்லையென்றனன்.

ஞா-வினா—இதுகாறுந் திரிசிய முண்மையாகத் தோற்றலைப்பற்றிக்கூறிலும். இனிக்குண்டலைப்பற்றிக்கூறுகின்றும், அதாவது ;

கண்ணுக்குக் கருத்திற்கும் ஸட்சியாரத்தமாக வுலகினைச் சத்தியமெனக் கொள்ளலாமா வெனின் ?

வி-விடை—தோற்றுவதனுகொள்ளவேண்டிற்றேயென்றனன் .

ஞா-வினா—தோற்ற முண்மையல்லவென் நிதிகாறுஞ்சொல்லினம். அதனை யிருந்தவண்ணங் காண்கின்றது மூடமன்றோவெனின்?

வி-விடை—சகமிருப்பதுபற்றியன்றோ, சகலவிதபேத விஷையங்களு ளொவ்வொன்றிற் கனந்த சாஸ்திரங்க ளுண்டா யிருக்கின்றன. இங்ஙன மிருக்கச்; சகத்தை யிருந்த வண்ண மறிகின்றது மூடமன்றென வறிக.

ஞா-வினா—மூட மன்றெனிற் சகத்து வீருப்பு வெறுப்பென்பதில் ஒன்றின்பாலதாகாது இரண்டின்பாலதாவானேன் ?

வி-விடை—சுபாவ மென்றனன் .

ஞா-வினா—தோன்றாமையாலோ வெனின் ?

வி-விடை—அல்லவென்றனன் .

ஞா-வினா—எங்ஙன மெனிள் ?

வி-விடை—சீதளம், உட்டணம், தண்ணீருக்கும் அக்கினிக்கும் சுபாவமெனின், எங்ஙனமெனக் கேட்கலாமா, சுபாவத்துக்கு விதியுண்டோ வென்றனன் .

ஞா-வினா—சகதது விருப்புவழிவெனின், பின்னா வெறுப்பு வடிவாவானேன், வெறுப்புமயமாயது மீண்டும் விருப்பு மயமாவானேன், இது அதனது சுபாவமன்று; அறிவினது விகற்பசிக்தையேயன்றி வேறன்று. எங்ஙனமெனின், அறிவானது; ஒருபொருளின் முதற்கருவி யாகாரமாகாவிடத்துப் பிரியப்பொருளாயின் பிரியத்தையும், அப்பிரியப் பொருளாயின் அப்பிரியத்தையும், இவ்விசண்டிதன்மையுமல்லாத புன் முதலியனவாயின் பொதுமையினையும், தரும். முதற்கருவி யாகாரமான விடத்துப் பிரியம்-அப்பிரியமாயும், அப்பிரியம் அதுவு மின்மையாயும், பிரியப்பிரியம்-உபயகுன்யமாயுமிருக்கும்; இதெல்லா மறிவின் விருத்தி பேதமேயென் றனுபவமனைவர்க்கு மிருத்தலாலும்; “தானுண்டாயிற் சகலமுமிருக்கு” மெனச்சான்றோர் வசனமிருத்தலாலும், இதற்குத்தரம் யாது கூறுதியெனின் ?

வி-விடை—சொல்லற்கிடமின்றேனும், எல்லாமுண்டாயிருக்க வனுபவமிருத்தலா லெங்ஙனஞ் சமமதிப்பே மென்றனன் .

ஞா-வினா—“ஆய்தலுக்குமுன்பி னனைத்துமாயன்றாகிப், போய்வுறுவ தெத்தருமம் போவதெங்கன்-ஆய்தற், கியைந்தவறிவுலகே லேன்மாறவில்லை, மயக்கறுக்காய்க் கேனிந்த வாய்.” எ-து. எல்லா முண்டாயிருக்கு மனுபவ மெய்யாயின், ஒன்றுகேள், இச்சகம் - பேத மபேதமென்னு மிரண்டிவாதத்தானு மாராய்ப்புகுதற்குமுன்னர் சகல நாமரூப வடிவங்களாயும், பின்ன ரிவையனைத்து மல்லாத தாயும், போவது அறிவினது தர்மமா, செகத்தினது தர்மமாவெனவரு ம்; இங்ஙன மாராய்தலினு லென்ன பபனென்பையாயின், இங்ஙன முண்டாய வையமகலுமாறுநா னெங்ஙனே வெனவரும், ஆரா ப்தற் கிபைந்த வறிவினது தர்ம மென்பையாயின், சகலகேவலமாய்நின்று அவற்றையந்தந்த வவசரத்தில் ஆவற்றிற்குச் சாட்சியாய் நின்றுரை ர்வ திரண்டிடந்து மாதலா லிங்ஙனமாறுகையறிவினதன்று. செக த்தினதென்பையாயின், முன்னும் பின்னு மிருந்த வண்ண மிருத்த லா லிங்ஙனமாறுகையெகத்தினது தர்மமன்று. யோசியா திவ்விரண் டினதென்பையாயின், ஏன் மாறவில்லை யென வரும். இதுதொலையா மயக்க வழக்கென்பையாயின், இவ்வாறுள்ள மயக்கமனைத்து மறுத துத்தெளியாத வுனக்கு விசிட்டாத்துவிதத்தை ஸ்தாபிக்கப்புகும், த விந்த வாயே னிதனால் பய ழென்னை யெனின் ?

வி-விடை—முன்னோர்கள் கெரியாமலா திலேநிறுத்தினார்கள், இது மூடமன்றென வறிக.

ஞா-வினா—முன்னோர்கள் காரியகாரணமற்றது பரமாத்மாவெ ன்பாதற்கு நீ சம்மதியாத தென்னை ?

வி-விடை—அதற்கருத்தம் வேறிருபதுபற்றி யென வறிக.

ஞா-வினா—அஃதிபாடுதெனின் ?

வி-விடை—அதி ரகசியமென வறிக.

ஞா-வினா—அறியத்தக்கார் யாரெனின் ?

வி-விடை—அடிமை புகுந்தா டென்றனவர்.

ஞா-வினா—இப்படியே சகல மதஸ்தருந் தமக்குத்தேதான்றாத விடத்தே சொல்லுகின்றார்களே ; ஆதிலே யிது சிறந்ததென்னை யெ னின் ?

வி-விடை—ஆகநர் ககது சிறந்த தென்றனர்.

ஞா-வினா—சகசிருஷ்டியைய பற்றிப் பலசமயத்தரும் தத்தமக்குத் தோன்றியவா ரெருருவர்க் கொருவர் முரணாக வெழுதி வைப்பார்களா ; யாதுஞ் சிறந்ததன்றே யெனின் ?

வி-விடை—பயபத்திக் கிணங்கினார்க்குச் சிறந்ததாகவும், இணங்காதார்க் கன்றாகவு, மிருப்பது மெய்யே யென்றனன்.

ஞா-வினா—பத்திமார்க்கத்துக்கியைந்தவாக்கு வஸ்துபரி சோதனையும், பாவா பாவாதீத மாதலும், முதலிய நிலையேற்ற பரிபாகங்களையாதுக்கு? இங்ஙனமிருக்க; யோக, ஞானங்களைப்பற்றி யுத்தியனுபவமின்றித் தெளிந்த ஏட்டுஞான மென்பபயன் நருமென்றதை யெடுத்தாள்வதோ வெனின் ?

வி-விடை—கருடன் முதலிய பறவைகள் எவ்வளவுதூரத்துயர்ந்து பறக்கினுமமைதலுக் கிடந்தனாயாதல்போல, யோகஞானங்களிற் சிறந்த ததாகார நிலைக்கு மெல்ல மெல்ல தத்துவங்களை யெல்லாந் தாண்டி யினிமேலென்ப தில்லாமற் பற்றிநிற்பினும், பிராரத்த முடிவில் ஞானதனுவைத் தருகுவெனப் பகவத்யானஞ் செய்வதவசியமான வேண்டிகை யாதலால், முடிவிலும் ஆண்டா னடிமை விடற்பால தெங்கே யென்றனன்.

ஞா-வினா—இரண்டற்றது ஞான மாதலால், நீர் சொல்லியது ஞான நிலையன்று. அதுநிற்க; சகநிலை யின்னதென வினாகாறுமையந் திரிபறத் தெளிவிக்கத் திறமில்லீர் ; இனியாவது, சீவ நிலையப்பற்றி விசாரிப்பமா வெனின் ?

வி-விடை—அங்ஙன மாகுக வென்றனன்.

ஞா - வினா—“நானென்ப தெத்திணைடா னல்லனுவதான் மாறலெவன், நானென்னு வில்லையுயிர் நாடுங்கால் - நானென்னல், ஆமேலனுமகத்திங் கல்லவுபாதியதால், ஆமாறு தானென்னறை” எ-து. ஆன்மா வின்னதெனப் பின்னர் கணிக்ஞாதும். நானென்பது திணைபாலிடத்தினுள்; எந்திணைபாலிடத்தது; அன்றெனின், திணைபாலிடமாகவிருக்குமா? இருப்பதால் எத்தகையது. அந்தந்தப்பிறவியியல்பினதெனின், எந்தநானுக்கெந்தபிறவிசுதந்திரம். சுதந்திரமாயின், மாறுமா? மாறுவதாஸ்துதந்தரமல்ல; சுதந்தரமல்லாததால் நானென்னுத வுயிர்களுண்டா? இல்லை. ஆனால் நானெனலைப்பற்றி யாராயுமிடத்து எவ்வளவு பிரமாண முடையது ; அனுமகத்தெனில், அது

உபாதிபாதலால், நானென்பதுமல்ல, அநினளவுமல்ல, என்னு னிரு பிக்கலாகாதெனின், ஆகிறவிதந்தா னெப்படி சொல்லுதி யெனின் ?

வி - விடை—இல்லாத கேள்வியெல்லாங் கேட்கின்றனே, நீ வா பாடி யென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆனென்றென்று கேட்கின்றனன் அதுஞாயமோ, அல்லவோ வெனின் ?

வி-விடை—யாதென்றனன்.

ஞா - வினா—“அல்லவென தோர்பொறியி னந்தரங்க மாமுடிபை, வல்லவர்களேற்க வகுத்துரைக்கில் - சொல்லவலாய், ஆன்மாவை லட்சணத்தோ டானபரிட்சையுடன், தான்குருவென்றெண்ணி லென்ன தான்.” எ-து. ஞானேந்திரியமைந்தனுள், ஒன்றை யெடுத்துச் சோதிக்குமிடத்து, அல்ல அல்லவென்ப போகா தத னந்தரங்கமானமுடிபை யவ்வனுபூதியில் வல்லவர்களேற்க வகுத்துரைப்பையாயின், ஆன்மாவென்ப தின்னதென அதன திலக்கணத்தோ டொத்த பரிட்சையினு லதனை விளங்கச்சொல்ல வல்லனவை. இங்ஙனமாய திறமை தன்பா லில்லாவிடத்துத் தன்னைத்தான் குருவென்றெண்ணிக்கொள்வதாலாய பயன்யாது. இதற்கு யாது கூறுதி யெனின் ?

வி-விடை—இதெல்லா மெமக்கு வேண்டிவ தின்று, ஆண்டா னடிமைத்திறங்கூறப் போதக குருவானே மென்றனன்.

ஞா-வினா—இன்னென்று சிறிய வினா கேட்குது மெனின் ?

வி-விடை—யாதென்றனன்.

ஞா-வினா—திரிபுடி யென்பது யாது ?

வி-விடை—ஞா துரு-ஞானம்-ஞாயமென்றனன்.

ஞா-வினா—ஞாயமென்பதறிப்பொருள் ; அது உலகம. அது இன்ன நிலையதென்றும் ; ஞானம்-அறிவது யாதோ அஃதின்ன நிலையதென்றும் ; ஞா துரு அறிவான், அவன் இன்ன நிலையினென்றும் ; கூறத்தெரியாது நின்றனே. இது நிற்க ; திரிபுடித்தோற்றமு மறைவு மெங்கேயெனின் ?

வி-விடை—பகவானிடத்தென்றனன்.

ஞா-வினா—எங்கனந்தெரியுமெனின் ?

வி-விடை—சுருதி சம்மதமென்றனன்.

ஞா-வினா—என்ன ஞாயத்தாலெனின் ?

வி-விடை—ஈஸ்வரவாக்கியத்திற்கு ஞாயம் யாதுக்கென்றனன்.

ஞா-வினா—புலமைத்திற மிக்கார் வாக்கியமல்ல விதென்பதற்கடையாள மென்னையெனின் ?

வி-விடை—நெறிபிறழார் வாக்கிய மிங்ஹன மிருக்கினும், அஃ தாகாதென்றனன்

ஞா-வினா—எங்ஹன மெனின் ?

வி-விடை—அது கேளாதே யென்றனன்.

ஞா-வினா—ஞாயமின்றே வெனின் ?

வி-விடை—சபிப்பென்றனன்.

ஞா-வினா—மூர்க்க ரன்றே வெனின் ?

வி-விடை—சாபானுக்கிரகமுள்ள சான்றேரொல்லா மூர்க்கரோ வென்றனன்.

ஞா-வினா—தக்ககாரணங் கண்டா லன்றிச் சபியாரென வறிக. அதுநிற்க; அகம்புறத்திற் காணப் படுபவைக ளனைத்தூந் திரிசியமன்றே, அவைகள் தத்தமக்குரிய காரணங்களி லொடுக்கிக்கொண்டு போகப் போக அந்தந்த வாகார மாகியும், நிலையாததால் மனதுக் கெந்த வாகாரஞ் சுதந்தரமோ கண்டுசொல்லுதி யெனின் ?

வி-விடை—ஆராய்தலில்லாததா லெதுவுஞ் சுதந்தர மல்லவென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆராய்ந்த விடத்தாவது சுதந்தர வாகாரம் யாதெனின் ?

வி-விடை—பகவத்தாகாரமே வேறின் றென்றனன்.

ஞா-வினா—விடயம்போ லதுவு மன்னியமெனின் ?

வி - விடை—உயிர்க் குயிரான துணையாதலின் வேறன்றென வுணர்க.

ஞா-வினா—இப்போ தல்லாததால் அப்போ தெனின், அன்னி யோன்னியா பாவமவரும். எப்போதுங் தன்னைவிட்டு நீங்காததால் வராதெனின், இப்போது வந்ததற் கேதென்னையெனவரும். இங்ஹ னமுடிவு பெறாமையால் எதுவுமனதுக்குச் சயாகாரமன்று. இதைக் கணிக்க வகையின்றிய நீரா ஆன்மநிலையைக்கணிக்கப்படுகுந்தீர். போ துமடக்கும்; பரத்தி னிலையு மிவ்வாறாகாமற் கூறெனின் ?

வி - விடை—அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சுயம்பிரகாச சொரூபமெனின், தோடமென்னை யென்றனன்.

ஞா - வினா—கண்டத்தைப்பற்றி யகண்டமெனவும், ஏகதே சத்தைப்பற்றிப் பரிபூரண மெனவும், அநிர்த சடனாக்கத்தைப் பற்றிச் சச்சிதானந்தமெனவும், கற்பிதத்தைப் பற்றிச் சுயம்பிரகாச மெனவும், கூறவந்ததே யன்றி யிது பரவஸ்துவுக்குரிய எதார்த்த லட்சண மன்று. மற்றலட்சணங்களு மிதுபோல்வனவாம். யாதினு ன்தாக்கற்றதெனின், எல்லாமா யென்றுரைப்பானேன்? சிருட்டிக்கு முன்தன்னைத்தவிரத்திரணமுமில்லாததாலெனின், அல்லவுமா யெ ன்றுரைப்பானேன்? சமஸ்தமும் னசிக்கினுந் தானசியாததாலெனின், சமஸ்தமும் தன்னைப்போ லனாதி நித்திய மென் றுரைப்பானேன்? சித்து சடமென்பவற்றுள்; சித்தாகிய சராசரங்களுடல்க ளெடுத்தெ டித்துக் கணக்கின்றி யழியினும் தாமழியாததாலும், சடரூபமாகிய பிரிதிவாதிபூதபௌதிகங்கள் தத்தமக்குரிய மூலகாரணங்களி னின் று விகாரித்தழிந்து, மீண்டுமீண் டிங்நனங்கணக்கின்றி யிநிலையதா யினும் அவ்வவற்றிற்குரிய மூலாதாமழியாத தாலும், அனாதிநித் திய மெனப்பட்ட தெனின், இவையெல்லாம் பரமாத்மா வியாபகத் தி லென்பானேன். அதையன்றி யாதாரமில்லையெனின், அதையன் றிச் சித்து சடபேதங்கள் வருவானேன். அதற்குச் சுபாவ மெனின், அதையன்றிச் சித்து சடபேதங்களுக்கு முதற்கருவி யில்லையே வே ரென்பானேன். மீண்டும் முதற்கருவியாக வேணடுமே; யாகாததா லெனின், உபாதித்திரியமன்றே; சித்து-இதற்கு முதற்கருவி காணு துரைப்பானேன். அதுதோன்ற வில்லையெனின், வியாபகத்தி லென் பானேன். சுருதி சம்மதமெனின், யுத்திக்கு மாறாவானேன். சுருதி யீஸ்வரவாக்கியமன்றே? யுத்தியாதுக்கெனின், இங்நனமே-துவிதி யும் - அத்துவிதியுங் கூறின், இம்மூவருக்கும் தத்வமசிவாக்கியமொ ன்ற யிருக்கக் கட்சி மூன்றாவானேன். இதற்கு யாது கூறுதி யெ னின்?

வி-விடை—பசுவும் - பாசமும் பதிக்கு வேறெனின், பதியைப் பரிபூரணென்னுல் கூடாது. கூடுமெனின், துவிததோடமும்; சி க்து ச்டமொன்றெனின், கண்-உலகமாகவும்-உலகங் கண்ணாகவு மாகவேண்டும், ஆகாததால் அத்துவித தோடமும் வருவதால், அவற் றை மறுத்து விசிட்டாத்துவிதத்தைத் தாபித்த தெனின்.

௩௩ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

ஞா-வினா—யாதுகாரணங்கொண் டெனவராத்தோ? வருமெனி ல், அது யுத்தியன்றோ, யுத்தியாதுக்கெனல் மடமையன்றோ? யுத் தி பூர்வமாக வன்றி யோர்வாக்கியத்திற்கு மூன்று கட்சி ஏற்படுமா? ஏற்பட்டதால், அவாந்தரவாதிகள் போலாகா திதற்கு விடையாது கூறுதி யெனின்?

வி-விடை—எது எப்படியோ அது அப்படியாகுகவென்றனன்.

ஞா-வினா—மனம் துவித பாவங்கழன்று, ஏகபாவ மாதற்குத் தக்கநெறி விசிட்டாத்துவிதமென விளங்கற்குச் சுகதபேத மென்ற தறியாத தென்னை யெனக் கூறவுந் தெரியாதா; யாதுக்காகச் சீயா என்றபட்டம் பெற்றதோ வெனின்?

வி-விடை—தானே விளங்கச்; சொல்வானே நென்றனன்.

ஞா-வினா—உயிர் பர மெனு மிரண்டு, மறிவன்றி யில்லையென லை யேற்றும்போல விதனையுமேற்கவேண்டும். அதாவது; பூதவிண்- ஞானவிண்ணொன விரண்டு. சித்துசட தன்மையா விரண்டாயினும் பொருளா லொன்றோ, பலவோ?

வி-விடை—ஒன்மெனி நெல்லையிலதாகவேணும். இன்மெனி ன், விகற்பத்திற்கும் நிர்விகற்பத்திற்கு மிட மொன்றாக வேண்டும்; முரணுமெனின், இரண்டென்னல் வேண்டும்; இரண்டெனின், எல் லைவரை யறுத்துக் காட்டவேண்டுமெனவரும். கூடாததாற் சிறிதாக க்கேளென்றனன்.

ஞா-வினா—அங்கனமேகேட்டுதும். உலகத்தைக்காண்பது கண் ணன்றோ, காணுதலாகிய புடைபெயர்ச்சிக்கு வினைமுத லிஃதெனப் பண்புந், தொழிலும், பயனு, மொழித்துச்சொல்லாலன்றி யதனது நிலையினை யனுபவத்துக்கியைய வுணர்த்தின், சுகத்தினை நீயறிந்து, அதனை சீவான்மா, பரமான்மா, ஷண்டெனக்கூறத்தகும். ஏற்கவுந் தகும். இன்றே லெவ்வாறு ஸ்வணவ்மத மெய்ம்மையென வேற்கப் படும்.

வி-விடை—குறியாலுணர்கவென்றனன்.

ஞா-வினா—உபயவாதிகள் நிலை யிளையதென விசாரித்துத் தெ ளியாவிடத் தெங்கனன் தீர்ப்பு கொடுக்கப்படும், கூடாததாற் குறிய னைத்தும்; பொருளாஸ்து பொருளாகமுடியுமெனற் கையெண்ணை?

வி-விடை—அஃதெங்கனமென்றனன்.

ஞா-வினா—பொருளல்லது பொருளாகக்காண்டலாவது ; உபாதேயம்-ஆரோபம் - விகாரம் - என்னு மிவ்விலக்கண மயமா நின்றலை; உபாதானம்-அதிஷ்டான்ம் - நிர்விகாரமென்னு மிவ்விலக்கணமயமா நின்றலெனக் காண்டல். இங்ஙன மாய்விபரீ தத்தை யறியாது எங்ஙனஞ் சுயம்பெனக்கோடல். இங்ஙனமாய மதிக்கொண் டபதேசித்தல் பிறர் கெடற்கு நெறியன்றோ வெனின் ?

வி-விடை—சகல மதத்தரு மிங்ஙன நின்றன்றோ போதிக்கின்றனர்; என்மேல் யாது பிழை யென்றனன்.

ஞா-வினா—மதத்தரைப்போல நீருக்குருடொனற் கேலாததென்னை ?

வி-விடை—விஷ்ட்ணுவைப்போ லவர்கள் கூறுங் கடவுள் பரத்துவ மாசுமா, ஆகாததா லெங்ஙன மேற்கப் படுமென்க.

ஞா-வினா—கடவுளுக் கவரவரிட்டபெயர்போல, நீங்களுமோர் பெயரிட்டீர்க ளிதனற் சிறப்பென்ன ? சொல்வழக்கே யன்றி யாத்தத்தில் வழக்கென்ன, உண்டேற் கூறுதி ?

வி - விடை—கஜேந்திரயானை, யாதிமூலமே ! யெனப்பொதுப் படக்கூப்பிட்டதற்கு வந்து காத்தவர் விஷ்ட்ணுவையன்றி வேறல்லராதலி, னிவரோ பரத்துவமானவ ரென்க.

ஞா-வினா—எம்மதத்தருங் கூறுங்கடவுள் பேதஞ் சகலமாகிய வேடத்தைப்போல்வது; நீர் சொல்வது மென்றால் தோடமென்னை ?

வி-விடை—வேடமன்று வேடதாரியென்றனன்.

ஞா-வினா—யாதினற்கோடலெனின் ?

வி-விடை—சக்கரமுதலிய வாய்தங்களாலென்றனன்.

ஞா-வினா—இவையும், இவற்றையேந்திய வவயவியும், உருவ மாதலி னானும், அருவத்தை யன்றி யுருவமும் பிரதிபலித்தற்கிடமின்மையினானும், அருவமும் - அநிர்தசடதுக்கத்திற் கியைந்த தாதலானும், ரூபாரூபமு மிங்ஙனமாதற் குடன்படுதலானு மேற்கப் படாது. நின்கருத்திருந்த வாறென்னை யெனின் ?

வி-விடை—எவரு மிங்ஙன மறுக்காததா லெங்ஙன நின்மொழி யேற்கப்படு மென்றனன்.

நாயக சர்வமதசிகித்தாந்த்விளக்கவினாவிடை.

ஞா-வினா—ஞாயஞ்-சோதனை - பொருத்தங்கட்கு முரணென்னை, உண்டேய் றள்ளுதும் இதற்கு யாது கூறுதி பெனின் ?

வி-விடை—வாயாடி பென்றனன்.

ஞா-வினா—அர்த்தத்தற்கு டட்டமென்னை ?

வி-விடை—தோன்றாமற் செய்தலே டட்டமென்றனன்.

ஞா-வினா—கல்விஞான மிதற்குடன்படுமா ?

வி-விடை—உடன் பட்டேனு மெமக்குடன் பாடாகா தென்றனன்.

ஞா - வினா—இவ்வாறே யெந்தெந்த மதத்தருங் கூறிடப்பராயின், மனங்கொண்டவாறு டட்டப் பதிதலும்வேறே? இது சாமிக்கு வழிபாடென வேர் பெயர் வைத்துக்கொண்டு தங்க ளிஷ்டப்படி டட்டத்துவதாகக்காணப்படுகின்றதே, யிதுதான மனஞ்சென்ற நெறி டட்டவாய் ளிருப்பது; கூறுதி யெனின் ?

வி - விடை—சற்கருமங் காரணமாக வாதலின் பழுதின்றே, இஃத அபோல்வதன்று.

ஞா-வினா—நிருவிழா முதலியவை விநோதகாட்சிக்கும், ஏகாதசி முதலியவை டல்லுணவுக்கு மாறலி னிதுதான பத்தி வளர்த்து கியைந்த மார்க்கம் ?

வி-விடை—வேதசம்மத மாதலினிது முரணன்று.

ஞா-வினா—வேதமாதாவின் கருத் திதுவாயின், சகலமு மறப்பதே டன்றெனக் கூறுவ தென்னை ?

வி-விடை—மெய்யே, யவரவர் பருவத்துக்கியைந்தவாறு கூறியதா ளிரண்டுஞ் சம்மத வசனமென்றனன்.

ஞா-வினா—இவ்விரண்டில் யாது பிறவி தவிர்த்தற்கியைந்ததோ வதனை யன்றோ செய்யவேண்டும் ;

வி-விடை—அனைத்து மொருங்கு மறப்பதேபிறவி தவிர்த்தற்கு பாலதாயினும், அப்பருவம் வருகாது மிதனைச் செய்தனன்றன்றோ பென்றனன்.

ஞா-வினா—டன்றே; துகக நிவிர்த்தியுந், தடையற்றவிற்பமும், விழையாவுயி டெங்கணுமில்லே, இதுதரப்பாலதோ ?

வி-விடை—அன்று; இதுகாரணமாகத்தானே யம்முயற்சியுஞ் சிறிது சிறிது பயிலவரும், பயிலாவிடி டெங்கணம் வரும்.

ஞா-வினா—பயிலுதற்கேற்ற முயற்சி கல்லாக்கால் வராதாதளி
னதனைச்செய்க ?

வி-விடை—யாதென்றனன்.

ஞா-வினா—பேத யபேதமெனக் கூறும் வாதமிரண்டினுள் ஆ
பேதவாதமன்றோ, அதனை விசாரித்துத் தெளிதி. இன்றேல் யாது
வாசித்து மென்னை ?

வி-விடை—இவை புலப்படுமாறு ; ஒர்பொருளில் தெரிவி யின்
மே லறிவு தெங்குன மென்றனன்.

ஞா-வினா—ஒருவன் தன்மந்தைக்குக் குமாரனாயும், தன்மகனு
ககுத் தந்தையாயு மிருக்குமாறுபோன்று, காரணகாரியத்தைத் தன்
பா லேலாத பொருளிடங் காலங்க ளொன்றுளதோ ?

வி-விடை—ஒன்றுமின்றென்றனன்.

ஞா-வினா—ஒன்றுஞ் சுயம்பன்றா யிருக்கக், காட்சிப்பொருள்
கருத்துப்பொருளை நீ கோடற் கேதென்னை ?

வி - விடை—இதுகாறும் விவாத்தயாயினன். ஆண்டவனே !
இம்மொழி புக்ன்றவுட னென்மனதினது பலசென்ம வெப்பமனைத்
துந் தன்னனைக் குளிர்ந்ததே, யிதற்குக் கைம்மாறு யாதொன்று
மற்கிலனை ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப் புலம்பிக் களிப்பால் விய
ந்திதுகாறு மில்லாதது - இம்மொழியால் விளைந்ததன்றோ, இஃதெ
ன்னபுதுமை. இதினாலன்றோ “சான்றோரினத்திரு” வென்றனர்சத்
துக்கள். இதறியாது யான் தடுத்தனைத்தும் பொறுத்தயென்று பல
காற் புக்ன்று வலங்கினன். அதற்காசான், நானென லெந்தவறியோ
வதனை நன்குற விளக்கி நின தனுபவத்தைச் சொல்லென, ஒன்றும
வழுவா துரைத்துத் ததாகாரமாயினென்க

சு-வது, விசிட்டாத்துவிதம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

எ - வ து,

போலிவேதாந்திவாதம்.

ஞா-வினா—வேதாந்த மென்ப தியாது ?

போ-விடை—வேதத்தி னந்தமென

ஞா-வினா—வேதமென்னலாகாதா ?

போ-விடை—தொடர்மொழி யோர்மொழியாமா - ஆமெனின், சந்திவரப்பெறுமா-வருதலின், அதுவமு.

ஞா-வினா—இவ்விருபதமும் பிரதிவாதிப்ப திரண்டாகவேண்டி. இரண்டெனின், அவையாவை ?

போ-விடை—அறிவறியாமையெனவும், சகசீவபரமெனவுமிரண்டாம். இவற்றுள்; அறிவறியாமையன்றிச் சகசீவபரமின்மையின், அறிவறியாமையை யுணர்த்துவது அந்தமெனவும்; அவற்றி னுபாதேயமாகிய சகசீவபரங்களை யுணர்த்துவதுவேதமெனவுங்கொள்க.

ஞா - வினா—நிலைமொழி வருமொழிக்கு முரணாகக் கூறுவது முறையோ ?

போ - விடை—அத்தியாரோபம், முரண். அபவாதம், முறையெனப் பொருள்படக்கூறினே ஒக்கும்; அத்தியாரோபம் தெரியாமலபவாதமென்கனமுணர்த்தப்படும். ஆதலின், முன்ன ரதிஷ்டானத்தையும் - பின்னராரோபத்தை யு முணர்த்திற்று. ஆயினும்; யாமனை வரு மதேர்முகத்தராய் மாறிச் சனனமரணச்சமுலிலகப்பட்டுத்தேகமே யான்மா, போகமே முத்தியென்று நெறி தெரியாது விபரீதத்தைச் சத்தியமென்ற பிராந்தியை முன்னரகற்றுவான்வேண்டி; யாம் பேத புத்தியாற் சத்தியமெனக் கொண்ட சகசீவபரத்தை விளக்கிப் பின்ன ரதிஷ்டானத்தை விளக்க முன்னர் வேதத்தையும், பின்னரந்தத்தையும் கூறவந்த நாதலின் முறையே யென்க.

ஞா-வினா—மூடத்தால் யாஞ் சத்தென்ற திரிபதார்த்தங்களைச் சத்தென வேதமுஞ் சம்மதித்துக் கன்மம் பத்தி கூறுவ தென்னை - இன்னும் யாங்கெடுவான் வேண்டியன்றோ ?

போ - விடை—நோய்கொண்ட பிள்ளைக்கு மருந்தை மறைத்தினிய பண்டங்காட்டி யழைத்தல்போலும்,

நா-வினா—இதுநிற்க; நீர் வேதாந்தி யாதவின், வேதாந்தமாவ தென்னை?

போ-விடை—நூனமே சத்தியமெனவும்; ஏனையவை மித்தை யெனவும் பிரிதிவாதிப்ப தென்க.

நா-வினா—திரிபதார்ந்தத்துள்; செகமித்தை யாமா நெங்கன முணர்த்தவேனமெனின்?

போ-விடை—கானல் நீர் முதலியவைபோலு மென்க.

நா-வினா—தாஷ்டாந்த மெங்கன மியையு மெனின்?

போ-விடை—சுழுத்தியி லெங்கே யென்றனன்.

நா-வினா—சத்தாவத்தைகளி லஃதொன்று. ஏனையவத்தைகளிற் சாக்ராவத்தேதோறு மென்றுஞ் சத்தாகக் காண்ப தென்னையோ? அவ்வவத்தையி லன்றோ ப்ரவிர்த்தியாற் பந்தமும், நிவிர்த்தியால் முத்தியு மெயதக்கிடப்பது. இங்ஙனமிருக்க; இங்கே சுழுத்தியவத்தை யெடுத்தாள்வது தோன்றாமையாலோ? குருபரம்பரையின் முடத்தாலோ? சொல்லத்தெரியாமையாலோ வெனின்?

போ-விடை—இங்ஙனமெல்லாம் வினாவ லெமது மரபுளடிப்பதன்று - சொல்வதைக்கேட்பது யோக்கியதை யென்றனன்.

நா-வினா—ஐயமறுத் துய்வ தெங்ஙனமோவெனின்?

போ-விடை—படித்துக்கொண்டே வர நீங்குமென்றனன்.

நா - வினா—இங்ஙனம் படித்துணர்ந்த நீர் தெளிந்த தென்னை. சொல்லுமெனின்?

போ-விடை—எமது மொழியை மறுப்பையாயின், வெளியில் தள்ளுதம். மரியாதையில்லாமல் பேசலாமாவென்ற றுரத்திப் பேசிக் கோபித்தனன்.

நா-வினா—ஐயங் திரிபகம்றுவார் நின்றபோல்பவ ரன்றி, ஏனைய ரென் சிறந்தும் யாதுபயன். மறுத்துக்கேட்பதடாது. ஆயினும்; பிரபலசுருதியில் வல்லார் பெரும்பாலு மெங்கணுமுளர். அவர்களையே வரும் நின்றபோலவே கூறாநிற்பர். நனவிற் சுழுத்தியென்றோ சரிய நிலை யுண்மைபற்றி; நூயஞ் சோதனை பொருத்தமென்னு முகத்தா

௩௩௮ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

லதனையநிர் தமைநிபெறற்குச் சத்துக்கள் நிருபித்தனர். இங்கனமிருக்க; வறிதிலெண்ணைப் பறக்கணிக்சில் யானுவ்வ தெங்கனமெனின்?

போ-விடை—சகலாவந்தைதோறு முண்மையாயும், கேவலாவந்தைதோறு மின்மையாயு மிருப்பதா லெங்கன முலகைச் சத்தென்றேனும், அசத்தென்றேனும் கூறற்குறுதி. இன்றாதல்ன், ஒருவாறு கூறினமென்க

௩௪ - வினா—உலகை மித்தையெனலுந், சத்தெனலு மவந்தை காரணமாகவாயின; பந்தமுதலும், அதனால் மிக்க வல்லலுற்றெய்த் தலும், விருத்தியால் விருப்புமுதலும், அணியாற் சோகமுறுதலு மார்பாலது. இவ்வாறு வந்த உத்தியாரே; வேதம், மித்தையெனக்கூறவந்தது. இவ்வாறு யறியாது வேறு கூறுவதென்னை?

போ-விடை—பந்தமுதலாய் தாராயும், அவற்றிலெய்தாததுக்கமுதல் பவல்லல்களையும், மாறப்பிராந்தியளையு மகற்றுவான் வந்தது மெய்யே; சகலத்தோற்றாக் கூமான துண்மையென்றும், கேவலத்தோறு மித்தையென்ற மிப்பாக வழங்கி வருதலா லெங்கனமறுப்பதென்றான்க.

௩௪-வினா—போய் மறு மறைப்பு மியல்பேனும், அது தோற்றுந் போது நாம் பந்தமெய்தாவா நெங்கனமென்றற்கு விடை கண்டிலம். கூறுவதையே கூறல்லயாது பயன்?

போ - விடை—சகசமாயிருப்பதை யெங்கன மித்தையாக்குவதென்றனன்.

௩௪-வினா—வேதமுந், சான்றோரும் மித்தையென்றது குற்றமோ; குற்றமெனின், அதுதோற்றுவதற்கும், நமக்கது காரணமாகப்பாசம் பெருகற்குந் காலவகையறையின்றே; நா மல்லலற்றிருப்பதற்கு நெறியாதோ; இன்றெனின், வருணச் சரமத்தையும், விதிவிலக்கையுந் தழுவி நடப்பதில் யாதுபயன்?

போ-விடை—மேலாய பயன்றருமெனலை நம்பியென்க.

௩௪-வினா—ஞானகாண்டங் கூறுவது நம்பிக்கை யன்றே; நம்பிக்கை யெனின், ஏனையகாண்டங்களுக்கிவ்வெதன் சிறப்பு. நீயும், உனதாசிரிய மரபும் நனகுவிசாரித்துத் தெளியாத குறைவை வேதத்தின் மேலேற்றத்தோ; வேதாந்திக ளென்றும், யாம் சங்கராசாரிய மீடமென்றும், ஐயந்திரியகன்றோ மென்றும் பிரளி செய்வதற்

கியைய வயிநயித்திருப்பது. நன்கு நன்கு. இதிலும் நானிதன் தொழில்செய்வது நன்றனரே. இனியாவ துமது விசாரணைக்குமுறைவை நினைத்துத் தககோர்பாற்சென்றிழைப்புகளென தெளிதில் ல்யாதிழிபு. இழிபெனின், கும்பிபிக்குவிங்கிய கள்ளாகருக்களாகும். பழவிக்குப் பயந்தவர்களாயினிது செய்வீர்களா ?

போ-விடை—எமதிடத தச்சமின்றிக் கண்டபடி. வைதழ்கோ, நீயிங்கு வந்தது நடவென்றனன்.

நா-வினா—சரணஞ் சரணம். எனது கருத்தறியாது கோபித்தல் சான்றோர்க்கு டாதே; நீயெந்தசெனனததானு மல்லையே; இந்தச் செனனத்தைநானென்றும், நாமுயர்ந்தபொருவென்றும், நாஞ்சாமி பென்று முன்னைத்தானே கொள்ளலாமா; கொள்ளவில்லை யெனில், நன்கு கூறியதற் பில்வாவு கோபம் வரலாமா; மூட பரம்பரையில் வந்த சிரோன்மணிக்குருவாதலி னுனக் கிவ்வளவு கோபம் தோன்றிற்று. இனியாவ துலகை மிக்கதையென்றது யாதுகூறுதி யெனின் ?

போ-விடை—அழிந்துபொவதால் மித்தை யென்றனன்.

நா-வினா—பின்னி மித்தையாகும்போதாகட்டும்; இப்போது நமக்குச் சந்துருவா நின்று காம வெகுளி மயக்கங்களைத் தருகின்ற தே, இந்தப்போராட்டத்திற்கு யாது கூறுதி பெனின் ?

போ-விடை—அநனைப் பாராதிருப்பதே தந்திரங்களி லெல்லா மேலாய தந்திர மென்றனன்.

நா-வினா—நனதுடல் தோன்றும்போ துலகற் தோன்றாதிருக்குமா? உடலுக்கு முலகத்துக்கு முள்ள சம்பந்தம், உபாதான வுபாதேயமன்றே; இந்நயனமாவது விசாரித்துத் தேராததென்றே; உனதுசாம்பிரதாய மூடவிளக்க போதகமோ தக்க விடை கண்டி கூறுதி பெனின் ?

போ-விடை—எங்நயமித்தையாக்கினு முறையன்மென்றனை. விழியாதிருப்பதே தக்கவுபாய மென்றனன்.

நா-வினா—விழியா திருக்கினும் உலக மிருக்கின்ற தென்னும் நினைவுதானிலலாமற் போகுமோ. போகுமெனின், யோகாப்பியா சத்தி லொன்ற லெனப் பயமன்றே; அன்மெனின், மூடகழுத்தியாலன்றே; அன்மெனின், மூர்ச்சை மரணங்களி லொன்ற லன்றே; இதுதக்க வுபாயமாமா வெனின் ?

110 சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

போ-விடை—யாதுகூற்றினுந் தடுப்பதால் மிக்ககோபம் விளைவிக்கின்றன. மிகப்பேசக் கற்றுக்கொண்டன. அனுபவிகளை; இங்ஙனங் கேட்டல் அடாதென்றன.

ஞா-வினா—சுருதிகாரணமாகவேனும், யுத்தி காரணமாகவேனும், ஞாயன சோதனை பொருத்த மென்னு மிம்மூன்று முகத்தாற் றக்க சமாதானங்கூறத் தெரியாதநீயா அதுபவத்துக் கியையக் கூறப்படுகவை. அதுபவ முகத்தாலேனும் உலகை மித்தையாக்குக வெனின்?

போ-விடை—மனம்மற்ற விடத தெங்ஙனங் கூறுவது; நீயது பவியா யினிங்ஙனங்கேட்பையா; மனமிறவாத வதுபூதியு முளதேர்; இன்மெனின், அதுபூதி கூறெனக்கேட்டன்முறையோ; இவை யெல்லா மூடவசன மென்றன.

ஞா-வினா—அதுபூதி நிலைகளைத்தையு மெடுத்த விளக்கிய சான்றோரனைவரு மூடராகவேண்டும். என்ன வினாவில் மூடனெனக்கூறக் கற்றன. “தானறியுந் தத்துவங்க ளெல்லாந் தனக்கனிய” மென்னுங் கவியும், “எல்லாரு நானு விருந்துரைப்பாராகி” வென்னுங்கவியும், “எங்கேநான் போற்றுவது மென்னையே” யென்னுங்கவியும், “என்னையெல்லாமல் யான்பெற்ற தேதுமிலை” யென்னுங்கவியும்” இன்னு மிவைபோன்ற எண்ணிற்றத கவிகளும், வாக்கியங்களும், வசனங்களும், இருப்பனவன்றோ, இவையெல்லாம், அதுபூதி மேலீட்டிற் சுரந்தன வன்றோ? இங்ஙன மிருக்க; அதுபூதி நிலைகளை யெடுத்துச்சொல்லுதலெங்ஙனமென்னலாமா;பாதுகூறுதியெனின்?

போ-விடை—அவ்வதுபூதி நிலைகளையே யெடுத்து வழங்குதலெமது மரபன்றி வேறல்ல; அவ்வதுபூதி நிலைகளிருக்க யாம்நூதன மாகக்கூறுவ தெற்றிற்குப் பயன்படாவாதலின் யாங் கூறப்பாற்றன்மென்றன.

ஞா-வினா—முன்னுள்ள சான்றோர்களும் தும்போலிராது யாது பயன்பற்றிக்கூறியதோ? தமது பண்டிதத் திறமை காட்டற்கன்றே. நீங்க ளிங்ஙனங்கூறுவது; அதுபூதி நிலையல்லாததை அதுபூதி நிலையெனக் கூறுவதாகக் காட்டுகின்றதே யாது கூறுதியெனின்?

போ-விடை—இங்ஙனமாக வெல்லா மெமது மரபினுள் கேட்கப்பாற்றன்று, நீ யெவற்றினும் பேச்சு கற்றவனு யிருக்கின்றன; போதுமீடவென்றன.

ஞா-வினா—ஐயா! எவ்விதத்தினுந் திறமையற்ற மூடசாம்பிர தாயத்தைப் பற்றிக் கேட்டும் படித்து மிருக்கின்றனன். அதற்குப் பிரத்தி யட்சமாக வும்மைக்கண்டன நென்று யானினைக்கவா நீரிங் னனமெல்லாம் பேசுவது? இனியிங் னன மாகாமல் விடை தரலாகா தாவெனின்?

போ-விடை—ஒருவரிடத்தாஞ் சொல்லாதிருக்கின் யான் தெரி விக்கின்றே நென்றனன்.

ஞா-வினா—அடியற்ற பனைபோல் விழுந்து அஞ்சனி குஞ்சிய னாய் பயபத்தியோடு நடுங்கிக்கேட்க, உனதகத்தில் விடா தொளிநு ன்றேசோதியே நமதுவடிவாமென்றுபதேசிக்க; அதைக்கேட்டு, இந்த வெளிக்குலக மயலா, தானா? அயலெனின், அவ்வொளியினெல்லீ யாது; இன்றெனின், அயலெனல் ஓர்முதலெனற்கும் இடமினைய தெனற்கும் யாது முரணு மெய்தாது நிற்கக் கூறுதியெனின்?

போ-விடை—இங் னன மெல்லாம் வினாவாது நீயே காணென் றனன்.

ஞா-வினா—ஒளியிற சகமும், சகத்தி லொளியுங் காணாததென் கொண்டோ; இவ்வையந் தவிர்க்கக் கூறுகவெனின்?

போ-விடை—அங் னனமாத லியல்பா யிருக்க, நீ சத்தாகவே இருந்திடுக வென்றனன்

ஞா-வினா—பகலு மிரவும் போலும், நன்கு தீங்குபோலும், முரணாகத் துவிதமாகின்றதே, இந்தத் துவிதம் போக்கற்கு வலியி ன்றிய நீர்; “ஒன்றே யொழிய விரண்டாவதில்லை” யென்னுஞ் சா ன்றோர் வாக்கியத்திற்கு, என்னவனுபவங் கூறநின்றீர். இவற்றை யெல்லாம் விசாரித்துத் தெளிந்த தில்லை யானால், எங் னனந் துக்கா பாவ முதலிய நான்குமேலாய வதுபவம் வாய்க்கும், இதனை நன்கு ணர்ந்து கூறுதியெனின்?

போ-விடை—அந்நிலையில் விடாதிருக்க இவையெல்லாம் தா னே வாய்க்கு மென்றனன்.

ஞா-வினா—இவையெல்லாம் வாய்க்காத நீரா; குருத்துவத்துக் கிடமாளீர். உமததுபூதி நிலைத்திறமை தெரிந்தனன். சகமாதிய திரி பதார்த்தங்களை யு மித்தையாக்குந் திறமை யெங் னனம் வரும். சுவா னுபூதி முதலே கோணலாயிருக்கச் சுருதியுத்திமுழுதுங் கோணலா யகூ

தலைக் கேட்பானேன், இந்தத்திறமைக்குத்தானா சவ்ரபுவம் வுர வேண்டுமென்றீர். இதுவேதாந்த மல்லவே யாதுகூறுதியெனின்?

போ-விடை—நீயென்னை மூடனாக்கற்கோ இங்கேவந்தனை. எவரும் என்னை மதிக்காத விதஞ்செய்தனையே, இனியாவது விடை பெற்றுக் கொள்ளென்றனன்.

ஞா-வினா—மெய்யாகத் துக்காபாவம் வேண்டி வேதாந்தம் விசாரிக்க வில்லை, விசாரித்தால் துவிதநாச மின்மையைத் தெரிவித்தும், விசனமுற்றுவினாயாததென்னை; உம்மைப்போலக் குருத்வம் வேண்டின னல்லன். தெளிவுறுதலே யெனக்குத்திருத்தியாதலால், இதுகாறும் உட்பால் வருந்தி வினாவுகின்றனன்; நின்கருத் திருத்த வாறென்னை கொலோ கூறுதியெனின்?

போ-விடை—நீருண்மையுள்ளவராகக் காணப்படுகின்றது. நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், ஏகமாக்குநெறியாதோ வதனைத் திருவுளம்பற்றவேண்டுமென்றிரந்தனன்.

ஞா-வினா—பிரகஞாபயயன்றி யாதுமில்லை யாதலின், அகிணுண்மை நிலையை விளக்கி யிப்போது யாது கூறுகின்றனை யென வினவ?

போ-விடை—விளங்கிய வக்கணத்தில் தானே பரவசஞய்நின்று, அடியற்றபனைபோல் பலகால் திருவடிக்கண் விழுந்து விழுந்து, இருவிழியிலு மாணந்தபாஷ்பம் பெருக, அமுது வலம்புரி இடம்புரியாக வந்து சந்நிதிக்க ணஞ்சலிகுஞ்சியதா நின்று, ஒன்றே; யனைத் தெனலும், அன்றெனலும், அதுவெனலும், இதுவெனலும், நீயெனலும், நானெனலும், சடமெனலும், சித்தெனலும், ஆரோபமெனலும், அதிஷ்டானமெனலும், விகாரமெனலும், நிருவிகார மெனலும், உபாதானமெனலும், சமஷ்டி வியஷ்டி வுபாதிசுணந் தொழி லெனலுஞ், சராசரமெனலும், ஆண்பெண் னெனலும், சத்தருமித்தரு வெனலும், காலதேச வஸ்துக்களி லொவ்வொன்றும் பலபேதமாகக் காண்ட லெனலும், கண்டேன் கண்டேனென்று, ப்லகால் வியந்து கூறியானந்த நிர்த்தனஞ் செய்து, முடிவில் நிர்விசுந் பசமாதி யெய்தித் தானேதானாய மோனநிலை பெற்றன னென்க.

எ - வது, போலிவேதாந்திவாதம்

முற்றிற்று.

உ

சிருசசிற்றம்பலம.

சிவமயம்.

அ - வ து,

காலவாதிமதம்.

—————(*)—————

நா-வினா—காலவாதியைநோக்கித் தீர்ந்த வுமதுசித்தாந்தவாதம் பரதோ வதனை யான் பெற்றுய்யுமாறு அடியேனுக்கு கறுக்கிரகிக்கவேண்டுமென் றிரந்து வினவ?

கா-விடை—அங்ஙனமாகுகவென் றியைந்தனன்.

நா-வினா—யாமுய்தற்கு யாதுநிலை கூறுதியென?

கா-விடை—காலமேபரமெனத் துணிந்தனன் நீயுமதனைக்கொள்ளுதியெனக் கூற.

நா-வினா—பரமாயின் சச்சிதானந்த விலக்கண மில்லாத தென்றை? இருக்கின்றதெனின், சத்தினையதெனக் காட்டுகவென?

கா-விடை—என்றுமிருத்தலால் காலத்தைச் சத்தெனற்குத் தடையென்றை.

நா-வினா—ஆயின் சித்திலக்கணம் யாதோவென?

கா - விடை—சத்தெனற்கு இயைந்து நின்றலே சித்திலக்கணமென்க?

நா-வினா—ஆனந்த விலக்கணம் யாதோ வென?

கா-விடை—எவ்வுயிர்க்குந்தக்க சுகந் தந்துநின்றவி னானந்தமாகுமெனக்கூற.

நா-வினா—அறிதல் தர்மங் காலத்துக்குச் சற்று மின்மையின், சச்சிதானந்த விலக்கணம் எங்ஙனமேறகும்?

கா-விடை—நன்றே; காலமெனல்; என்றுமுண்டோ, இன்றோ? உண்டெனின், ஏற்றுக் கோடற்குத் தடையென்றை.

நா - வினா—தான்சத்தென வுணர்தல் தன்பாலில்லாமையின் சித்து வேறாகலாமா, வேறாயின் சத்துரு சித்து மொவ்வாததாள்; இஃதெங்ஙன மாணந்தமாம், யுத்திக்கு மாறாதற்கு யாதுகூறுதியென வினவ?

௩௨௪ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

கா-விடை—இங்ஙனம் கேட்டா ரொருவருங்கண்டிலமே, இஃ தென்ன வினாவென்றனன்.

நா-வினா—யுத்திக்கு மாறென்று தெரியாது கூறிக் குருத்தன ன்செய்யும் நின்றபோலிகட். குணர்வுறுத்தும் வினாவதின் யாதுகூ றுதியென?

கா-விடை—இங்ஙனம் பொருத்தக் கூறக் கற்றிலம். கல்லாத தால், காலமில்லாமற் போயிற்றே; என்றுமிருப்பதால், சத்தெ னற்கு, ஐயமென்ன வென்றனன்.

நா-வினா—காலஞ்சத்தும், அறிவுசித்தும், ஆதற் கியைதலின், இரண்டு பதார்த்தமாகின்றதே, காலத்தைச்ச்சிதானந்தமென்னலா மா, எனவினவ?

கா-விடை—இதற்கு விடைகூற வறிகிலனே என்கு கற்றனை, கையவாதிசை தத்தங்கொகைக்கியைந்த பரத்தைச் ச்சிதானந்த மென்றும்போல யானும் கூறப்புகுந்தன னன்றி வேறல்லன். எங் கேணு மிங்ஙனம் கூறக்கேட்டிருப்பேனாயின், காலத்தைப் பரமெ னப் பிரதிவாதிப்ப னல்லன். ஆயினும், பிரமாமுதலிய மும்மூர்த்தி களுங் குணப்பிரிதிபலனை ரன்றே; பிரிதிபலித்த விறந்தகால மன் றே; அந்த விறந்தகாலம் காலத்துக்கப்பாற்பட்டதெனப் படுமோ; ஏனைய வுயிரும், அண்டாண்ட நிராகோடிகளுங் காலத்திற் கட்டுப் பட்டன வெனக் கூறவேண்டுமோ, இதுபற்றிச் சத்தெனப்படு மெ ன்றனன்.

நா-வினா—காலத்தைச் ச்சிதானந்தமென் றொருமை படக் கூறுதியாயின், யான் தடுப்பேவல்லன், எங்கெங்கே ஸ்மரணையுண் டோ அங்கங்கே காலமுதலியவைகளுண்டாயும், இன்றே வின்றாயு ம், எவ்வெவர்பாலு மனுபவ மிருத்தலின், சத்தெனற்கு மெங்ஙன மியையுமெனின்?

கா-விடை—ஸ்மரணை யுள்ளபோது மில்லாதபோதுங் கால மொருதன்மைத்தா யிருத்தலின், சத்தெனற் கையமென்னை.

நா-வினா—உனது ஸ்மரணையைத் தள்ளி; இப்போதேனுங்கா லத்தைக்காட்டில், சத்தென் மேற்பதற் கிடையூறின்று, நின்கருத்து யாது கூறுதியென?

கா-விடை—விடைகூறற் கிடமின்றிக்கற்றனை, இதுநிற்க; ஸ்ம ரணை கொண்டு, எனது கொள்கைதவிர்த்தனை, நன்றே. நினதுகொ

ள்கையாகிய ஸ்மரணையெனலும்; சச்சிதானந்த மாகவேண்டுமே, இதனை யாமேற்குமாறு சம்மதிவசனங் கூறவேண்டு மென்றனர்.

ஞா-வினா—ஸ்மரணையல்லாத சராசர வுயிர்களுந் திரிமூர்த்திகளும், உளவேல்; ஸ்மரணை சச்சிதானந்த மென்னப்படாது; சமஸ்தமும் ஸ்மரணையன்றி இல்லாமையால் சச்சிதானந்த மென்னப்படும். இதற்குத் தடையுளதேல் கூறுகவெனின்?

கா-விடை—ஐயா! தனித்தனி சொல்லி, ஏகமாகும் விதத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டு மென்றனர்.

ஞா-வினா—சமஸ்தத்துக்கு மேல்கீழொப்பின்றி யுபாதானமாநின்றலின் சத்தெனவும்; அங்ஙனஞ் சத்தாநின்றதானே யுணருந்தன்மைய தாதலின் சித்தெனவும்; தானே பிரியவடி வாதலின் ஆனந்தமெனவுங் கோடற் கிடையூறென்னை?

கா-விடை—எவ்வுயிர்களும், ஸ்மரணையென்றும், அந்த ஸ்மரணையே சத்தென்றுங் கூறின், எவ்வுயிர்களும் பிறந்திறக்க லாமா; பிறந்திறத்தலின், யாவர்தான் சத்தென்றேற்பார்.

ஞா-வினா—அவஸ்தைகள் மாறினும், ஸ்மரணை இருந்தவண்ண மிருக்குமாறுபோன்று, பிறவிகள் மாறினும், ஸ்மரணை மாறாததால் சத்தெனற் கையென்னை?

கா-விடை—காலமென லறிபடுபொருளன்றே; காலத்துக்கறிவு முதற்கருவியன்றே? அறிதற்கருவியாதலால் துணைக்கருவி யெனப்படும். இங்ஙனமிருக்க; காலத்துக்கறிவை முதற்கருவியாக்கல் வழி.

ஞா-வினா—ஆயின், காலத்துக்கு முதற்கருவியாதே?

கா - விடை—முற்று முணரக்கூடாமையேனும், காரிய வகையால் ஷெக்கன் - மினிட்-மணி-நாள்-வாரம்-மாதம்-வருஷம் - யுகம்-சதுர்யுகம் - மகாயுகம்-முதலியவாக மேல்மேலாகச்செல்பவையும்; காரணவகையால் யுகம்-மகாயுகம் - சதுர்யுகம்-இங்ஙனமாகப் பரமானுவுக்குக் கீழ்கீழாகச் செல்பவையும் விகாரமன்றே; இங்ஙனமாய விகாரத்தைபன்றிக் காலமென வின்றாமையின், அறிவு-முதற்கருவி யெனல் கூடாதென்க.

ஞா-வினா—விகாரரூபமாய்காலத்தைச் சுயம்பெனக்கொண்டு; "வைகலும்வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்" என்னுங் கவிப்படிப் பராக்கி வின்புறுவதுபோற் கெடுவது முறையே?

௩௨௬ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

கா-விடை—சுயம்புதேதி நாட்டத்துறின் விவகரிக்கக்கூடாமம் யால், அது பொருந்தாதென்க.

ஞா-வினா—ஆயின், விவகார சத்தெனப்படுமேயன்றி எதார்த்த சத்தெனப்படாதே, சத்து பேதந்தெரியாது கூறுவது முறையோ வென?

கா-விடை—சத்து பேதமாவ தியாதென்றனன்.

ஞா-வினா—பிராதிபாலிகசத்து-விவகாரிகசத்து-பாரமார்த்திக சத்து-எனச் சத்து மூன்றும். பிராதிபாலிகமாவது, பிரிதிபலிக்கும் தன்மை. விவகாரிகமாவது, விவகரிக்கும் தன்மை. பாரமார்த்திகமாவது, எதார்த்தத்தின் தன்மை; இவற்றையறிந்து கூறுதியென?

கா-விடை—இங்ஙனரோக்கில் யாதும்? எதார்த்தசத்தாகாதே, இது தக்க வினாவன்றெனக்கூறினன்.

ஞா-வினா—ஆயின், விகாரத்தைச்சுயம்பெனக்கூறுவதாவினா? ஒன்றன்கூட்டம், பலவினீட்டம், திரிபினுக்க மென்பவற்றை விகார மெனக் கேட்டறியாய் போலும். இவற்றுள்; காலமென லொன்றன் றோ, இதனை யுணர்ந்து காலத்தை எதார்த்த சத்தாக்கத் தக்க நெறியாதெனின்?

கா-விடை—எவ்விதத்து மெதார்த்தமெனக்கொள்ளாது முரணாகத் தக்க நெறிகண்டு கூறினே. காலமெனல்; இவ்விவகணத்தா லில்லாமற் போயிற்றோ, இஃதேற்றற்பால தன்றென்க.

ஞா-வினா—விசாரியாமுன்னர் காலமுளதாயும், பின்னரிலதாயும் நின்ற தியாது? காலமெனின், இன்மையா நின்றவிடத்தெங்கே, எத்திசையாக வேகியது, அதனைக்கண்டு சொல்லுதியென?

கா - விடை—இருக்கின்ற தெனின், காரண காரிய மற்றதாக இருக்கவேண்டிமென்பை. இன்றெனின், எங்கே யேகியதென்பை. இந்த வொழியா வழக்கிற்கு யாது கூறுவென்றனன்.

ஞா - வினா—மித்தையெனற் குடன்பாடாயின், ஞாயககூறுக. இன்றேல், ஒத்துக்கொள்ளுக வெனின்?

கா-விடை—எமதுகொள்கையைப் பூர்வபட்சப்படுத்தக் கூறிய துண்மைநிலையே, ஏனையவற்றையு மிங்ஙனமாக்கத்தகும். யானுலக சிந்தனையின்றி நிற்கற்கும்; நிற்கினுந் தடையின்றித் தோற்றுகிருத் தற்கும் இயைந்த நெறியாதென்றனன்.

ஞா - வினா—இந்தப் பிறவி, நீயன்றூதலானும், உனது சம்மதி இன்றிப் பிரார்த்துவ முடிவில் பலவத்காரமாக நீங்கலானும், மற்ற தற்கு யாது தடையென வினவ?

கா-விடை—பிரத்தியட்சமா யிருப்பதை யெவ்வளவு மறப்பது. மறப்பினும் தோற்றுவ தெவ்வளவு தடைபடும். தடை படாததால் யானிற்குமாறுதா நெவ்வளவுமென்றன.

ஞா-வினா—விசார முகத்தா விண்மையாக முடித்ததை நீமறக்கின் தோற்றும். இதனைக்கண்டு கூறுதியென?

கா - விடை—மறவாதிருக்கினும் தோற்றுகின்றதே என்செய்வேனென்றன.

ஞா - வினா—நீ மறவாதிருந்தா லுலக முனக்குக் காணப்படுவதற்கு நெறி யெவ்வளவு மில்லையே, நீ பிறழ்ந்து கூறுகின்றாயென வினவ?

கா - விடை—ஐயா! உற்றுக்காண்புழி சமஸ்தமும் நினைவாயிருக்கின்றதே - இதைன்ன வாச்சரியமென்று பணிந்துநின்று, இந் திலையைத் தெரியக்கூறவேண்டு மென்றன.

ஞா-வினா—யாவும் நினைவெனக்கண்டனை. மெய்யே; ஏதை நினைவென்றனை கண்டு கூறுதியென வினவ?

கா-விடை—அவன் நெடுநேரஞ்சலியாது நின்று, கண்டிகண்டு, பரமானுவினும் மிக துட்பமாய தெரிவெனத் தெளிந்து பணிந்து கூறினன்.

ஞா-வினா—அன்னபிரமாணமாக நின்றுணர்வ தெவ்வண்ணத் தகோ கண்டு கூறுதியென?

கா-விடை—அதனைச் சோதிக்க நெடுநேர நிழ்புழி, என்றுங் கண்டறியா வற்புதநிலைகாணப் பேரின்பமீக்குற்றுத் துக்கநிவிர்த்த புடையவனுய்ப் பலவாறாகத் துதித்து வணங்கிச் சொளுபமென்ற பாயினென்க.

அ - வது, காலவாதிமதம்

மு ற் றி ற் று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

சு - வ து,

இனி

சூனியவாதிமதம்.

ஞா-வினா—சூனியவாதியை நோக்கிப் பிறப்பதும்-இறப்பதும் இப்பிறப்பில்; ஏற்றுக் கொள்வதற்குத் தடையாதுளது, யாவருஞ் சாட்சி யாதலால், இங்ஙனம் வருவானேன்?

சூ-விடை—பிறந்ததேது-இறந்ததேது-பிறந்ததுபோலும் இறந்ததுபோலும் தோற்றன் மாத்திரமன்றி வேறில்லை. எங்ஙனமெனின்; பஞ்சபூதாமசையோகத்தையன்றித் தேசமெனலைக் காட்டிலேற்பம். இன்மையால், இம்மொழியை ஏற்படுத்தெங்ஙன மென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆயின்; உன் தாய்தந்தைக்கு இந்நிலையதான ஞானம் பிறந்திருக்குமாயின், நீபுத்திரனாகப் பிறத்தற்கு வழியேது? பிறந்தபின் தேகத்தை நானெனலும், அதனைப்பாதுகாத்தலும், அதற்குப் போகந் தேடலும், பசிகாம நோய்க்கட்கும், வறுமை சிறுமை கட்கும், தன்புறலும், செல்வம் வாய்த்தற்கு இன்புறலும், இறப்பிற்கு நடுக்குறலுமாகிய இவ்வனர்த்தங்கள் உன்னை விடாதிருக்க நீயிங்ஙனம் வாய்மொழியாற் பேசுவது நன்றாயிருக்கின்றது. இங்ஙனமாய புடைபெயர்ச்சிக ளானேத்தும், நீயாகிற வறிவுக்கு வந்திருக்கப் பிறப்பிறப்பு இல்லையென்பானேன்?

சூ-விடை—எனக்கவ் வறுபூதி வாய்க்காத தடையொன்றே யன்றிச் சமஸ்தமும் என்றுஞ் சூனியமெனற்கு ஞாயஞ்சோதனைபொருத்த முகத்தால் யாது முரண். இன்றாதலால், சூனியமே பிரமமென்றனன்.

ஞா-வினா—பஞ்சபூதத்தையன்றிப் பொளதிகஞ் சூனியமெனல் மெய்யே; பொளவுதிகஞ் சூனியமோ? அன்றே, இதற்கு யாதுகூறுதியெனின்?

சூ-விடை—நீயேலாதேனுஞ் சகலபண்டிதரும் முடிவிற சூனியமென்றேற்றம் கியைந்த ஆகாயமானது, ஏனையநான்கு பூதங்கட்

குஞ். சலட்சண விலட்சணமாய், இயையப் பெறுவானேன் பெறுவதால் சமஸ்தமுஞ் சூனியமே யென்றனன்.

ஞா-வினா—இவ்வேதுக்கவாற் பிரமமெனற்கு வடிவஞ் சூனியமென்றனே, இர்தச் சூனியம் தனக்குக் தானே மற்றென்றிற்கோகாணப் படுவது?

சூ-விடை—தனக்குக் தானெனின், சடமென்பை. அன்னியத்துக்கெனின், யாதுக்கென்பை. அறிவுக்கெனின், அதுயாது பொருளென்பை. இனையதெனின், குணங்குறியென்பை. அவற்றிற்குமுதலெனின், என்ன நிலையினதென்பை. அவாச்சியப் பொருளெனின், யாதருத்த மென்பை. சூனியமெனின், அதனைத் தடுப்பையே. கூடாததால், சூனியமே பிரமமென்றனன்.

ஞா-வினா—அறிபடு பொருளையும்-அறிவையுஞ் சூனியமாகியது, யாது. வேறு பொருளின்றெனின், ஆராய்ச்சி செய்து தீர்ப்புதந்தது யாது, இருப்பதாகக் காண்கின்றது. அஃதெட்டவில்லையெனின், அங்கனம் கூறுவது நீயியா வேறே? நானெனின், உன்னை நீயில்லை யென்னலாமா. கூடாதெனின், நானெனல் சூனியமாகுமா? ஆகாதெனின், நானெனலே பிரமமென்றாற் றேடமென்றே?

சூ-விடை—நானே பிரமமெனக்கூறிக் கெட்டனானெனக் கூறுமுலகவாக்கியத்திற்குப் பிரத்தியட்சமாக வுன்னைக் கண்டனன். நன்றுநன்று. இதுவே யுலகத்தாரீ கேட்கில், கொன்றெறிவர், பேசாமற் போமென்றனன்.

ஞா-வினா—நீரும் விசாரணை இல்லாமல், தலைவெட்டுபவர்போலும் நானென்னு மவசர பேதங்கள் எத்தனையுள், அவற்றைவிசாரித்துக் தெளிந்தீரா? தெளியாமற் போவென்னலாமா?

சூ-விடை—நானெனற்கு அவசரநிலைக் கண்டத முண்டென்றீரோ, அவற்றிற்கிலவற்றை-எடுத்துக்கூறுகவென்றனன்.

ஞா-வினா—“புத்தோக முத்தோகம் பூரண னந்தோகஞ், சத்தோகஞ் சித்தோகஞ் சாந்தோகஞ்-சுத்தோகம், ஆரணக்கேடரிய வற்புதோ கஞ்சகல, காரணமாஞ் சைதன்யோகம்” என்பதனுமும்; தேகோகமுதல் சிவோக மீறாக் கிடந்தவைகளுள், அனந்த ஆக பேதங்களிருப்பதனுமும்; யாதுகண்டிகழ்கின்றனே, கூறுகியென?

சூ-விடை—சூனிய மெனலைத் தோன்றா திருக்குமாறு மறக்க வைத்தனையே, உனதுவல்லபமே வல்லபம். எந்தநான்-இவ்வவசர நிலைகளா யனந்தநானாக நின்றதோ, அஃதினையதெனக் கூறவேண் டிமென்றனன்.

ஞா-வினா—எந்த வவசரநிலை நானெல்லாம், நானென்பதல்ல. நானென்ப தன்றியு மில்லை. இவ்வநுபவம்-நானென்னுதாரார். நான் மாத்திரமல்லவே, இங்ஙனமிருக்க; ஒவ்வொருவரும் - சிந்தித்துண ராமல், என்னைக் கேட்பது சொல்கற்றற்கோ?

சூ-விடை—இங்ஙன மெல்லாம் - அகமென்னும் பேதங்களைத் தெரிவித்தாற்போல இதனையுந் தெரிவிக்கில், அதனை யுணர்ந்தாற் போல இதனையு முணர்ந்து கொள்ளுதும், ஆதலிற் நெரிவிக்கவே ண்டிமென்றனன்.

ஞா-வினா—நானெனலை யன்றி உலகம் யாதுக்குக் தோற்றும், ஒன்றுக்கு மன்றாதலால், உலகத்தை யறியுமுன்னேப் பிறழாதற்று ணர்ந்து சொல்லுதி யென?

சூ-விடை—யாதொன்றுந் தோன்றவில்லை யென்றனன்.

ஞா-வினா—அங்ஙனந் தோன்றமை யாதுக்கெனவினவ?

சூ-விடை—இருந்தா லன்றோ காணப்படும், இல்லையாதலால் யாதுக்கென்பன், இங்ஙன மெல்லா முற்றுநின்று வுமதுவசனப்படி பார்க்கு மிடத்தில் எல்லாஞ்சூனியமா முடிதலின், எனது கட்சிக்கு மாறாய தொன்றுந் கண்டிலனே அகம்பிரமமென்பதி லென்கிறப்பு, விவர்த்தம் விவர்த்தமென்றிகழ்ந்தனன்.

ஞா-வினா—விவர்த்தமெனப் பூர்வபட்சப் படுத்தியது ஒன்றி ருந்து தானே; இன்றேல் பூர்வபட்சம் சித்தாந்த மென்பத்யாது இன்றாய் முடியுமாதலா, லுற்றுநின்று யோசியாத குற்ற முன்னிட த்தில் வைத்துக்கொண்டு சூனியத்தை நாட்டலாமா? சூனியந் தன் னையேனு மன்னியத்தையேனு மறிதற் பாலதா? இதையெல்லாம் யோசியாது கூறுவது நியாயமா கண்டி கூறுகியெனின்?

சூ-விடை—ஒன்றிருந் துணர்வது ஞாயமே; எனக்குக்காணு ததென்னை யென்றனன்.

ஞா-வினா—உனக்குக் காணாததா ல்லையென்னலாமா? விவே கிகள் கூறும் வசனமா? தெரியாதகுற்றம் கன்பாலிருக்கக் கண்டு விசன முறாதென்னை?

சூ-விடை—விசனமுறி னிழிவுக் கிடமன்றோ ; இதனைக் குறிப்பாற்றெரிந்து கொள்ளாத தென்னையென்றனர்.

சூ-வினா—நீ விசனமுறுதற் கடையாள மொன்றுக் கண்டிலனே ; சொல்லா லளக்கவல்லையோ என வினவ ?

சூ-விடை—இதனை எங்ஙனமேனும் விளக்கிவிப்ப துன்கடமை யெனச் சொல்லி வணங்கினன்.

சூ-வினா—யாதோர் நினைவுமற்றுச் சும்மாவிருக்குதி. இருக்குங்கால் யாதுகாணப் படுகின்றதோ வதனைத் தெரிவி யெனவினவ ?

சூ-விடை—முன்னர் பாழ் காணப்பட்டுச் சிறிதுசிறிதாவகன்று மின்மினிபோற் காணப்படு கின்றதென்றனர்.

சூ-வினா—அதை விடாது பற்றிநிற்கில் யாதாகின்றதோ வதனைக்கண்டு தெரிவியென வினவ ?

சூ-விடை—அங்ஙன நிற்கநிற்கக் கடல்கவிழ்ந்தாற்போலப் பேரின்பம்பொங்கிப் பரவசநாட்டனாய் வணங்கி நிருவிகற்ப சமூகியெய்தினனென்க.

சூ - வது, சூனியவாதிமதம்

முற்றிற்று.

உ

கிருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

டி - வ து,

மூ ட வ ா தி ம த ம்.

ஞா-வினா—ஞாயவாதி மூடவாதி யைநோக்கி விதிநிடேதத்தின் நெறிநில்லாது கடைபடி சஞ்சரிப்ப தென்கண்டோ வென வினவ?

மூ-விடை—விதி நிடேதந் தழுவி நடப்பதால் யாது பயனெ ன்றனன்.

ஞா - வினா—நின்போலும் விவேகிகள் பயனில்லாமை பற்றி யா தழுவிநடந்தனர். இதுபற்றி விசாரியாததென்னை? தழுவி நடப் பதா விதனினு மிக்க சம்பத்தடையலா மெனவும், வழுவநடப்ப தாற் சிறுமையனுபவிக்கலாமெனவும், எல்லாமத்தார் வேதங்களும் முறையிடுவதை யறிந்திலையோவென வினவ?

மூ-விடை—அப்பய னனைத்தையு மனுபவிப்ப தெப்பொழு தோ; இப்பொழுதெனின், மிக்கசம்பத்தினர் தாங்க ளஞ்சாதுசெய்யுந் திவினைக ளனந்தமுள. அவற்றின்பயனை யிப்போ தனுபவிக்கக் கண்டிலமே; மிக்கவறுமையுளோர் தாங்கள் பயபத்தியோடு கடவு ளுக்குத் தொண்டிபுரிந்து செய்யுஞ் சற்கிருத்தியங்க ளனந்தமுள. அவற்றின்பலனை யிப்போ தனுபவிக்கக்கண்டிலமே, தழுவிநடப்ப தால் யாது பயனென்றனன்.

ஞா-வினா—வறியனிடத்துஞ், செல்வ மிக்கோனிடத்தும் ஏக காலத்திலுதித்த சிசுக்களுக்கு இடம்பொருளேவலின்மையும், உண் மையும் வருதற்கேதென்னை கொலோ? படைப்பெனின், பகஷ்பா தத்திற் கிடமன்றோ? இயற்கையெனின், ஒருபடித்தாக வாய்க்காத தற் கேதென்னையோ; வினையெனின், எப்போதியற்றியதோ, முன் னெனின், பின்னெனவரற் கியையாதோ; இங்ஙனமிருக்க. முன்பின் செனனமில்லையென வெங்ஙனமேற்கப் படுமெனின்?

மூ.விடை—அப்பிரத்தியகூ மாதலா லேற்கப் படா தென் றனன்.

ஞா-வினா—ஒவ்வொருவரும் இம்மையில் தானே தினந்தோறும் கேவலத்தில் யாமிப்போ தின்னபிறப்பினொனத்தெரிபவருளரோ, அங்ஙனம் தெரிந்து கொள்ளாத, காசிப்பிறவியில்லாமற் போயிற்றே; அதுபோல இப்பிறவியில் முன்பின்சென்மக் காணப் படாத, காசில்லை யெனப்படுமோ; இவ்வயனைத்தும் விவர்த்த கேள்வியேயன்றி ஞாயத்துக் கியையுமா விதனை நன்குணராத தென்னை?

மூ-விடை—சாக்கிராவஸ்தையைச் சுழுத்தி யவஸ்தைக் குவமையிட்டது யாதுபற்றியோ, அதனை விளங்கக் கூறவேண்டுமென்றனன்.

ஞா-வினா—செனனாகாரம் நசித்தலொன்று. ஒடுங்கலொன்று. நசித்தல், மரணம். ஒடுங்கல், சுழுத்தி. முன்னர் நசித்த தேகாகாரமெங்ஙனங் காணப்படும். காணப்படுதற் கேதினமையி லிங்ஙனமாக வினாகலையொழிக. இன்றேல் குதர்க்க மெனப் படாதாவெனின்?

மூ-விடை—ஆகாரத்தையன்றித் தேகநானென்னன்றேல், முடிவுதானென்றே; இன்றெனின், விஸ்ராந்தி தானென்றே; இன்றெனின், விநிநிடேத மேற்பதால் யாது பயனென்றனன்.

ஞா-வினா—விநிநிடேதம் விடுவதால், யாது பயனெனக்கருதி மிருகங்களைப்போல உண்டல், உறங்கல், புணர்தல், செய்து, காமக்குரோதாதிகள் வயப்படும், அல்லல் மீக்குற் றலேவானேன்?

மூ-விடை—விதி தழுவி நடப்பதால் சுவர்க்காதி போகமும், தழுவாது நடப்பதால் ரவுரவாதி நரகமும் மறுமையி லெய்து மென்றனை; இவ்விருவகைப்பயனையும், ததுவெடுத் தனுபவிக்க வேண்டிமென்றால் எல்லையின்றி இவ்விருவினையும் மாறி மாறிச் செய்யவேண்டியுளும். வரின், ஓய்வுக் கிடமில்லாமற் போகும். இங்ஙனம் வராமைக் கேதுகூறுக வென்றனன்.

ஞா-வினா—என்று மோய்வுக் கிடமவாவில், இருவினைக்குடன் படா திருக்கவேண்டும். உடன்படா திருத்தற் கியைந்த புடைபெயர்ச்சி இனையதெனத் தெரியவேண்டும். தெரிந்தவிடத்து அவ்வாறு கட்டுண்டு நிற்கவேண்டும். இவ்வாறு வழுவின்றிப் பலகாலும் நிற்கில், இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமுந் தானேவந்தமையும். இவ்வாறமைதற் கியைந்த நெறியாதென விசாரிக்கத் தேடுகி யென வினவ?

நா.சு சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

மூ-விடை—எககனஞ் செய்யின் இருவினை யொப்பு வருமென்றனன்.

நா-வினா—தான்யாரொன விசாரிக்கும் விசாரணையாகிய கேட்டல்-சந்தித்தல் - தெளிதலில் வருமாதலால், அந்நெறிகண்டு நிற்றியெனக்கூற ?

மூ-விடை—தானென்பதை விசாரிப்பானேன் உடலையன்றிவேறுளதோ வென்றனன்.

நா-வினா—உடலையன்றி வேறின்மெனின், உடல்படுக்கையிலிருக்கப், பலவிடத்திற்சென்று, பலவிவகாரஞ்செய்து, இன்பதுன்பங்களி லொன்றையனுபவித்ததாகச் சொர்ப்பன மெய்தியதுயாது ? அதனைக்கண்டு கூறுதியென ?

மூ-விடை—அககனங் கூறியபோதே? நெடுநேரம்யோசித்து எனது வசனப்படி உடலையன்றி வேறுபுருஷனுளதாகச் சத்தியமாகக்காணப்படுகின்றனன். அவன் யாவனென உன்னுமிடத்துச் சேய்மையனாகவும், உன்னாதவிடத் தணிமையனாகவும், காணப்படுகின்றனனே இதற்குயாதுசெய்வென்றனன்.

நா-வினா—அவன் உன்னையன்றி வேறுபுருஷனே; அலனெனில், உன்னை நீ விசாரித்துக் காண்டற்குத் தடையாது ?

மூ-விடை—எனக்கு நானன்றியனாகில் விசாரணை வேண்டாம், அன்னியனல்லாததலின் விசாரணை யாதுக்கென்றனன்

நா-வினா— விசாரணை பண்ணாது நீயார் கண்டு சொல்லுதியென ?

மூ-விடை—காணப்புகின் பாழாகவும், புகாதவிடத்து நாமரூபமாகவும், காணப்படுகின்றனனே; உன்னுமிடத் திவை வேடமல்லாது அவனாகா. இவ்விருமையன்றி எங்குனர் தேடிப்பார்க்கினும் அவனைக் கண்டிலனென்றனன்.

நா-வினா—“அறியாப்பொருள் காரணமாயை குறித்தறியும் பொருள் காரியமுமலகிந், நிறியாற்றிகழ்நான்மறை யந்தமெலாநீயன்றென வோதுநிரந்தரமே.” என்னுமகவியி னனுபவமுனக்குவாய்க்கக்கண்டேன். இவ்வாறினி மேன்மேற் செல்லுவையாயின், உன்னை நீ காண்டற் கையமில்லை. இதற்குயாது கூறுதியெனவினவ ?

மூ-விடை—இதற்குமேற் செல்லுமாற்றிந்திலன். இனிநீயே தஞ்சமன்றி வேறறிகிலென்று அவனடியில் விழ்ந்தனென்க.

ஞா-வினா—இயமமுதலிய நெறித்தாகச் செலுத்திச், சமாதிரி பெறவைத் தவளை விளக்கி, நினதனுபவம் யாது கூறுகி யென வினவ ?

மூ-விடை—அவனைப் பலகால் வணங்கி, உனதனுக்கிரகத்தால் என்னையான் கண்டனன். கண்டதால் யான் பெற்றபயன் யாதெனின்; யானாகிய வறிவையன்றி அயலாக வென்றிருக்கக் கண்டிலன். செகமென்பதில்லாமற் போயிற்றே; உண்டெனின், தற்பிரத்தியட்சத்தி லெங்கே; இல்லையெனின், தானாகக்கொதலால் அன்னியமன்று. உன்னியமெனின், அவைதானாகா. எனவே; தன்னையன்றி யாதாயின்றெனவும், அவை தானன்றெனவும் கண்டேனென்று தனதனுபுதிநிலையனைத்தையுந் தான் கண்டவாறு சொல்லித் திருவடியில் விழ்ந்தனென்க.

ஞா - வினா—பந்தத்தில் உலகெனவும், விடுதியிற் பரமெனவும் கோடற்கியைந்த தொன்றே; பலவே; இதுனைக்கண்டு கூறுகியென?

மூ-விடை—யானே; மருளாயவழி யுலகாகவுந், தெருளாய வழி சிவமாகவும் நின்றதன்றி வேறுகண்டிலனென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆன்மா ஒன்றெனவும், பலவெனவும் கோடற்கியைந்தநெறி யாதோவெனவினவ ?

மூ-விடை—உபாதிசகித நாட்டத்தாற் பலவெனவும், உபாதிரகித நாட்டத்தால் ஒன்றெனவும் கோடற்கியைந்ததன்றி; ஆன்மா ஒன்றுமல்ல பலவுமல்ல வென்றனன்.

ஞா-வினா—ஒன்றேயனைத்தாயின், சீவன்-கூடஸ்தன்-ஈசன்-பிரமம்-எனப்பாகுபாடு வருவானேன் ?

மூ-விடை—சைதன்னியம் ஒன்றே; வியஷ்டியுடலைத் தானெனலால் சீவனெனவும், சமஷ்டியுடலைத் தானெனலால் ஈசனெனவும், வியஷ்டியளவாக அறிவைத் தானெனக் காண்டலாற் கூடஸ்தனெனவும், சமஷ்டியளவாக அறிவைத் தானெனக்காண்டலாற் பிரமமெனவும் வந்த பாகுபாடேயன்றி மற்றவற்றால் வந்த தன்றென்றனன்.

ஞா-வினா—அறிவுநாட்டத்தில் உபாதிபளவு பாகுபாடு வருவானேன் ?

மூ-விடை—வாசனையா லென்றனன்.

௩௩௬ சாவமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

ஞா-வினா—இப்பேதமு மெதுகாறு முண்டோவெனவினவ?

மூ-விடை—அறிவேதாகாக வாசுமளவுமென்றனன்.

ஞா-வினா—திருக்குதிரிசியபேதம் எதுகாறுமிருக்குமோ?

மூ-விடை—அறிவறியாமைபேத முள்ளளவுமென்றனன்.

ஞா-வினா—யானெனதென்னு மகம்பாவமெதுகாறுமோ?

மூ-விடை—பிராநிபாலிகசத்து வுள்ளளவுமென்றனன்.

ஞா-வினா—பிறப்பிறப்பென்னும் பேதமையெதுகாறு மிருக்குமோ எனவினவ?

மூ-விடை—தானேதானாகுமளவு மென்றனன்.

ஞா-வினா—செகத்தாகார மாகாததற்கு யாதுபாயமெனவினவ?

மூ-விடை—தற்பிரகாச வடிவமாகப் பழகுவதே யுபாயமென்றனன்.

ஞா-வினா—திரிபுடி நாசத்துக்கு நெறியாதெனவினவ?

மூ-விடை—நடுநின்ற ஞானத்தை விளக்கிக்கொண்டு விடாதென்குங் காவ்பதே திரிபுடி நாசமென்றனன்.

ஞா-வினா—செகங்காணப் படாமைக்கு நெறியாதோ வெனவினவ?

மூ-விடை—தனதறியாமையை யறிவாகவிளக்கிக் காணில் அககணமே இன்றாய் முடியுமென்க.

ஞா-வினா—உலகவாசனை சாஸ்திர வாசனைகட்கறுதி யென்றே வெனின்?

மூ-விடை—தனக் கயலின்மெனக் காணுமளவு மென்றனன்.

ஞா-வினா—விடயமாவ தென்னை?

மூ-விடை—அநிர்த சடதுக்கமயமென்றனன்.

ஞா-வினா—விடயமெனல் தனக்கெனச் சொரூப மொன்றின்றித் தேற்றன்மாத்திரமுஞ் சொன்மாத்திரமு மாயிருக்க; அநிர்தசடதுக்க விலக்கணத்தை யேற்றற் கியைந்த பொருளாகுமா?

மூ-விடை—அறியாமையையன்றி விடயமின்றாதலின், பொருளாகாதென்க.

ஞா-வினா—மண்முதலியவைகட்கு அறியாமை யெவ்வாறு முதற்கருவி யாகும், ஏற்குமாறு கூறுதியென?

மூ-விடை—சோதனையில் ; பூர்வபட்ச மாதம் கியைந்த வடிவு நிறம பல்வகையாயும், ஐவண்ணமாயும், முடிதலாலறியாமையே வடிவமென்றனன்.

ஞா-வினா—பரமாவ தென்னை ;

மூ-விடை—சச்சிதானந்தமய மெவறெனன்.

ஞா-வினா—பரமெனல் தனக்கெனச் சொரூப மொன்றின்றித் தோற்றன் மாத்திரமாயும், சொன்மாத்திரமாயு மிருக்கச் ; சச்சிதானந்த விலக்கவாதகையேற்றம் கியைந்த பொருளாகுமா ?

மூ-விடை—அறிவையன்றிப்பரமின்றாதலின்பொருளாகாதென்க

ஞா-வினா—அறிவே பரமென லெவ்வாறுமொ மெளளின் ?

மூ-விடை—நீணைபா லிடமாயும், அன்றாயு மெவ்வுயிரு மிருத்தலினனும் ; எவற்றையு முணர்த்தப்பாலவாதலானும் ; பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திக் கியைந்த வினை முதலாயும், சகல கற்பனைகளாயும், அன்றாயு மிருக்கற் பாலதாதலானும் அறிவே பரமெனப் படும்.

ஞா-வினா—நானீமுதல்யவை கற்பனை யெனக் கூறுவ தென்கருதியோ, அதனை விடங்கக் கூறுதி யென ?

மூ-விடை—அல்லவற்றை நானியவ எவ்வெவவும், அண்ணன் தம்பி-தாய் தந்தை-மாமன்-மருகெனனவும், சாத்தன்-கொற்றன்-தேவன்-பூதெனனவும், சத்துருமித்துருவெனவும், இன்னு மிவைபோன்ற வண்ணப் பெயர்தந்தினனினனெனவும் கூறுவதாகென்க.

ஞா-வினா—நடுநிலையாவ தென்னை ?

மூ-விடை—ஞானஞ்ஞான நிலைகண்டுகை நின்றல்.

ஞா-வினா—ஞானஞ் சிறந்த தன்றோ ?

மூ-விடை—சிறப்புற்றதேனுந் தானெனலையன்றி இவ்விருமையு மின்மையின், சிறப்பெனச் சாய்தல் கூடாதென்க.

ஞா-வினா—வஸ்துவை யுடனெனவும், இலதெனவுடன, அன்றெனவும், ஆமெனவுக் கூறற் கிடந்தருவ தெய்வனம் ?

மூ-விடை—அந்தர்முக நாட்டத்தால் வஸ்துளதெனவும் ; ஆமெனவும் ; பகர்முகநாட்டத்தா லிலதெனவும் ; அன்றெனவ மியையப்பெறுமென்க.

ஞா-வினா—அஞ்ஞானமுதல்ப புண்முகத்தையெனக் திருவடி தீட்சை தந்தாசிவதிககக் ; திருவடியில்வளங்கி நாளிகற்பசமாகியெய்க்கினென்க

ம - வது, மூடவாதிமதம்

முற்றி உறு.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

யுக - வது,

இனி

சாத்தேயமதம்.

ஞா-வினா—ஞாயவாதி சாத்தேயனை நோக்கி, ஐயா! சாத்தேய மாவது யாது?

சா-விடை—சத்தியைப் பூசிப்பது.

ஞா-வினா—சத்தியாவது யாது?

சா-விடை—பரத்தினதுவல்லபம்.

ஞா-வினா—ஆஃதினைய தெனத் தெரிவிக்க வேண்டு மென்றனன்?

சா-விடை—பரத்தின தனந்தகோடி சத்திகளை யென்க.

ஞா-வினா—அந்தச் சத்தி யொன்றோ, பலவோ?

சா-விடை—ஒன்றேபலவாக நிற்பதென வறிக.

ஞா-வினா—ஒன்றென்பதும், பலவென்பதும் யாது பெயரு டையது?

சா-விடை—ஒன்றென்பது, சிற்சத்தியெனவும்; பலவென்பது, மாயாசத்தியெனவும் பெயர் பெறும்.

ஞா-வினா—பரத்தினதுவல்லப மென்புழித்; தற்கிழமையாது, பிறிதின் கிழமை யாது?

சா-விடை—தற்கிழமை, சிற்சத்தி. பிறிதின்கிழமை, மாயாச த்தியென வுணர்க.

ஞா-வினா—இவ்விரண்டிற்கு முதாரணம யாதோ?

சா-விடை—கொற்றனது-கை-நிறம்-வேலை-இவைதற்கிழமை. ஆஸ்தி-வீடு-ஆயுள்-இவை-பிறிதின் கிழமையெனக் காண்க.

சாதீத்யமதம்:

ஞா-வினா—என்னையானறிவேனெனல், சிற்சத்தி; அறியேனென்
எனல், மாயாசத்தி யெனக்கோடல் போலுமோ வெனின் ?

சா-விடை—ஆமென்றனன்.

ஞா-வினா—எதனைச்சத்தியெனல் ?

சா-விடை—புடைபெயர்தலை.

ஞா-வினா—இது யாதுபோலு மெனின் ?

சா-விடை—பெயரும் எழுவாயும் போலு மென்க.

ஞா-வினா—அஃதெங்கனமெனின் ?

சா-விடை—புடைபெயர்த லேலாமை-பெயரொனவும், ஏற்றல்-
எழுவாயெனவுந கொள்ளுமாறு போன்று, வஸ்து சலனமின்றி நிற்
கின்-பிரமமெனவும்; சலன முறின் சிற்சத்தி யெனவும்; அந்தச்
சலனம் செகசீவபரமாகப் பரிணமிக்கின் மாயையெனவும் பெயர்
பெறும். தன்னிலைக்கண் தானிலையுறுவதும், சலனமுறுவதுமேய
ன்றி வேறிடமின்மையின் “நன்னிலைக்கட் டன்னை நிறுப்பானுந் தன்
னை, நிலைகலக்கிக் கீழிடுவானு - நிலையினு, மேன்மேலுயர்த்தி நிறுப்
பானுந் தன்னைத், தலையாகச் செய்வானுந் தான்.” என்றாறறிஞர்.

ஞா-வினா—இது-யாதுபோல்வது, உபமானபூர்வமாக வெளிப்
படுத்த வேண்டுமெனின் ?

சா-விடை—ஆகாயமும்-வாய்வும்போலு மெனவறிக.

ஞா-வினா—அஃதெங்கன மெனவினவ ?

சா-விடை—ஆகாயமானது - தன்னிடத்தில் தானே - சலிப்ப
தால் வாய்வெனவும், இவ்விரண்டின் ஸ்புரிப்பே அக்கினியெனவும்,
இம்மூன்றின் சையோக ஸ்புரிப்பே நீறெனவும், இந்நான்கின் சை
யோக ஸ்புரிப்பே பிரிதிவெனவும், இவ்வைந்கின் சையோக ஸ்புரிப்
பே யண்ட பிண்டங்கொனவும் பெயராய்த் தன்னிடத்திற் றானே
விகாரமுற் றமைதிபெறும். பெறினும், தனது பூரணத்துக்கு நட்ட
முறாது நிற்பதுபோலு மெனவறிக.

ஞா-வினா—அங்கனமாயின், பரிபூரண மான பரமென்னுஞ்
சத்தனைவிட்டுச் சத்தியை யேற்றல்; அஃதோர் பொருளான்தே, யித
ற்கு யாது கூறுகியெனின் ?

சா-விடை—பரமென்பது சத்தியா ஸ்யிங்கப் படுவதன்றித் தானே யியங்கா தெனச் “சிவமெனும் பொருளுமாத் சத்தியொடு சேரினெத் தொழிலும் வல்லவாம், இவ்வப்பிரிந்திடி வியங்குதற்கரி தரிதெனாமறையிராக்குமால்., இங்ஙனஞ் சான்றோர் வசன மிருப்பானே னிதனையோராதென்னை யென்றனன்.

ஞா-வினா—யாதோ வொன்று; அனைத்து முண்டாகுக வென் ச்சங்கப்பிக்க; அங்ஙனமே யனைத்து முண்டாயினவென் றருமறை களுங் கூறுவதால், என்னகருதி ஆனெனவும், பெண்ணெனவுங் கூறவந்தது. இவற்றுமொன்றாயின், ஆணல்லன் பெண்ணல்ல னல்லவலியு மல்லெனென் சான்றோர் கூறுவதென்சருதியோ?

சா-விடை—ஆண்பெண்ணென விரண்டுண்டா யிருப்பதென்னை; ஆணனைத்தும் பெண்வயப்பட்டுப் பிரியமோதப் பிரமோதமுற் றகமற்கிடமின்றிச் சலனமுற் றதில்தானே சுழன்முசுழன் றலேவானேன்? இதுபற்றிப் பரத்தை யானொவரும், வல்லபத்தைப் பெண்ணெனவுங் கூறியதென்க.

ஞா-வினா—கற்பனையாதனி னிவற்றிற் காண்பெண்ணலிமுதலிய வெண்ணிறந்த பேதங்கள் வரலாம். முடிவிடத்து வருதற்கிடம் பெறாதே; சொல்வார்க்கின்றேனுங் கேட்பார்க்குமதி யின்றோ?

சா-விடை—எண்ணிறந்தபேதங்கள் கற்பனைகட்கு வரலாமென்றார். கற்பனைகொன்ற திவ்வாறென விளக்கவேண்டு மென்றனன்.

ஞா-வினா—பஞ்சபூதங்களையன்றி யுடல்களும், உடல்களையன்றி யாண்பெண் ணலிகளு மெங்கே; இன்றாதலாற் கற்பனை யென்றும். இதில் யாதாவமு?

சா-விடை—காமம் - தவித்தல் - ஊடல்-கூடல் - கருக்கோடல்- பிரசவித்தல்-வளர்த்தல்-காத்தல்முதலிய விவகாரமெற்றிற்கு, உண்டாயிருப்பதாற் கற்பனையென் றெங்ஙனமேற்கப்படும.

ஞா-வினா—எனதுவாதம், பாரமார்த்திகசத்து. உனதுவாதம், விவகாரிகசத்து. என்ற லெங்ஙனமொருங்குறும், உறுததால் வாதிப்பதி லென்பயன்?

சா-விடை—இருவகைசத்தி னர்த்தமென்னை? தெரியாவிடத்துப் பயனின்றெனல் மெய்யே; அவற்றைக் கூறுகவென்றனன்.

ஞா-வினா—மண்ணுதாலும், பாரமார்த்திகம். கடமும்படமும், விவகாரிகம். இங்ஙனமாப வுண்மையர்த்தந் தெரியாது; சத்தன்-சத்தியென் றிரண்டாக்கின், வஸ்து விரண்டாம். இரண்டாயின், ஐயந்திரிபுக் கிடமாய் மனமொருங்குறாது. சத்தனையன்றிச் சத்தியில் லையெனின், வஸ்து வொன்றும். ஒன்றாயின், செகமும் பரமெனக் கோடல் வேண்டும். கொள்ளுது மெனின், வஸ்துவுக்குச் சத்தம்-நிர்விகாரம் பூரணமெனப் கிடமின்றும். இதற்கு யாதுகூறுதியெனின்?

சா-விடை—ஒன்றெனினும், பலவெனினும்விடாவழக்கா நிற்க வினிது நீங்குமா மெங்ஙனமென்றனன்.

ஞா-வினா—வழக்கிடிலோனை ஐயந்திரிபறக் கண்டவிடத் தக் கணமே நீங்கும். இன்றே னீங்காது. ஒருதலைத் தீர்ப்பா முடியும். முடிவதால், அல்லலும் பிறவியு மறாவாம். இதற்கு யாதுகூறுதியெனின்?

சா-விடை—வழக்கிடிலோன் தன்னை யுடலெனக் காண்பதிலு மையந்திரிபகறல் யாதுக்கென்றனன்.

ஞா-வினா—உடலென லன்னமயகோசம். இதுவே தானாயின் ஏனையகோச நான்கெற்றிற்கு?

சா-விடை—இவ்வைந்துகோசமு நானல்லனாயின், நானெனல் யாதோ, ஆஃதெத்தகையது, எவ்விடத்தது, எக்காலத்தது. இதனை நன்குணர்த்த வேண்டும். இன்றேல், முன்போல் நிலைமாறுவென்றனன்.

ஞா-வினா—சத்தியென்றனை; நினக்குக் காணப்படு நிலையைக் கூறுதியெனின்?

சா-விடை—பெண்வடிவாகக் காணப்படுகின்ற தென்றனன்.

ஞா-வினா—அகத்திலோ, புறத்திலோ?

சா-விடை—ஈரிடத்துமென்றனன்.

ஞா-வினா—புறத்திற்காணப்படுவது; மண்முதலியவற்றா லாயது. அகத்திற்காணப்படுவது யாதாலாயதோ; அதனைக்கண்டு கூறுதியென?

சா-விடை—முதற்கருவியினைய தென்றறிந்திலன். எனது கல்விஞான முற்று மொருங்குபடுத்தியுணரினு மிருப்பதாகக் தோற்று

ராசுட சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவீடை.

கின்றது, இனையதென்றறிந்திலன். இனி நீயே யுணர்த்தவேண்டுமென்றான்.

ஞா-வினா—அவ்வடிவுக்கு, எட்டுபுறதது நிற்பது யாது, அதனைக்கண் டிதனை யாதெனத் தெளிதியெனவினவ?

சா-விடை—அதனையுற்றுக்கண் டிதனைக்காண, இன்னதிசையென்றில்லாமற்போய், ஏகவியாபகமாய், சாட்சாத்காரமாய், ஆனந்தப்பிரவாகமானின்றதென் றதிசயித்து, அஞ்சலியோடு கீழ்ப்பணிந்து, ஐயனே! எல்லாவழக்கு மொருங்குதொலைய வுண்மையை விளக்குவித்தனையென்று பலகால் வழுத்திக் கேட்கவேண்டு மனைத்துங்கேட்டு நிர்விகற்ப சமாதியிலிருந்தான்.

டுக - வது, சாத்தேயமதம்

முற்றிற்று.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

மீ - வது,

இனி

பிரபலசுருதியற்பசுருயினிவலமை.

ஞா-வினா—மிகக்கற்றுணர்ந்தவந்தனைநோக்கி வேதமானது
பிரபலசுருதியெனவு மற்பசுருதியெனவுங் கூறுவதென்னை?

அ-விடை—இலக்கிய மிங்ஙனமிருத்தலி னென்க.

ஞா-வினா—அஃதெங்ஙனமென வினவ?

அ-விடை—அறிவுமயமொன்று; அறியாமை மயமொன்றென
நிற்றலினென்க.

ஞா-வினா—இவ்விரண்டையு மிலக்கியமாக்கற்கே தென்னை?

அ-விடை—சத்து-சித்து - ஆனந்தம்-முதலிய விலக்கணங்கட்
கமைந்து நிற்றலின் அறிவை இலக்கியமெனவும்; அநிர்த சட துக்க
முதலிய விலக்கணங்கட் கமைந்துநிற்றலின் அறியாமையை இலக்கி
யமெனவுங் கூறற் கியைந்ததென்க.

ஞா-வினா—இவ்விருசுருதியு முடையோரார்?

அ-விடை—ஞானியுங் கன்மியுமென வறிக.

ஞா-வினா—யானேற்றற்கியையத் தனித்தனி யினையொனக் கூ
றவேண்டுமென?

அ-விடை—ஞானி;பரஞானியெனவும்,அபரஞானியெனவும்,
கன்மி; பக்திகாண்டியெனவும், போககாண்டியெனவு மிருகூறநா
நிற்பர். இவற்றை வேதவிரியு ளாங்காங்கு காணலாமென்றான்.

ஞா-வினா—இவற்றைச் சற்றுவுகுத்துக் கூறவேண்டு மென
வினவ?

அ-விடை—அறிவேவடிவாய் விளங்கினோர் பரஞானிய றொன
வும், அன்றாய்த் தெளிந்தோர் அபரஞானியொனவுஞ், சமஸ்த்தத்
தையு மீஸ்வராற்பணஞ்செய்வோர் பக்திகாண்டியொனவுந், தம்பய
ணுக்காகச் செய்வோர் போககாண்டியொனவும் பெயர்பெறும்.

ஞா-வினா—இங்கே யிலக்கியமென்றது யாது?

அ-விடை—ஸட்சியர்த்தத்தை.

ஞா-வினா—இலக்கியார்த்தத்தில் ஞானமஞ்ஞானமெனக்காண்பதெங்கன மெனின்?

அ-விடை—அவ்வவற்றி னிலக்கணத்தாலென்க.

ஞா-வினா—அஃதெங்கனமெனின்?

அ-விடை—சமஸ்தமுஞ் சின்மாத்நிரமாகக் கரைதற்கியையினதனை ஞானவிலக்கியமெனவும், உபாதானவுபாதேயமினையவெனவுன்னவொட்டாது சத்தியம்போலச் சமஸ்தமுங் காரணப்படுதற்கியைவ தஞ்ஞான விலக்கியமெனவும் அறிஞர்கூறுப. பரஞானிக்கேயிவ்விருவகை இலக்கியமு மிலக்கணமு மன்றி ஏனையோர்க்குத்த மிலக்கியமு மிலக்கணமு முணரப்படாவென்க.

ஞா-வினா—இங்கனமிருக்கத்தத்தம்பாடையல்லாத வாத்தம விலக்கிய மினையதெனக்கல்லார் அதற்கியையக்கண் டிலக்கணம் படித்தலெங்கனம் வாய்க்கும்?

அ-விடை—ஒருபோதும் வாய்க்காதென்க.

ஞா-வினா—இவ்வுலகில் யாவர்பெரும்பாலொனவினவ?

அ-விடை—போலிஞானியரும், அடாஞானியருமென்க.

ஞா-வினா—இவ்விருதிறத்தினர் நிலைமையாது?

அ-விடை—ஏட்டுஞானியர், புகழுக்கும், குரு பீடத்துக்கும், அவாவலின்போலிஞானியொனவுந்; தற்போதை காணுது கஞ்சாவ பிணிமுதலிய போதைக்குந், தன்னைத்தான்சுகிக்கீவறியாது கைம்பெண்முதலியவைகளையணந்துசுகிக்கும்போகத்துக்கும், மிகக்கற்றோர், அடாஞானிய ளெனவுங் கூறுப.

ஞா-வினா—பெரும்பாலு மித்தகையினராயின் தத்துவ ஞானி இனையொனக்காண்ட லெங்கனமெனின்?

அ - விடை—யுத்திக்கு முரணுது சுருதியறுபவங் கூறுவ ளெனவறிக.

ஞா-வினா—இதனால் பரமஞானிய ரரியொனக் கண்டாம். இத்தகையினராகிய விருதிறத்தரு மிருத்தலின், வேதமாதா; பிரபல சுருதியெனவும், அற்பசுருதி யெனவுங் கூறிற்று, இஃதேற்றநால தே, பாவையிருத்தல்பற்றி, இலக்கியவிலக்கணம்விதித்தாற்போல,

இங்஑னமாய ஞானஞ்ஞான வதபூதியிருத்தலின் இவழ்நிற் கியைய விலக்கிய விலக்கணம் விதித்ததாகுமெனத் தோன்றுகின்றது. இஃ தேற்றநீபாற்றே வன்றே ?

அ-விடை—ஐயமின்றி யேற்கப்படும். நீர் சுவாதுபூதியின ரல் லரோல் வேதமாதாவின் உண்மை யெடுத்துநாயீர் நன்று நன்று. நின்றோலும் உலகெங்கணுந்தேடி யொருவரையுங் கண்டிலன். சர ணஞ்சரணமென்றஞ்சலிசெய்து, இங்஑னமாயமுடிபு சங்கராசாரிய ரது பீடத்தினர்க்கன்றி யேனையோர்க் கறிவரிதென்றனன்.

- ஞா-வினா—அனுபூதிமுன்னரோ, வேதமுன்னரோ ? வேதமெ னீன், எதையுணர்த்த வேதம் வந்ததோ ; அனுபூதியை. அன்றெ னில், விடயம்-சம்பந்தம்-பயன்-அதிகாரியென்னு னான்கையும், அனு பந்த சதுட்டயமென நூன்முகத்துக் கூறுவதென்னை ? கூறுவதால் அனுபூதியே முன்னயதெனக்கோடற்கு யாதொன்றானுமுரணில்லை. இதற்கு யாது கூறுதியெனின் ?

அ-விடை—இங்஑னமிருக்கச் ; சுருதியுத்தியனுபவமென மாறி வழங்குவதென்கொண்டோ ? இதுவுஞ்சான்றோ வழக்கென்றனன்.

ஞா - வினா—ஈஸ்வரவாக்கியம் வேதமாகியாதலால், அனுபூதி யை யுத்திக்கு முரணினி்றி விளக்கல் சத்தத்தாலேனும் ; அஃதருப மாதலின், அன்னியருக்கும், பின்வருபவர்க்குங் கூடாமையின் வரி வடிவாக்கியதாம். இங்஑னமிருக்கச் ; சுருதியுத்தியனுபவமென மாறி க்கூறுவதென்னை ?

அ-விடை—அநுபவமுன்னையதேனும், அது ; பலவாகச் சிதை ந்து நின்றலைக்காட்ட-யுத்தியும், அந்தயுத்தி ; தர்க்கம்-குதர்க்கமெனத் தெரியாது நின்றலைக்காட்ட வரிவடிவாகிய சுருதியும் வந்தமுறை நீர் கூறியதேயொக்கும். “பழையனகழிதலும் புதியனபுகுதலு”மென்ற விதியால் ; பின்னுள்ள நமக்குச் சுருதியன்றி யுத்தியும் யுத்தியன்றி யனுபூதியுற் சான்றோரனுபவித்த வண்ணம் யாமு நிலைப்பான் வே ண்டிச் சுருதியுத்தி யனுபவமென்றது வழுவன்றென வுணர்க.

ஞா-வினா—சுருதியையேனும் யுத்திக்கொத்துக்கூறத்தெரியா விட்டது வேதாந்த சாம்பிரதாயத்தாரொன்பதில் யாதுபயன் ?

அ - விடை—அவர்கள் கூறினும் யாமேற்றற்கு யாதுடன்பாடு ளது. இன்றாதலால், அவர்களைப் பரமாரிலுங் கீழாயவொனப்புறங் கணித்தல் பிறர்மயங்காமைக்கேதென்க.

ரீசுசு சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

ஞா - வினா—இங்ஙனஞ்செய்வதற்கும்; அவர்கள் நாணமுறாத தெள்ளை?

அ-விடை—அவர்போல்வார் புகழ்வதாலென்க.

ஞா-வினா—இவர்கட்குச் சுகந்தான் யாதோவெனின்?

அ-விடை—இம்மையிற் பாமரராற் புகழும், விடய நுகர்தலில் தளர்வுறாமையுமே யென்க.

ஞா-வினா—இவ்வாறாய் இழிவை யவர்கள் உணர்வுறாததற்கே தெள்ளை?

அ-விடை—அவர்கள் பரம்பபாயாயுள்ள மூடசாம்பிரதாயத்தால் லென்க.

ஞா-வினா—இவர்களுக்கிருப்பிட மெங்ஙனே?

அ-விடை—எங்கணுமென்றனள்.

யுக - வது,

பிரபலசுருதியற்பசுருதியினிலமை

முற்றிற்று.

—

உ

கிருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

இனி

அ த் து வி த ம்

ஞா-வினா—அத்துவிதமாவதென்னே ?

அ-விடை—இரண்டறநிற்றல்.

ஞா-வினா—இரண்டற நிற்றலென்பதென்னே ?

அ-விடை—தன்னையன்றிக் காரணகாரிய மிலலாமை

ஞா-வினா—அங்கனமு முளதோவெனில் ?

அ-விடை—கடபடமென்ற விடத்து மண்ணையன்றிக் கடமும், நூலையன்றிப்படமு மில்லையெனக் குறியாநிற்கும். நிற்கவே, கடபடத்தைப் பற்றி மண்ணும் நூலும் காரணமெனவும், இவைகாரணமாதல்பற்றிக் கடபடங் காரியமெனவும், வழங்குமன்றே. இங்கனம் வழங்குவதைக் காணுமிடத்து மண்ணுநூலுமே காரணமாகவுங்காரியமாகவு மன்றி வேறில்லையென்பது விளக்கநின்றதுபோல, ஞானமுந் தன்னையன்றித் திரிசியம் வேறில்லையென்பதனால் ஞானமே காரணகாரிய மென்பதாயிற்றென வறிக.

ஞா-வினா—இங்கனம் கூறுவது சுருதீசம்மதமோ வெனின் ?

அ-விடை—தத்துவமசியென்னும் வேதமுடிவாயுள்ள மகாவாக்கியங்காரணமாகவென்றன.

ஞா-வினா—எங்கனமெனின் ?

அ-விடை—தத்-துவம்-அசி-யென்புரித்து-தத்-அது, துவம்-நீ, அசி-ஆனாய் எனப் பொருள்கொண்டு, அதுவே-நீ. நீயே - அது. எனத்தொக்கு நின்ற ஏகாரத்தை விரித்துத் தேற்றப் பொருளாக்கற் கூடமானதாலென்க்காட்ட-அசி-ஆனாய்-என நின்ற தெனவறிக.

ஞா-வினா—துவிதம்-விசிட்டத்துவிதமென்னு மிரண்டுவிதக் கட்சியாக்கியதற்கு மாறாகத்தானே தத்வம்மசிவாக்கியத்தை யிவ்வாறு பிரித் துங்கனம் பொருள் கொண்டதெனின் ?

அ-விடை—அல்ல; இங்கனம் பொருள்கோடற்குக்கூடியபுவம் பூரணமாயிருத்தலினென்க.

௩௪௮ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

ஞா-வினா—யுத்தி; ஆன்மாக்கள தேக போக கன்ம அபிமானத் தாற் பற்பல கோடிபேதமாயிருக்க, ஏகமெனச்சாதித்தல் கூடாதே, பெங்கனஞ் சீவேஸ்வராளுக் கேகத்துவஞ் சாதிக்கக் கூடுமெனின்?

அ-விடை—உபாதித்திரிய மான்மாவல்லவே, யுபாதித் திரிய மாகக் கருதி லக்குவைக்கில், ஆன்மா பலவாகவும்; அங்கனங் கரு தாது ஆன்மலக்குவைக்கில் ஏகமாகவும் விளங்குமன்றோ? இதறி யாரொத்தனை சாதித்தாலும் யாதுபயனுளதாம். அதுபோல, ஆன்மா வும் ஞானமே. பரமும் ஞானமே. அன்றேல், சமஷ்டி வியஷ்டிகார ணகாரிய வுபாதித்திரியமாகவேண்டும். ஆகுமெனின், என்னுடல்-என்மனம்-என்னறியாமை யென்னாதிருக்கவேண்டும். இல்லையெனி ல், ஆன்மா இவையல்ல வாகவேண்டும். இவையல்லவாகவே ஆன் மாவும் பரமும் ஞானமாகவேண்டும். தம்மை யுணர்தற் பாலதன் றேயெனின், அஞ்ஞானமாகவேண்டும். ஞானத்துக்கு வேறெனின், அறிவையன்றி யறியாமைக்குச் சொரூபம் வேறிருக்க வேண்டும். இருக்கின்றதென்பமேயெனின், திரிகாலஞானமும்-கல்விஞானமும் தன்னையறிய முயலாது அன்னியத்தை யறிய முயலில் அஞ்ஞான மெனவும்; தன்னை யறிய முயலில் ஞானமெனவும் பெயர் பெறும். ஆதலின் ஞானமொன்றே யஞ்ஞானமெனப் படுமன்றி வேறாகாது. சிற்றறிவும் பேரறிவு மெனப்படுவது சமஷ்டி வியஷ்டி யுபாதித்திரி யத்தாலன்றி வேறெனற்கு யாதொரு காரணமேயில்லை. இதனால்பா சீவருக் கைக்கியஞ் சாதிக்கக்கூடுமென வறிக.

ஞா-வினா—பாசீவ ரேகமானற் சீவர்கள் பிறப்புப் பிணி மூப் புச் சாக்காடா யிருப்பானேன்?

அ-விடை—விசாரியாவிடத்தெனவறிக.

ஞா-வினா—விசாரியாவிடத்துள்ள விப்பேதங்கள், விசாரித்த விடத் தெவ்வா றெங்கன மகன்றனவோ வெனின்?

அ-விடை—பழுதையினிடத்துப்பாம்புங்கட்டையிற்கள்ளனும் விசாரித்தவிடத் தெங்கே. இதுனைச்சொல்லில் அதனைச் சொல்லுவ னென்றனன்.

ஞா-வினா—ஆனாஸிருப்பதுதான். யாதோவெனின்?

அ-விடை—பிரமமாத்திரமென்றனன்.

ஞா-வினா—எதனைப் பிரமமென்றதெனின்?

அ-விடை—சுத்த சைதன்யத்தை யென்றனன்

ஞா-வினா—எதனைச் சைதன்யமென்பதெனின் ?

அ-விடை—அறிவை யென்றனன்.

ஞா-வினா—எழுவகைத்தோற்றவயிரு முணர்வன்றே கிஞ்சித்
ஞமாதலின் பரவஸ்து வாகுமாவெனின் ?

அ-விடை—உபாதித்திரியத்தைத்தள்ளியுணர்வைமாத்நிரமெ
டுத்துத் தனியே சிந்திக்கிற் றிரிபுடியின்றித் தான்மாத்நிரம் விளங்
கும். இங்ஙனஞ் சிந்திப்பாரில்லாததால் வேறெனப்பட்டது. வேறெ
னினுஞ் சோதனை முடிவில் ஞானமாகவே முடியும். இதுபற்றி யன்
றே, சான்றோர் பலரும் சரியை-கிரியை-யோகமெனக் கூறியந்தத்
தில் ஞானமெனமுடித்தார். இதனால் ஞானத்தை யன்றிப் பரமென
லில்லையென்பதற் குதாரணம். வாசிட்டம். “தீவினை யெலாமகற்றி
மங்கலமெலாமுதவுந் தேவபூசை” என்பதனுமும்; “தேகமுதற்சிறி
யனவா” மென்பதினும்; இக்கருத்து ஞாயத்துக் கணுவேனு மா
றாயதன்மென்னும் யுத்தியானும்; இந்த யுத்தி, சைதன்ய விலக்கண
விலக்கிய பரிட்சைக் கியைந்ததென்னு மனுபவத்தானும்; உயிர் பர
மாகுமென வுணர்க.

ஞா-வினா—யுத்தியாவதியாதெனின் ?

அ-விடை—அத்தியாரோபமெனவும், அபவாதமெனவும் கூற
ப்படுவனவாகிய இவ்விரண்டுமே யுத்தியெனப்படும்.

ஞா-வினா—இவ்விரண்டிற்கு மருத்தமென்னை ?

அ-விடை—பந்தமெனவும்-வீடெனவுமாம்.

ஞா-வினா—அப்படியென்றால் கருத்தென்னை ?

அ - விடை—பொருளல்லாததைப் பொருளெனவும், பொரு
ளைப் பொருளெனவுங் கோடலென வறிக.

ஞா-வினா—இவ்விரண்டுகொள்கையில் வேதார்திக்கும், ஏனை
மதத்தருக்கும் யாது சம்மதமெனின் ?

அ-விடை—“திரிபைச்சுயம்பென்னுஞ் சிந்தைதிடத்தை, யொ
ருவுதல் வேதார்தத் துண்மை-யொருவாமை, யேனைமதத்துண்மை
யெதுகடியுமுக்குற்றம், சோனையோற் பேசினுமென் சொல்.” எ-து.
கல்திது-கஃமீது-முள்திது-முஃமது என்றற்போலத் திரியாத திரி
பதார்த்தங்க ளில்லை. இல்லாதனவாயிருக்க இவற்றைத் திரிபென்
றணுவேனுமுணராமல் சுயம்பெனக்கொண்ட சிந்தனையின்றிடத்தை

110 சர்வமத்சித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை

யையந்நிரிபற வகற்றல் வேதாந்தத்தி னுண்மை நிலையாம். அதனை யிறையளவு மகற்றாமை மற்றமதங்களி னுண்மை நிலையாம். இங்ஙனமிருக்க; முக்குற்றங்களுமாய்ந்ததருவ திவ்விரண்டில் யாது இதனையறியாது சோனாமாரிபோல் பயனின் மொழிகளை விடாது பேசினும் யாதுபயன் நீயே சொல்லுதி. எனவே, வேதாந்தம்போ லுண்மைநிலை யெம்மதத்து மில்லையெனக்குறிப்பித்ததென வறிக.

110 - வினா—ஏனையமதத்தர் மெய்ப்போற் காட்டும் பிரளியைத் தெரிந்தவளவு சொல்லவேண்டுமெனில் ?

அ-விடை—“சுயம்புலகாமென்பர் சுயம்பிதெனக்காட்டார், சுயம்புபரமென்பதெவன் சொல்லே - யியம்பறியார், வேதாந்தம்போலெதையும் மேலாங்குருவென்பர், நாதாந்தங்கண்டவர்போனன்கு” எனது. பெரும்பாலு மெக்கணும் பெரும்பிரளிசெய்யு மேனையமதங்களி னிலையை விரித்துச்சொல்லுதும். அதாவது; உலகமனாதி நித்தியமாதலிற் சுயம்பென்பர். சுயம்பெனலிஃதெனச்சுட்டிக்காட்டவறியார். இவர்கள் பரவஸ்து சுயம்பு பதார்த்தமெனக் கூறுவ தென்னமடமை. இங்ஙனங்கூறுவது வெறுஞ்சொல்லே, வேதாந்தம்போல் எப்பொருளினையும் ஐயந்திரிபற விளக்கத்தெரியார் - இவரோ தம்மைத்தாமே மேலானகுருபீடமென நன்குமதித்தகக்கரிப்பர். ஆராப்போலெனின், பிரிதிவு தத்துவமுதல் நாததத்துவ மீறாகச் சொல்லப்பட்ட தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களில் முடிபாயுள்ள நாதாந்தங்கண்டுள்ள மகான்களைப்போல. இதனால் யாதுபயனுமில்லையென வறிக.

110 - வினா—“திரிவிதவுலகத் தரிதொருளுனி” யென வருமையிற் கூறுவானேன் யாதுபற்றி யெனின் ?

அ-விடை—அறிவென்றும், அறிபடுபொருளென்றும் இரண்டாம். இவற்றுள்; ஞானேந்திரிய மைந்து - கர்மேந்திரிய மைந்து - கரணநான்கு-சிவன்-ஈஸ்வரன்-சாட்சி ஆகிய இவையனைத்திற்குமறிவென்றும்; பூதாதி பெளதிகங்களும் - பற்பல அண்டாண்டகோடிநிகைகளுமாகிய இவை யனைத்திற்கும் அறிபடு பொருளென்றும் அறிஞர் கூறுவர். சகசிவபரங்க ளொவ்வொன்று மளவிலலை. அவற்றையெல்லாஞ்சுருக்கிச்சகசிவபர மூன்றெனவும், அம்மூன்றையுஞ்சுருக்கி யறிவு அறிபடுபொருளெனவிரண்டெனவும், அறிபடுபொருளறியாமையன்றி யின்மையாதலின், அறிவு அறியாமையெனவுமாகி-அறிவன்றி யறியாமைக்கு வேறுபொருளின்மையின் அறிவொன்

றேயெனவும், அவ்வறிவுந்தன்னையன்றி யின்மையின்தானே தானெனவும், சுருதிருருசவானுபவத்தா லையந்திரிபறத்தெளிதல் அருமையாதலிற் திரிவிதவுலகத்தரிதொருஞானியெனவும், பொருளமையப்பெற்றும். ஞானமும் அஞ்ஞானமும் தன்னையன்றி யில்லையென்பது கருத்தெனவறிக.

ஞா-வினா—அறியாமையே யண்டாண்ட பிண்டங்களென்ற தெங்கன மேற்கப்படுமெனின்?

அ-விடை—அண்டாண்ட பிண்டங்க ளனைத்தும், அணுக்குழுசையோகவிகாரமெனத்தெளியாதுசயம்பெனக்கோடல் அறியாமையன்றே; அன்மெனின், எவ்வளவு துட்படும் எவ்வளவு மகத்தும் ஆராய்ச்சியில் தனக்கெனச்சொருபமின்றிப் போவானேன். போதலா ல்வவ் விகாரப்பொருள் சயம்புபோற் றேற்றினுந் தோற்றமென வறியாது மெய்ப்பொருளெனக் கருதி நானீ யவனவ ளதுவென்றும், தந்தை-தாய்-மகன்-மகள்-அண்ணன்-தம்பி-மாமன்-மீச்சான்-பேரன்-பாட்டன் - உறவு-அயலான் - இன்னவருணத்தான் - இன்ன ஆசிரமத்தான் - சத்தூரு - மித்துருவென்றும், மயங்குவது பிராந்தியன்றே; இத்தப்பிராந்தியறிவின் விகம்பமாதலா லறியாமையே திரிசியமெனப்பட்டதென வறிக.

ஞா-வினா—அறிவே யறியாமையென்ற தெங்கனமாமெனின்?

அ-விடை—அறிவானது அகம்புறத்தி னின்று தானே சின்னமாகவு மவிச்சின்னமாகவும்பரிணமித்தவற்றையன்னியமாகக்கருதியிச்சாஞானக்கிரியை புரிந் தவலமுறுவ தாதலா லந்த வவசரத்திற்றனக் கறியாமையெனவும்; இவையெல்லாந் தன்னைத் தவிர வில்லையென்றையந் திரிபறத் தெளிந்த வவசரத்தில் தனக்கறி வெனவும், அனுபவம் வரலால் அறிவே யறியாமையென்றதற்கையமில்லையென வறிக.

ஞா-வினா—தானெதுவாக விளங்குவது முடிபோ வெனில்?

அ-விடை—தானறிவாக விளங்குவதே தீர்த்திலையென்றனன்.

ஞா-வினா—தானென்பது யாதோவெனில்?

அ-விடை—தானென்ப தறிவறியாமையாகவும், அல்லாததாகவும் விளங்கித் தான்மாத் திரமாயிருப்பது.

ஞா-வினா—தானே தானாக வென்னது அறிவாக விளங்குவது முடியென்பானேன்?

ராஜே . சாவமதசுதநாநதவளககவனாவுடை .

அ-விடை—தானறிவாகவிளங்காவிடின தானேதானாதல் கூடா தென வறிக.

ஞா-வினா—தானறிவாக விளங்க முயலுவானேன் ?

அ - விடை—அறியாமையாக விளங்கி நின்றதைப்பற்றி யென வறிக.

ஞா-வினா—அறிவறியாமைக்குப் பேதமென்னை ? .

அ-விடை—அறிவாவது தன்னைபன்றிக் காரணகாரியமின்றாக வும், தானன்றாகவும் விளங்குவதென வறிக.

ஞா-வினா—அறியாமை யென்பதோ வெனில் ?

அ - விடை—அளவிறந்த சீவபேதங்க ளாகவும், அளவிறந்த அண்டாண்டகோடி பேதங்களாகவும், அனேகேஸ்வரபேதங்களாக வும், தூல-சூக்கும - காரண-மகாகாரணபேதங்களாகவும், ஏடுக்குந் துறையும் முடிக்குந்துறையும் ஒன்றுபடற் கிடமின்றாகவும், அனர்த் தத்திற்கும் மோகாதிவினாவுக்கும் வித்தாகவும் நிற்பதென வறிக.

ஞா-வினா—அறிவாகவும் அறியாமையாகவும் நிற்கு மவசரத்தி லொன்றி லொன்றில்லாமையாகிய அன்னியோன்னியா பாவத்தை யேலாதது யாதோவெனில் ?

அ-விடை—இவ்விசயங்குமும் விலட்சண சலட்சணமாயிருப் பதுதானென வறிக.

ஞா-வினா—தானேதானாகநிற்கு முடிவான வனுபவநிலை யின்ன தென விளங்கற் குபமானம் யாதோவெனில் ?

அ-விடை—களங்கமற்ற கண்ணாடிக்குமுன் களங்கமற்றகண்ணா டி காட்டினாற்போலுமெனவறிக.

ஞா-வினா—இங்ஙனநிற்கு; என்று மிருந்தபடியிருப்பதியல்பே யென ஞானநூல்கள் கூறுவானேன் ?

அ-விடை—விகற்பித்ததுபோலவும், நிர்விகற்பமானது போல வுந் தோற்றுவதே யன்றி எதார்த்தமா யின்றெனவறிக.

ஞா-வினா—கானல்நீரும் பழுதைபாம்பும் உண்டானதுமில்லை யழிந்தது மில்லை யென்னுந் திருட்டாந்தம் வஸ்துவினிருப்பைக் கா ட்டிதற்கென்பது மெய்யே; யிங்ஙனமாய பிராந்தி வருசழ்கே தென் னையோ வெனின் ?

அ-விடை—காணாமறதியினாலெனவறிக.

ஞா-வினா—மறதிவருவானேன் ?

அ - விடை—பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தியென்னு மிரண்டு சத்திகள் பிரமத்திற் கியல்பாதலின் வந்ததென வுணர்க.

ஞா-வினா—இயல்பாயினீக்குமாறுதா னெங்கனோவெனின் ?

அ-விடை—“வாயுஸ்தம்பனஞ் சலஸ்தம்பன மணிமந்திரமருந்தாலே, தேயுஸ்தம்பனஞ் செய்துடிஸ்திலதம் சிறந்த சத்திகளெங்கே, நீயச்சச்சிதானந்தமாய் வேறொன்று நினைந்திடா திருப்பாயேல், மாயைச் சத்திபோ மீதன்றி மந்திரமறைகளிற காணோமே” என்றவா றிருக்கிற் பிரவிர்த்திக் கிடமினறெனவறிக.

ஞா-வினா—மாயையென்பது தோற்றன் மாத்திரமோ எதார்த்தமோ ?

அ-விடை—தோற்றன் மாத்திரமெனவறிக

ஞா-வினா—யாதுபோலெனின் ?

அ-விடை—பளிககுக் கண்ணாடியிற் றோற்றும் பலவித நிறம் போலுமெனவறிக.

ஞா-வினா—இவ்வுபமானங் கூறவந்தது பிரமத்தில் யாது குறிபற்றியெனின் ?

அ - விடை—பிரமம், சச்சிதானந்த மாகையால் அச் சச்சிதானந்தமே யனிர்த சட துக்கமாகத் தோற்றுக்கின்றது. இத்தோற்றம் யாதெனில், சகசீவ பரமென வறிக.

ஞா-வினா—இந்தச் சகசீவபரம்-உண்மையா யனாதிநித்தியமாயிருக்க, அனிர்த சட துக்க மென்னலாமா வெனின் ?

அ - விடை—பதார்த்த சோதனையில் அல்லவல்லவெனப்போயிம்முன்று மறிவாய் முடிதலால் சொல்லலாமென வறிக.

ஞா-வினா—எங்கனமெனின் ?

அ - விடை—பிரிதிவாதி தத்துவங்களி லொரு மண்ணை விசாரிக்குமிடத்துக், காரியங்கனையெல்லாந் தத்தமக்குரிய காரணங்களி, லொடுக்கிக்கொண்டுபோக முடிவி லறிவாய் முடிதலில் சத்தேயசத்தெனப் படுமென வறிக.

ஞா-வினா—காரண காரிய வாதமுதலிய அபேதவாத மைந்தா னும் வருங்குப் பொருள் கொண்டு அத்துவிதஞ் சாதிப்பானேன் ? அத்து இருந்தபடி யிருக்கத் துவிதஞ் சாதிக்கலாகாதா ?

நாளுச சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

அ-விடை—சுயம்பானால் சாதிக்கலாம்.

நா-வினா—அதைக்குறித்து நீங்கள் என்ன ?

அ-விடை—விசாரமற்ற பாமரநிலையே சிறப்புற்றிருக்கவேண்டும். அங்ஙன மில்லையே யிதென்ன மதி யென்றனன்.

நா-வினா—திரிபதார்த்தவிசாரத்திலோ கல்விவிசாரத்திலோ திரிபதார்த்த விசாரத்தி லெனின், சற்குருவாகிய எதார்த்த ஞானி சன்னிதானத்தில் விசாரித்துத்தெளியவேண்டும். தெளியினும், அங்ஙனது பூரண கிருபை யின்றேல் ஞானோதயமின்றும். பூரணகிருபையுண்டாயினும் கதகர்ம புண்ணிய பரிபாக மின்றேல் அக்கினியில் வாழைக்கட்டைபோல் ஞானோதயமின்றும். காடாக்கினியில் வாழை முதலிய அபக்குவ விருட்சங்களும், பெருமபாறைமுதலிய மகாபர்வதங்களும், வெந்து நீராயுருகியோடும்; அதுபோல ஞானசான்பால் ஞானாக்கினி மேலிட்ட விடத்தில் அந்தச் சன்னிதியி லெதிரிட்ட அபக்குவவுயிருக்கும் ஞானோதயமாம். கல்விவிசாரத்திலோ பாஷையையந்திரிபற விளங்கும். திரிகால ஞானத்திலோ காணாத திசிரியங்கொல்லாம் விளங்கும். இங்ஙனமிருக்க, நீர் விசாரமென்றது எதனையோ வெனின் ?

அ-விடை—ஆகும் ஞான விசாரமென்றனன்.

நா-வினா—ஆகும் ஞானவிசாரம் யாதோவெனின் ?

அ-விடை—நானூர், என்போன்ற வுயிர்களார், எனக்கு வெதிருத்தமாயுள்ள சட்பேதம் யாது, என விசாரிப்பதென வறிக.

நா-வினா—இதலை யாது பயனெனின் ?

அ-விடை—எங்குந் தானே தானாக இருத்தலென்றனன்.

நா-வினா—இதனினும் வேறுபயனின்றோவெனின் ?

அ-விடை—உண்டாயிற் சொல்லுகவென்றனன்.

நா-வினா—மற்ற விசிட்டாத் துவிதிக்கும், துவிதிக்கு, பித்தையபேறு இல்லாததற் கேதென்னை யெனின் ?

அ-விடை—மூன்றிலக்கணவாக்கிய வனுசந்தான மில்லாதது லென்க.

நா-வினா—“எல்லாமா யல்லவுமா யிருந்ததனை யிருந்தபடி யிருந்துகாட்டி” யெனக் கூறுவானென் ?

அ-விடை—அவர்களையி னிற்காததாலென்க.

ஞா-வினா—அவர்க ளீணையாவ தென்ன?

அ-விடை—திரிபதார்த்தமு மென்று மனதிரித்தியமெனக்கோ

ஞா - வினா—சமுத்திரத்தை யெங்குஞ் சலமய மென்றும்போ சமஸ்தத்தையு மெங்குஞ் சிவமயமென்ற தென்னை யெனின் ?

அ-விடை—சிவத்தின் வியாபகத்திலன்றிச் சமஸ்தமு முற்பத் ஸ்திதி, லய, மாதற்கு வேறிடமின்மையின் அங்கனங்கூறப்பட்ட ன்க.

ஞா-வினா—சிவமாகுமா ?

அ-விடை—சிவத்தின் சங்கற்பத்தாலாய தாதலின், சிவமேயெ ட்க்கொள்க.

ஞா-வினா—சேணியனாலாய வஸ்திரங்களைச் சேணிய னென்ன னாயா ?

அ-விடை—அங்கனமன்றே ; சிவத்தை யன்றிப் படைப்புக்கு முன் துணைக்காரணமு முதற்காரணமு மின்றாதலால் சிவமே மூன் றகாரணமா மென்பது பெற்றும். பெறவே சிவத்தையன்றி யொன் றுமில்லையென்பதாயிற்று.

ஞா-வினா—இது அத்துவித மன்றே, திரிபதார்த்த மெங்கே யெனின்?

அ-விடை—இல்லையெனவறிக.

ஞா-வினா—முன்ன ருண்டாயிருந்த திரிபதார்த்தமு மிப்போ ற்தங்கேயெனின் ?

அ - விடை—முன்னருண்டாயிருந்தா லன்றே, பின்னரில்லா ருக்கலாம். பழுதையிற்பாம்புபோலும், கானலினீர்போலு, நான் காலத்திலு மில்லையென வறிக.

ஞா-வினா—நான்கு காலத்திலு மில்லாதிருந்தால் அத்தியாரோப யவாதம் யாதுக்காகவெனின் ?

அ-விடை—உள்ளதுபோற் றேற்றலினு லென்க.

ஞா-வினா—உள்ளதன்றையின் கர்மமும்-பத்தியுமெனக்காண்ட ரண்டாக்குவானேன் ?

அ-விடை—பொரு ளல்லவற்றைப் பொருளென் றுணர்பவர்க் கென்க,

‘ஞா-வினா—ஆயின் பொருளாவ தியாதெனின் ?

அ-விடை—தானே சகல காரண காரியங்களா நின்று மல்லாதி ருப்பதென் வுணர்க.

ஞா-வினா—தனக்குக்காரணமொன்று மின்றாய்த் தான் காரியப் படாதிருப்பதொன்றுமின்றே, யிங்நனம்பார்க்கின் அனுவத்தாதோட மாமுடியுமே, யிதற்கு யாது கூறுதி யெனின் ?

அ-விடை—சொல்லடுக்காலே, வஸ்துசோதனையாலே? சொல்லடுக்காலெனின், பயனின்றி முடியும். சோதனையாலெனின், ஐயந்திரிபின்றி முடியும். எங்நன மெனின், (சொல்லடுக்காவது;) அண்டபிண்டங்கள்; சுயம்போ-விகாரமோ? சுயம்பெனின், அனுக்குமு சையோகமின்றி யிருக்கவேண்டும். விகாரமெனின், படைப்பென்னு திருக்கவேண்டும். விகாரமெனக் கொள்வதே துணிபெனின், காரண காரியமேற்க வமையும். காரணமோ, ஐம் பூதமென வரும். வரின், அண்டபிண்டங்கள் காரியமெனச் சொல்லாதமையும் பூதமிருவகை ப்படும். அது; ஸ்தூலம்-சூக்குமம் என்பன. சூக்குமத்தை யன்றித் தூலபூதமிருக்கவேண்டும். இல்லாமையால், தூலபூதம் காரியமென வும், சூக்கும பூதம் காரண மெனவுமாம். சூக்கும பூதத்திற்குக் காரணம் அவித்தை. அவித்தைக்குக் காரணம்-மாயை. மாயைக்குக் காரணம் அறியாமை, அறியாமைக்குக் காரணம் அறிவு. அறிவுக்குக் காரணம்-பேரறிவு. பேரறிவுக்குக் காரணம் இல்லையெனின், நமக்குத்தோன்றாமையாலில்லையென்னலாமா? இருக்கின்றதெனின், இப்படியே போகில் எல்லையின்றிக் குறிபாவங்களுக்கிடமின்றி விவர்த்தமா முடியும். (வஸ்து சோதனையாவது;) பிண்டமாவது, தேகமென்பது யாது? யானெனப்படுவதெனின், என்னு லறியப்படாதிருக்கவேண்டும். இதையன்றி யானெனற்குப்பொருளாயுள்ள கர்த்தத்துவ மெவ் வயிர்க்கு மில்லையே யெனின், மலவுடலாதலால் மலம் நானெனப்படுமா; படாதெனின், அதற்குப்பாத்திரமாயுள்ள வுடலும் நானென்னக்கூடுமா; கூடாதெனின், தேகவளவு நானென்னும் பாவம் வரவேண்டிவதென்றே; வந்திருக்கின்றதேயெனின், அதுதேக்கத்தின்தர்மமா; தேகம்பாவிக்காது செடமெனின், அறிவினதாகவேண்டும். அறிவுமூன்றவத்தை யினும் விஸ்வன்-தைசதன்-பிராக்ருன்-என்னும் அபிமானிநாமத்தையேற்று அந்தந்த அவஸ்தைக்குத் தக்கவாறிருந்து விவகரிக்கும். இங்நனமிருக்கினும், அறிவினஸ்புரிப்பாகிய ஸ்மரணையுண்டாயி னதனது பரிஸுமப்பினவசரநிலையே தூல-சூக்கும - கார

ணவடிவாகத்தோற்றலேயன்றி வேறின்றெனத்தெளிதல். இவ்விரண்டில், நிரதீசயானந்தத்தைத்தரத்தக்கது வஸ்துசோதனையெனவறிக.

ஞா-வினா—காரணகாரியமாயும், அல்லாததாயு யிருப்ப தெதுவோ, அதுவெனக் கூறில் குருடர் குறியொக்கும். இதுவெனக் கூறில் வஸ்துவி னிலக்கணங்களை யொத்துப் பார்க்க வியையில் இதுதான் பரவஸ்து வெனப்படுவதென்றும், இலக்கணங்கட்கு முரணில் அல்லவெனப்படுவதென்றும், கொள்ளவுந் தள்ளவுந்கூடும். ஆதவினிதுவெனக் கூறவேண்டிமெனின் ?

அ-விடை—மெய்ஞ்ஞானமென்றனள்.

ஞா-வினா—பொய்யுணர் வுண்டோ வெனின் ?

அ-விடை—உண்டு.

ஞா-வினா—அஃதியாது ?

அ-விடை—விகாரத்தைச்சயம்பென வுணர்தல்.

ஞா-வினா—இவ்விருவகையுணர்வையும் விளங்கச்சொல்லவேண்டி மெனின் ?

அ - விடை—தன்னைத்தானறிவது மெய்யுணர்வென்றும், தன்னில் வேறாயறிவது பொய்யுணர்வென்றுஞ் சொல்வதெனவறிக.

ஞா-வினா—உணர்வு இரண்டெனப்படுமே யெனின் ?

அ-விடை—சூரியனொன்றே, சலத்தில் பிரதிபலித்திரண்டாகக் காண்டலே யன்றி வேறின்றாதல்போல மெய்யுணர்வே, புத்தி விகற்பத்தா லயலுணர்வாகக் காண்டலே யன்றி வேறின்றென வுணர்க.

ஞா-வினா—இங்ஙனமெல்லாங்கூறவேண்டியதிராதுக்கெனின் ?

அ - விடை—ஐயந்திரிபின்றி யேக சைதன்யமாக விளங்கற்கு என்க.

ஞா-வினா—எழுவகைத்தோற்றமாயுள்ள சித்து பேதங்களனைத்துஞ் சைதன்யப்பிரதிபலனமென்பதுத்திக்குமுரணுநிறிற்றலின், ஏகசைதன்யமாவிளங்குமென்பதைக் கிஞ்சித்துந் தடுப்போமல்லம். பூதபௌதிகங்களும்-அண்டாண்ட பிண்டங்களும்-சடமன்றே, சித்துக்குவிசாகமன்றே? இவைகொங்ஙன மேகசைதன்யமாகவிளங்கும். இவ்வையந் தவிர்க்க வேண்டி மெனின் ?

அ-விடை—அரசன் கொலுமண்டபத்துச் சென்று நென்புழி, யாடையாபரண் விருதுகளோ டெனச் சொல்லவேண்டிமோ; அது

100 அ சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

பேராலச் சகல கற்பனைகளின் வயத்ததாகாது தன்வயத்ததாகித்தனித்ததெனச் சொல்லவேண்டுமோ வேண்டிவ தின்றென வறிக.

ஞா-வினா—அகம்புறத்திற்றேற்றுகின்ற தேகாதி சட்பேதங்களை யெங்ஙனஞ்சின்மாத்ஜிரமாக்குவதோ வெனின் ?

அ-விடை—சைதன்யத்தையன்றி யொன்று மில்லையெனக் கற்றுக் கேட்டவாறு சாட்சாத்காரமாக்கியக்கண் ணந்நாட்டத்தினின்று கணமு மகலாது நின்று எதிர்த்த விடயங்களைத் தையு மதுவாகத் தரிசிக்கிலக்கணமேபிறிதாகாது சின்மாத்ஜிரமாக அப்பிலுப்புபோற்காரந் திரண்டுபடாது விளங்குமென வறிக.

ஞா - வினா—சைதன்யம் விகாரிப்பதுந் தவிர்வது மதந் கியல் போவெனின் ?

அ - விடை—வேறிட மில்லாமையா லிவ்விரண்டு மத்தியாசமென வறிக.

ஞா-வினா—எங்ஙனந் தானறிந்து நிற்பதோ வெனின் ?

அ-விடை—அதுவாகி லதுவே சொல்லுமென வறிக.

யெ-வது,

அ த் து வி த ம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

யௌ-வது,

இம் மூன்றின்

அவசரநிவஸ.

ஞா-வினா—மூன்றாவதுயாது?

அ-விடை—துவிதம்-விசிட்டாத்துவிதம்-அத்துவிதமென்பன.

ஞா-வினா—இம்மூன்று மவசரநிலையென லெங்கனமாமெனில்?

அ-விடை—தேகபோகத்தில் யாதோ தோதுவாலன்றி யுண்மையாகவே சலிப்பு நேரிட்டவிடத்துப் பகவத்தியான முண்டாய்ச்சரியை கிரியை செய்வானொருவன் பதிபசுபாசமுண்டெனவும், அவை மூன்றெனவும், வெவ்வேறிடத்தெனவும் பெயர் உபாதி உடல் உணர்வு என்பவற்றால் மேல் கீழ்தெனவும் கொண்டு ஆண்டானடிமைத்திறம் பூண்டொழுகல் துவிதமாதலா லீந்தவவசர நிலையைத் துவிதமென்பார். மற்றோரன்பன் பதியைப்பரமாத்மாவெனக்கொண்டு அந்தப் பரமாத்ம வியாபகத்திற் பசுவும் பாசமும் வியாப்பியமெனவுந்தனித்தனி யிலக்கண மூன்றிற்கும் வெவ்வேறெனவும் பின்னொப்பின மெனவும், இங்கனநிற்ற லனாதியெனவும், எங்கேபூசிக்கினு மன்றேனுக்கே யெனவும் திடமுற்றண்டா னடிமை பூண்டொழுகு மவசரத்தை விசிட்டாத்துவிதமென்பார். இவ்விரண்டவசர நிலையுங் கடந்த ரிட்காமியொருவன் தன்மை முன்னிலை படர்க்கையெனல்; மூன்றோவொன்றோ? மூன்றெனில் உபாதிசூண்கொழில் முதலன்றாமையாலும்; முதலாயின் பூர்வபட்சப்பாதிருக்க வேண்டு மாதலானும்; மூன்றன்று. ஒன்றெனில் மூன்றெனக் கொள்ளு மபக்கம் வராதிருக்கவேண்டும். வருவதால் ஒன்றன்று. எனச்சுருதி யுத்தி யனுபவத்துக்கொத்து விசாரித்துத் தெளிதலென்னு மவசரத்தை யத்துவிதமென்பார். இம்மூன் றவசரநிலையு மொன்றி லொன்று மிசிரிம்பிக்கிற் பயன்படாதெனவறிக.

ஞா - வினா—விடயப் பிரியமோதப் பிரமோதனுக்கு மேலாயதைப்போதிக்கினும் தன்னடையேமேற்கோடல் போன்று இம்மூன் றவசர நிலையினரு நிற்பரோ? நிற்பொனின், சிலர் மேலான தாயின் சிரவணமனனாதிகள் செய்தும் பயன்பட்டிலர். சிலர் தத்த நிலைக்கு

ஈசாய் - சர்வமதசீத்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

மேலான தெனக் கண்டு கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலால் அஞ்ஞானஞ் சந்தேகம் விபரீதங்களைக் களைந்து துக்க நிவிர்த்தி தடையற்ற வானந்தமுற்றனர். இங்ஙனமிருக்க; மிசிரிம்பிக்கிற் பயன்படாதென்பதென்ன?

அ - விடை—உத்தமருக்கே யன்றி யேனையோருக் கன்றெனவுணர்க.

ஞா-வினா—இம்முன்றவசரநிலையினுள் யாது சிமந்ததெனின்?

அ-விடை—அத்துவிதமே சிமந்ததென்க.

ஞா-வினா—எங்ஙனமெனின்?

அ-விடை—உபக்கிரம வுபசங்காரத்தினாலென்க.

ஞா-வினா—கடபடாதிசு ஞற்பத்திக்குமுன் மண் ணூலாதிசுகளா நின்றவாறு போன்று, சகசீவபரமக ஞற்பத்திக்கு முன் சத்தாமாதிரமா நின்ற தென்பதையும், அங்ஙன நின்ற சத்து சகாதிசு விசாதிசு சுகதபேத மற்ற தென்பதையு முணர்த்துவது உபக்கிரம மெனவும்; இச்சத்தே கூடஸ்த பிரம மன்றி யுபயமின்றெனக் களைந்தேகமாக விளங்குதலை யுபசங்காரமெனவு முன்னமே யுணர்த்தினீர் இதனால் யாமுணரற்பாலதிராபதெனின்?

அ-விடை—சத்தா சாமானியமான ஞானத்தையன்றி அன்னிய மில்லை யென்பதும், அன்னிய முண்டாகக் தோற்றின் சோதனையிற் சின்மாதிரி மாகாதிருக்கவேண்டும். சின்மாதிரிமாதலின், இந்தச் சத்தைப்போல வேறின்றென்பதும் யாமுணரக்கிடந்த தென வறிக.

ஞா-வினா—இதனை யாதினாலறியலாமெனின்?

அ - விடை—எங்கெங்கே ஸ்மரணை யுண்டோ அங்கங்கே சக முளதாயும், எங்கெங்கே ஸ்மரணை யில்லையோ அங்கங்கே யிலதாயுமிருப்பதியாவர்க்கு மனுபவமன்றோ? இதுவே தக்க பிரமாணமெனவறிக.

ஞா-வினா—ஆயின் ஸ்மரணை ரூபமோ செகத்தெனின்?

அ-விடை—ஆம்.

ஞா-வினா—எங்ஙனமெனின்?

அ - விடை—சோதனையி லனைத்தும் ஸ்மரணையாக முடிதலினென்க.

ஞா-வினா—இங்ஙன முணர்த்தலினாய பயனெமக்கியாதெனின்?

அ - விடை—கிருதகிர்த்தியம் துக்காபாவும் சர்வகாமாப்திகம் பிராப்தி பிராப்திய முழுவதே பயனென வுணர்க.

நா-வினா—இப்பயன் ஏனையதுவிதம் விசிட்டாத்துவிதம் உறுததற்கேதென்னே?

அ-விடை—உபாதிரகிதக் கருத்தும் அஃதுறுத்தம் கிபைந்த சாதனமு மில்லாமையா லென்க.

நா-வினா—ஆனால் சகசீவபரமாகத்தோற்றுவுநருந்தல்லவோ வெனின்?

அ-விடை—இருந்ததாயிராய்ச்சியிற் சிற்பிரகாசமாக முடியுமா? முடிதலிற் சிற்பிரகாசமே யிங்கனமாகத்தோற்றுதலென வறிக.

நா-வினா—இதற்குச் சருதிப் பிரமாணமுண்டோ வெனின்?

அ-விடை—வாசிட்டத்தில் “தானாகுமிகநொய்தாமாகாயத்திற் சகத்திரளாஞ் சித்திரத்தைத் தானே கோட்டும், ஆனாதவுலகமெல்லரந் தனதுசோதியாதலினும் மனக்குவே மயலொன்றில்லை.” யென்பதினாலறிக

நா - வினா—இங்கனமாகத்தீர்ந்த நிலை யினையும் அவசர நிலை யென்பதென்னே?

அ-விடை—நிர்க்குணத்துக்கு இது சருணமாதலினென்க.

நா-வினா—சருணம் - நிர்க்குணம் - இனையவெனக் கொஞ்சந் தெரிவிக்கவேண்டிமெனின்?

அ-விடை—சித்தியம்-பூரணம்-ஏகம்-பரமார்த்தம்-பரப்பிரமம்-நிதானம்-சார்த்தம்-சத்தியம்-கேவலம்-துரியம்-சமம்-திருக்கு-கூடஸ்தன்-சாட்சி-போதம் முதலிய எண்ணிறந்ததைச் சருணமெனவும்; அசலம்-நிரஞ்சனம்-அமிர்தம்-அப்பிரமேயம்-விமலம் - வசனாதீதம்-அசடம்-அமையம்-அசங்கம்-அதுலம்-நிரந்தரம்-அகணு - நிரூபம்-அகண்டம்-முதலிய எண்ணிறந்ததை நிர்க்குணமெனவும்; கூறுப.

நா-வினா—நிர்க்குணவஸ்துவைச்சருணமாகக்கூறுவதென்னே?

அ-விடை—வஸ்துநிலை யினையதென விளக்கிவிட்பதற்கென்க.

நா - வினா—இங்கன யிருக்கத் துவிதமும் விசிட்டாத்துவிதமும் அத்துவிதமும் திரநிலையென அந்தந்தக் கொள்கையர் பிரதிவாதிப்பதென்னே?

அ-விடை—அப்பானேக்கும் வகை வேண்டாமையா லென்க.

நா-வினா—இம்மூன்றிலுஞ் சிறந்தது யாதெனில்?

118 சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

அ-விடை—சகலத்தையுஞ்ஞானகாரமாகக்கொக்கும் அத்துவிதமே சிறந்ததென்க.

ஞா-வினா—எங்கனமெனின்?

அ-விடை—சகலவரமாகிய அனைத்தும் அறிவின் ஸ்பரிப்பாதலானும், அவ்வறிவாகவே மீண்டுமாதலானும் ஞானமே சிறந்ததென்க.

ஞா-வினா—பாத்தினுஞ் சிறந்ததோ ஞானமெனின்?

அ-விடை—பரமும் அறிபடுபொருளாதலின் ஞானமேசிறந்ததென்க.

ஞா-வினா—அறிவுக்கும் அறிபடுபொருளுக்கும்பேதமென்னே?

அ-விடை—அறிவு; சத்துசித்தானந்தத்தையும்; அறிபடு பொருள்; அநிர்தசடதுக்கத்தையு மேற்றற்பாலவென முன்னமே யுணர்த்தியதால் அதுவே பேதமென வுணர்க.

ஞா-வினா—பரமும் அறிபடு பொருளாமென்ற தெங்கன மேற்றற்பாலதெனின்?

அ-விடை—இது பரமென வெட்டி யறியப் புகும் அறிவினுக்கெல்லையும், தன்மை நிலை யினைய தெனக்கானுந் திறமும் தக்கோர்பாலுணரற்பாலதின்மையினுமும்; முன்னிலை நிலையதெனத் தன்மைநிலைத்திறமை யனைத்தையும் கருதிச்சேறலினுமும்; ஒன்றையொன்றா யனுபவித்தலினுமும் அறிபடுபொருளே யெனவறிக.

ஞா-வினா—ஆயின் அறிபடுபொருளின்றே வெனின்?

அ-விடை—சூரியப்பிரகாசமே கானல்சலமாகத்தோற்றுமாறு போன்று, ஞானப்பிரகாசமே சகலவரமாகத்தோற்றுதலன்றி வேறின்றாதலின் அன்னியமில்லை யென்றறிக.

ஞா-வினா—இருப்பதை யில்லையென்னலாமா?

அ-விடை—இருந்தாற் சோதனையி லில்லாமற் போவானேன். போதலால் இல்லையெனவறிக.

ஞா-வினா—இல்லையெனில் விவகரித்திடலு மில்லாமற் போகவேண்டும். போகவில்லையென்கனம் அசத்தெனப்படுமெனின்?

அ-விடை—கடபடமென்னுமிடத்து இவ்விரண்டுமுண்மையெனல் பற்றி யிவற்றிற் குபாதானகாரணமு முண்மையெனப்படும். மண்ணுதாலுமன்றிக் கடபட முண்மையாகுமா? ஆகுமெனின், மண்

நூல் என்னு மிவற்றின் விகாரமாகவன்றி யிருக்கவேண்டும் இல்லையெனின், விவகரிக்கு நிமித்தந தோற்றன் மாத்திரமாயுள்ள கடபடத்தை யுண்டெனக் கொள்வதன்றி யெதார்த்த வகையா லெங்ஙன முண்டெனக் கொள்ளப்படும். காரியமித்தையாயின், காரணமு மித்தையாகாதோ வெலின், காரணமன்றிக் காரியமில்லை யாதலாலும், காரியமாக விகாரித்துக்காண்பது காரணமாதலாலும், மண்ணுநூலு மன்றிக் காரியமுண்டானால் மண்ணுநூலு மன்றிக் காரணமுண்டாகலாம். இல்லையெனின், இவ்விரண்டுமாக விளங்குவதும் அன்றாகவிளங்குவதும் மண்ணுநூலுமாதலால் ஒன்றையெனவிளக்கப், “படமுநூலும்போற்செய்த பணியும்பொன்னும்போற்பார்க்கிற், கடமுமண்ணும்போலொன்றாக் காரியகாரணங்கொனவும்; எல்லையில்திசைகள்காலம் புறம்பெனு மிவற்றிற்கேற்பப், பல்லுருவாயெங்கெவ்வாறெழுந்ததப்படியங்காகும், செல்லுமிந்நெறியாவிர்தச்செகமெனுமபிரமகற்பம், புல்லுகாரணமிலாத பொருளொன்புந்திசெய்க”வெனவும் சான்றோர் வசனமிருப்பதைக்காண்க

ஞா-வினா—இம்முன்றவசரநிலையு முக்கியமாக வேண்டற்பாலதெனவும், இம்முறை யியற்றிற் சேறற்பாலன துக்காபாவம் கிருதகிர்த்தியம் சர்வகாமாப்திகம ப்ராப்திப்ராப்யமெனவும் ஐயந்திரிபின்றுணர்ந்தேன். இனி யான்கே. கவேண்டியதொன்றுண்டு. அஃது யாதெனின்; அறிவு அறிபடு பொருளென்னு மிரண்டி லடங்காதனவோ ரணுவேணுங்கண்டிலன் நீ. கூறுமொழிகளிலொன்றினுமையா மில்லை. இது அவரவர் கொள்கையன்றோ? இதில் எது உமது பாசமெனின்?

அ-வினா.—ஞாயகதுககுஞ் சேரநனைகரும் வழுவின்றிய தென்றனன்.

109 வது

அவசரநிலை

புத்திரம்.

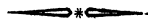
உ

சிவமயம்.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

௮௩ - வது

ஞாயவா தியபிப்பிராயவிளக்கம்.

அவவந்தாத்திரியநிலை.

வெண்பா.

எந்நிலையுங் கண்டுணர்ந்தீ ரோதோ வுமதுநிலை
அந்நிலையைச் சற்றிங் கறையுமெனின் - இன்னதென
ஞாயவா தப்புலவ னுட்டப் புருந்தனன்காண்
ஞாயமய மேமயமா னன்கு.

ஞா-வினா—ஆஃதியாதெனின் ?

அ-விடை—அவஸ்தைகள் பல-அவற்றைச் சுருக்கிச் சத்தாவத்
தை யெனவும், அவற்றைச் சுருக்கிப் பஞ்சாவத்தையெனவும், அவ
ற்றைச் சுருக்கியவத்தாத்திரியமெனவும், அவற்றைச் சுருக்கிச் சகல
கேவலமெனவும், சத்துக்கள் விதியாநின்றனர். இங்ஙனம் ருக்க; என
தபிப்பிராயம் விளக்க அவத்தாத்திரிய நிலை காரணமாகக் கூறுகின்
றனன்.

ஞா-வினா—அவ்வபிப்பிராயம் யாதெனின்?

அ - விடை—பிரமா விஷ்ட்ணு முதலிய பஞ்சமூர்த்திகளும்,
தேவர் முதலிய சராசரமாவுள்ள எழுவகைத்தோற்றவுயிர்களும் யா
துக்காக வியங்குதலும், அவத்தாத்திரிய மெய்துதலும், சுகமடைத
ற்பொருட்டன்றோ ? அங்ஙனஞ் சுகம் நுகர்தற்பாலது பஞ்சகோச
மன்றே. பஞ்சகோசமெனின், தன்னேத்தா னுணர்தற்கு மியைபு
டையதாக வேண்டும். ஆகுமெனின், தூலதேகமும், பிராணதி தச
வாய்வும், ஆனந்தமயமும், தம்மையுந், தமக்கயலையுந் சற்று முண
ர்தற்பாலதன்று. மனோமயமும், விஞ்ஞானமயமும், தம்மை யுணர்
தற்பாலதன்று. ஆதலின், மெய்யுணர்வதாகவேண்டும். பொய்யுணர்
வுண்டோவெனின், மனோமயமும், விஞ்ஞானமயமு மா, தலி னுண்டு.
உண்டாயினும்; மெய்யுணாவின் பிரதிபலனமே யன்றி வேறன்றாத
லின், சுகத்தை யவாவதக்ககது அறிவாயிற்று. ஆகவே யெவ்வுயி
ரும் அறிவெனற்கையழில்லை. இல்லையென்றதிடத்தால் அறிவு ஆன
ந்தம் என்ற விரண்டுமே டூர்வபட் சப்படுத்தற்குடமின்றி நிலை நிறுத்

தங்கிடமாயிற்று. இவ்வறிவானந்த மில்லாத அவஸ்தைக ளில்லை. அவஸ்தாத்திரியம் அறிவு அந்தந்த அவஸ்தாகோலமா நின்று சுகத் தையனுபவித்தற் கிடமாதலின், அறிவும் ஆனந்தமுமே சேடித்து நின்றதெனவறிக.

ஞா-வினா—சீவன் ஈஸ்வரன் செகத்து என்னுந் திரிபதார்த்தங் கட்டுக கதியென்னை?

அ-விடை—அறிவன்றி யில்லையெனவறிக.

ஞா-வினா—அறிவன்றிச் சீவேச ரில்லையென்பது ; இவ்விரண் டிஞ் சித்தினது பிரதிபலன மாதலால் ஏற்றனம். தேகாதிப் பிரபஞ் சமுதலிய சகல அண்டபேதங்களும் சடமாயிருக்க; எங்ஙனமறிவன் றி யில்லையெனப்படு மெனின் ?

அ-விடை—விசாரிக்குமிடத்துப் பாரமார்த்திக சத்தாகிய ஞெ ப்தி மாத்திரமா முடியாதிருக்கவேண்டும். முடிதலின், ஞெப்தியின து பிரதிபலன மென வறிக.

ஞா-வினா—எதனைஞெப்தி யென்றதெனின் ?

அ - விடை—அகண்டபரிபூரணமா விளங்குஞ் சைதன்னியத் தின் ஸ்புரிப்பை யென வறிக.

ஞா-வினா—இதனை யுபமானத்தால் விளக்கவேண்டு மெனின்?

அ-விடை—சமுத்திரத்தின் துவலைபோலுமென வறிக.

ஞா-வினா—பிரமமென்னது சைதன்னிய மென்ற தென்னையெ னின் ?

அ - விடை—ஞானத்தை யன்றிப் பிரமமெனற்குப் பொருள் வேறின் றாதலி னென்க.

ஞா-வினா—சமஸ்தமும் பிரமத்தின் ஸ்புரிப்பாயின் அந்த ஸ்பு ரிப்பு பிரமத்தின் விகாரமன்றோ? இங்ஙனமிருக்க; நிர்விகாரப்பிரம மென்பானேன் ?

அ-விடை—நிரிகாலத்தும் விகாரமுண்டானாலன்றோ நிர்விகார மேற்கப்படும். இவ்விரண்டும் அவசரநிலையாலன்றி யதற் குண்மை யாயின்மெனவறிக.

ஞா-வினா—அஃது எங்ஙனங் தெரிந்துகொள்ளப்படுமெனின்?

அ-விடை—கடபடமென்பவற்றுள் ; கடமென்பது காரியமாத லின், அதனை ளோக்குமிடத்து அதுவேவிளங்கும், விளங்கினும், மண்

ணகிய வுபாதானத்தையன்றிக் கடமாகிய வுபாதேயமோர் முதலாக விருக்கவேண்டும். இல்லாமைமால் மண்ணினது விகாரரூபமாகவே ண்டும். அவ்விகாரம் மண்ணை யன்றி யில்லாமையால் அப்போது மண் விகாரதர்மத்தை யேற்கும். இந்தக்கடவிகாரம் மண்ணினிடத் துண்டா வென்று அம்மண்ணை யுற்று நோக்கு மிடத்து அந்த மண் ணை விளங்குமன்றிக்கடமில்லாமையால் அப்போது மண் நிர்விகார தர்மத்தை யேற்கும். இவ்விருநோக்காலன்றி மண் இவ்விரு தர்மத் தையு மேற்குமா? ஏலாதே, ஏற்றதாகக் காண்டல் நமது நோக்கின் பிறழ்வேயன்றி மண்ணின் பிறழ்வல்லவே யல்ல. அது எக்காலத்து மிருத்தபடி யிருக்கின்றது. இதுபோலப் பிரமத்திற்கும் இவ்விரு தர்மமும் வந்ததென வறிக. இதற்குதாரணம், “கடநோக்கில்மண் டிரிபாக் காணுமே மண்ணை, விடாரோக்கி லெங்கே விகாரம்-உடையதுபோற், காணு மிருவகையுங் கற்பனையே நாட்டபிழை, கோண னிமிர்வெங்கே கொால்.” என்பதினாற் காண்க.

நா-வினா—இந்த நாட்டபேதமும் யாதின் விகற்பமெனின்?

அ-விடை—புத்தி விகற்பமென வறிக.

நா-வினா—புத்தியாவ தியாதெனின்?

அ-விடை—சைதன்னியத்தின் ஸ்பிரிப்பென வறிக.

நா-வினா—அந்தப் புத்திக்கு நாட்டபேதம் வருவானேன்?

அ-விடை—விஸ்மரணை தஸ்மரணையாலென வறிக.

நா-வினா—விஸ்மரணையென்பதை யாதினு லறியலாம்?

அ-விடை—அசுத்த அவஸ்தாத்திரயத்தா லறியலாம்.

நா-வினா—தஸ்மரணையை யாதினு லறியலாம்?

அ-விடை—சுத்தா அவஸ்தாத்திரயத்தா லறியலாம். ஆனால், அசுத்த மென்பது விடய மயமெனவும், சுத்த மென்பது ஞானமய மெனவுமாம்.

நா-வினா—புத்தியென்பது ஏகமாவ தென்றோ?

அ-விடை—இங்ஙனம் விசாரித்துத்தெளிந்தவளவி லென்க.

நா - வினா—அவஸ்தைகளினிலே யுணர்ந்தேன்-எல்லா அவஸ் தைகளு மிருக்கச் சாக்ரா அவஸ்தை சிறந்ததென்பானேன்?

அ-விடை—பந்தமுத்திக் கேதுவாதலி னென்க

நா-வினா—எங்ஙன மெனின்?

அ-விடை—செகசீவபர முண்மையெனக் கோடலும், கொண டவா தவை யுணமையாகத் தோற்றலும், ஆகிய விவ் வேதுக்களாற்

கற்பித்ததை யானெனதெனக் கோடற்கும், மோகித் தவ்வாறு பிறந் திறத்தற்கு மிபைந்த நிலையாதலா விதனைப்பந்தமெனவும், இவ்வாறு நின்று பல்லூழிகால மனுபவிக்கினும், நித்தியதிருத்தி கணமுயில் லாமையால் இவற்றி லெய்ப்புவரும். வரவே யிர்த நித்தியதிருத்தி யைத்தரற்பால தியாதெனவரும். வரவே சிரவணதிகள் செய்யவரு ம். வரவே பொய்மெய் சேராதனை வரும். வரவே யெது தானெனத் தெளிவுறுகின்றதோ அதுவே யெய்யெனவும், அல்லவை பொய்யெ னவும், தேறும். இங்ஙனம் தேறுவதே முத்தி யெனவும் கோடற்கி யைந்தது பற்றி யென்க.

ஞா-வினா—மற்ற அவத்தைகளி லறிவின்றோ வெனின் ?

அ - விடை.—இல்லையெனின், சாக்ராவத்தாக்காட்சிகள் தனது சுயப்பிரதிபலனும், சொப்பனாவவத்தாக் காட்சிகள் தனது கற்பிதப் பிரதிபலனும், சுமுத்தி யவத்தாக்காட்சிகள் தனது கற்பனாவசதியிற் றோற்றும் பிரதிபலனாமாதலின், இவை யறிவையன்றிரிகழா? ரிகமு மாயின், அங்கங்கே யிருந்தறிவது தன்னை யன்றி யிருக்கவேண்டும். இருக்குமெனின், சாக்கிரத்திலுஞ் சொப்பனத்திலும் போனேன் வந்தேன்-சுகித்தேன் - துக்கித்தேன் - என்றும், சுமுத்தியில் பாழா னேன் - தோற்றாவற்றேன்-சும்மாவிருந்தேன்-நன்றாயுறங்கி யாறுத லானேன் என்றும் கொள்ளாதிருக்க வேண்டும். கொள்ளாத லனுபவ மாதலி னென்கணு மறிவன்றி யில்லையென வறிக. இதற்குகாரணம், “அறிவன்றி பெப்பொருளு மாங்காங்குந் தேல், அறிவன்றிப்போவ தெவனாயில் - அறிவொன்றே, யுண்மையெனக் கொண்டா முடன்ப டாட் வேறெதுவோ, துண்மையறி வெவங்கே துமக்கு.”

ஞா-வினா—மற்ற வவத்தைகளில் தான் விகாரித்துநிற்கச் சாக் ராவத்தையில் மாத்திரம் பந்தமுத்தி விளைதற்கேதென்னே ?

அ-விடை—சுயப்பிரதிபலனமாதல் பற்றி யென்க.

ஞா-வினா—அதனிற்பந்த முறுவானேன் ?

அ-விடை—உண்மையெனக் கருதியதா லென்க.

ஞா-வினா—விடுதியென லேன்வரு மெனின் ?

அ-விடை—அந்தத்தில் பயனின்மை யுண்மையாகத் தோற்று வதைப்பற்றி யென்க.

ஞா-வினா—இதுநிற்க ; பந்த முறுவதும், விடுதி பெறுவதுஞ் சகசமாகக் காணுகின்றதேயன்றி முடிவின்றோ? முடிவுண்டெனின்,

௩௬௮ · சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

காலவரையறையில்லாமற்போகவேண்டும். போயிற்றெனின்; முத்தி பெற்றொன்னும் வ்சனமில்லாமற் போகவேண்டும். போகவில்லையே, பந்தத்துக்குமுன் காலமிருக்கவேண்டும். இல்லையெனின், முத்திக்குப்பின் காலமில்லாமற் போயிற்றே? இல்லையே; பந்தத்துக்கு ஆதி யில்லையென்பது கூடாது. கூடாது பற்றி முத்திக்கு முடிவுண்டென்பது கூடாது. பந்தமுத்திக்கு முன்னுமபின்னுங் காலமிருப்பதால் இவ்விரண்டிற்கும் வரையறையில்லையென அருத்தாபத்தியாற் காண்கின்றதே யெங்கனம விஸ்ராந்தி யடைந்திருப்பதெனின்?

அ-விடை—இங்ஙன முன்னுவதெல்லா மறிவினது விலாசத்தி லாதலின் அறிவுநாட்ட மகலாதிருப்பதே விஸ்ராந்திலையெனவறிக.

ஞா-வினா—அப்போது பந்தமுத்து யென்பதின்னோவெனின் ?

அ-விடை—யாவுஞ் சிம்மாத்திரமா விளங்கலின் அவ்விசைப்ப மின்றென வறிக.

ஞா-வினா—பிரமாணமுண்டே வெனின் ?

அ-விடை—“இந்தரிச்சயமுத்தருளனுபவமிருப்பதெப்படியென்றும், சிந்தையற்றபூ மண்டலவிராசனுஞ் சிசுவும்போற் சுகமாவர், பந்தமுத்திகள் மறந்துபோ முண்டென்று பலர்சொலி என்கயாவர், அந்தரத்தையுண் மிழிந்ததேதார் கொதுகெனு மவர்களை நகையாரோ.” எனவும், “என்னையெயல்லாமல் யான்பெற்றதேதுமில், என்னைநான் பெற்றிருந்த தெப்போதும்-என்னையன்றிப், பந்தமுத்தியில் லையால் பார்க்கிலிவை யாராயுஞ், சிந்தனையு மில்லாத தே.” எனவுங் காண்க.

௧௩ - ௨௩.

ஞாயவாதுயிப்பிராயவிளக்கம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

பிசு-வது தனது

சுவானுபுதிவினோதவிளக்கம்.

நான் மணி மாலை.

வெண்பா.

வெளிநாட்டத் தெங்கே விபரீதம் போல

ஒளிநாட்டத் தெங்கே யுலகம் - ஒளித்ததெனில்

ஆதார நாட்டத் தவலமாப போவதெவன்

ஆதேய மெல்லா மகன்று.

(க)

கட்டளைக்கல்துறை.

ஆகன்றன வாகி லகலாது காண்பதென் னக்கணத்தில்

ஆகன்றவ ணிற்றலு மில்லாமை யாலன் றகன்றதெஃ

சுகன்றது நம்மய லல்ல வுலக மெதெங்ஙனம்

ஆகன்ற மயலன்றி யெங்கே யுலகுா தாயுமினே.

(உ)

விருத்தம்.

ஆய்ந்திடி லுலக மணுக்குழு வாக வொகொரு முதலெனக் கொளலென்

ஆய்ந்திடா முனரே லாய்ந்திடி லெங்கே யவ்விரு தர்மமு மெதன்பால

தோய்ந்திடல்கடமேல்தோற்றமதாகுஞ்சயம்பெனின் மண்ணன்றி யெங்கே

ஓய்ந்தது வாதம் நம்மயலன்றி யுலகுா தெனலெவ ணிலையே.

(ஈ)

அகவல்.

இலையுல கென்னி விருப்ப தறிவே

பலகலை சம்மதம் பார்த்து மறியார்

எவரொவர் நாட்ட மெவ்வண மவ்வணம்

அவரவர்க் கிலகு மதுவது வாகத்

தெரிவெனல் பொய்யோ தேர்ந்த வறிஞா

முரணிதி லென்கொலோ முழுது முணர்ந்தும்

ஏலா திருத்த லெவரு மறிகிலம்

மாலா யுழல மகிழ்ந்தனர் பலரும்

சமய நிச்சயந் தலைகா லொருங்கெங்

கமைபக் கண்டன ராரு மிலையே

ஈ எயி   சுவா னுபூதிவினோதவிளக்கம்.

பலபல வாகப் படித்தீர்

கலக மிலாநிலை கண்டவெந் நிலையே.

(ச)

வென்பா.

நிலையெது வென்னி னிறைந்த வறிவே

இலையொன்றும் வேறா யிருந்தும் - இலையென்னும்

பட்டமே கோடலெவன் பார்த்துணர்ந்திங் காயங்கால்

விட்டிதனைக் கொண்மின் விரைந்து.

(ரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

விரைந்துடல்வீழ்முன் விசாரந்தலைக்கொளல் வேண்டுமன்றே

நிரந்தரங்கொள்ளி லறிவொன்றுமேமிஞ்சி நிற்குமெனல்

தெரிந்ததுவாக விளங்கத்தெரிந்தனந் தேசிகனால்

மருந்தொன்றிலையல் மாற்றவிதுவே மருந்துய்ம்மினே.

(சு)

விருத்தம்.

உய்வதற்களேக வுறுதிகளிருந்து முளதுலகென்பதை யகற்று [தொன்றே

பொய்யைப்பொய்யென்றும் மெய்யைமெய்யென்றும் புகலும்வேதாந்தம்

மெய்யெதுவென்னி லறிவெனலொன்றே வேறெலாமன்றெனும் வேதம்

அய்யமொன்றுளதே லாய்ந்திடவம்மி எனற்றுத்மன்னதிக் கணமே.

(எ)

அகவல்.

இக்கண மக்கண மிலையறி வன்றி

எக்கண மேனு மிலாதெவ னென்றிலொல

றந்தந் தவசரத தறிவென லீன்றேல்

எந்தெந்த வாறங் கிலகு மதுவது

அறிவினைத் துள்ளி யணுவினைத் தெரிக்கில்

பிறிதே கால பேத மனைத்தும்

காட்ட வகையிலீர் கற்றுமென் னனைத்தும்

நாட்டச் சமைய் நன்குணர்ந் தீரோ

பேதமை பேதமை பெரிதும்

ஈதறிந் துய்ம்மி னிரும்புல வோரோ.

(அ)

வென்பா.

புலமையாம் வேண்டிடுதல் போதமே தானும்

இலகிடுதற் கன்றி யிலையாம் - அலவென்னில்

தானலதைத் தானெனற்காஞ் சற்றுந் துயரகலா

மானிடொன் றெங்கே வகை.

(ஆ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வகையறிந் தென்பய நேட்டாலறிவின் மலமறுமோ
சுகமேயறிவிந் கறிவேசுகமெனல் சொல்லளவாம்
இகமுத்திரமென லெங்கேயறுநினைப் பின்மையொடு
புகவிருண்ஞானத் தினகரன்றோன்றிடிம் போய்விடுமே. (௮)

விருத்தம்.

போய்விடுமெனலும் வந்ததின்கெனலும் புகல்மொழிமாத்திர மன்றி
யாய்ந்திடில் மயலோர் முதலலாமையினு லன்னதுவேறெனா ரறிஞர்
ஓய்ந்திடக்கனவு விழித்திடிலெங்கே யுலகுயிர்பரமெனு மூன்றுந்
தோய்ந்தசின்மயத்தி லிஃதெனக்காணுத் துணிபினைச்சொலவறிந் திலனே()

அகவல்.

அறிந்தில நெவையு மனுபவத் தென்றால்
அறிந்திலா முனமு மறிவன்றி யில்லை
யென்ன வேண்டிமோ வெதன்பிழை யென்னில்
உன்னிடாக் குற்றமே யறுதிவே நின்றிப்
பகுதி விசுதி பார்க்கி லிரண்டாம்
பகுதி மறதி பகருடல் விசுதி
இங்ஙன மாத லிலகு மந்வே
எங்ஙன மென்னி லிவ்விரண் டாக
அன்னிய முளதே லவையிலா தெவன்கொல்
அன்னியோன் னியத்தி லறிவன்றி யந்தோ
எந்த வகையினு மில்லை
இந்த நிலையை யெடுத்திடும் பகுப்பே. (௧௨)

வெண்பா.

பகுதி மறதியென்ல் பாங்கா விளக்கில்
விசுதி யுடலென்னல் வேண்டா - சுகத்துடன்காண்
என்னில் விகார மெவையுமஃ தின்றென்னில்
அன்னதே யாதியென லாம். (௧௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆமென் றலவென் றறிவ தறிவன்றி யாதியுண்டோ
ஆமென் றலவென்று தன்னைக் கணிக்கவு மாகுமன்றோ
ஆமென்ற தேதிந் கல்வென்ற தேதிந் வறிவையன்றி
ஆமென்ற தேயல வாக முடிதலி னாயுமினே. (௧௪)

விருத்தம்.

மின்னெனக்காணு முடலினையெவரு மெய்யெனக்கண்டு நானென்பர்
அன்னியமன்றே லெனதெனப்படுமோ வழியுமோவனர் த்தம தாமோ
இன்னதென்றுறக்கத் திலாவகையாமோ வெவார்மரணந்தனை யகன்றார்
உன்னிடிற்றிப்பி மிறப்பமுதுணர்வுக் குடற்கெனலாகம தாமே. (கௌ)

அகவல்.

உக மிருந்து முணர்ந்திடா தென்றே
தேக மிதுவெனத தேகி யிதுவென
மானிட ராகியு மயக்கெங் ககன்றார்
ஈன மிருக மிவொனற் கிடொன்
தன்னை யுணர்ந்தோர் தாமே மானிடா
அன்னிய மெல்லா மறிவுரு வர்க
என்ன தனுபவ மிதுவே
என்னவென் றுரைப்பே னிதின்கி மையையே. (கௌ)

வெண்பா.

மகிமை யுருவத்தல மாற்றி மினுக்கி
அகமகிழ்ந் திந்நா ளழிந்தேன் - சுகநிலையைக்
கண்டேன் குருவருளாற் காணே யயலொன்றும்
அண்டா துறைமனமு மாங்கு. (கௌ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆங்கேயறிவொன்று மிஞ்சிவிளங்கலென் னாச்சரியம்
ஈங்கேவிகார வடிவேமயமா யிருப்பதென்றே
ஒங்கியதானெங் கனமங்கனமென வோதினன்காண்
பாங்கறிந்தேன்யரு ளேன்வெருளேனிளிப் பார்த்துயம்மினே.

விருத்தம்.

பார்வைதவக்குல கன்றியெவர்க்கும் பகருமிலக்குளதோ
தீர்விதுவென்னி லிலாவகையென்றே திரியமுறக்கமதில்
பார்வையதின்றெனி லங்குளகாடசி பகல்போற் றெரிவானேன்
ஓர் தலிறந்தீ ருணர்வேமயமென லுன்னுமினுத்தமமோ. (கௌ)

அகவல்.

உத்தம மத்திம மொழிந்த தத்தம்
உத்தமர்க் குலக முணர்வா விளங்கும்
மத்திமர்க் கைய மயமா முலகம
சத்தெனக் காணுந் தகைய தத்தமாக்

கிப்படி காணி லெதுவோ வுலகம்
 அப்படி யப்படி யாகு மென்னில்
 எங்ஙன மிலக்கி லிருப்ப தென்னில்
 அங்ஙன மங்ஙன மாகியு மாகா
 திருப்ப தியல்பே யெமதுரு
 இருப்ப தப்படி யெமது முடிவே. (௨௦)

வெண்பா.

முடிவென்னில் வாதமோ மோனமோ சிந்தை
 முடிவோ மறையோ முதலோ - தடையின்றிக்
 கூறுக வென்னிற் குணங்குறிக ளென்றுணர்க
 ஈறுமுத லில்லாத தில். (௨௧)

• விருத்தம்.

எண்ணமொன்றிந்நி யுடலநாகு விருக்குதலோவய லாக
 உண்ணினைந்தயர்ந்து தீர்வகையிந்நி யுயர்பாமகற்றுமென் றெனலோ
 தண்ணருள்சரக்கில்முயற்சியென்செய்யுந்தடையிலையென்றகங்கொளலோ
 எண்ணிடுமுத்தி யெவையுநாகு விலகுதலென்னுமா மறையே. (௨௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இல்லையுண்டென்பதென் னோபரமாயதை யின்னதெனச்
 சொல்லவுமெண்ணவு மின்மையிலின்றுெனச் சொல்வதுகாண்
 இல்லையென்றோர்தலு மின்றோவுளதென் றிசைக்குமறை
 எல்லையிலிவ்வழக் கெங்கேயறிஞருக் கெண்ணுமினே. (௨௩)

அகவல்.

மறையென லிந்து மறையே மறையாம்
 பிறமயக் ககற்றாப் பிதோதமறையே
 பகுதி விசுதி பகுப்பையொன் றுக்குந்
 தகுதி யிலாமையில் தவிர்ந்தன மவற்றை
 இந்து மறையிலு மிலாதென் னொருமை
 இந்த பேத மிசைத்தகம் றுதற்கே
 பருவத் தளவாப் பகர்ந்தழைத் துப்போய்
 இருமைய தொருமைய தாக்கித் தனிக்கச்
 செயுமிதின் மகிமை செப்ப
 வியையா தெவர்க்கு மிதுதிண் ணமதே. (௨௪)

வெண்பா.

திண்ண மிதனைத் தெரிக்கா விடிற்றூரவன்
 சண்முகி யாதிசுறி தானாகும் - உண்மையதேல்

தேக வளவினதோ தேவநிலை யென்னமதி
ஊகத்துக் கொன்றா துறில்.

(௨௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

உறுதியொன்றில்லை யுணர்வினைத்தள்ளி லொருபொழுதும்
மறதியொன்றேயனர்த் தத்துக்கிடமெனல் வாய்மையன்றே
இறுதிமட்டாய்ந்திடி லெல்லாமறதி யெனக்குறிக்கும்
அறுதற்கிடமில் ஞானமல்லாதிதை யாயுமினே.

(௨௬)

விருத்தம்.

ஆயுமவர்க்கே யலதிதுகாண தனந்தவர்க்கெனினும்
மீயுயர்சடகோபப்பெரு மாடன் விமலமொழித்திறமீ
தோயுனர்யாரோவிருத்திக ளவரோ யுயர்முக்தமடைவார்கள்
நீயுநானெனலுமுபாதிகள் மட்டே நீக்கிவ்விதம்பரமே.

(௨௭)

அகவல்.

சிதம்பரத் தலமோ சிதம்பரக் குறியாம்
சிதம்பர மென்னல் திரியாச் சயம்பு
மற்றவை யெல்லா மாறா தொன்றிலை
இற்றதென் றுணரா விரும்பொரு ளதுவே
மேல்கீ மொப்பிவை மேவிடா தநனல்
சால்புடைத் தாகத் தயங்கா விடமில்
கற்பித மின்றிய காட்சி
அற்புத மிதுபோ லதிசய மிலையே.

(௨௮)

வெண்பா.

இலையெனலையேலா திருப்பதா வொன்றும்
மலைவின்றி யாருணர்த்த வல்லார் - இலையோ
குருவெனற்குப் பஞ்சமில் கூறற் கறியார்
பெருவஞ்ச கங்கரந்த பேர்.

(௨௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பேராயிரங்கற்றுப் பேசியுமெட்டார் பிணக்கறுக்கார்
நேரோயிருக்கு முலகையென்றாலிவர் நின்றெவர்க்குந்
தீராவழக்கைத் தொலைத்துப்பரத்தைத் தெரிசிப்பரோ
தேராவிவரை விடுத்துக்குருபரன் தேடுமினே.

(௩௦)

விருத்தம்.

தேடிடுந்தண்ணத் தவிர்ந்தயல்பரமாத் தேடிடிற்றேற்றமற் புதங்கள்
நாடிடிற்றனது சுத்தகற்பிதமே நண்ணுமுன்னசுத்தகற் பிதங்கள்

கூடுமேற்றனது மயல்புறம்பென்னக் கூடுமேயவைதெளி வயலாக்
கூட்டாகென்றொ ஞானத்தேடிக்க குறைவறவிரும்பாரூ னியயோ. (௩௬)

அகவல்.

ஞான மெனலை நாடிடுங் காலை
தானே காரணம் தானே காரிய
மாகுத லெதுவோ வதுவே ஞானம்
ஏக மேவாத் துவித மென்பம்
ஞான மஸ்தஞ் ஞான முளதேல்
ஈன மேக மேவாத் துவிதம்
என்ன வருமே லீனியொன்று சொல்லுதும்
அன்ன துண் டிலையென் றறைதரு தகைமை
யேலா தொருபொரு ளின்னதென் றிசைக்கின்
தோலாது நும்மொழி சொல்வா தத்தால்
யாது பயனே விலையே

ஐதி யுணர்மி னுண்மை நிலையே. (௩௭)

வெண்பா.

உண்மை யலவே யுயர்ஞானம் போல்பவைகள்
உண்மையென் றேனையவை யுற்றலும் - கண்புதைந்த
மாந்த ருவப்பர் மதியா ருயர்ஞானி
சாந்தனையுங் க்ஷாடிநிலை தான்.

(௩௮)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தானெனலில்லாத் தீணையிலையுண்டேல் சதுமறைகள்
தானென்பதேமுக் கியமென்னுமோவிதைச் சற்றுமுன்னீர்
தானெனல்முவிட மைம்பாலிருதிணைச் சார்ந்துமல
தானெனல்கண்டவ ரன்றோ வெவற்றினுஞ் சத்தியயோ.

(௩௯)

விருத்தம்.

சத்தியமென்பர் சகபரமுயிலாத் தன்சயவடிவினைக் காணார்
மெத்தவாசித்து மென்பயன்செருக்கே மேவிடற்கிடமலா துண்டோ
எத்தனைபிறப்பி லிஃதொருபிறப்பா மிதனைநானென்னுமவ் வளவும்
முத்தியேயிலை யுளதெனின்மயக்க முடிந்ததன்மென்பாரூ னிகளே(௪௦)

அகவல்.

ஞானமு திக்கி னசிக்கு மயக்கம்
ஏனைய வற்று லெவ்வன மசையும
மயக்க மென்னல் மதிமயக் கேனைய
மயக்க மன்று மதிமயக் காவது

ஒன்றையொன் றாக வுன்னி லதுவே
ஒன்றுவொன் றாக வுறுமே யெதிரில்
இன்னதென் றைய மிகந்து
தன்னுரு கண்டு தான்விளங் குவரே. (111)

வெண்பா.

விளக்க மிரண்டாம். விடயமொடு ஞர்னம்
துளக்கறுத்தல் மெய்ஞ்ஞானச் சோதி - அளக்கல்லிவா
மெய்ப்பரம தீதே மிகப்படித்தும் வேறென்பர்
பொய்ச்சகத்தை மெய்யென்பர் போய். (112)

கட்டளைக்கலித்துறை.

போய்நெடுந் தூரமும் பாழன்றிக்காணர் புலியனைத்துஞ்
சேய்மனையாதிய சுற்றமுமெய்யெனச் சிந்தைசெய்து
ஓய்விடதாகச் சுகதுக்கமெய்தி யுழலுவதென்
போய்நற்குருபரன் றாப்பற்றிவாழும்பின் போதகரே. (113)

விருத்தம்.

போதகொன்பீர் போதமீதென்னப் புகலவுங்கேட்டுநீ ரறியீர்
யாதுமெவ்வணுவி னிதமுதித்தொடுங்கும் யானெனல்யாதுயிர் பலவும்
ஓதிநன்குணரி லறிவலாதின்மென் றுணர்த்துவதன் றியென் னுணர்த்தும்
நீதிசோதியனால் தீர்விதுவாகு டிலையெனச்சொல்வாநூ ளின்களே. (114)

அகவல்.

ஞானமே சரியை ஞானமே கிரியை
ஞானமே யோகம் ஞானமே ஞானம்
வேறெனின் ஞாயம் வேறெனற் கென்னை
வேறுவே ருதலின் வேறெனப் படுமெனின்
அறிவினைத் தள்ளி யவைநான் கெங்கே
அறிவவை யாயி னயலாத் தோற்றலென்
கான னீர்போற் காணுமென் றுணர்த்தம்
கின்மில் சுருதி யிருப்ப தறியீர்
எடுக்குந் துறையி லிணக்கக் காட்டி
முடித்தொன் றுக்கின் முடிவிதென் றனர்காலா
அதாஅன்று—ஒன்றெனப் படுதலு மன்றெனப் படுதலும்
நன்றெனத் தீதென நாட்டப் படுதலும்
இன்ன தென்று மீதல தென்றும்
பனனப் படுதலும் பன்னப் பட்டதலும்

உண்டென்றிலையென் றுணர்த்தப்படுதலும்
 பண்டையதென்றும் பழையதன்மென்றும்
 இன்னவாறெல்லா மிசைக்கப்படுதலும்
 அன்னியமுன்னிய மாக்கப்படுதலும்
 ஏற்றற்குரிய கிரும்பொருளொன்றுண்
 றேற்றமிலாதார்க் குரியதன்று
 தக்கசிரவணந் தக்கமனனம்
 மிக்கவிடத்தே மிகுமேதெளிவு
 இதுமிகத்தனிக்க வியையும்க்கணம்
 இதுவதுவென்னு விரும்பொருடோன்றும்
 இம்முறையல்லார்க் கிலகாதுலகா
 தம்மவம்ம வதிசயமிதுபோல்
 இல்லையில்லை யிதனையுணர்ந்தார்
 நல்லோயல்லார் நல்லர்போற்காண்பர்
 ஆரவர்நலரொளி லறிந்தவளவு
 தேர்ச்சொல்லுதுஞ் சிறந்தசங்கரா
 சாரியரவர்தண் சரண்மடைந்தோர்
 ஓரியல்பாக வொளிர்சடகோபர்
 அன்னவர் தம்மடி யகலாவடியவர்
 முன்னுமையவள்பால் முகந்தருந்தியசம்
 மந்தொடுநால்வர் மலரடியகலார்
 இந்தபரம்பரைக் குரியர்கல்லால்
 நிழற்கட்டெளிந்தார் நினைவுசின்மாத்திர
 நிழலையகலா நிமலதேசிகர்
 முதலியோர்பதத்தை முடிமிசைதரித்து
 மதமெலாமுறிய மாற்றியமுனிவர்
 சரணையெமது தலைக்குப்
 பெருமுடிவேறே பெறுமுடியிலையே.

(சுய)

யடுவது, தனது

சுவானுபூதி விநோதவிளக்கம்

முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩௫	௨௫	கிந்தித்தல்	சிந்தித்தல்
௩௬	௧௭	வென்றன்ன	வென்றனவ்
௪௧	௨௩	சீவேஸ்தார்	சீவேஸ்வரர்
௪௪	௩௪	பாவமாயிற்று	பாவமாயிற்று
௪௬	௨௪	பேசுவதரர்	பேசுவதார்
௪௮	௧௩	ஸ்மரணை	ஸ்மரணை
௪௯	௨௭	சாற்ற	சாற்ற
௫௨	௩௩	னந்தர்	னந்தர்
௫௬	௨	விளைவுங்	விளைவும்
௭௪	௧௯	பூசிக்க	பூசிக்க
௯௬	௧௩	வினாபி-றர்	வினா-பிறர்
௧௧௪	௪	அர்த்தத்தற்கு	அர்த்தத்திற்கு
௧௧௫	௧௫	விவர்த்த	விவர்த்த
௧௨௦	௮	விடத்	விடத்
௧௨௫	௧௭	ஸ்மண	ஸ்மரணை
௧௪௩	௧	சுருயி	சுருதியி
௧௪௪	௧௦	கூறுப	கூறுவ
௪,	௩௧	தேற்றந்ராலதே	தேற்றந்பராலதே

பிழை திருத்தம் முற்றிற்று.

